

08

Львівско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Р. 1893.

~~18078~~

Л Ъ В Ъ В Ъ.
Типографія Ставропигійського Інститута.
Управляючий: П. Пухирь.

СОДЕРЖАНЬЕ.

	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 70/орд. Въ дѣлѣ торжественнаго обходу Ювдея св. Отца на д. 19. Лютого 1893	1
Ч. пор. 2. — Ч. 50/орд. О перенесенно въ 1893 р. урочистаго свята Трехъ Святителей на попередный день	2
Ч. пор. 3. — Ч. 1162/92—орд. Рѣшенье Св. Собранія къ розширеню вѣры въ справѣ гр. к. Душнастырей помѣщенныхъ въ Америцѣ	2
Ч. пор. 4. — Ч. 413. Возванье до надбсланя предплаты на „Львовско-АЕпарх. Вѣдомости“	4
Ч. пор. 5. — Ч. 1141/92—орд. Въ справѣ поддержованя „Посланника“ и „Кавжочекъ мисійныхъ“	4
Ч. пор. 6. — Ч. 10.877/92. Инструкція для Душнастырей заступающихъ капелянбѣввойсковыхъ	5
Ч. пор. 7. — Ч. 51. О обовязку пбдѣ смертнымъ грѣхомъ слуханя св. Литуріи въ недѣлѣ и свята, хотѣбы и въ чужбѣ церквѣ	10
Ч. пор. 8. — Ч. 8/орд. Отпущенъ на щоденну молитовку Товариства св. Ап. Павла	10
Ч. пор. 9. — Ч. 343. Возванье до предложеня залагающихъ тагесъ канцелярійныхъ зъ 1892 р.	11
Ч. пор. 10. — Ч. 52. Въ дѣлѣ кормленя дѣтей сеущихъ	11
Ч. пор. 11. — Ч. 327. О высылцѣ шематизма на р. 1893	11
Ч. пор. 12. — ЧЧ. к. 10.942/92, 10.943/92, 10.944/92, 10.945/92, 10.946/92, 138, 422, 423, 536, 555 и 758. Обвѣщеня конкурсовъ	12
Ч. пор. 13. — Ч. 556. Возванье до участя въ складкахъ на будову церкви въ Фрлесеѣ	17
Ч. пор. 14. — Ч. 996. Оголошенье речниця къ руковолаганю Пресвитеробъ	18
Ч. пор. 15. — Ч. 1022. Оголошенье въ справѣ конверзіи довгу индемнизацийнаго Галичины всх., зах. и Великаго Княжества Краковьскаго	18
Ч. пор. 16. — Ч. 1276. Въ дѣлѣ купельнаго заведеня въ Любѣню вел.	19
Ч. пор. 17. — ЧЧ. к. 1082 и 1440. Обвѣщеня конкурсовъ	19
Ч. пор. 18. — Ч. 875/92—орд. Означенье складокъ на добрый цѣли и дней до збирания ихъ въ всѣхъ парохіяхъ АЕпархіи	21
Ч. пор. 19. — Ч. 919. Возванье до участя въ складкахъ на будову церкви въ Ратыци	23

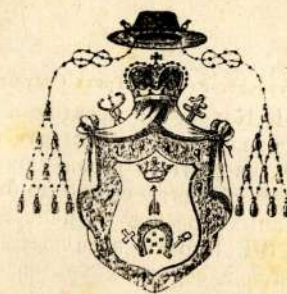
Сторона

Ч. пор. 20. — Ч. 1688. Возванье до предложена мнѣнія взглядомъ выда- вая щорочного тивика	23
Ч. пор. 21. — Ч. 186 орд. Въ справѣ эмиграціи до Россіи	24
Ч. пор. 22. — ЧЧ. к. 1768, 1775, 2164, 2165, 2166 и 2167. Обвѣщена конкуре.	25
Ч. пор. 23. — Ч. 143 орд. Въ дѣлѣ Товариства Черв. Креста	29
Ч. пор. 24. — Ч. 2316. Поясненье якѣ належитости отъ надаяа посадъ духовныхъ маются платити	31
Ч. пор. 25. — Ч. 236 орд. Въ дѣлѣ Проповѣдей и Педагогів, выданныхъ О. Дромъ І. Бартошевскимъ	34
Ч. пор. 26. — Ч. 224 орд. Въ справѣ эмиграціи до Бразиліи	34
Ч. пор. 27. — Ч. 223 орд. Отпущены на рѣкъ юбилейный 1893 и диспенза постна для путешествоющихъ до Риму	36
Ч. пор. 28. — Ч. 1402. Въ справѣ збвраня складокъ на украшенье гр. к. церкви въ Краковѣ	36
Ч. пор. 29. — Ч. 2368. Въ справѣ конверзіи 5% листвѣвъ паперовой ренты на 4% новѣ листы ренты державной	37
Ч. пор. 30. — Ч. 189 орд. — Справа катол. всеучалища въ Зальцбургу	38
Ч. пор. 31. — Ч. 3137. Одозва комитету юбилейного въ справѣ депутаціи русской маючой удатися до Риму	39
Ч. пор. 32. — Ч. 285 орд. Рѣшенье св. Конгрегациі Индекса въ Римѣ	40
Ч. пор. 33. — Ч. 274 орд. Письмо св. Конгрегациі о розширеню вѣры — въ отповѣдь на донесенье о радостныхъ манифестаціяхъ отбувшихся по поводу 50-лѣтнего Юбилея Епископства Его Святости	41
Ч. пор. 34. — Ч. 322 орд. Въ справѣ збираца складокъ на опразу Еван- гелія и адресы для Святѣйшого Отца	41
Ч. пор. 35. — Ч. 281 орд. Въ справѣ вѣча католицкого въ Краковѣ	43
Ч. пор. 36. — ЧЧ. к. 2689, 2785, 2918 и 3182. Обвѣщена конкурсовѣ	44
Ч. пор. 37. — О постановвахъ закона дотычно мытъ, ераріальныхъ мостѣвъ, дорѣгъ и переѣздѣвъ	57
Ч. пор. 38. — Ч. 310 орд. О интенсиі освященя и также жертвованя при соборнѣй Литургіи	58
Ч. пор. 39. — Ч. 3255. Дотычно вписованя уплатъ въ Выказахъ дателей къ фонду вдов-сирот.	59
Ч. пор. 40. — Ч. 3752. Скликанье надпорядочного Собранія Отпоручникѣвъ по дѣламъ фонда вдов-сирот.	59
Ч. пор. 41. — Ч. 3674. Въ справѣ вписованя въ метрики назвисѣ неофитѣвъ	60
Ч. пор. 42. — Ч. 3785. Справозданье касове фонда вдов-сирот. съ д. 31. Марта 1893	61
Ч. пор. 43. — Ч. 489 орд. Обвѣщенье конкурсове	66
Ч. пор. 44. — Ч. 4294. Въ справѣ испыта квалификаціонного на учителей шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ	69
Ч. пор. 45. — Ч. 4765. Исправленье ошибки дотычно уплатъ къ фонду вдов-сирот.	69
Ч. пор. 46. — Ч. 4785. Одозва Комитета юбилейного въ справѣ выѣзда депутаціи русской до Риму	70

Сторона

Ч. пор. 47. — ЧЧ. к. 3978, 4490 и 4498. Обвѣщена конкурсовѣ	72
Ч. пор. 48. — Ч. 639 орд. Архіерейске посланіе о выѣздѣ русской депутаціи до Риму	73
Ч. пор. 49. — Ч. 644 орд. Въ справѣ выставки краевой маючой отбутвися 1894 р. во Львовѣ	75
Ч. пор. 50. — Ч. 5442. Оголошенье речинця къ испыту конкурсовому парохіальному	76
Ч. пор. 51. — ЧЧ. к. 5435, 5437 и 5438. Обвѣщена конкурсовѣ	76
Ч. пор. 52. — Ч. 695 орд. Архіерейске посланіе о аздіенціи депутаціи русской въ Римѣ у св. Отца	77
Ч. пор. 53. — Ч. 4953. Возванье въ цѣли розвѣданяя где умеръ Іоаннъ Кулѣцкій	90
Ч. пор. 54. — Ч. 5536. Возванье до складокъ въ корысть церкви въ Немировѣ	91
Ч. пор. 55. — Ч. 5335. Архіерейске посланіе дотычно складокъ на катол. міеіи въ Африцѣ	97
Ч. пор. 56. — Ч. 6739. Препорученье ВЧ. Клиру заведеня рѣзбы артистично-церковной Казимира М. Ходаньского въ Краковѣ	101
Ч. пор. 57. — Ч. 754 орд. Препорученье Житія Святыхъ выдаваемыхъ О. Дромъ Іос. Мѣльницкимъ	101
Ч. пор. 58. — Ч. 7032. Въ справѣ конверзіи 4½% листѣвъ заст. гал. земск. кред. Товариства на 4% конкурсовѣ	103
Ч. пор. 59. — ЧЧ. к. 6700, 6753, 6754, 6755 и 7005. Обвѣщена конкурсовѣ	104
Ч. пор. 60. — Ч. 760 орд. Въ справѣ складка на сѣменища духовнѣ въ Индіяхъ вост.	105
Ч. пор. 61. — Ч. 7684. Справозданье касове фонда вдов. сирот. съ д. 30. Червня 1893	107
Ч. пор. 62. — Ч. 6916. Справозданье Товариства Австр. Червоного Креста за часъ отъ 1/3 1892 до 2/3 1893	112
Ч. пор. 63. — Ч. 7876. О высылцѣ оттинкѣвъ шематизма до по- правленя	115
Ч. пор. 64. — Ч. 8309. Дотычно выповѣдженя облигаціи пожички краевой зъ р. 1885	117
Ч. пор. 65. — Ч. 8302. Обвѣщенье конкурсове о принятіе до Львовской дух. Семинаріи	118
Ч. пор. 66. — Ч. 849 орд. Въ справѣ реколекціи духовныхъ на дд. 27, 28, 29 и 30 Вересня 1893	119
Ч. пор. 67. — ЧЧ. к. 1441, 7322, 7313, 7827, 7945 и 8296. Обвѣщена конкурсовѣ	120
Ч. пор. 68. — Ч. 8562. Въ справѣ установленя нормы що до уплатованя такѣ супружескихъ	121
Ч. пор. 69. — Ч. 8709. Возванье до збвраня жертвъ на потерпѣвшихъ отъ повени	122
Ч. пор. 70. — Ч. 8793. Обвѣщенье речинця къ испыту конкурсовому парох. Ч. пор. 71. — Ч. 9335. Въ справѣ выповѣдженя облигаціи галицкой по- жички краевой зъ р. 1885	123
Ч. пор. 72. — ЧЧ. к. 8732, 8733, 8734, 8737, 8738 и 8739. Обвѣщена конкурсовѣ	124

Ч. пор. 73. — Ч. 9572. Институтъ ко выобразованю Мисіонарѣвъ, особенно для Африки въ нашѣй державѣ	141
Ч. пор. 74. — Ч. 9260. Дотычно предложена мѣрѣя що до вичахованя черезъ матричній церкви певнои квоты на утворенѣе за-помогового фонда на будову и реставрацію убогихъ церквей	142
Ч. пор. 75. — Пригадуея привисане особне набоженство Жовтневе и въ Рождественній Свята	142
Ч. пор. 76. — Ч. 10.195. Донесеніе ц. и к. коменды обороны краевой въ справѣ контрольныхъ зббрань	143
Ч. пор. 77. — Ч. 10.332. Въ справѣ вытлачуваня ѳтеотокъ ѳгъ винкул. 4% облигацій пожички краевой зъ р. 1893	143
Ч. пор. 78. — Ч. 10.415. Справозданіе касеве фонда вдов-сирот. съ д. 30. Вересня 1893	144
Ч. пор. 79. — Ч. 9376. Обвѣщеніе речивца испытѣвъ на катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ	147
Ч. пор. 80. — ЧЧ. к. 9052, 9257, 9593, 10.099, 10.102, 10.103 и 10.104. Обвѣщеня конкурсовѣ	148
Ч. пор. 81. — Ч. 5523. О пересылцѣ статута взаимнои помочи дяковѣ АЕпархіи Львовскои	149
Ч. пор. 82. — Ч. 1050/орд. Пововленіе заказу книгопродавцамъ и купцамъ збирати стипендіи литургійныхъ	150
Ч. пор. 83. — Ч. 11.042. Въ справѣ наѳбслани залеглыхъ и текучихъ датковѣ къ фонду вдов-сирот.	152
Ч. пор. 84. — Ч. 11.169. Въ справѣ справозданъ о станѣ науки религіи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ	152
Ч. пор. 85. — Ч. 11.023. Въ справѣ ѳтослани выказѣвъ свяц. вдѣвъ и сирѣтъ АЕпархіи Станиславвскои	154
Ч. пор. 86. — Ч. 1.114/орд. Въ дѣлѣ выданого збѣрнича законѣвъ администраційныхъ въ рускѣи мовѣ	154
Ч. пор. 87. — Ч. 11.442. Оголошуея речивецъ къ рукополаганю Пресвитерѣвъ	155
Ч. пор. 88. — ЧЧ. к. 10.530, 11.076, 11.348, 11.445, 11.318 и 11.404. Обвѣщеня конкурсовѣ	155
Ч. пор. 89. — Ч. 390/орд. Архіерейске посланіе въ справѣ брацтва найсв. Тавнѣ	157
Ч. пор. 90. — Ч. 11.357. Дотычно доношеня ц. к. властямъ о торжественныхъ богослуженяхъ въ дни уроданъ и имянинъ Найсвѣйшого Пана	166
Ч. пор. 91. — Ч. 11.564. Въ справѣ ѳтослани выказѣвъ свяц. вдѣвъ и сирѣтъ Епархіи Черемышльскои	166
Ч. пор. 92. — Ч. 11.608. Возваніе до складокъ на будову церкви въ Заѳью	166
Ч. пор. 93. — ЧЧ. к. 11.850, 11.851, 11.854, 11.879, 11.938, 11.941, 11.623, и 11.633. Обвѣщеня конкурсовѣ	167

Львовско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 30. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. I.

Ч. 70/орд. Пригадуе ся торжественный обхѣдъ Ювилея св. Отца въ день 19. лат. Лютого 1893 и заряджуе ся складка въ той день на даръ св. Отцу.

Пригадуючи ВСЧ. Духовенству розпорядженемъ Митропол. Ординаріята зъ дня 26. Листопада 1892 — Ч. 1000/орд. (Львовско-Архіепарх. Вѣдомости зъ р. 1892 — Ч. XIII—84) зарядженый торжественный обхѣдъ епископского Ювилея св. Отца Льва Пана XIII. — взывае ся ВСЧ. Духовенство, щобы додатково до зарядженыхъ уже складокъ въ день праздника Рождества Хр. — Нового року и Стрѣтенія Г., — зарядило складку на даръ св. Отцу такожъ и въ самъ день торжественного обходу сего Ювилея т. е. дня 19. лат. Лютого 1893, по понереднѣмъ заповѣдженю тои же складки въ предидучу недѣлю.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 27. Сѣчня 1893.

Ч. 2.

Ч. 50/орд. — Перенесение урочистого свята Трехъ Святителей на попередный день.

Звергае ся увага ВЧ. Клира, що праздникъ Трехъ Святителей выпадае сего року въ субботу мясопустну, въ котру творять ся поминаніе за всѣхъ ътъ вѣка усопшихъ и длятого пѣсля приписа нашего обряда мае праздникъ Трехъ Святителей обходити ся що до ътправы своего набоженства и встриманья ся ътъ закаваныхъ робѣтъ въ попередный пятокъ 29. Януарія ст. ст. (10. Лютого и. ст.). ВЧ. Парохи поспѣшатъ подати тог до вѣдомости катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ и середныхъ въ своихъ мѣстцевостяхъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 20. Сѣчня 1893.

Ч. 3.

Ч. 1162/орд./92. — Подае ся до вѣдомости ВЧ. Клиру рѣшене Св. Собранія къ розширеню вѣры въ справѣ гр. кат. Душпастырей помѣщенныхъ въ Америцѣ.

Святе Собраніе къ розширеню вѣры удѣлило Митропол. Ординаріятовн въ справѣ гр. к. Душпастырей въ Америцѣ помѣщенныхъ слѣдуюче рѣшене:

Romae die 22. Decembris 1892.

Въ Римѣ дня 22. Студня 1892.

ILLUMINE AC RME DOMINE!

In Comitibus generalibus huius S. Cognis habitis die 28. Novembris vertentis anni, Emi Patres examini subiecerunt gravissimum negotium de Sacerdotibus uxoris ritus graeci catholici qui commorantur in regionibus Americae Septemtrionalis. Ob numerum non exiguum fidelium Ruthenorum in illas regiones commigrantium, atque ob periculum apostasiae quotidie ingravescentis S. Consensus in eam devenit sententiam, ut sacerdotes uxorati immediate reverti non cogantur, sed gradatim coelibes eisdem substituantur, firmis de cetero in suo robore manentibus ordinationibus literarum diei 1. Octobris 1890, quibus nempe

Всесвѣтлѣйшій и Всечествѣйшій Отче!

На загальномъ засѣданю сев Св. Конгрегаціи, ътбувшомъ ся дня 28. Листопада текучого року, Ихъ Еминенція Отцы взяли пѣдъ розвагу дуже важну справу о священникахъ женатыхъ греко-католического обряду, котрї перебувають въ сторонахъ Пѣвнѣчной Америки. Задля немалого числа вѣрныхъ Русинѣвъ, переселяючихъ ся въ тѣ стороны и задля небезпеченства щоденно проявляючої ся апостазіи, Св. Собраніе повзяло тог рѣшене, чтобы священникѣвъ женатыхъ не сидувати непосредно вертати, но чтобы постепенно безженными мѣстце тыхъ же заступати, оставляючи впрочѣмъ въ своей силѣ зарядженья посланія

iubetur quod omnes sacerdotes rutheni in ipsas regiones commigrantes debeant Ordinarium loci adire, ab eo facultates opportunas obtinere, eiusque iurisdictioni absolute subesse. Insuper Emi Patres petitionem Curiae Episcopalis Munkaacsensis de Vicario Apostolico eiusdem ritus cum iurisdictione in iis regionibus constituendo non esse admittendam censuerunt, sed potius ad normam Decreti Concilii Lat. IV. statuerunt quod illarum regionum Episcopi vitros dignos atque idoneos rutheni ritus provideant, qui munere Vicarii Generalis perfungi valeant pro fidelibus eiusdem ritus, adiacentes quod horum Vicariorum principalioribus, illis nempe qui in locis degunt ubi numerus fidelium eorumdem maior et permanens sit atque ecclesiam proprii ritus habeant, privilegium pontificalia peragendi in eodem ritu concedi poterit. Quae SSmus Dominus Noster in omnibus approbare dignatus est, eaque Tibi, Amplissime Domine, communicanda habeo, ut pro ea parte quae ad Amplitudinem Tuam spectare potest debitae mandentur executioni.

Interim Deum rogo ut Te diutissime sospitet.

Amplitudinis Tuae

addictissimus Servus

M. Card. Ledóchowski Praef.

Andreas Archiep. Acridan.
Secretarius.

Повыше высоке рѣшене подае ся до вѣдомости и до захованья.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 25. Сѣчня 1893.

зъ дня 1. Жовтня 1890, котрымъ именно приказуе ся, що всѣ рускїи священники, переселяючі ся въ тѣ же стороны, мають удати ся до мѣстцевого Ординаріяту, ътъ него потребныхъ повновластїй отримати и его юрисдикци совершенно пѣдчинити ся. Кромѣ того Ихъ Еминенція Отцы постановили не прихилити ся прошеню Епископской Курїи въ Мункачи на установлене Апостольского Викарїята того же обряду съ юрисдикцією въ тыхъ сторонахъ, але радше рѣшили пѣсля нормы декрету Собору Латеран. IV., чтобы Епископы тыхъ сторѣвъ поставляли мужѣвъ достойныхъ и способныхъ руского обряду, котрї бы могли сповняти урядъ Генерального Викарїя, додаючи, що знатѣйшимъ зъ сихъ Викарїѣвъ, тымъ именно, котрї перебувають въ мѣстцахъ, где есть число тыхъ же вѣрныхъ бѣльшимъ и стало замѣшканье мае, можна бы позволить при ътправѣ уживанья понтификаліи въ томъ обрядѣ.

Нашъ св. Отецъ зволивъ все тог въ цѣлости подтвердить, я же тог Тобѣ, Всесвѣтлѣйшій Отче, уважаю за потребне заудѣлити съ тымъ, чтобы въ томъ взглядѣ тог рѣшене котре въ кругъ дѣйствїя Твоей Всесвѣтлости входити може къ ътповѣдному выконаню порученымъ зѣстало. Тымчасомъ прошу Господа, чтобы Тебе якъ найдовше при житю удержувавъ.

Всесвѣтлости Твоеи

Найпреданнѣйшій Слуга

M. Card. Ледоховскїй Преф.

Андрей Архїеп. Анрїды
Секретарь.

Ч. 4.

Ч. 413. — Взымае ся ВСЧ. Архієпархіальне Духовенство до зложеля предплати на Львівско-АЕпарх. Відомости въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. въ дотычнѣмъ Урядѣ деканальномъ а ВСЧ. Урядѣ деканальномъ препоручае ся допильнувати тойже уплаты и перестерѣгати, щобы Відомости тѣх въ актахъ парохіальныхъ збѣтали захованіи.

Установляе ся предплата на Львівско-АЕпарх. Відомости на р. 1893 въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. — Понеже однакъ дотеперѣшний способъ при сыланья предплати впродѣ до Митрополитальной Консистоїи оказавъ ся непрактичнымъ, такъ якъ Уряды деканальніи не мали жадной евиденціи, чи кто не залагае съ предплатою а Митроп. Консистоїя мала за много чинѣности съ неустаннымъ упоминаньемъ залагающихъ съ предплатою, — **протомае ся повысшу предплату пересылати на будуще не до Митроп. Консистоїи но до дотычного Уряда деканального** и сямъ взымають ся всѣ ВСЧ. ОО. Парохи, Завѣдатель парохій и Сотрудники експонованіи, съ покликкомъ на розпорядженье Митроп. Ординаріята зъ дня 20. Сѣчня 1889 — Ч. 47/орд. (Львівско-АЕпарх. Відомости зъ р. 1889. Ч. I) — **щобы повысшу цѣлорочну предплату въ квотѣ 1 злр. 20 кр. а. в. найдалше до 1. Марта с. р. дотычному Урядови деканальному надѣслали.**

При тѣмъ взымае ся подъ личною отвѣчательностію всѣхъ тыхъ которіи до теперъ еще залагають съ предплатою за р. 1892, щобы тую залеглу належитѣсть безпроволочно въ дотычнѣмъ Урядѣ деканальномъ зложили.

Заразомъ взымають ся ВСЧ. Настоятель деканатѣвъ, щобы уплаченья въ речинци той предплати допильнували и саміи стягненьемъ той належитѣсти заняли ся а збѣраніи гроши переказомъ почтовымъ разомъ съ поименнымъ выказомъ найдалше до 1. Цвѣтня с. р. Митрополитальной Консистоїи надѣслали, — при осмотрахъ же декан. якъ и при увѣльненью поодиновихъ Душпаstryрей строго перестерѣгали, абы — якъ те давнѣйше уже приказано — Львівско-АЕпарх. Відомости оправній въ актахъ парохіальныхъ збѣтали захованіи, такъ якъ въ противнѣмъ случаю мусѣли бы стягнути отвѣчательность за тое на себе. — Въ кнѣци взымають ся ВСЧ. Настоятель деканатѣвъ стягнути безпроволочно залеглу належитѣсть за рѣкъ 1892 пѣсла одержаныхъ уже выказѣвъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 19. Сѣчня 1893.

Ч. 5.

Ч. 1.141/92. — орд. — Вкладае ся на совѣсть ВЧ. Клира, яко рѣчь дуже великою ваги, пѣддержанье „Посланика“ и „Книжочокъ миссійныхъ.“

Митропол. Ординаріятъ звертае ще разъ увагу ВЧ. Клира на тое, якъ безмѣрно важній суть въ теперѣшнихъ часахъ письма религійно-моральній для народа. А понеже мы теперъ не маемъ, майже жадныхъ иншихъ такихъ выдавництѣвъ окрѣмъ редактованыхъ отъ ВЧ. О. Джулинського, „Посланика“

и „Книжочокъ миссійныхъ“, но выдавництва тѣхъ еще доси такой пѣддержки, якъ бы повинно бути не нашли, а безъ той пѣддержки стало удержати ся не могутъ: ддятого Митроп. Ординаріятъ, вкладае тое на совѣсть ВЧ. Клира а им. всѣхъ Душпаstryрей, щобы по всей возможности, тѣхъ письма и саміи вѣспирали и о розширенье ихъ межи народомъ якъ наибѣльше старали ся — памятаючи на выше вѣспѣмену превелику важность такихъ выдавництѣвъ, и на отповѣдь, котру зложили мусѣти на Судѣ Божѣмъ взглядомъ старанья ся о славу Божу и спасеніе повѣреного собѣ народа.

По причинѣ религійно-морального напряду препоручае Митроп. Ординаріятъ заразомъ и Календарь Посланика на р. 1893.

Адресъ издателя сихъ письмъ есть: ВЧ. Редакція Посланика, Лапшинъ, п. Бережаны.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 3. Сѣчня 1893.

Ч. 6.

Ч. 10877/92. — Инструкція для душпаstryрей заступающихъ капелянѣвъ войсковыхъ.

Всесв. Викаріятъ полный выдавъ слѣдуючу инструкцію для душпаstryрей заступающихъ капелянѣвъ войсковыхъ:

№г. 2710.

An die hochwürdigen

Herren subsidiarischen Militär-Seelsorger.

Einleitung.

Bei der gegenwärtig zu Recht bestehenden Organisation der Militär-Seelsorge und der dadurch bedingten geringen Anzahl der Militär-Geistlichen sind letztere thatsächlich nicht im Stande, allen religiösen Bedürfnissen der oft in vielen kleinen Garnisonen vertheilten Truppen Rechnung zu tragen, weshalb die gütige Aushilfe des hochwürdigen Civil-Clerus vielfach in Anspruch genommen werden muss. Es ist dies sicherlich keine geringe Mühe-waltung, die dadurch dem hochwürdigen Civil-Clerus erwächst, allein mit besonderem Danke muss ich constatiren, dass die hochwürdige Orts-Geistlichkeit nahezu überall, wo es nothwendig ist, die oft ziemlich umfangreiche subsidiarische Militär-Seelsorge mit dem freundlichsten Entgegenkommen zu verwalten nicht ermangelt. Was die damit verbundenen Opfer leichter ertragen lässt, das sind folgende Erwägungen: 1. In der Erfüllung der allgemeinen Wehrpflicht sind die Candidaten des geistlichen Standes derart begünstigt, dass dieselben zum Behufe der Fortsetzung ihrer theologischen Studien im Frieden und im Kriege von jedem Präsenzdienste enthoben bleiben, während unsere Mitbürger sich selbst in Friedenszeiten im besten Falle wenigstens durch ein Jahr dem anstrengenden Präsenzdienste unterziehen müssen. Für diese grosse

Begünstigung erweisen wir uns gegen unseren Allerhöchsten Kriegsherrn, unser Vaterland und unsere Mitbürger dankbar, indem wir für die religiösen Bedürfnisse der Soldaten mit liebevollem Eifer Sorge tragen. 2. Eine starke wohldisciplinirte Armee ist die sicherste Bürgschaft der Segnungen des Friedens. Nun ist es aber gerade die Religion, welche — tief eingesenkt in die Seele des Menschen — die beste Bürgschaft der Treue, des Gehorsams, der Tapferkeit und aller militärischen Tugenden bildet. Es ist also ein eminent patriotischer Dienst, den wir leisten, indem wir uns der Pflege des religiös-sittlichen Lebens der Soldaten widmen. 3. Die im Präsenzdienste stehenden Militär-Angehörigen, welche die Blüthe der männlichen Jugend bilden, kehren nach kurzer Zeit in ihre Heimatgemeinden zurück, um da ihren eigenen Haus- und Familienstand zu begründen. Wer sieht nun nicht auf den ersten Blick, von welcher Wichtigkeit es ist, dass der junge Soldat während seiner Dienstzeit den Glauben bewahre und als ein wohlgesitteter Mann in seine Heimat zurückkehre. Welch unermesslichen Schaden kann ein einziger glaubens- und sittenloser Mann in einer Gemeinde anrichten! Es liegt demnach im eigenen Interesse der hochwürdigen Ortsgeistlichkeit, sich die Militär-Seelsorge dort, wo es nothwendig erscheint, mit besonderem Eifer angelegen sein zu lassen. Um die Ausübung des subsidiarischen Militär-Seelsorgedienstes zu erleichtern, füge ich eine kurze Anleitung bezüglich der wichtigsten Punkte bei.

Sonn- und Feiertags Gottesdienst.

Hinsichtlich des Gottesdienstes enthält das Dienstreglement für das k. und k. Heer, I. Theil, folgende Bestimmungen: § 2, Punkt 14. „Jedem ist soweit der Dienst es zulässt, die Verrichtung seiner Andacht und seiner religiösen Pflichten zur gehörigen Zeit zu gestatten.“ § 58, Punkt 435. „Damit die Militär-Personen ihren religiösen Pflichten nachkommen und ihre Andacht, soweit es der Dienst zulässt, zur gehörigen Zeit verrichten können, sind die Stunden, zu denen in den Gotteshäusern der verschiedenen Confessionen Gottesdienst abgehalten wird, durch Vermittlung der Militär-Stations-Commanden rechtzeitig zu verlaublichen, und es soll von Seite der Truppen-Commandanten darauf gesehen werden, dass den Militär-Personen an den dem Gottesdienste vornehmlich geweihten Tagen die Theilnahme an den Andachtsübungen ihrer Religionsgenossenschaft ermöglicht werde.“ „An den bezeichneten Tagen, mindestens monatlich einmal, sind wo es angeht, die Truppen, nach ihren Religionsgenossenschaften gesondert und in taktische Abtheilungen geordnet, zum Kirchenbesuche zu führen.“ Aus dem Wortlaute dieser Bestimmungen des Dienstreglements ist zu ersehen, dass die Mannschaft einer jeden Garnison monatlich mindestens einmal zum Gottesdienste zu führen und derselben auch an allen übrigen Sonn- und Feiertagen die Möglichkeit zu bieten ist, ihren religiösen Pflichten nachkommen zu können. Nur der „Dienst“ bildet eine Ausnahme von dieser allgemeinen Regel. Zur Orientirung diene, dass der § 8 desselben Dienstreglements folgenderweise lautet. „Unter der Bezeichnung ‚Allerhöchster Dienst‘ oder ‚Dienst‘ werden alle Verrichtungen ver-

standen, welche durch die Standes-Obliegenheiten geboten sind.“ Von Seite des Militär-Stations-Commandos ist mit dem Orts-Seelsorger das Einvernehmen zu pflegen, an welchem Tage und zu welcher Stunde die Mannschaft zum Gottesdienste geführt werden soll. Der die Truppe führende Officier hat die Mannschaft während des Gottesdienstes zu überwachen und auf ein würdevolles Benehmen in der Kirche sein Augenmerk zu richten. Etwaige diesbezügliche Beschwerden wären vom Orts-Seelsorger dem Militär-Stations-Commando vorzutragen; wenn aber eine vollberechtigte Beschwerde unberücksichtigt bleiben würde, dann wäre die Angelegenheit an den zuständigen Militär-Pfarrer zu leiten, welcher auch in allen sonstigen, zweifelhaften Fällen die nöthigen Aufklärungen bereitwilligst ertheilen wird. Ich füge hier noch die innige Bitte bei, für das Militär, wenn die Möglichkeit vorhanden ist, einen besonderen Gottesdienst, d. i. eine heilige Messe mit Predigt, wenigstens allmonatlich einmal abzuhalten und in dieser Predigt auch auf die besonderen Pflichten des Militärstandes Rücksicht zu nehmen und zugleich die Mannschaft zum treuen Festhalten und Bekennen ihres Glaubens und zur heissigen Theilnahme am Gottesdienste, wenn sie dienstfrei ist, anzueifern.

Osterandacht.

Nach den dermaligen Normen ist zur Osterbeicht nur die freiwillig hiezu sich meldende Mannschaft in die Kirche zu führen. Von Seite des Militär-Stations-Commandos ist die Anzahl derjenigen Soldaten, welche sich zur Osterbeicht gemeldet haben, dem Orts-Seelsorger bekanntzugeben und im Einvernehmen mit letzterem Tag und Stunde der Beichtablegung zu bestimmen. Wie segensreich gestaltet sich aber die Osterandacht, wenn dem Empfange der heiligen Sacramente der Busse und des Altars eine diesbezügliche religiöse Belehrung vorausgeht, eventuell wenn während der Fastenzeit religiöse Vorträge für die Mannschaft gehalten werden, oder wenn dieselbe den allgemeinen Fastenpredigten beiwohnt! Um allfälligen Schwierigkeiten in Bezug auf die Entgegennahme der heiligen Beicht von den meiner geistlichen Jurisdiction unterstehenden Militär-Personen, ihren Gattinnen und minderjährigen Kindern zu begegnen, ertheile ich hiemit allen mit der subsidiarischen Militär-Seelsorge betrauten Geistlichen, sowie allen von ihrem eigenen Ordinarius zum Beicht hören approbirten Priestern, welche zur Aushilfe beim Beicht hören der Militär-Angehörigen beigezogen werden, die hiezu erforderliche Jurisdiction und die „*Facultas absolvendi personas castra sequentes in foro conscientiae a quibusvis excessibus et delictis quantumcunque gravibus et enormibus etiam in casibus summo Pontifici et Sedi Apostolicae specialiter reservatis.*“ Nebenbei sei bemerkt, dass die Angehörigen der Landwehr, sowie die Militär-Personen des Ruhestandes, der Reserve und „ausser Dienst“ nicht zu meiner Jurisdiction zählen, sondern der Civil-Seelsorge angehören. Sollten sich in einer Station Soldaten des griechisch-katholischen Ritus oder Militär-Personen eines dem Orts-Seelsorger nicht geläufigen Idioms befinden, so genügt eine Anzeige an das zuständige Militär-

Pfarramt, damit ein geeigneter Militär-Geistlicher zur Abhaltung der Osterandacht mit denselben dahin entsendet werde.

Recruten-Belehrung

Die kritischste Periode, die der Soldat während seiner Dienstzeit durchzumachen hat, sind die ersten Monate, wenn er als Recrut zu seinem Truppenkörper einrückt. Trennung von seinen Angehörigen, neue und ungewohnte Lebensverhältnisse, Strenge der Disciplin und sonstige Umstände wirken oft sehr deprimirend auf den jungen Soldaten und führen ihn zuweilen bis zur Verzweiflung und zum Selbstmorde. Es braucht keiner weiteren Nachweisung, wie sehr die eifrige Pflege der Religion Herz und Gemüth zu erquickern und zu stärken, Gehorsam und treue Pflichterfüllung zu fördern und die Ertragung der Mühen und Arbeiten zu erleichtern vermag. Aus diesem Grunde habe ich im verflossenen Jahre die Militär-Geistlichkeit beauftragt, den Recruten eine besondere geistliche Sorgfalt angedeihen zu lassen und dieselben öfters an bestimmten, mit dem betreffenden Commando zu vereinbarenden Tagen in einem hiezu geeigneten Locale über ihre neuen Standespflichten auf Grund der übernatürlichen Motive zu belehren und mit trostreichen Worten ihren Muth zu beleben. Und das k. und k. Reichs Kriegsministerium hat in voller Würdigung der Motive dieser meiner Weisung mit dem Erlasse, Abtheilung 5, Nr. 3344, vom 4. November 1891, die Militär-Territorial-Commanden aufgefordert, diese Bestrebungen im Einklange mit den bestehenden Dienstvorschriften zu fördern. Ich hege die sichere und freudige Überzeugung, dass auch die hochwürdigen Herren subsidiarischen Militär-Seelsorger den seinerzeit einrückenden Recruten dieselbe geistliche Sorgfalt bereitwilligst zuwenden und zu diesem Behufe mit den Militär-Stations-Commanden das Geeignetste vereinbaren werden.

Krankenbesuch.

Von überaus segensreichen Früchten begleitet ist der häufige Besuch des Militär-Spitals oder Marodehauses durch den Seelsorger. Wie dankbar und empfänglich der Soldat für jedes gute Wort ist, das ihm am Krankentische vom Priester gesagt wird, weiss jeder Seelsorger, der in dieser Beziehung seine Wirksamkeit bethätigt hat.

Tanzunterhaltungen in der geheiligten Zeit.

Es sind hie und da Klagen laut geworden wegen der Abhaltung von Bällen und Tanzunterhaltungen seitens des Militärs während der geheiligten Zeit. In dieser Hinsicht hat das k. und k. Reichs-Kriegsministerium mittels Erlasses vom 25. Jänner 1892. Präs.-Nr. 367, aufmerksam gemacht, dass die Abhaltung von öffentlichen Bällen (Tanzkränzchen) während der Advent- und Fastenzeit in jenen Gegenden, wo das religiöse Gefühl der Bevölkerung besonders hervortritt, leicht Aergerniss erregen kann, weshalb von Seite des

Militärs diesen herrschenden religiösen Anschauungen Rechnung getragen werden soll. Im allgemeinen werden alle diesfälligen oder sonst etwa auftauchenden Schwierigkeiten eine um so befriedigendere Lösung finden, je freundlicher das Einvernehmen der Orts-Geistlichkeit mit dem Officierscorps und namentlich mit dem Militär-Stations-Commandanten sich gestaltet.

Remunerationen.

Nach Massgabe der zur Verfügung stehenden geringen Dotation können wohl nur die Gesuche um Remunerationen für ausserordentliche subsidiarische Militär-Seelsorgedienste, welche sonst in keiner Weise honorirt werden, eine entsprechende Berücksichtigung finden. Den eigentlichen Lohn wird Gott selbst ertheilen. Das Gesuch um eine Remuneration soll beim Militär-Stations-Commando eingereicht werden und mit einem Ausweise über die im letztverflossenen Jahre für die Angehörigen des k. und k. Heeres verrichteten seelsorglichen Functionen versehen sein. Gesuche um eine Remuneration für Seelsorgedienste, welche vor dem letztverflossenen Jahre geleistet wurden, können bei dem Umstande, als die bezügliche Dotationsquote bereits ausgegeben ist, keine Berücksichtigung mehr finden.

Seelsorgliche Berichte.

Nach den bestehenden Vorschriften senden die Militär-Pfarrer am Schlusse eines jeden Quartales einen Bericht über den von jedem Militär-Geistlichen und von den mit der subsidiarischen Militär-Seelsorge betrauten Civil-Geistlichen abgehaltenen Militär-Gottesdienst und nach beendigter Osterandacht einen Bericht über die Abhaltung der Osterbeicht und die Zahl der Pönitenten dem apostolischen Feld-Vicariate ein. Diese Berichte dienen dem apostolischen Feld-Vicar zur Richtschnur, welchem Theile seines räumlich so ausgedehnten Wirkungskreises derselbe seine besondere Aufmerksamkeit zuzuwenden habe, und sie bilden auch die einzig mögliche Controle, ob und inwieweit die auf die Pflege des religiös-sittlichen Lebens im Heere bezughabenden militärischen Vorschriften beobachtet werden. Es wolle daher auch den hochwürdigen Herren subsidiarischen Militär-Seelsorgern nicht schwer fallen, derartige Amtsberichte wenigstens halbjährig an das zuständige Militär-Pfarramt zu leiten und in denselben zugleich auch die etwaigen Wünsche zum Ausdrucke zu bringen.

Wien, im August 1892.

Dr. Coloman Belopotoczky,
Bischof, apostolischer Feldvicar.

Тое подае ся до вѣдомости дотычныхъ ВЧ. Душпастьрей.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. Сѣчня 1893.

Ч. 7.

Ч. 51. — О обязанности под смертным грехом слушать св. Литургии в недѣль и свята, хоть бы и в чужой церкви.

Весьма часто дѣе ся у насъ въ парохіяхъ, котріи мають прилученій церкви, що кожда громада учае лише до церкви своей мѣстцевости, а если набоженство есть въ другой мѣстцевости, то вже тамъ не ходять. Причина того недоброго явленія може въ великой части бути также въ томъ, що парохіане не досыть выразно обучують ся о дотычнѣмъ своемъ обязанности.

Длятого взывають ся В.Ч. Душпастырѣ, чтобы такъ въ проповѣдяхъ якъ и въ наукахъ катихитичныхъ въ церквѣ и школѣ, и также при сповѣдяхъ, выразно, и о кѣлько треба часто, обучовали своихъ парохіанъ, що вѣрній обязаній суть въ недѣль и свята подъ смертнымъ грѣхомъ за каждый разъ, отже подъ утратою ласки Божой и спасенія вѣчнаго, слушать св. Литургии. И що отъ того обязанности подъ смертнымъ грѣхомъ не суть ще тымъ самымъ убѣдленій, если въ ихъ власной мѣстцевости Литургии нема; але суть въ томъ разѣ одоженій, въ иншой, навѣтъ хоть бы и въ цѣлкомъ чужой и до ихъ парохіи не належачей церквѣ, а тымъ бѣльше въ другой церквѣ своей парохіи той заповѣди церковной задосыть учинити — если не мають слушныхъ извиняющихъ причинъ. Длятого муситъ Душпастырѣ также и о извиняющихъ причинахъ, такъ якъ о томъ Моральна трактуетъ парохіанъ своихъ отповѣдно обучити; абы не накладати неналежити тягары и не давати повѣдъ до грѣховъ зъ причины блудной совѣсти тогда, коли въ самой рѣчи грѣха нема.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Сѣчня 1893.

Ч. 8.

Ч. 8/орд. — Отпустъ на щоденну молитовку Товариства св. Павла.

Оголосивши въ Вѣдомостяхъ 1892 ст. 123 подъ Ч. 484/орд. изъ 1891. наданій отъ Его Святости отпусты для членѣвъ Товариства св. Апостола Павла (важній до 28. Цвѣтня 1896), Митроп. Ординаріатъ додае до того властию собѣ прислужуючою для членѣвъ тогожъ Товариства всѣхъ нашихъ трехъ гр. к. Епархій на всегда за побожне змовленье щоденной молитовки — т. е. одно Богородице Дѣво съ додаткомъ „Святой Обручнице Іосифе и св. Апостоле Павле, молѣтъ Господа Бога за насъ!“ — Отпустъ 40 дней разъ на день.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 16. Сѣчня 1893.

Ч. 9.

Ч. 343. — Взывають ся ВСЧ. Уряды деканальній до безпротоколного предложенія злагающихъ таксы канцелярійныхъ зъ 1892 року.

Въ кождорѣчнѣмъ шематизмѣ припоминае ся ВСЧ. Урядамъ деканальнымъ межі инными розпорядженьями такожъ и тое зъ 10. Жовтня 1851 Ч. 3.239, послѣ которого таксы канцелярійной мають каждого четверь-рочія предклатись. Понеже однако зъ минушого 1892 року еще многіи належитости канцелярійной не збстали заплаченій, то взывають ся ВСЧ. Уряды деканальній тиже съ возможнымъ прискореньемъ постыгати и до тутейшой Канцелярії доставити а тымъ самымъ сюда относячу ся кореспонденцію излишновъ зѣдлати и составленью рахункѣвъ зъ побраныхъ и розходованыхъ тыхъ таксъ канцелярійныхъ, перепоны не ставити.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 17. Сѣчня 1893.

Ч. 10.

Ч. 52. — Въ дѣлѣ кормленія дѣтей есущихъ.

Въ дѣлѣ внесенныхъ предложеній противъ введенной въ житье статистицѣ о руху людности рѣшило В. ц. к. Намѣстничество рескриптомъ зъ д. 23. Студня 1892 Ч. 105.480, що начавши отъ д. 1. Сѣчня с. р. уряды парохіальній мають надсылати всякіи выказы статистичній въ формѣ долученій и въ мыслѣ доданой инструкціи.

Натомѣсть заявило В. ц. к. Намѣстничество, що пытанья относячіи ся до факту, чи дитина померша была кормлена молокомъ матери чи штучно, якъ такожъ пытанье що до заможности родичей, не суть есенціональній, що отже отповѣдъ на ти же належитъ оставити доброй волѣ дотычного пароха.

Зваживши однако, що ти пытанья такъ для заряду санитарного, якъ и для заряду благодѣтельности публичной суть дуже важній, то на прошеніе Свѣтл. Львѣвского Магистрата препоручае ся В.Ч. Духовенству, чтобы и на ти пытанья по можности подавало отповѣди.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 23. Сѣчня 1893.

Ч. 11.

Ч. 327. — Выслае ся ВСЧ. Урядамъ декан. шематизмъ на рокъ 1893 съ препорученьемъ, чтобы належитѣсть за тойже при дорученью отъ поодинокихъ гр. к. Урадѣвъ парох. стигауди.

Пересылають ся ВСЧ. Урядамъ декан. только примѣриковѣвъ шематизма Архіепархіяльного Клира на 1893 рокъ, кѣлько есть въ деканатѣ гр. кат. парохій и сотрудинокѣвъ экспонованыхъ съ препорученьемъ, чтобы отъ

каждого квоту 90 вр. за примѣрникъ при дорученіи стягнули и Митропол. Консисто́ріи съ поименнымъ выказомъ уплатившихъ безпроволочно предложили.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́вь, дня 25. Сѣчня 1893.

Ч. 12.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Розписують ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) по́дъ д. 4. Сѣчня 1893 съ речинцемъ до д. 2. Марта 1893:

- Ч. 10.942/92. — Остаповичи, деканата Бобрецького, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка,
 Ч. 10.943/92. — Великополе, деканата Городецького, наданья приватного,
 Ч. 10.944/92. — Берлоги, деканата Калужского, наданья Цѣсарского,
 Ч. 10.945/92. — Осташѣвцѣ, деканата Зборѣвского, наданья Ординаріятского,
 Ч. 10.946/92. — Наварія, деканата Щирецкого, наданья Ординаріятского;

б) по́дъ д. 10. Сѣчня 1893 съ речинцемъ до д. 8. Марта 1893:

- Ч. 138. — Винники, деканата Льво́вско-городского, наданья выс. Выдѣла краевого, съ тымъ примѣчаніемъ, що прошенія кандидатѣвъ запода́н при попереднѣмъ розписанью тои парохіи на конкурсъ—остають важными и на теперъ;

в) по́дъ д. 19. Сѣчня 1893 съ речинцемъ до д. 16. Марта 1893:

- Ч. 422. — Хутарь, деканата Скольского, наданья приватного,
 Ч. 423. — Кнѣгиничи, деканата Ходорѣвского, наданья приватного;
г) по́дъ д. 26. Сѣчня 1893 съ речинцемъ до д. 23. Марта 1893:
 Ч. 536. — Домажирь, деканата Городецького, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

II.

- Ч. 758. Розписуе ся конкурсъ на посаду учителя религіи при ц. к. учит. Семинаріи въ Тернополи.

В. ц. к. краева Рада школьна розписала по́дъ д. 18. Сѣчня с. р. Ч. 967 на подставѣ рескрипта Его Ексцелленціи Пана Министра вѣроисповѣданій и просвѣщенья зъ дня 17. Червня 1892 до ч. 19173/91 конкурсъ на посаду учителя религіи гр. кат. въ ц. к. учительской семинаріи въ Тернополи.— До тои посады привязана есть рѣчна плата въ ско́лькости 1000 зр. съ активальнымъ додаткомъ для IX. ранги и правомъ побиранья пятилѣтнихъ додатѣвъ.

Убѣгателѣ о тую посаду мають внести свои поданья, заосмотреній въ потрібній документи посредствомъ своеи настоятельной власти до В. Президіи ц. к. краевой Рады школьной найдалше до кѣнця Лютого с. р. Тое подае ся ВСЧ. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́вь, дня 28. Сѣчня 1893.

III.

- Ч. 555. — Розписуе ся на конкурсъ, посада дѣйствительного учителя религіи при 4-класовыхъ школахъ народныхъ въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачевѣ розписала по́дъ д. 15. Сѣчня с. р. Ч. 97 конкурсъ на посаду дѣйствительного учителя религіи при 4-класовыхъ школахъ народныхъ, мужеской и женской, въ Журавнѣ съ рѣчною платою 450 зр. и 10% додаткомъ на помешканье и съ обовязкомъ удѣлюванья науки религіи и держанья екскортъ въ тыхъ же школахъ въ мѣру потребы до ско́лькости 24 годинъ тыждево. Священники мірскій або іеромонахи убѣгаючи ся о тую посаду мають свои взгляды поданья належито одокументованій, и стилизованій до Свѣтлои ц. к. окружной Рады школьной въ Жидачевѣ, внести до тутейшой Митроп. Консисто́ріи найдалше до дня 20. Лютого с. р.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Льво́вь, дня 25. Сѣчня 1893.

ХРОНИКА. ИМЕНОВАНЫЯ.

Дѣйствительными Деканами именованій дотепершній Завѣдатель деканатѣвъ:

- Ч. 1081/орд./92 — ВСЧ. О. Теодоръ Кордуба для деканата Бережаньского,
 Ч. 6083/орд./92 — ВСЧ. О. Корнилій Монѣвровичъ для деканата Залозецкого,
 Ч. 184 /орд. — ВСЧ. О. Константинъ Строцкій для деканата Роздольского.

Ординаріятскимъ школьнымъ Комисаремъ для народныхъ шкѣлъ деканата Городецького именованій:

- Ч. 10191/92. — ВСЧ. О. Гмиліанъ Пясецкій, Завѣдатель Городецького деканата и парохъ въ Вишенцѣ вел.

УМВЩЕНЬЯ.

а) Завѣдательства получили 00:

- Ч. 381. — Андрей Пеленьскій, завѣд. Журова, въ Кнѣгиничахъ,
 Ч. 386. — Михайлъ Тындюкъ, завѣд. Тухольки, въ Хутари,
 Ч. 416. — Іоаннъ Созанскій сотр. Вербиловець, въ Журовѣ.

б) Сотрудничества получили ОО:

- Ч. 10658/92. Григорій Кармалита сотр. Стрѣлокъ, въ Боратынѣ,
 Ч. 67. Петръ Езерскій, новопост. пресвитеръ, въ Глецавъ,
 Ч. 68. Іоаннъ Сухаровскій, новопост. пресв., въ Станиславчику,
 Ч. 69. Михайлъ Скроцкій новопост. пресв., въ Нараевѣ,
 Ч. 71. Герасимъ Семковъ новопост. пресв., въ Залановѣ,
 Ч. 72. Григорій Прешлякъ, новопост. пресв., получивъ посаду префекта закрітїи при
 Архикатедр. храмѣ св. ВМ. Георгія,
 Ч. „ Діонзій Дорожинскій, П ій викарій Архикатедральный, назначенъ першимъ
 викаріємъ Архикатедральнымъ,
 Ч. „ Іоаннъ Бачинскій, префектъ закрітїи при Архикатедральномъ храмѣ
 назначенъ другимъ викаріємъ Архикатедральнымъ,
 Ч. 73. Константинъ Петрушевичъ, новопост. пресв., въ Тейсаровѣ,
 Ч. 76. Евстахій Нижанковскій, новопост. пресв., въ Бурштынѣ,
 Ч. 78. Емилянъ Володиміръ (дв. им.) Кузьма, новопост. пресв., въ Стрыевцѣ,
 Ч. 79. Павелъ Кульчицкій, новопост. пресв., въ Кошыкахъ,
 Ч. 81. Онуфрій Кончевичъ, новопост. пресв., въ Иванчанахъ,
 Ч. 83. Николай Дерлица, новопост. пресв., въ Заболотцяхъ,
 Ч. 86. Володиміръ Глѣбовицкій, новопост. пресв., въ Стрѣлкахъ,
 Ч. 89. Володиміръ Богачевскій, новопост. пресв., въ Пѣдмхайлю.

Введеніи ОО:

- Ч. 10689/92. Володиміръ Розлуцкій въ завѣд. въ Милятынѣ старѣмъ,
 Ч. 10777/92. Володиміръ Виняскій въ сотр. въ Иванѣвцѣ,
 Ч. 218. Володиміръ Глѣбовицкій въ сотр. въ Стрѣлкахъ,
 Ч. 219. Константинъ Петрушевичъ въ сотр. въ Тейсаровѣ,
 Ч. 306. Михайлъ Скроцкій въ сотр. въ Нараевѣ,
 Ч. 332. Николай Дерлица въ сотр. въ Заболотцяхъ,
 Ч. 372. Володиміръ Богачевскій въ сотр. въ Пѣдмхайлю.

Увольненіи ОО:

- Ч. 10591/92. Володиміръ Виняскій ътъ сотр. въ Станиславчику,
 Ч. 222. Григорій Кармалита ътъ сотр. въ Стрѣлкахъ.

Въ пропозиціи принятіи ОО:

- Ч. 10497/92. на Солукѣвъ: 1. Андрей Орышкевичъ, 2. Іоаннъ Крыжановскій и 3. Ва
 силій Панчакъ.

Презенту получить:

- Ч. 10722/92. О. Симеонъ Березовскій на Добростаны.

Зъ полученной грамоты презентаціи зрезигновавъ:

- Ч. 10672/92. О. Климентій Росецкій на Бережницю.

**Митропол. Консисторія вставилась до В. Президіи ц. к. Намѣстничества дотычно удѣ
 ленья канон. иституціи:**

- Ч. 10722/92. О. Симеону Березовскому на Добростаны.

В. Президіи ц. к. Намѣстничества соглашае ся на удѣленіе канон. иституціи ОО:

- Ч. 10883/92. Михайлу Студиньскому на Демянѣвъ,
 Ч. 10884/92. Игнатію Юхновичу на Корчинѣ,
 Ч. 28. Григорію Купчиньскому на Розгадѣвъ.

До канон. иституціи завѣзваніи ОО:

- Ч. 10364/92. Теодоръ Богачевскій, на Лецѣвку, на м. Мартъ 1893,
 Ч. 10502/92. Теофілъ Яворскій, на Болшовецѣ. „ „ 1893,
 Ч. 10577/92. Антоній Сосенко на Зарудѣ, „ „ 1893,
 Ч. 10672/92. Климентій Росецкій на Тухольку „ „ 1893,
 Ч. 10883/92. Михайлъ Студиньскій на Демянѣвъ,
 Ч. 10884/92. Игнатію Юхновичъ на Корчинѣ, „ „ 1893,
 Ч. 28. Григорій Купчиньскій на Розгадѣвъ.

Испытъ на гр. к. катихитѣвъ шкѣлъ середныхъ выдержали ОО:

- Ч. 10/орд. Яковъ Вацыкъ, Іосифъ Гоцкій, Евгений Громницкій, Діонзій Дорожинскій
 и Адамъ Марковскій.

**Митропол. Ординаріатъ предложивъ В. ц. к. краевѣй Радѣ шкѣльнѣй въ пропозиціи на
 посаду заступника гр. к. катихиты при ц. к. гимназіи въ Тернополи ОО:**

- Ч. 10/орд. 1. Діонзій Дорожиньского, 2. Якова Вацыка и 3. Евгения Громницкого.

Въ дѣмъ пресвитеріальный зѣстали принятіи и рукоположеніи въ Пресвитери:

- Ч. 10242/92. — Володиміръ Богачевскій, Іоаннъ Бордунъ, Евгений Гарасимовичъ, Се
 веринъ Габрусевичъ, Володиміръ Глѣбовицкій, Зенонъ Гутковскій, Ни
 колай Демчинскій, Николай Дерлица, Дмитрій Іосифовичъ, Онуфрій
 Кончевичъ, Левъ Кордасевичъ, Емилянъ Володиміръ (дв. им.) Кузьма,
 Павелъ Кульчицкій, Іоаннъ Лесакъ, Володиміръ Нижанковскій, Ев
 стахій Нижанковскій, Петръ Нижанковскій, Константинъ Петрушевичъ,
 Григорій Прешлякъ, Герасимъ Семковъ, Михайлъ Скроцкій, Григорій
 Стецевъ, Іоаннъ Сухаровскій, Петръ Езерскій, Михайлъ Яцкевичъ
 и Корнилій Яцкевичъ.

Митропол. Консисторія вставилась до В. ц. к. Намѣстничества:

а) о удѣленіи личногo додатка ОО:

- Ч. 6871/92. Василю Федоровичу пароху Золочѣвки,
 Ч. 6944/92. Іоанну Мойсеовичу пароху Ценева,
 Ч. 8825/92. Іларіону Домбчевскому пароху Дарахова;

б) о удѣленіи запомоги ОО:

- Ч. 6870/92. Григорію Кончевичу пароху Лѣвнѣвъ,
 Ч. 7046/92. Евгению Павлушевичу завѣдателю Добростанъ,
 Ч. 7260/92. Данилу Таячкевичу пароху Закомаря,
 Ч. 8036/92. Александру Радзкевичу пароху Шоломы,
 Ч. 8611/92. Теофілю Дейницкому пароху Бортова,
 Ч. 1052/92. Іоанну Созаньскому сотруди. Вербиловецъ;

в) о плату зъ фонда религійного для приват. сотрудицѣвъ:

- Ч. 10745/92. въ Стрыевцѣ,
 Ч. 10768/92. въ Ясеновѣ.

**В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. к. Министерство
 асигновало плату для приват. сотрудицѣвъ:**

- Ч. 10808/92. въ Холовѣвъ на часъ душпастварства теперѣшного пароха,
 Ч. 10916/02. въ Стрѣлкахъ на 1 рѣкъ,
 Ч. 205. въ Струтынѣ нов. на 1 рѣкъ.

Ч. 10836/92. — Выказъ всѣхъ жертвъ надбсланыхъ въ м. Студни 1892 до Канцеляріи Митропол. Консисторіи:

а) на потребы св. Отца:

дня 31/12. — ВСЧ. Архикатедральный Урядъ парох. 4 зр. а. в.

б) на воспиталище дѣвоче:

дня 1/12. — Н. Н. 100 зр. а. в.
» 30/12. — ВПр. О. Пралатъ Іосифъ Кобылянскій 1 " " "

в) на фондъ неопитовъ:

дня 30/12. — ВЧ. Урядъ парох. въ Долгбѣмъ 1 зр. а. в.

Некрологія.

Ч. 334. ВПр. О. Михайлъ Фортуна, поч. Крылошанинъ Митроп. Капитулы, деканъ Скольскій и парохъ въ Хутари, померъ дня 11. Сѣчня 1893,

Ч. 365. ВЧ. О. Іоаннъ Заревичъ, парохъ въ Квѣгиничахъ, померъ дня 10. Сѣчня 1893

Души ихъ поручають ся молитвамъ Вс. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 30. Сѣчня 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 17. Лютого.

Ч. II.

Ч. 13.

Ч. 556. — Завзймае ся Всч. Кліръ Архіепархіальний до участія въ складкахъ на будову церкви въ Фирлеевѣ. —

Президія выс. ц. к. Намѣстничества рѣшеньемъ зъ д. 30. Студня 1892 Ч. 14.579 призолила на собирање добровѣльныхъ жертвъ на будову гр. к. церкви въ Фирлеевѣ (деканата Нараевского) и то въ повѣтахъ вѣхдной Галичины. — Подаючи тоє выс. рѣшенье до вѣдомости Всч. Архіепархіального Кліра Митроп. Консисторія прибавляе, що парохіяне гр. к. зъ Фирлеева довершивши дѣло вѣспмненой будовы мурованои церкви уже до половины задля ноторичного свого убожества зъ одной — а задля ревности о хвалу Богу зъ другой стороны заслугують вповнѣ на всяку пѣддержку въ имя братной любви хрїстіянської.

Всякій собраній датки мають пересылати ся до Уряда деканального Нараевского въ Дунаевѣ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи

Львѣвъ, дня 9. Лютого 1893.

Ч. 14.

Ч. 996. — Оголошує ся речинець къ рукополаганью Пресвитерѣвъ.

Для рукополаганья въ пресвитеры опредѣляе ся речинець на день 28. Лютого н. ст. с. р., въ котрѣмъ то дня рано кандидаты стану духовного въ Митроп. Ординаріатѣ лично явити ся мають.

Къ тому приступити желающіи мають въ цѣли принятія до дому пресвитеріального въ неприступнѣмъ терминѣ до 24. Лютого с. р. включно внести свои поданья посредствомъ дотычного ВЧ. Уряда деканального, котрї слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити належить:

1) Свѣдоцвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный, котре въ запечатанѣй ковертѣ предложити належить.

2) Свѣдоцвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.

3) Оженившій ся свѣдоцвомъ вѣнчанья.

4) Приписомѣрнымъ посвѣдченьемъ ътъ ц. к. Старства, що кандидатъ стану духовного або не належить до стану войскового, або що ему прислугу увзгляднене §. 25. закона о общѣй краевѣй оборонѣ.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1893.

Ч. 15.

Ч. 1022. — Оголошене въ справѣ конвертаціи индѣмизаціоннаго довгу Галичины вѣх., зах. и Вел. Княжества краковскаго.

На пѣдставѣ краевой уставы зъ 6. Студня 1892 Дневн. Уст. и Розпор. краев. Ч. 84. — выповѣдає Выдѣлъ краевой ухвалою зъ 30. Сѣчня 1893 Ч. 5252 вѣс дотеперь невыльсованїи индѣмизаціоннїи облигаціи съ днемъ 1. Мая 1893 и узнає съ повышимъ днемъ, съ котрымъ дальше опроцентованье тыхже устає, таковї платными. Галицка каса краева буде выплачати съ днемъ 1. Мая 1893 квоту (105 зр.) 210 коронъ за облигаціи индѣмизаціоннїи именной вартости 100 р. мѣ. о скѣлько таковї незѣстануть предложенїи до замѣны на 4% облигаціи пожички краевой вѣольной ътъ податковъ и всякихъ потрученъ назначенои исключительно на сконвертованье взглядно сплачене индѣмизаціоннаго довгу. Зъ той причины зывають ся Вч. Уряды парохїяльнїи, посѣдающїи индѣмизаціоннїи грунт. облигаціи такъ винкульованїи якъ и невин-

кульованїи предложити таковї до 1. Цвѣтня въ цѣли перемѣны тыхже на 4% облигаціи краевой пожички — и то тымъ певнѣйше що опроцентованье облигаціи индѣмизац. грунтов. устає съ д. 1. Мая 1893.—

Ѡтъ Митрополитальной Консистерїи.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1893.

Ч. 16.

Ч. 1276. — Въ дѣлѣ купельнаго заведенья въ Любнью великѣмъ.

Зарядъ купельнаго заведенья въ Любнью великѣмъ постановивъ, якъ въ попередныхъ лѣтахъ, такъ и сего року, удѣляти бесплатно купели и помещанье чотыромъ незаможнымъ священникамъ, которїи потребуютъ кураціи въ Любнью, за щоденне ѡтправлянье Службы Божой въ тамошнѣй каплицѣ, опредѣляючи кождому одинъ зъ чотырохъ сезонѣвъ, а то: ътъ 20. Мая до 20. Червня, ътъ 20 Червня до 20. Липня, ътъ 20. Липня до 20. Серпя, ътъ 20. Серпя до 20 Вересня.

Если бы отже кто изъ Всч. Духовенства хотѣвъ користати зъ тыхъ улегшенїи, нехай въ найкоротшѣмъ часѣ зголоситъ ся до дирекціи купельнаго заведенья въ Любнью великѣмъ для отриманья вѣдомости, который зъ высше наведеныхъ сезонѣвъ буде ему опредѣлений.

Ѡтъ Митрополитальной Консистерїи.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1893.

Ч. 17.

Обвѣщенья конкурсовѣ.

Розписуютъ ся на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

а) пѣдъ д. 9. Лютого 1893 съ речинцемъ до д. 5. Цвѣтня 1893:

Ч. 1082. — Побукъ съ прилучеными Тышовница и Межеброды, деканата Болехѣвскаго, наданья приватнаго;

б) відъ д. 16. Лютого 1893 съ речинцемъ до д. 13. Цвѣтня 1893:

Ч. 1440. — Скилѣвъ съ прил. Скилѣвокъ, деканата Львѣвско-городско-го, наданъя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 17. Лютого 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 4. Марта.

Ч. III.

Ч. 18.

Ч. 875/орд./92. Означають ся рочнй складки въ церквахъ на добрй цѣли, и дни до збиранья ихъ во всехъ парохіяхъ Аенархіи.

Г. Богъ хоче, щобы мы изъ тыхъ дочасныхъ дарѣвъ, котрй Онъ намъ дае, якусь часть жертвовали на славу Божу и добро ближнихъ. И не для того Г. Богъ тое хоче, якобы потребовавъ тыхъ жертвъ бгъ насъ для здѣланья славы Свои и добра другихъ людей, где власне и само житье наше и все що маемъ, есть даромъ Божиимъ; але хоче Г. Богъ тое изъ безмѣрной доброты Свои для насъ, для того, щобы мы черезъ таивъ жертвы упражняли ся въ любви Бога и ближнего и тымъ способомъ заслужили собѣ и одержали неоцѣненей богатства ласки Божой въ сѣмъ житью и надгороды вѣчнои славы Божой въ небѣ. И власне межи иными причинами, котрй Г. Богъ мае, допускаючи только много потребъ ту на земли що до славы Свои и що до добра дочасного и вѣчного межи людьми, есть одна изъ головныхъ также тая, щобы намъ дати способность до вспомненого оказанья любви Бога и ближнего; якъ вже въ старѣмъ законѣ мовивъ Г. Богъ черезъ Мойсея до народа Израильского, що не забракне бѣдныхъ межи ними, для котрыхъ они милостынями любовь и милосердіе оказовати мають: „Ибо не оскудѣетъ не-

достаточный отъ земли твоея; сего ради Азъ заповѣдаю тебѣ творити слово сіе, глаголя: отверзая отверзи рудѣ твои брату твоему нищему и просящему на земли твоей (Втор. 15, 11). Но и убогій, взагалѣ взявши, не суть выняті отъ жертвованья датковъ на славу Богу и наибѣльше, бо духовне добро ближнихъ, понеже найчастѣйше и они могутъ щось, хотьбы найменшого, на такі цѣли оѣдровати; якъ и въ св. Евангелію видимъ, що угодно була Г. Богу лепта убогой вдовы, та и нарѣдъ нашъ, хоть бѣднѣй, въ побожности своей не залише приносити свои хоть малі дары на славу Богу.

Длятого Митроп. Ординаріятъ розпоряджае, щобы отъ теперь во всѣхъ парохіяхъ сей Архіепархіи збирали ся въ церквахъ що року въ низше означеныхъ дняхъ складки на слѣдующій добрый цѣли:

1. Въ праздникъ Успенія П. Б. на мисіи католическій взагалѣ, котрѣ по наказу Господнѣму всюды въ свѣтѣ посередѣ невѣрныхъ народѣвъ вѣру Христову розширюють и въ тѣмъ великѣмъ дѣлѣ славы Божой и спасенія людей такъ дуже помочи въ молитвахъ и милостыняхъ потребуютъ.

2. Въ свято Покрова П. Б. т. е. въ первую недѣлю мѣсяца Жовтня, на неофитѣвъ, щобы тою матеріальною пѣдпомогою причинитися до наверненья жидѣвъ межи нами, того народа, зъ которого намъ Г. Богъ Спасителя нашего Г. І. Христа и Пресв. Матерь Его и Апостолѣвъ св. давъ.

3) Въ свято Непорочного Зачатія П. Б. для св. Отца яко головы Церкви Христовой, Намѣстника Г. І. Христа на земли и отца всѣхъ христіанъ, особливо при теперѣшнѣмъ дуже труднѣмъ положенью его; памятаючи, що дары для св. Отца дані суть дарами для добра цѣлон Церкви Христовой католической оѣдроваными.

До тыхъ трохъ отъ Митроп. Ординаріята зарядженыхъ складокъ долучуть ся ще двѣ отъ св. Отца наказані:

4) Въ праздникъ Богоявленія для мисій и знесенья неволѣ въ Африцѣ; и

5) въ великій пятокъ для мисій и гроба Христоваго въ святѣй земли.

Розпоряджаемъ, щобы во всѣхъ церквахъ такъ матерныхъ, якъ и дочерныхъ тыхъ, въ котрыхъ по черзѣ парохіальне набоженство править ся, списъ наведеныхъ пять дней и цѣли на яку въ кождый зъ тыхъ дней складка мае ся збирати, на стѣнѣ въ закрестіи або въ пресвитеріи завѣшенный бувъ.

Що же дотычить способу збиранья тыхъ складокъ, то мають они

а) въ непосредственно попереджающей день недѣльный або святочный оголосити ся и мають ся вѣрній черезъ коротке представленье самой рѣчи до участія, хотьбы и наименшими дарами заохотити; що и въ самъ день складки по проповѣди повторити належить и непосредственно потому складку предприняти. Дальше

б) мае ся збиранье складки той отъ звыхлыхъ складокъ розрѣжнити. Способъ розрѣженья позоставляе ся усмотрѣнію Парохѣвъ; може бнѣ и пр. состояти въ тѣмъ, що самъ старшій братъ пѣде на квестъ, або также съ такою отъ звыхлой значно рѣжною, або съ иншою асистенцією со свѣтломъ и т. п.

Узбираяи грошѣ кождою изъ тыхъ складокъ вразѣ съ даткомъ отъ Священника и еветуально также отъ братства церковного, належить якъ найскорше до Митропол. Консистоіи отсылати, де они тымчасомъ до щадницѣ вложатъ ся, и щорочно на мѣстце своего назначенья отсылати ся будутъ.

ВСЧ. Настоятелѣвъ деканатѣвъ одовжаемъ, щобы при рочныхъ визитахъ пересвѣдчили ся, чи розпорядженье се вповнѣ по всѣхъ церквахъ заховуе ся; и щобы о тѣмъ въ справезданьяхъ своихъ изъ визитѣ деканальныхъ до Митропол. Консистоіи доносили.

Симъ розпорядженьемъ зноситъ ся дотычне попередне розпорядженье въ Вѣдомостяхъ 1890 Ч. 13. (ст. 45). Зносятъ ся также всѣ прочі складки подѣ иншими титулами н. пр. на мисіи въ Азіи и Африцѣ и т. д. давѣйше приписані.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1893.

Ч. 19.

Ч. 919. — Завзымае ся Веч. Клирѣ Архіепархіальный до участія въ складкахъ на будову церкви въ Ратыщи (деканата Залозецкого). —

Громада Ратыще розпочала минушого року будову новой мурованой церкви и допрывадивши туюжъ уже бѣльше якъ до половины, мусѣла дальшу роботу запехати по части задля поторичного убожества громады числячой лишь 339 душъ гр. к. обряда — по части же и то наибѣльше зъ того powodu, понеже дочерна громада Чистопады маючи свою церковь, до будовы матричной абсолютно жаднымъ даткомъ причинити ся не хоче. — Зъ того powodu завзымае Митропол. Консистоіа такъ Вч. О. О. Душпастверей якъ и вѣрныхъ Христовыхъ гр. к., щобы въ одну изъ недѣль св. великого посту урядили складку въ церквѣ на вспѣмнену цѣль — и туюжъ безпроводочно до ВСЧ. Залозецкого уряда деканального въ Вертелцѣ переслали.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 17. Лютого 1893.

Ч. 20.

Ч. 1688. — Настоятелѣ деканатѣвъ, котрѣ ще не предложили мнѣніе Клира взглядомъ выдаванья щорочного типика, вызываютъ ся до предложенья тогожъ.

Относно до завозванья ко предложенью мнѣніа кондеканального Клира' взглядомъ выдаванья щорочного урядового типика (Вѣдомости 1899 Ч. 36 ст. 58) не предложили тоежъ дотеперъ ВЧ. Настоятелѣ слѣдующихъ деканатѣвъ:

Бережаны, Бѣбрка, Болехѣвъ, Галичъ, Городокъ, Залозцѣ, Збаражъ, Золочѣвъ, Львѣвъ-мѣсто, Нараевъ, Перегѣньско, Рогатынъ, Роздѣль, Сколье, Стрый, Тарнопѣль, Уневъ, Холоевъ и Щирецъ.

Взываютъ ся отже ВЧ. Настоятелѣ тыхъ деканатѣвъ, щобы рѣчь ту на найближшѣмъ соборчику залагодили, и мнѣніе кондеканального Клира въ особнѣмъ поданью тутъ предложили.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 24. Лютого 1893.

Ч. 21.

Ч. 186 орд. — Въ справѣ эмиграціи до Россіи.

Высока Президія ц. к. Намѣстничества п. д. 24. Лютого с. р. Ч. 2162 пр. надѣслала тутъ слѣдуючу допись:

„Головнымъ поводомъ громаднѣи эмиграціи до Россіи була ложна посередѣ народу сельскаго ширена поголоска о бесплатнѣмъ роздаванью за границею грунтѣвъ тугейшимъ селянамъ. Теперъ заявило цѣс. російске правительство въ дорожѣ дипломатичнѣи съ всякою рѣшительностію, що не мае замѣру роздавати грунтѣвъ эмигрующимъ селянамъ галицкимъ, и що російскій власти граничній одержали наказъ, взбороняти переходу границѣ громаднѣи зголошаючимся выходцямъ, а позволити переходити границу лише такимъ за заробкомъ идучимъ селянамъ, котрѣи заосмотренѣи будуть въ правильній пашпорты.

Роздаванье грунтѣвъ въ Россіи помежи эмигрантѣвъ есть пѣсля дальшого заявленья правительства Россійскаго рѣшучо выключене и не можуть сподѣвати ся того ти даже выходцѣ, котрѣи удають ся до Россіи за пашпортами.

Понеже дотычній постановленья правительства російскаго обвѣщенѣи зѣстали пѣдвладнымъ органамъ, протое въ найближшѣи будучности очѣкувати належитъ цѣлковитѣи змѣны въ поступованью граничныхъ властей російскихъ що до выходу тугейшихъ селянъ, а тымъ самымъ увѣйшовъ рухъ эмиграційный въ цѣлкомъ нову фазу.

Не пѣдлягае сумнѣнью, що вѣсть тѣя причинитъ ся до отверезѣнья обамученыхъ несовѣстными пѣдшептами селянъ и запобѣжитъ рухови эмиграційному скоро зѣстане розповсюжденою“.

Подаючи Митроп. Ординаріятъ сю допись до вѣдомости Всч. Архідицеазального Клира поручае томужь и зывае тойже съ покликомъ на попередній зарядженья дотычно тойже самой эмиграціи въ увѣренью, що Всч. Клиръ нашъ щиро дбае не лише о моральне и вѣчне но такожь и матеріальне и до часне добро нашего народа, и тому що старае ся, щобы ни одна ѣвця зѣ порученого имъ стада духовного не погибла и матеріально не була выставлена на страту, — щобы обвѣстило парохіанамъ своимъ не лише въ церквѣ но и при кождѣи данѣи случайности тое урядове заявленье правительства російскаго, представило имъ несовѣстнѣи агитаторѣвъ и рѣжныхъ баламутѣвъ, котрѣи наклоняють для власныхъ самолюбныхъ цѣлей нашихъ легковѣрныхъ

людей до эмиграціи, — ѣтклоняло ихъ ѣтъ опущенья своен батькѣвщины, и захочувало ихъ до працѣвности, тверезости и оцѣдности, до любви ко вѣрѣ св. своей и земли, тымъ бо лише способомъ може нашъ нарѣдъ получитьи свѣи матеріальный бытъ и съ нимъ щастье тавъ до часне якъ и вѣчне.

Всч. Урядамъ декан. пригадуе ся при сей случайности выповненье приказу въ послѣднѣмъ посланію Митроп. Ординаріята о эмиграціи що до точного нагляданья и справозданья.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 26. Лютого 1893.

Ч. 22.

Обвѣщенья конкурсовѣи.

Розписують ся на конкурсъ слѣдуючѣи парохіи:

а) пѣдѣ д. 23. Лютого 1893 съ рѣшицемъ до д. 20. Цѣтля 1893:

Ч. 1763. — Рыбники съ прилуч. Котѣвъ, деканата Пѣдгаецкаго, наданья приватного, съ тымъ примѣчаніемъ, що прошенія кандидатѣвъ заподанѣи при попереднѣмъ розписанью той парохіи на конкурсъ — остають важными и на теперѣ;

б) пѣдѣ д. 2. Марта 1893 съ рѣшицемъ до д. 27. Цѣтля 1893:

- Ч. 1775. Бережница съ прил. Лотатники, деканата Стрыйскаго, надая приватного,
 Ч. 2164. Белзецъ, деканата Золочѣвскаго, наданья приватного,
 Ч. 2165. Шишкѣвцѣ, деканата Залозецкаго, наданья приватного,
 Ч. 2166. Лѣсеничи, деканата Львѣвско-городскаго, наданья конвента Монахишъ св. Венедикта во Львовѣ,
 Ч. 1167 Воробіевка съ прил. Цебрѣвъ и Куровцѣ, деканата Тарнопѣлскаго, наданья приватного, съ тымъ примѣчаніемъ, що получившѣи презенту на ту парохію, буде одовженъ выдати декларацию, що не буде противити ся ѣтлученю прилученои Куровцѣ ѣтъ Воробіевки.

Отъ Митрополитальной Консисторіи

ХРОНИКА.

Именованья.

Дѣйствительными Деканами именованѣи дотеперѣшній Завѣдатель деканатѣвъ:

- Ч. 44/орд. — Всч. О. Юліанъ Кошчестяньскій для деканата Галицкаго,
 Ч. 45/орд. — Всч. О. Александръ Таньчаковскій для деканата Нараевскаго.

Завѣдателемъ деканата именованѣи:

- Ч. 621. Всч. О. Володимѣръ Мартинковѣ парохъ въ Сколѣмъ для деканата Скольскаго.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ употреблянья экспозиторій крылошачьскихъ получивъ:

Ч. 146/ард. ВСЧ. О. Евгенийъ Гузаръ, катихизъ выдѣловой школы во Львовѣ.

УМѢЩЕНЬЯ.

а) Завѣдательства получили 00.:

Ч. 387. Михайлъ Горбачевскій, сотр. Вербовчика, въ Шинкѣвцахъ,
Ч. 645. Іоаннъ Хавалка, сотр. Лысятчъ, въ Тухолцѣ,
Ч. 720. Левъ Залужный, завѣд. Небылова, въ Побуцѣ.

б) Сотрудничества получили 00.:

Ч. 387. Зенонъ Гутковскій, новопост. пресвитеръ, въ Вербовчику,
Ч. 643. Дмитрій Іосифовичъ, новопост. пресв., въ Вербилѣвцахъ,
Ч. 645. Людвикъ Подгородецкій, сотр. Щарця, въ Лысятчыхъ,
Ч. 666. Іоаннъ Бордуиъ, новопост. пресв., въ Щарци,
Ч. 736. Северинъ Габрусевичъ, новопост. пресв., въ Пѣдмхайлю,
Ч. 910. Корнелій Дудыкевичъ, сотр. Подгаецъ, посаду первого викарія при Архикадр.
храмѣ св. ВМ. Георгія во Львовѣ,
Ч. „ Володиміръ Богачевскій, сотр. Пѣдмхайля, въ Пѣдгайцахъ.

Увѣльненіи 00.:

Ч. 746. Іоаннъ Созанскій ътъ сотр. Вербилѣовецъ,
Ч. 924. Андрей Пеленскій ътъ завѣд. Журова,
Ч. 968. Людвикъ Подгородецкій ътъ сотр. въ Щарци,
Ч. 1255. Іоаннъ Хавалка ътъ сотр. Лысятчъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

Ч. 223. На Волкѣвъ: 1. Айталь Балинкевичъ, 2. Михайлъ Свѣтеньскій и 3. Николай Кмицикевичъ;
Ч. 1424. на Молотѣвъ: въ тернѣ 1. Викторъ Соколовскій, 2. Левъ Фицаловичъ, 3. Николай Любѣнецкій, — а въ списѣ: Володиміръ Ганицкій.
Ч. 1428. на Балчи набрній: 1. Николай Курбасъ, 2. Іоаннъ Хавалка и 3. Николай Кукурудаа;
Ч. 1429. на Миятынь: 1. Изидоръ Зельскій, 2. Володиміръ Дорошъ и 3. Володиміръ Розлуцкій;
Ч. 1434. на Фирлеєвъ: въ тернѣ 1. Корнелій Дудыкевичъ, 2. Іоаннъ Сендецкій, 3. Іоаннъ Кулицкій, — а въ списѣ: Матей Поповичъ, Михайлъ Левицкій, Созонъ Медвецкій и Юліанъ Дудыкъ;
Ч. 1435. на Сѣвку: въ тернѣ: Игн. Мулыкъ, 2. Володиміръ Яновичъ, 3. Іоаннъ Павлусевичъ; — а въ списѣ: Ксенофонъ Сосенко, Андрей Пеленскій и Кирилъ Левицкій;
Ч. 1436. на Городыще: Тимошей Бордулякъ самъ одинъ;
Ч. 1438. на Полоничну: Викторъ Езерскій самъ одинъ;
Ч. 1439. на Новосѣлку — Ленчъ: въ тернѣ 1. Іоаннъ Дурбакъ, 2. Лука Ярымовичъ, 3. Михайлъ Винницкій, — а въ списѣ: Корнелій Дудыкевичъ, Ярославъ Стеткевичъ, Володиміръ Ганицкій, Григорій Содомора, Володиміръ Розлуцкій и Іоаннъ Хавалка;
Ч. 1443. на Ольховецѣ (деканата Бережаньского): Григорій Содомора самъ одинъ;
Ч. 1443. на Маркополь: въ тернѣ 1. Іоаннъ Крыжановскій, 2. Іоаннъ Кулицкій, 3. Михайлъ Ваврыкъ, — а въ списѣ: Володиміръ Дорошъ.

Презенты получили 00.:

Ч. 759. Андрей Орышкевичъ на Солукѣвъ,
Ч. 886. Михайлъ Свѣтеньскій на Волкѣвъ,
Ч. 925. Юліанъ Галькевичъ на Бережницю.

Вставлено ся до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи:
Ч. 886. О. Михайла Свѣтеньского на Волкѣвъ.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашася на канон. институцію:
Ч. 829. О. Самеона Березовского на Добростаны.

До канон. институціи возваніи 00.:

Ч. 759. Андрей Орышкевичъ на Солукѣвъ,
Ч. 829. Самеонъ Березовскій на Добростаны.

Канон. институціи получили 00.:

Ч. 600. Григорій Купчинскій на Разгадѣвъ,
Ч. 720. Михайлъ Лопатынскій на Небылѣвъ.

Декретъ увѣльненія ътъ испита конкурсового парохіального на протягъ шести лѣтъ до полученія одной парохіи получили 00.:

Ч. 212. Тома Березовскій парохъ Дубравки,
Ч. 725. Іоаннъ Стоцкій парохъ Дашавы,
Ч. 1182. Іосифъ Цегельскій парохъ Подусова,
Ч. 1346. Іоаннъ Чировскій парохъ Суховодѣ.

Ч. 1173. Выказъ всѣхъ жертвъ надѣсланныхъ въ м. Сѣчни 1893 до Канцеляріи Митропол. Консисторіи.

а) на потреби св. Отца:

дня 24/1. —	ВСЧ. Архикадр. Урядъ парох	2 зр. 58 кр.
„ 28/1. —	„ Роздольскій „ декан.	— „ 40 „
	разомъ	2 зр. 98. кр.
	а съ попередными	127 „ 69 „
	загальна квота:	130 зр. 67 кр.

б) на даръ св. Отцу по поводу Его 50-лѣтнего Епископского Юбилея:

дня 1/1. —	ВПр. О. Пралатъ Іосифъ Кобылянскій	2 зр. — кр.
„ 9/1. —	ВСЧ. Урядъ парох. св. Варвары въ Вѣдни	10 „ 60 „
„ 15/1. —	Ч. Братство церковне въ Грабовци	4 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Дулибахъ	4 „ — „
„ „ —	ВСЧ. О. Деканъ Левъ Шанковскій зъ Дулибъ	2 „ — „
„ 19/1. —	„ Урядъ парох. въ Хмелѣвахъ	5 „ — „
„ 21/1. —	„ „ „ въ Ланахъ (дек. Буского)	10 „ — „
„ 23/1. —	„ „ „ въ Чижиковѣ	5 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Ценевѣ (дек. Береж.)	4 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Мартыновѣ	2 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Грабовой	2 „ — „
„ 24/1. —	„ „ „ въ Новосельцахъ (дек. Ходор.)	5 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Винникахъ	17 „ — „
„ „ —	„ „ „ въ Болшовѣ	6 „ 50 „
„ „ —	„ „ „ въ Гозѣвѣ	3 „ 19 „
„ 26/1. —	ВЧ. О. Евг. Павлусевичъ завѣд. Добростанъ	1 „ — „
„ „ —	Ч. Парохіане Добростанъ	2 „ 50 „
„ „ —	„ „ „ Волъ задеревацион	1 „ — „
„ „ —	„ „ „ Хмелѣвки	5 „ — „
„ „ —	„ „ „ Синькова	8 „ 8 „
„ 28/1. —	„ „ „ Мозолѣвки	3 „ — „
„ „ —	„ „ „ Копоухъ	6 „ 50 „
„ 31/1. —	„ „ „ Миклашова	6 „ 70 „
„ „ —	„ „ „ Троици	3 „ 7 „
„ „ —	„ „ „ Бортова	1 „ — „
„ „ —	„ „ „ Залозецъ нов.	5 „ — „
	разомъ	125 зр. 14 кр.

в) на гробъ св. въ Палестинѣ:

дня 28/1. — ВСЧ. Роздольскій Урядъ дек. 50 кр.

г) на церковь св. Іоакима въ Римѣ:

дня 28/1. — ВСЧ. Роздольскій Ур. декан. — зр. 70 кр.
 " 31/1. — " Урядъ парох. въ Бруховичахъ 1 " — "
 разомъ 1 зр. 70 кр.
 а съ попередними 1 " — "
 загалъна квота: 2 зр. 70 кр.

д) на церковь въ Гараичи:

дня 28/1. — ВСЧ. Роздольскій Урядъ дек. 1 зр. 15 кр.

е) на знесеніе неволъ въ Африцѣ:

дня 26/1 — ВСЧ. Урядъ парох. въ Долгбѣмъ (Калуш. дек.) 2 зр. 50 кр.
 " 28/1 — " " " декан. Роздольскій — " 90 "
 " 81/1 — " " " парох. въ Бруховичахъ 1 " — "
 разомъ 4 зр. 40 кр.
 а съ попередними 3 " 95 "
 загалъна квота: 8 зр. 35 кр.

ж) на воспитательне дѣло:

дня 24/1 — ВСЧ. Урядъ парох. въ Винивахъ 7 зр. — кр.

з) на фондъ неопитовъ:

дня 15/1 — ВСЧ. Урядъ парох. въ Фразѣ 1 зр. 3 кр.
 " 28/1 — " Роздольскій Урядъ декан. — " 70 "
 разомъ 1 зр. 73 кр.
 а съ попередними 106 " 3 "
 загалъна квота: 107 зр. 76 кр.

и) на дѣлѣ служебницъ Пресв. Дѣвы въ Жужели:

дня 20/1 — Урядъ парох. въ Чижиковѣ 2 зр. — кр.

Некрологія.

Ч. 679. — О. Іосифъ Волошинскій, парохъ Повѣтна, померъ дня 13. Сѣчня 1893.

Душа его поручае ся молитвамъ ВЧ. Кліра.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ, дня 4. Марта 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 30. Марта.

Ч. IV.

Ч. 23.

Ч. 143/орд — Въ дѣлѣ Товариства Червонаго Креста.

Дирекція Австрійскаго Товариства Червонаго Креста переслала п. д. 1. Лютого с. р. Ч. 100 до Митроп. Ординаріята свои предложена, стремячій до успѣшнаго а высокимъ, благороднымъ и патріотичнымъ цѣлямъ сего Товариства ѳтповѣднаго вспомогаія зъ стороны ВЧ. Архіепархіальнаго Духовенства. Для тымъ точнѣйшаго представленія рѣчи, о котору ходить, подаеся тутъ дословный текстъ реченыхъ предложеній:

Seine kaiserliche und königliche Hoheit der durchlauchtigste Herr Erzherzog Carl Ludwig, Protetktor-Stellvertreter des freiwilligen Hilfsvereinswesens der Oesterreichisch-Ungarischen Monarchie, haben geruht, mit höchstem Befehlsschreiben vom 5-ten April 1892 Nr. 49 P. St. der hochachtungsvoll gefertigten Bundesleitung jene Zuschrift bekannt zu geben, welche Seine kaiserliche und königliche Hoheit in Angelegenheit der Unterstützung des freiwilligen Sanitätsdienstes der Oesterreichischen Gesellschaft vom Rothen Kreuze an Euere Excellenz gerichtet haben, und der Bundesleitung den Befehl zu erteilen, die weiteren im Verfolge dieser Angelegenheit zu treffenden Maßnahmen nunmehr direct mit Euerer Excellenz zu vereinbaren.

Zu Ausführung dieses höchsten Befehles beehrt sich die hochachtungsvoll gefertigte Bundesleitung Euerer Excellenz den verbindlichsten Dank für die von Euer Excellenz

geäußerte Bereitwilligkeit zur Unterstützung der Zwecke des Rothten Kreuzes abzustatten und gleichzeitig die ergebene Mittheilung zu machen, daß sie die Vereinsleitung des Landes- und Frauen-Hilfsvereines vom Rothten Kreuze für Galizien beauftragt hat, die Durchführung und Evidenthaltung der einzelnen Anerbietungen zu übernehmen, und alljährlich im Monate Februar hieher zu berichten; die Bundesleitung wird dann ihrerseits in den ersten Monaten eines jeden Jahres zu erstattenden Berichten eine genaue Gesamtübersicht der aus den Anerbietungen der hochwürdigsten Geistlichkeit erzielten Leistungen für das freiwillige Sanitätswesen des Rothten Kreuzes, Seiner kaiserlichen und königlichen Hoheit dem hohen k. und k. Reichs-Kriegs-Ministerium und dem hohen k. k. Ministerium für Landesverteidigung vorlegen, und diese Uebersicht auch in dem eigenen Generalberichte publiciren.

Die hochachtungsvoll gefertigte Bundesleitung erlaubt sich unter Einem Euer Excellenz ihre Ansicht zur hochgeneigten Würdigung mitzutheilen, in welcher Weise die Unterstützung der freiwilligen Sanitätspflege durch die hochwürdigste Geistlichkeit voransichtlich die ausgiebigsten Resultate erzielen könnte.

Eine solche Unterstützung wäre anzustreben:

1. durch den Beitritt der hochwürdigsten Geistlichkeit selbst zu den Bundesvereinen der Oesterreichischen Gesellschaft vom Rothten Kreuze oder deren Zweigvereinen;
2. durch Propagirung der Idee des Rothten Kreuzes bei passenden Gelegenheiten;
3. durch Uebernahme von verwundeten und kranken Kriegern in die Privatpflege.

Hiebei kommt zu bemerken, daß dort wo die Mittel zur Erhaltung von Verwundeten oder Kranken fehlen, eine billige Entschädigung an Geld pro Mann und Tag des Verpflegungsstandes gerne geleistet werden wird.

Eine Beistellung von Einrichtungsgegenständen, Sanitätsmateriale, Ärzten, Dienst- und Pflegepersonale kann aber nur dann zugesagt werden, wenn die Anerbietung für die Uebernahme von wenigstens 20 Kranken oder Verwundeten lautet, weil sonst der nothwendige Aufwand von Personale und Materiale in keinem richtigen Verhältnisse zu dem erreichbaren Resultate stände.

4. durch die Widmung von Lokalitäten für den Kriegsfall zur Unterbringung von Kranken oder Verwundeten.

Jedoch müßte auch hiebei bemerkt werden, daß solche Lokalitäten den nöthigen Raum für mindestens 20 Kranke oder Verwundete und die für den Dienst erforderlichen Nebenräume ausweisen müßten, wenn deren Verwendung als Reservespital ins Auge gefaßt werden soll.

Die Widmung solcher großer Lokalitäten wäre jedoch äusserst werthvoll für die freiwillige Sanitätspflege, selbst wenn solche ganz leer ständen und die gesammte Einrichtung beschafft werden müßte, da nur auf diese Weise der noch unlängbar vorhandene Abgang an spitalsmäßigen Unterkünften gedeckt werden kann.

Die sämmtlichen Vorsehen für die Einrichtung, Ausrüstung und die Erhaltung dieser Spitäler würde die Oesterreichische Gesellschaft vom Rothten Kreuze im eigenen Wirkungskreise treffen.

5. durch Beistellung von im Pflegedienste geschulten Angehörigen der sich dem Pflegedienste widmenden geistlichen Corporationen.

Die hochachtungsvoll gefertigte Bundesleitung glaubt nochmals betonen zu sollen, daß solche Anerbietungen, welche mit Berücksichtigung des oben Ausgeführten gestellt würden, die Zwecke des Rothten Kreuzes besonders fördern würden und erlaubt sich deshalb Euer Excellenz um die mächtige und wolwollende Unterstützung unseres ersten Dienstes in obiger Richtung ganz ergebenst zu ersuchen.

Акъ изъ наведеного тутъ письма Дирекціи Товариства Червоного Креста Вч. Архіепарх. Духовенство може пересвѣдчитися, судьбою сего такъ полезнаго, що больше — необходимаго Товариства живо интересуеся самъ нашъ Августѣйшій Монархъ и надѣся изъ стороны Духовенства въ загалъ а въ особенности зъ стороны нашего руского Духовенства матеріальной и моральной пѣдпомогі для пѣддерживанія и розвою оногo Товариства. Митроп. Ординаріятъ мавъ уже неразъ случайность пѣднести велике значеніе и велику потребу того Товариства; тожъ чтобы не повтаряти зновъ, нынѣ только въ мысль выше заготованого письма отъзывается до извѣстнаго патріотизма, милосердія и жертволюбія Вч. Духовенства и есть вповнѣ пересвѣдченный, що Вч. Духовенство, оживлене тыми благородными чувствами, поспѣшитъ сему гуманитарному Товариству съ всякою матеріальною и моральною помочію. Въ томъ взглядѣ звертае Митроп. Ординаріятъ увагу Вч. Духовенства на 5 точекъ, поданныхъ въ наведенѣмъ тутъ письмѣ и поручае, чтобы Вч. Духовенство по можности старалося отповѣсти всѣмъ желаніямъ Товариства въ тыхъ 5 точкахъ выраженымъ. А понеже Митроп. Ординаріятъ мае о кождѣй жертвѣ Вч. Духовенства, чи то въ готовѣ чи то въ видѣ якогo зъобовязанія отповѣдно точкѣ 3, 4 и 5 на рѣчь Товариства офѣрованыѣ, донести до его Дирекціи, требующою такихъ выказѣвъ для цѣлорочныхъ своихъ справозданъ, то препоручае ся Вч. Духовенству, чтобы о всякихъ изъ своей стороны офѣрованныхъ жертвахъ доносили черезъ Вч. Уряды декан. до Митроп. Консисторія. Есть то для нашего Вч. Духовенства дуже пожелана случайность къ оказанію своего патріотизма и вѣрности для Августѣйшого Монарха, тожъ Митроп. Ординаріятъ не сомнѣвается ани на хвидю, що Вч. Духовенство скорытае зъ тои случайности въ пользу Товариства Червоного Креста а то въ свою честь и въ честь руского народа, которого священники суть природными провѣдниками.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Марта 1893.

Ч. 24.

Ч. 2316. — Якій належитости отъ наданія посадъ духовныхъ маються платити.

Выс. ц. в. Министерство скарбу выдало п. д. 23. Червня 1892 Ч. 45278 розпорядженіе, дотычно належитостей маючихся платити отъ наданія посадъ духовныхъ зъ которого вытягъ подаемъ ВСЧ. Духовенству до вѣдомости и евентуального застосованія:

Anwendung der gebührengesetzlichen Bestimmungen auf die Verleihungen geistlicher Aemter und Dienstesposten in den verschiedenen Confessionen.

In der katholischen Kirche.

a. Bei kirchlichen Aemtern, welche mit oder ohne Investitur auf Lebenszeit verliehen werden.

Für die Verleihung solcher Aemter, namentlich für die Ernennungen resp: Wahlen aller Erzbischöfe, Bischöfe, Domherrn, weltgeistlicher Seelsorger (Pfarrer) ausnahmslos, ist die in der cit: Tar: Post 40 festgesetzte Gebühr auf Grund der vorzulegenden, von der politischen Landesbehörde nach dem Zeitpunkte der erfolgten Besetzung adjustirten Ertragsausweise aus dem Zehnfachen des reinen Einkommens (§. 16. c. Geb. Ges.), zuzüglich des aus eventuellen Zinsfassionen oder im Wege des Uibereinkommens (§. 54. Geb. Ges.) zu ermittelnden Werthes der Naturalwohnung (Residenz) zu bemessen.

Insbesondere ist bei allen selbstständigen Seelsorgeposten, welche eine Dotationsergänzung zur Congrua aus den Religionsfonds oder aus dem Staatsschatze genossen ausnahmslos lediglich das nach dem jeweiligen Congrua-Gesetze (derzeit Gesetz v. 19. April 1885, R. G. Bl. 47 und Ministerial-Verordnung vom 29. Jänner 1890, Reichs-Gesetz-Bl. 7.) gewährleistete Minimaleinkommen (Congrua), zuzüglich des nach vorstehenden Grundsätzen zu ermittelnden Werthes der Naturalwohnung (Residenz) als Bemessungsgrundlage anzunehmen.

b. Bei kirchlichen Aemtern und Dienstesposten, welche blos zeitweilig, durch beliebig abuberufende Funktionäre besetzt werden.

Für die Besetzung solcher Posten, zu denen namentlich die Bestellungen der Hilfspriester (Cooperatoren, Capläne u. s. w.) gehören, ist die in der Tarif-Post 40 a festgestellte Gebühr blos aus dem Dreifachen der Jahresgemüsse (§. 16, Absatz e, Gebührengesetz) zu bemessen.

Befindet sich der Hilfspriester im Genusse eines selbstständigen, für den bekleideten Posten gestifteten Einkommens, so hat die adjustirte Fassion in allen Fällen, wo das Einkommen ganz oder theilweise aus den Religionsfonds oder aus dem Staatsschatze bestritten wird, die nach den vorzitierten Gesetzen und dem Gesetze vom 13. April 1890 R. G. Bl. 65 entfallende Hilfspriester-Congrua und zwar ohne Veranschlagung des Wohnungswerthes die Bemessungsgrundlage zu bilden.

Auch in Fällen, wo der Hilfspriester zur Gänze vom Pfarrer aus dem Pfründenvermögen erhalten wird, hat die gesetzliche Congrua als Bemessungsgrundlage zu dienen.

Bezüglich der Bestellung von Pfarr-Administratoren, Provisoren findet das Finanzministerium für allemal zu gestatten, dass die Gebühr gemäss Tarife Post 40. Abs. d. nach Scala II. und nachhinein nur von demjenigen Betrage der gesetzlich normirten Provisorsentlohnung gefordert werde, welchen der Bestellte während der Dauer seiner Dienst-

leistung thatsächlich bezogen hat, wobei die Bezüge einer dreijährigen Administration (Providirung) das Höchstaussmass der Bemessungsgrundlage bilden. Hierbei ist es gleichgiltig, in welcher Form der Provisor diese Entlohnung bezieht, ob in Geld aus dem Religionsfonde, oder in Geld und Naturalien aus dem Pfründeneinkommen.

Beförderungen und Versetzungen.

Wenn ein Priester, welcher bereits ein geistliches Amt oder einen geistlichen Dienstesposten, welcher Art immer innehatte, von demselben Ordinarius ein anderes geistliches Amt oder einen anderen Dienstesposten erhält oder wenn seine Bezüge auf demselben Posten erhöht werden, so wird gemäss Anmerkung 3 zur zitierten Tarifpost 40 a auf die von den vorausgegangenen Dienstesverleihungen beziehungsweise von den früheren Bezügen bereits entrichteten Gebühren dann Rücksicht genommen, wenn dieselben nach dem Absatze a dieser Tarifpost (Scala III.) bemessen worden sind. Ist die neu verliehene Stelle höher dotirt als die früher bekleidete, so findet von der ersteren die Gebührenbemessung nur aus dem, nach vorstehenden Grundsätzen festzustellenden Mehrgenusse statt, dies aber auch nur unter der Voraussetzung, dass die Entrichtung dieser Gebühr von dem früher erlangten Genusse bzw. die Befreiung von derselben nach den zur Zeit in Wirksamkeit gewesenen Gesetzen nachgewiesen wird.

Hienach sind z. B. Ernennungen (Wahlen) oder Vorrückungen von Domherren auf höher dotirte Stellen im Kapitel, Versetzungen von selbstständigen und Hilfspriestern auf höher dotirte Posten innerhalb derselben Diözese, Beförderungen von Hilfspriestern zu Pfarrern. Erhöhungen des Einkommens durch Congrua-Ergänzung u. dgl. zu behandeln.

Ist die von demselben Ordinarius verliehene Stelle gleich oder minder dotirt, so ist nach Anmerkung 3 zur mehrbezogenen Tar: Post und nach Tar: Post 101, II. b, jedenfalls der Stempel von 50 kr. zur Beurkundung zu verwenden.

Regular-Klerus.

Die Bemessung des $\frac{1}{4}\%$ igen Pauschales nach Anmerkung 4 zur Tar: Post 40 a von der Besetzung (Stahl) der Vorstehersposten geistlicher Kommunitäten, in welchen für diesen Posten und für die sonstigen Aemter keine abgesonderten Diensteseinkünfte bestimmt sind, ist nach den diesfalls in Kraft bestehenden gesetzlichen Bestimmungen vorzunehmen.

Die k. k. Direktion wird nur aufmerksam gemacht, dass bei Bemessung des Pauschales für die Wahl des Vorstehers jener Regular-Kommunitäten, welche incorporirte Pfarrer zu Besetzung zugewiesen haben, nicht nur das reine Jahreseinkommen des Stiftes, Klosters u. s. w. sondern auch das Reineinkommen der incorporirten Pfarren in Anschlag gebracht werden

muss, wogegen dann selbstverständlich für die Besetzung dieser letzteren eine Dienstesverleihungsgebühr nicht zu bemessen ist.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. Марта 1893.

Ч. 25.

Ч. 236/орд. -- Въ дѣлѣ Проповѣдей и Педагогій, выданныхъ черезъ Всесв. О. Дра І. Бартошевскаго.

Проповѣди недѣльнѣи (Часть І.), составленіи для сельскаго народа черезъ Всесв. О. Дра Іоанна Бартошевскаго а печатаніи въ „Душпастири“ минувшаго року, вышли зъ печати въ окремыхъ примѣрникахъ и заслугуютъ на препорученіе ВЧ. Архіепарх. Духовенству. Тѣи бо проповѣди ѡтзначаються простонароднымъ, яснымъ и льичнымъ выложеніемъ найважнѣйшихъ правдъ вѣры и норовственности. Науки тамъ поданіи умѣе авторъ всюда застосовати до щоденнаго, практичнаго житія слушателей, щобы задоусыть учинити всѣмъ головнымъ ихъ потребамъ. Дѡбраніи цитаты зъ св. Письма Ст. и Нов. Зав., такожь зъ св. Преданія, неменше доказы взятіи зъ розуму и зъ досвѣдченя дѣлають тѣи проповѣди основными и переконуючими; примѣры же въ нихъ поданіи и всякаго рода узмыслвленя причиняються до ихъ занимательности. Можна ихъ набути по 1 здр. за одинъ примѣрникъ въ книгарни Института Ставропигійскаго або у самого автора (Львѣвъ ул. Яблоновскихъ Ч. 6.). — Зарѡбно препоручається ВЧ. Архіепарх. Духовенству „Педагогію“ тогоже самого автора, написану на основѣ найлучшихъ жерель, оперту на опытѣ знаменитыхъ педагогѡвъ, дуже полезну особенно въ нынѣшнихъ часахъ. Цѣна одного примѣрника выносить 2 здр.; можна отримати въ выше помянутой книгарни або у автора.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Марта 1893.

Ч. 26.

Ч. 224/орд. — Въ справѣ емиграціи до Бразиліи.

Выс. ц. к. Президія Намѣстничества п. д. 5. Марта с. р. Ч. 1858/пр. заудѣлила тутъ слѣдуюче:

„Рухъ емиграційный сельскаго людности зъ краю, котораго цѣлю буди дотеперь переважно Станы Соединеніи повнѣчнои Америки, звернувся ѡтъ нѣякаго часу въ слѣдствіе дѣланныхъ перешкодъ прибувшимъ эмигрантамъ черезъ правительство пѡвнѣчно американыске заразомъ пѡдѣ впливомъ агитациі новоповставшаго товариства колонизаційнаго „Компанія Метрополитана“ (Compania Metropolitana) до Бразиліи, где дуже значній просторы землѣ цѣлкомъ еще лежать ѡдлогомъ, а ѡтъ часу знесеня невѡльництва давѣ ся чути недостатокъ робочихъ силъ, особенно для управы кавы.

Власти бразилійскій поперали зъ разу тѣи забѣги колонизаційный и ѡбѣщывали чужимъ колонистамъ доставляти бесплатно грунтѡвъ и удѣляти пожички зъ фондѡвъ державныхъ; теперѣшние однако правительство бразилійске не мыслить о додержаню даныхъ ѡбѣтницъ черезъ давнѣйше въ Маю 1892 усунене правительство и позѡбставляе колонистѡвъ власной ихъ судьбѣ.

Протое положеніе эмигрантѡвъ европейскихъ въ Бразиліи пѡсля вѣдомостей походячихъ зъ урядовыхъ жерель чимъ разъ бѡльше стаеся оплаканнымъ, а вставленься ц. и к. посла въ Рио-де-Янейро за выходящими австро-угорскими особлившу терпячими нужду, не ѡтнесло у властей бразилійскихъ найменшого успѣху.

Поминувши, що выходящѣвъ тудейшихъ поселяють переважно въ околлицяхъ, которыхъ нездоровый климатъ есть забѣчимъ для Европейчикѡвъ, змушеніи суть они тяжкою працею зарабляти на житіе, терпѣти недостатокъ и голодъ.

Давнѣйше удѣлявано колонистамъ зъ фондѡвъ державныхъ запомоги въ той способѣ, що давано имъ занятіе при роботахъ оволо будовы дорѡгъ рядовыхъ пятнатцять дней въ мѣсяци за оплатою дневною 2 зр. 84 кр. в. а., заробѡкъ однакожь сей не выплачувано готѡвкою но въ богахъ, принимаемыхъ черезъ купцѣвъ значно низше ѡтъ именной цѣны; послѣдними же часами залившено и тѣи роботы.

Колонисты тудейшій позбавленіи грунтѡвъ и зарѡбку, не мають дѣйствио необходимыхъ средствъ до житія, особенно при безустанно взмагающѣйся дорожнѣи артикулѡвъ живности, якъ такожь дуже некористныхъ минувшорѡчныхъ жививъ.

Протое многіи зъ тыхъ колонистѡвъ змушеніи суть повертати до ѡтчины, а такъ въ самѡмъ Серпню 1892 опустило около десять тысячь чужихъ эмигрантѡвъ Бразилію.

Понеже по при такъ сумныхъ ѡтносінахъ якъ то выше подано дописею Выс. Президія ц. к. Намѣстничества есть необходимымъ якъ найэнергичнѣйше противѣдлати эмиграціи до Бразиліи, то Митроп. Ординаріягъ нынѣшнымъ завзывае ВЧ. Душпастирѣвъ сей Архідieceзіи, щобы они такъ публично зъ амвоны въ церквѣи якъ такожь при другихъ нагодахъ поучали и перестерѣгали нарѡдъ особенно же по селахъ передъ такою эмиграціею, и представляли ему оплакане положеніе, яке нехибно ожидае всѣхъ удающихся за хлѣбомъ по за море.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Марта 1893.

Ч 27.

Ч. 223/орд. — Отпущены на ро́къ юбилейный 1893, и диспенза поста для путешественных до Риму.

Св. Отець надавъ слѣдуючі отпущены на ро́къ Епископского юбилея своего, котрі и за помершихъ жертвовати можна:

1) Отпустъ повный для всѣхъ Вѣрныхъ, котрі въ тѣмъ ро́къ до Риму путешествуютъ.

2) Отпустъ повный всѣмъ тымъ, котрі въ протягу того року будутъ участвовати въ реколекціяхъ або мисіяхъ, если по принятію св. таинъ въ намѣреню св. Отца помолятся.

3) Отпустъ 300 дней за каждый день реколекцій або мисій.

Дальше розрѣшивъ св. Отець на прошеніе центральной комисіи для обходженя юбилея, путешественныхъ до Риму въ дорожѣ такъ отъ строгого поста якъ и отъ вздержаня отъ мясныхъ и молочныхъ стравъ; и дозволивъ, чтобы они черезъ часъ побыту своего въ Римѣ що до вздержаня отъ мясныхъ и молочныхъ стравъ трималися права и розрѣшеня своего краю и не потребовали стосоватися до острѣйшихъ загальныхъ правъ церковныхъ, въ Римѣ заховуваныхъ.

Тое подаеся до вѣдомости ВЧ. Клира и евентуального повѣдомленя Вѣрныхъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Марта 1893.

Ч. 28.

Ч. 1402. Поручаеся собирање добровольныхъ складокъ на рѣчь внутреннего украшеня гр. к. церкви въ Краковѣ.

Парохъ гр. к. церкви въ Краковѣ ВПр. О. Іоаннъ Борсукъ предложивъ до Митроп. Ординаріята прошенье, оголосити въ Вѣдомостяхъ Архіепархіальныхъ слѣдуючу бдзову:

Вѣдомо каждому въ якѣмъ запустѣню находится гр. кат. парохіальна церковь въ Краковѣ. Видъ еи болестею перенимавъ сердце каждого христіянина-Русина, любячого свѣй обрядъ и народъ.

Обнявши зарядъ Краковской руской парохіи, постановивемъ собѣ прото церковь тую поднести, отновити и по вымогамъ гр. кат. обряда устроити. По части удалося мнѣ тое самому, собравши зъ добровольныхъ датковъ отъ парохіянъ и непарохіянъ въ мѣстци суму выше 3000 злр. а. в. выносаючу.

Но понеже мѣстцевй жерела вычерпанъ а въ дорожѣ конкуренційной ничого узыскати не дастся, такъ якъ парохіяне хотяи численни но по всей западной части нашої провинціи розсѣянн яко ц. к. урядники, професоры, служащій и выробники, непосѣдаючі нерухомого маетку, не могутъ бути змушенн до датковъ и то значѣйшихъ на довѣченье отновленя реченои церкви а именно украшенье каменного иконостаса и закупленье образвъ до тогожъ.

Зъ тыхъ отже причинъ удаюсь до Васъ Высокопочтеннй Родимцѣ съ умыльнымъ прошеньемъ, не отказать мнѣ своєю помочи.

Маючи позволенье Высокои Президіи ц. к. Намѣстничества во Львовѣ зъ д. 26. Листопада 1892 р. Ч. 13.394/пр. збирати складки въ цѣлѣмъ краю, высылаю кольектантовъ на Русь святу мѣжь Васъ любимй Родимцѣ и Высокопочтеннй Собратьи въ надѣи, що и самі охотно по возможности пожертвуете и своихъ до того спасительного дѣла заохотити зволите, а черезъ то мое трудне и утяжливое положенье улещите.

Руска церковь въ Краковѣ есть средоточіемъ, около которого все що наше соединяеся, есть она подъ взглядомъ религіинымъ и народнымъ великого всенародного значеня есть якъ бы на оказъ для славянскихъ народѣвъ западныхъ; многі бо зъ Слезіи, Моравіи, Чехіи и даже пруской Слезіи посѣчаючі городъ Краковъ всегда заходятъ въ нашу церковь, чтобы еи устроенье внутренне увидѣти и нашоу славянскому богослуженю прислухатися, до котрого съ традиційною любовью относятся.

Парохіяне котрыхъ судьба тутъ переселила менше отчувуютъ природну тоску за своимъ, коли посѣтять достойно приукрашену церковь, въ котрой мовьбы на лонѣ своєї матери рѣднои, на духу поднесенй безпечными чувствуются, а исторія наша ясно намъ показуе, що тамъ где наша Церковь тамъ и Русь, протое еще разъ повтаряю мое прошенье подайте мнѣ дорогой Родимцѣ помѣчну руку здѣлати церковь нашу привлекательною, чтобы тая своихъ до себе приковала а инныхъ притягала.

Подаючи тую бдзову до вѣдомости ВСЧ. Архіепархіального Клира — Митроп. Ординаріята надѣеся, що такъ ВСЧ. ОО. Душпастырѣ якъ и вѣрніи ихъ парохіяне гр. к. обряда участія своего въ всебмненыхъ складкахъ не откажутъ и по возможности своихъ средствъ до усовершеня сего богоугодного дѣла причинятся.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Марта 1893.

Ч. 29.

Ч. 2368. — Въ справѣ конверзіи 5% листѣвъ паперовой ренты на 4% новы листы ренты державной.

В. ц. к. Намѣстничество зъ д. 21. Лютого 1893 Ч. 9794 заудѣлило слѣдуюче:

В. ц. к. Министерство Скарбу приступило, на подставѣ уставы зъ 2. Серпня 1892. (Д. у. д. Ч. 131) до конверзіи 5% листѣвъ паперовой ренты на 4% новы листы ренты державной, назначаючи терминъ зголошеня до конверзіи на 7. Лютого 1893. Если отже посѣдателѣ (уряды парох. и духовнй институціи) въ мѣвѣ будучихъ 5% листѣвъ паперовой ренты зголосилися до конверзіи, натогды схоче Всев. Митроп. Консисторія завозвати уряды парох. и духовнй институціи посѣдаючі конвертоватися маючі эффекта абы таковй предложили, котрыхъ девинкуляція мае бути споводована въ дорожѣ властивѣй, а потѣмъ таковй переслати взгляднымъ банковымъ домамъ обовлазавшимся перевести конверзію тыхъ же на 4% листы новой ренты, съ

доплатою курсової диференції, котрій то 4% листы нової ренти будуть за-випульовані на то саме имя и доручені взглядымъ бенефіціатамъ за розпискою ц. к. Намѣстничеству предложитися маючою. Наколибы однаковожь поспѣдателѣ выжь означеныхъ цѣнныхъ ефектѣвъ незголовили таковыхъ въ означенѣмъ речинци до конверзїи, тогды схоже Всев. Митроп. Консисторїя постаратися передѣ всемѣ о девинкуляцію тыхъ же, пѣднести въ ц. к. касѣ довгу державного въ Вѣднїи припадаючу готѣвку — за котру належить закупити цѣннїи паперы маючї пупилярне забезпеченье, завинкульовати на имя дотычныхъ духовныхъ институтѣвъ и доручити потѣмъ взглядымъ бенефіціатамъ. Що до выплаты запавшихъ купонѣвъ 1. Марта 1893 отримують взгляды ц. к. уряды податковїи ѣтповѣдне розпорядженье.

Подаючи повыше розпорядженье до вѣдомости, взывае Митропол. Консисторїя ВЧ. ОО. Душпаствѣвъ поспѣдаючихъ выжь означенїи цѣннїи ефекта абы таковїи предложили до 15. Цѣвтя 1893 въ цѣли переведеня зарядженої финансової операції.

Отъ Митрополитальной Консисторїи.

Львѣвъ, дня 16. Марта 1893.

Ч. 30.

Ч. 189/орд. — Справа католического всеучилища въ Зальцбургу.

Пѣсля справозданя загальногo собранїя товариства заложена и удѣржапя католического всеучилища въ Зальцбургу, котре ѣтбудося д. 23. Сѣчня с. р., взросло число членѣвъ того товариства ѣтѣ минушого року изъ 5538 на 6878. Маетокъ же взрѣсь на 135.214 зр., кругло о 33.000 бѣльше. Що але дотычить ухваденого въ минушѣмъ роцѣ збираня пѣдписѣвъ на щорочнїи вносы найменше по 10 зр. черезъ протягъ хоть 10 лѣтъ, котрїи мають платитися ажѣ ѣтѣ тогды, коли першїи свѣтскїи факультетъ ѣтворитися — пѣдписано доти рѣчнїи илькѣсть 10.894 зр.

Есть отже въ кождѣмъ взглядѣ поступъ значнїи, але до усовершеня дѣла ще далеко. Дятого звертаеся поновно увага ВЧ. Клира на тое, якъ дуже важнїмъ есть католическе всеучилище насампередѣ для молодѣжи образованой клясы, ѣтдаючоїся якомубудѣ свѣтскому станову, котра майже вся побирае свои фаховїи студїи на всеучилищахъ; где теперъ въ наукахъ и литературѣ всюды такїи великїи згѣршеня противъ вѣры св. суть, и человекъ въ молодыхъ лѣтахъ такъ легко на злу дорогу навернутися може.

Отже насампередѣ ходитъ ту о добро самой образованой клясы; але потому также о добро всей Церкви св. и всей соспѣльности людскої, понеже ѣтѣ образованой клясы майже исключно законы державнїи и школы и литература зависятъ. Такъ що несомнѣнно дѣло католического всеучилища муситъ до найважнѣйшихъ дѣлъ въ корысть славы Божої, вѣры Христової и спасенїя людей причислитися; вже и оденъ лише факультетъ правничїи, даючїи державѣ религїйныхъ и католическихъ уряднїкѣвъ, есть въ тѣмъ взглядѣ ваги дуже великої.

Дятого Митроп. Ординарїатъ препоручае зновъ усердно ВЧ. Клиру и Вѣрнїмъ вспомаганье дѣла того — чи то одноразовыми, що року (доки того треба) поновляемыми датками, чи особливо (если ѣтношеня маетковїи на тое позвалають) выше вспѣмненными пѣдписами хоть по 10 зр. черезъ найменше 10 лѣтъ, котрїи ажѣ тогды платитися мають, коли вже першїи свѣтскїи факультетъ ѣтворитися. Такъ одноразовїи датки якъ и реченїи пѣдписы можна черезъ Митр. Консисторїю вносити.

Отъ Митрополитальной Ординарїата.

Львѣвъ, дня 21. Марта 1893.

Ч. 31.

Ч. 3137. — Ѣгозова Комитету ювилейного въ справѣ депутації рускои маючої удатися до Риму.

По засягненю докладныхъ информаций дотычно принятїи путнїкѣвъ удаючихся на Ювилей Святѣйшого Отца видитися рускїи Комитетъ Ювилейного Отца Папы Льва XIII. для депутації рускои назначена на 29. Мая с. р. и протое выѣздъ зъ Львова тоїжь депутації ювилейної наступитъ д. 20. Мая с. р.

Хотячїи взяти участь въ тѣй депутації зволятъ протое зголошеня чимъ скорше а найдалше до 25. Цѣвтя Комитетови надѣслати пожеже ѣтѣ числа участникѣвъ зависить узмыканье зниженя на желѣзницяхъ а взглядно ѣтправленяся особнїмъ поѣздомъ, по цѣнамъ зниженымъ. И такъ если 300 особѣвъ зголаситися то дае зниженье черезъ *Commons Mestre Padua Bologna Florenz Chiusi* — Римъ пѣвибчна желѣзница, если 450 желѣзница державна, если 200 желѣзница полуднева, а италїйскїи если бы число путнїкѣвъ нашихъ стаповило принаймѣ 200 особѣвъ. Такъ зивженїи цѣны виносилыбы зъ Вѣднїи 82 зр. I-юю клясою, 59 зр. II-юю кл., а 36 зр. 50 кр. III-юю кл. тамъ и назадъ. Якъ на теперъ рѣчи ся мають, то найкорыстнѣйшїи цѣны безъ взгляду на число участникѣвъ суть на Будапештѣ Фїюме-Римъ и выносятъ поѣздомъ поспѣшнїмъ тамъ и съ поворотомъ I-юю кл. 63 зр. 80 кр., II-юю кл. 48 зр. 20 кр.; особовымъ I-юю кл. 57 зр. 40 кр., II-юю кл. 43 зр. 60 кр., а III-юю кл. 28 зр. 20 кр.,—до того зъ Львова до Будапешту тамъ и назадъ поѣздомъ поспѣшнїмъ I-юю кл. 28 зр. 20 кр., II-юю кл. 20 зр., III-юю кл. 12 зр. 60 кр., а особовымъ I-юю кл. 25 зр., II-юю кл. 17 зр. 60 кр., а III-юю кл. 11 зр.

Блишнїи данїи дотычно помѣщеня и пропитаня въ Римѣ збстануть въ короткѣмъ часѣ оголошенїи.

Поскорѣтъ протое ВПчт. Братя такъ духовнїи якъ и свѣтскїи якъ численнѣйше съ зголошенями до Комитету ѣтнести ся, а тоїже удѣлїтъ безпроволочно всякихъ поясненїи и подасть остаточно якъ найдокладнѣйше часъ и мѣстце зббраняся участникѣвъ и другїи до поѣздки ѣтносячїи вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Ординарїата.

Львѣвъ, дня 21. Марта 1893.

Ч. 32.

Ч. 285/орд. Рѣшенъ св. Конгрегаціи Индекса въ Римѣ.

Отъ св. Конгрегаціи Индекса въ Римѣ получено слѣдующе рѣшенъ:

DECRETUM

FERIA VI, DIE 10. MARTII 1893.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctae Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, mandavit et mandat in Indicem librorum prohibitorum referri quod sequitur Opus a Sacra Romanae et Universalis Inquisitionis Congregatione damnatum atque proscriptum Decr. fer. IV, Die 1 Martii 1893.

C. Maggio. — Pio IX accusato dai nemici di Rosmini. — Piacenza, Tipografia F. Solari di Gregorio Tononi 1892; sub hoc etiam alio titulo: C. Maggio. — Leone XIII si può accordare con Pio IX nella causa Rosminiana? — Alla venerata memoria di Antonio Stoppani. — Lecco, Tipografia del Commercio dei F. Grassi, Via Cavour. N. 15, 1893.

Itaque nemo cuiuscumque gradus et conditionis praedictum Opus damnatum atque proscriptum, quocumque loco et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut editum legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus illud tradere teneatur, sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PAPAЕ XIII per me infrascriptum S. I. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc.

Datum Romae die 10 Martii 1893.

CAMILLUS Card. MAZZELLA Praef.FR. HYACINTHUS FRATI O. P.
a Secretis.

Loco ✕ Sigilli.

Die 13 Martii 1893 ego infrascriptus Mag. Cursorum testor supra-dictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

VINCENTIUS BENAGLIA Mag. Curs.

То подаеся до загальнои вѣдомости.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. Марта 1893.

Ч. 33.

Ч. 274/орд. — Письмо Его Еминенціи Кардинала префекта св. Конгрегаціи о розширеніи вѣры — въ отвѣдъ на донесенъе о радостныхъ манифестаціяхъ бѣбувшихся по поводу 50-лѣтнаго Юбилея Епископства Его Святоети Папы Льва XIII.

По поводу радостныхъ манифестацій, яки бѣбулися то во Львовѣ въ сали Народнаго Дому, то въ гр. кат. духовной Семинаріи и въ воспиталищу дѣвочѣмъ подѣ зарядомъ Василіанокъ во Львовѣ, то на провинціи въ рѣжныхъ мѣсточкахъ въ честь Святышого Отца Папы Льва XIII въ 50-лѣтний юбилей Его Епископства, Его Еминенція Кардиналь префектъ св. Конгрегаціи о розширеніи вѣры надѣлавъ тутъ слѣдующе письмо, которе ВЧ. Священству до вѣдомости подаемъ:

Romae die 9. Martii 1893.

Illustrissime ac Reverendissime Domine!

Singulari laetitia perfusus sum, Amplissime Domine, in perlegendis litteris diei 28 mensis pr. elapsi. Enituit siquidem per illas tum alacritas a Te impensa, tum mirifica fidelium diversorum rituum conjunctio in id unanimitate intenta, ut pignus filialis obsequii praeberetur SSmo D. N. capta occasione L. anni ab Ejus Episcopali Consecratione. Meritas itaque reddo laudes Tibi potissimum, qui operam eximiam attulisti pro se optime absoluta.

Sed et per jucundum scitu erit de preclare gestis peculiarem relationem SSmum Dominum benigno prorsus animo excepisse. Is, Pater amantissimus, qui in rituum diversitate non nisi filios demiratur, Apostolicam benedictionem Tibi, dignissimis Praesulibus fidelibusque omnibus gallicianis, benevolentiae suae testem impertitur.

Post haec Deum rogo, ut Te diutissime sospitet.

Amplitudinis Tuae
addictissimus servus

M. CARD. JEDÓCHOWSKI PRAEF. M. P.

ANDREAS AIUTI ARCHIEPISCOPUS

Acridanus Secretarius m. p.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. Марта 1893.

Ч. 34.

Ч. 322/орд. — Въ справѣ сбора складокъ на оправу Евангелія и адресы для Святышого Отца Льва Папы XIII.

Дня 20. Мая с. р. выбираютъ Русины католики зъ вѣхъ трехъ Епархій Галицкихъ до Риму, щобы по поводу 50-лѣтнаго Епископскаго Юбилея Его Святоети Папы Льва XIII, той такъ радостной хвилѣ для цѣлаго католическаго свѣта зложить у стѣлъ Его выразы нашей непоколебимой

вѣры св. католической, нашої неразрывной едности съ св. кат. Римскою церквою, якъ такожь преданности и вѣрности нашої для Апостольскаго Престола. Въ знакъ тыхъ нашихъ горячихъ чувствъ сложены будутъ у стѣпъ Его Святости кромѣ собраного Петроваго гроша, такожь книга Евангелія найновѣйшаго выдана, и адреса съ пѣдписами галицкихъ Русинѣвъ католикѣвъ. Обѣ тѣ книги такъ Евангелія якъ и адреса съ пѣдписами будутъ оправлены въ стило чисто народнѣмъ рускѣмъ, взору знаного нашого рускаго артиста п. Шкрибляка. Оправа тыхъ книжокъ якъ и выготвление адресы съ пѣдписами потягне за собою значнй кошты, котрый трудно покрывати въ сложеныхъ на Петровый грѣшъ. Поручаея протое Всеч. Духовенство, щобы въ Педѣлю Ѡмину при Богослуженію, объявлявши впередъ о тѣмъ своихъ вѣрныхъ зарядило складку въ церквѣ на повышій выдатки и собраній гроши чимъ скорше до Митроп. Консисторій впростъ переслало.

Аркуши адресовѣ для пѣдписѣвъ зѣстали уже роздѣланѣи.

Прото препоручаея ВСЧ. Урядамъ деканальнымъ тѣи же заразъ по одержаню на двѣ руки особнымъ пѣсланцемъ по урядахъ парох. роздѣлати разомъ съ обѣжникомъ мѣстачимъ въ собѣ выказъ и порядокъ дотычныхъ парохій. Ч. Уряды парох. заосмотривши ихъ своимъ пѣдписомъ мають такожь запросити знатнѣйшихъ особенно умѣючихъ писати парохіянъ своихъ къ пѣдписаню а по доконаню сего пѣдъ своимъ руководствомъ перешлютъ згаданій аркуши безъ проволоки при занотованю на вышѣ наведенѣмъ обѣжнику дня и години получена и Ѡтосланы обѣжника и аркуша адресоваго особнымъ пѣсланцемъ до найблизшой всказаной мѣстцевости. По пѣдписаню аркушѣвъ въ всѣхъ парохіяхъ належитъ тѣиже звернути ВЧ. Урядови декан., котрый выповненій аркуши разомъ съ наведенѣмъ уже обѣжникомъ заразъ по отриманю Митр. Консисторій переслати поскоритъ. Щѣ ВСЧ. Уряды парох. на належитый атраментъ и на захованѣе чистоты аркуша при пѣдписованю якъ найпильнѣйше уважати будутъ розумѣея само собою. Последнній речинець до надѣсланя аркушѣвъ опредѣляея непрестуцно до 25. Цвѣтня с. р. якъ того вымагае короткій часъ передъ выѣздомъ депутаціи лишаючійся, въ котрѣмъ адреса еще оправлены и приписомѣрно злагодженѣи бути мають. ВСЧ. Уряды декан. и парох. послѣшатъ до того короткаго часу що до пѣдписованя и высылки аркушѣвъ якъ найдокладнѣйше застосоватися.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Марта 1893.

Ч. 35.

Ч. 281/орд. — Въ справѣ маючогося Ѡтбути вѣча католицкаго въ Краковѣ.

Еще въ Грудню минувшаго року завязався въ Краковѣ тымчасовый мѣстцевый Комитетъ, котрый мае за цѣль скликанѣе и приготванѣе вѣча католицкаго и то на день 4-го Липня с. р.

Вѣче тое мае на взѣръ подѣбныхъ собраній, котрѣ въ послѣднихъ рокахъ Ѡтбулися въ рѣжныхъ краяхъ Австріи, тревати два дни не вчисляючи въ то вечера, въ котрѣмъ торжественно зѣстане Ѡтвертымъ.

Комитетъ маючійся утворити въ мѣстце тымчасоваго, скоро тойже приготвити предвступнй працѣ, запроситъ на тое згромаженѣе католикѣвъ зѣ цѣлого краю. Предметомъ нарадѣ будутъ потреби нашої церкви и краю. Дятого буде се вѣче дѣлитися на секціи, въ котрыхъ дотычнй справы будутъ розбиратися и въ вуху католикѣмъ ухвалитися. Кромѣ того будутъ Ѡтбувалися зборы публичнй и торжественнй.

Есть надѣя, що вѣче такѣе не лише причинится до розбудженя духа католицкаго въ нашѣмъ краю, но такожь, що удасться бѣльше такихъ вѣчей выкликати по иншихъ бѣльшихъ мѣстахъ нашихъ, а черезъ тое тымъ сильнѣйшу ставити таму противнымъ и шкѣдливымъ вѣрѣ св. катол. впливамъ, котрѣ у насъ чимъ разъ яснѣйше и чимъ разъ смѣлѣйше выступаютъ.

Подаючи се Митроп. Ординаріятъ до всенароднои вѣдомости, похваляе тую спасательну гадку и надѣеся, що и Русины католики такъ духовнй якъ и мѣрскй въ тѣмъ такъ многоважнѣмъ вѣчу якъ найчисленнѣйше участь взяти схотятъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Марта 1893.

Ч. 36.

Обвѣщення конкурсовѣи.

I.

Розписуются на конкурсѣ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ д. 9. Марта 1893 съ речинцемъ до д. 4. Мая 1893:

Ч. 2689. Настащинъ, деканата Рогатыньскаго, наданя приватнаго;

б) пѣдъ д. 16. Марта 1893 съ речинцемъ до д. 11. Мая 1893:

Ч. 2785. Липовцѣ съ прилуч. Майданъ, деканата Уневскаго, наданя приватнаго;

Ч. 2918. Загоречко съ прилуч. Деревляны, деканата Ходорѣвского, надана приватного;

в) подъ д. 23. Марта 1893 съ рещищемъ до д. 17. Мая 1893:

Ч. 3182. Деревляны съ прилуч. Спасъ, деканата Буского, надана приватного.

II.

Розписуеся на конкурсъ посада гр. кат. катихиты при школахъ народныхъ въ Городку.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Городку розписала подъ д. 19. Марта с. р. Ч. 377 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады окремого учителя религии для молодежи гр. кат. обряда въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Городку, съ рѣчною платою 600 зр. и съ обовязкомъ преподаваня науки религии такожъ въ тамошнѣй 4-клясовѣй школѣ женскѣй и держаня науки предписанныхъ ексгорть. До той посады привязанъ суть пятилѣтнй додатки по 50 зр. и 10% додатокъ до сталои платы на помешканье. Убѣгающыя о тую посаду священники мають свои поданя належито удокументованъ внести посредствомъ своен настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шкѣльной въ Городку найпознѣйше до дня 30. Цвѣтня (нового стила) с. р.

Тое подаеся ВЧ. влиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1893.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНИЯ.

Тит. Совѣтниками Митропол. Консистеріи съ правомъ употребленя экспозиторій крылошанскихъ именованій 00.:

- Ч. 188/орд. — Теодоръ Дольницкій смер. деканъ и парохъ въ Холоевѣ,
Ч. — Онуфрій Курбасъ парохъ въ Кустигнѣ,
Ч. 202/орд. — Григорій Чубатый деканъ и парохъ въ Ступкахъ.

Архіерейскій грамоты похвальнй съ правомъ употребленя экспозиторій крылошанскихъ получили 00.:

- Ч. 197/орд. — Михайлъ Кордуба парохъ Сушна, Діонизій Діаковскій парохъ Кривого, Антоній Одѣжинскій парохъ Дмитрова, Михайлъ Свистунъ парохъ Ператына и Іоаннъ Проскурницькій парохъ Л-патына.

Архіерейскій грамоты похвальнй получили 00.:

- Ч. 198/орд. — Теофилъ Корчинскій парохъ Виткова, Изидоръ Давидовичъ парохъ Радехова, Діонизій Свистунъ парохъ Олдуца, Францишокъ Громадка парохъ Смержева и Павелъ Чмола парохъ Завидча.

Митр. Ординаріятъ заименовавъ пров. професоромъ катихитики и методички для гр. к. слушателей св. Богословія IV. р. на ц. к. Университетѣ Львѣвскѣмъ:

- Ч. 1822. О. Іоанна Редкевича, I-ого проповѣдника архикаatedralьного, на мѣстце ВШр. О. Северина Тороньского именованого крылошанномъ Еписк. Капитулы въ Станиславѣвъ.

УМѢЩЕНА.

а) Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 2039. Михайлъ Щуровскій, сотр. Вишенки вел., въ Повѣтнѣ,
Ч. 2329. Яковъ Зробекъ, сотр. Выбудова, тамже,
Ч. 2610. Іосифъ Рыбакъ, завѣд. Болшовца, въ Наестацинѣ,
Ч. 2696. Іоаннъ Насальскій, завѣд. Городыща, въ Огладовѣ,
Ч. 2785. Іосифъ Зацерковный, завѣд. Линовець, въ Скидловѣ,
Ч. 2825. Евгений Павлусевичъ, завѣд. Добростанъ, въ Загоречку,
Ч. 3106. Евгений Чубатый, завѣд. Солукова, въ Деревлянахъ.

б) Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 66. Георгій Концевичъ, пресвитеръ зъ Епархіи Холмской, въ Новосѣлкахъ загалъчныхъ,
Ч. 1583. Николай Левицкій, завѣд. Лецѣвки, експон. сотруди. въ Бубинци ад Тисевъ,
Ч. 2077. Михайлъ Яцкевичъ, новопост. пресвитеръ, въ Вишецѣ вел.

Введені 00.:

- Ч. 491. Григорій Прешлякъ яко префектъ закритіи при Архакаедр. храмъ св. В. М. Георгія во Львовѣ,
 Ч. 505. Григорій Кармалита въ сотр. въ Боратынѣ,
 Ч. 506. Іоаннъ Сухаровскій въ сотр. въ Станиславчику,
 Ч. 558. Петръ Езерскій въ сотр. въ Глецавѣ,
 Ч. 660. Володиміръ Кузьма въ сотр. въ Стрыевцѣ,
 Ч. „ Онуфрій Кончевичъ въ сотр. въ Иванчанахъ,
 Ч. 744. Герасимъ Семковъ въ сотр. въ Залановѣ,
 Ч. 924. Іоаннъ Созанскій въ завѣд. Журова,
 Ч. 967. Іоаннъ Бордунъ въ сотр. въ Щарци,
 Ч. 1352. Михаиль Горбачевскій въ завѣд. Шинковецѣ,
 Ч. 1253. Зенонъ Гутковскій въ сотр. въ Вербовчаку,
 Ч. 1255. Людвикъ Пѣдгородскій въ сотр. въ Лысатычахъ,
 Ч. 1421. Михаиль Лопатынскій яко парохъ Небылова,
 Ч. 1422. Андрей Пеленскій въ завѣд. Кивгинчѣ,
 Ч. 1592. Григорій Купчинскій яко парохъ Розадова,
 Ч. 1725. Петръ Нижанковскій въ сотр. въ Бурштынѣ,
 Ч. 1804. Володиміръ Нижанковскій въ сотр. въ Струтынѣ,
 Ч. 1950. Северинъ Габрусьевичъ въ сотр. въ Пѣдмихайлю,
 Ч. 1951. Володиміръ Богачевскій въ сотр. въ Пѣдгайцахъ,
 Ч. 2891. Яковъ Зробекъ въ завѣд. Выбудова,
 Ч. 3082. Михаиль Яцкевичъ въ сотр. въ Вишенцѣ вел.

Увѣльнені 00.:

- Ч. 1870. Володиміръ Богачевскій ътъ сотр. въ Пѣдмихайлю,
 Ч. 2853. Михаиль Щуровскій ътъ сотр. въ Вишенцѣ вел.

Въ пропозиціи умѣщені 00.:

- Ч. 1426. на Надѣтычи: 1. Теодоръ Мурдакъ, 2. Іосифъ Фолисъ и 3. Григорій Прихитко;
 Ч. 1766. на Ремизовцѣ: въ тернѣ 1. Володиміръ Лотоцкій, 2. Теодоръ Бѣлевичъ,
 3. Іоаннъ Зальскій, — а въ списѣ: Николай Копачъ и Лука Несторъ;
 Ч. 1767. на Золотники: въ тернѣ: 1. Іоаннъ Крыжановскій, 2. Теодозій Строцкій,
 3. Іоаннъ Сендецкій, — а въ списѣ: Володиміръ Лотоцкій, Михаиль Винницкій,
 Маріянъ Забончковскій, Володиміръ Розлуцкій, Ксенофонъ Сосенко, Іоаннъ
 Гшовскій и Григорій Содомора.
 Ч. 1771. на Добряны: въ тернѣ: 1. Александеръ Темницкій, 2. Айталь Билинкевичъ,
 3. Игнатій Муликъ, — а въ списѣ: Петръ Яцылинъ, Романъ Шенаровичъ,
 Іоаннъ Зальскій, Юліянъ Галькевичъ, Александеръ Здерковскій, Алексей
 Бобикевичъ, Андрей Пеленскій и Левъ Бачинскій;
 Ч. 1809. на Звыжень: 1. Емиліянъ Брояковскій и 2. Володиміръ Подсонскій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 1769. Матѳей Барылякъ на Смѣльно,
 Ч. 2010. Тимоѳей Бордулякъ на Городыще,
 Ч. 2159. Викторъ Соколовскій на Молотѣвъ,

- Ч. 2703. Лука Несторъ на Ремизовцѣ,
 Ч. 2713. Викторъ Езерскій на Подоничѣ,
 Ч. 2830. Николай Кукурудза на Баличи подорожній,
 Ч. 2831. Іоаннъ Кулицкій на Маркополь.

Зъ полученои презенты зрезигновавъ:

- Ч. 2785. О. Іоаннъ Ульванскій на Липовцѣ.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 1769. Матѳей Барылякъ на Смѣльно,
 Ч. 2010. Тимоѳей Бордулякъ на Городыще,
 Ч. 2831. Іоанна Кулицкого на Маркополь.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашаея на канон. институцію:

- Ч. 2030. О. Михаила Свѣтенского на Волковѣ.

До канон. институціи вѣзванный:

- Ч. 2030. О. Михаиль Свѣтенскій на Волковѣ.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 2041. Михаиль Студзинскій на Демянѣвъ,
 Ч. 2400. Теодоръ Богачевскій на Лецѣвку,
 Ч. 2610. Теофилъ Яворовскій на Болшовецѣ,
 Ч. 2825. Симеонъ Березовскій на Добростаны,
 Ч. 3106. Андрей Орышкевичъ на Содукѣвъ.

Декретъ увѣльненія ътъ испита конкурсового парохіального на протягъ шести лѣтъ до полученія одной парохіи получивъ:

- Ч. 2021. О. Теофилъ Нижанковскій парохъ Седлискъ.

Въ дѣмъ пресвитеріальный зѣстали приняті и выординовані въ пресвитеры:

- Ч. 1873. Левъ Березовскій, Михаиль Дурделла, Теофилъ Копытянскій, Богданъ Копытцакъ, Леонидъ Лужницкій, Іоаннъ Рудый и Михаиль Тушисъ.

Ѡтпустку ътъ связи клириальной Архіепархіи Львовской получивъ:

- Ч. 620. О. Николай Сѣчинскій, парохъ Черниховецѣ, въ цѣли полученія канон. институціи на парохію Стопчатѣвъ Епархіи Станиславской.

В. ц. к. Намѣстничество зазѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. к. Министерство перенесло въ станъ дефиціента:

- Ч. 1675. О. Іоанна Лушпиньского, пароха въ Выбудовѣ, съ платою 450 зр. рѣчно.

Митропол. Консисторія вставилась:

I. до В. ц. н. Намѣстничества.

а) о удѣленіи презентаціонной грамоты:

Ч. 974. О. Дометію Бородайкевичу, пароху Станьковецъ, на парохію Лдзѣне;

б) о плату за фонда религіознаго для приват. сотрудников:

Ч. 9994/92. въ Корсовѣ

Ч. 1151. въ Пѣдгородю

в) о удѣленіи заповоги ОО.:

Ч. 6746/92. Терентію Доманику пароху Ляшокъ королевекчъ,

Ч. 6831/92. Михалу Мосорѣ завѣд. Рыбникъ,

Ч. 10435/92. Изидору Зельскому завѣд. Збонскъ.

г) о дарѣ милости для свещ. вдѣвъ:

Ч. 726. Теклѣ Леввицон,

Ч. 826. Юліи Леввицон,

Ч. 1031. Емилиіи Копертыньскои,

Ч. 1355. Антонины Медыньскои,

Ч. 1359. Маріи Безушко.

II. до в. ц. Рады шкѣльной краевой:

Ч. 10343/92. о снятіи мазованье посады гр. кат. катихята при народныхъ школахъ въ Бббрцѣ.

Митропол. Ординаріятъ удѣливъ грамоты похвальныя съ Архіерейскимъ благословеніемъ за значнѣйшія жертвы на украшенье мѣстцевыхъ церквей:

Ч. 69/орд. Вѣт. Г-ну Казиміру Шелѣскому патрону Козовой.

Ч. 101/орд. Ч. Ч. Іоанну Бандуровичу, Яцентому Кутсовскому, Андрею Федоряку, Михаилу и Параскеѣ Заяць, Маріи Папурѣ, Іосифу Ивацькови и Николаю Сокачеви — прихожанамъ Слелѣго.

Ч. 3311. — Выказъ всѣхъ жертвъ впынувшихъ въ м. Люто́мъ 1893 до канцеляріи Митропол. Консисторіи.

а) на потребности св. Отца:

дня 9/2. — ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова 1 зр. — кр.

б) на дарѣ св. Отцу по поводу Его 50-лѣтняго Епископскаго Юбилея:

дня 4/2. — Ч. Парохіане Шимковецъ	1 зр. — кр.
" 6/2. — " " Иванкова	5 " — "
" 9/2. — ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова	3 " — "
" 11/2. — " Урядъ парох. въ Бережницѣ корол.	3 " — "
" 13/2. — " " " въ Должанцѣ	7 " — "
" 14/2. — " " " въ Лукавицѣ нижн.	1 " — "
" " — " О. Тимотей Кульчицкій парохъ Задвбрю	10 " — "
" 15/2. — " Урядъ парох. въ Збонскахъ	3 " 70 "
" " — " Ч. Братство церк. въ Іезуполи	10 " — "
" " — " О. Володиміръ Озаркевичъ парохъ въ Сѣльци	3 " 45 "
" " — " Урядъ парох. въ Нѣмшинѣ	3 " 50 "
" " — " " " въ Мостышу	4 " — "
" " — " О. Володиміръ Потучко завѣд. Мостыща	2 " — "
" " — " Урядъ парох. въ Милатынѣ	3 " — "
" 16/2. — " " " въ Знесѣнню	10 " — "
" " — " О. Атаназій Пашковскій парохъ Олеска	10 " — "
" 17/2. — " Урядъ парох. въ Островѣ	10 " — "
" " — " " " въ Козовѣ	6 " 35 "
" " — " " " въ Борщевѣ	3 " 40 "
" " — " " " въ Корчинѣ	2 " 50 "
" " — " " " въ Куетынѣ	1 " 20 "
" " — " " " въ Солуковѣ	5 " — "
" " — " " " въ Семигиновѣ	3 " — "
" " — " " " въ Пѣдберезцяхъ	15 " — "
" 18/2. — " " " въ Остобожу	5 " — "
" " — " " " въ Березовицѣ вел.	2 " — "
" " — " " " въ Воронѣ	4 " — "
" " — " " " въ Увсю	2 " 40 "
" " — " " " въ Домашовѣ	5 " — "
" " — " " " въ Беремѣвцяхъ	4 " — "
" " — " " " въ Орѣховци	5 " — "
" " — " " " въ Кокосинцяхъ	6 " — "
" " — " " " въ Чолганахъ	4 " 06 "
" 20/2. — " " " въ Мѣльницѣ	5 " — "
" " — " " " въ Перегиньску	5 " — "
" " — " " " въ Ольшаницѣ (Станисл. Еп.)	5 " — "
" " — " " " въ Шныровѣ	4 " 20 "
" " — Ч. Парохіане въ Гаяхъ	2 " 50 "
" " — ВЧ. О. Николай Поджарко парохъ въ Гаяхъ	1 " — "
" " — " Урядъ парох. въ Познанцѣ гнилой	3 " — "
" " — " " " въ Зашковѣ	2 " 50 "
" " — " " " въ Отыневичахъ	4 " 73 "
" " — " " " въ Пѣдборцяхъ	12 " — "
" 21/2. — " " " въ Скнидовѣ	1 " — "
" " — " " " въ Богородчаныхъ стар.	6 " — "
" " — " " " въ Космачи	2 " — "
" " — " " " въ Холосовѣ	6 " 40 "
" " — Ч. Парохіане въ Хороснѣ	4 " — "
" " — ВЧ. О. Орестъ Коновалецъ парохъ Хоросна	1 " — "
" " — " Урядъ парох. въ Попѣвцяхъ	3 " — "

дня 21/2. —	ВЧ. Урядъ парох.	въ Бакѳвцяхъ .	11	зр.	32	кр.
" "	" "	въ Турьльчу .	9	"	—	"
" "	" "	въ Виноградъ лвсибмъ .	8	"	—	"
" "	" "	въ Любвицяхъ .	6	"	—	"
" "	" "	въ Ракоболтахъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Берездѳвцяхъ .	4	"	—	"
" "	" "	въ Малковичахъ .	4	"	14	"
" "	ВЧ. Урядъ парох.	въ Роздолъ .	4	"	—	"
" "	" "	въ Ольхѳвци .	3	"	—	"
" "	" "	въ Сиховъ .	3	"	35	"
22/2.	" "	въ Кудобинцяхъ .	4	"	—	"
" "	" "	въ Белаці .	6	"	—	"
" "	" "	въ Ръиневъ .	7	"	—	"
" "	" "	въ Боркахъ мал. .	5	"	70	"
" "	" "	въ Куткоръ .	17	"	—	"
" "	" "	въ Суши .	14	"	40	"
" "	" "	въ Дубровицъ .	8	"	20	"
" "	" "	въ Суходолъ .	8	"	—	"
" "	" "	въ Помонятахъ .	6	"	—	"
" "	" "	въ Слободъ болех. .	6	"	—	"
" "	" "	въ Витковъ нов. .	6	"	—	"
" "	" "	въ Пустомытахъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Новосълкахъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Настащинъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Суходолахъ .	4	"	52	"
" "	" "	въ Рудъ .	3	"	—	"
" "	" "	въ Горыславичахъ .	2	"	—	"
" "	" "	въ Ладичинъ .	32	"	34	"
" "	" "	въ Долгбмъ .	12	"	—	"
" "	" "	въ Кореличахъ .	11	"	42	"
" "	" "	въ Калуши .	11	"	—	"
" "	" "	въ Белькѳвцяхъ .	10	"	—	"
" "	" "	въ Пйль .	10	"	—	"
" "	" "	въ Курянахъ .	8	"	32	"
" "	" "	въ Струтынъ .	7	"	41	"
22/2.	" "	въ Выспъ .	6	"	50	"
" "	" "	въ Наваріи .	6	"	07	"
" "	" "	въ Молотовъ .	5	"	62	"
" "	" "	въ Дмитровичахъ .	5	"	20	"
" "	" "	въ Скорикахъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Боршевичахъ .	4	"	—	"
" "	" "	въ Стрѳлькѳвцяхъ .	4	"	—	"
" "	" "	въ Ванушинъ .	3	"	—	"
" "	" "	въ Княжолуцъ .	3	"	—	"
" "	" "	въ Красибмъ .	2	"	62	"
" "	" "	въ Залозцяхъ нов. .	2	"	40	"
" "	" "	въ Тростянци вел. .	2	"	—	"
" "	" "	въ Журовъ .	1	"	36	"
" "	" "	въ Росточкахъ .	1	"	20	"
" "	" "	въ Гозѳевъ .	1	"	—	"
" "	" "	въ Волъ гологѳреkbй .	1	"	—	"
" "	" "	въ Збаражи мѳстѳ .	23	"	—	"
" "	" "	въ Подгородю .	11	"	—	"
" "	" "	въ Сасовъ .	10	"	—	"

дня 22/2. —	ВЧ. Урядъ парох.	въ Мѳльи .	10	зр.	—	кр.
" "	" "	въ Ошавѳвцяхъ .	10	"	—	"
" "	" "	въ Лошневъ .	10	"	—	"
" "	" "	въ Томашѳвцяхъ .	9	"	20	"
" "	" "	въ Смблнъ .	9	"	—	"
" "	" "	въ Кропивнику .	10	"	—	"
" "	" "	въ Звыженю .	8	"	80	"
" "	" "	въ Козловъ .	8	"	—	"
" "	" "	въ Лозинъ .	8	"	—	"
" "	" "	въ Струтынъ выжибмъ .	6	"	55	"
" "	" "	въ Фразъ .	7	"	32	"
" "	" "	въ Колоколинъ .	7	"	—	"
" "	" "	въ Ясеновъ польнбмъ .	7	"	—	"
" "	" "	въ Тростянци .	7	"	50	"
" "	" "	въ Черемышлянахъ .	6	"	—	"
" "	" "	въ Жуличахъ .	6	"	—	"
" "	" "	въ Уши .	5	"	50	"
" "	" "	въ Клебанѳвцъ .	5	"	20	"
" "	" "	въ Бѳлявцяхъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Покропивнъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Сварычевъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Боршовъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Балчахъ подгѳрныхъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Годубутовъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Стрѳльскахъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Гѳрибмъ .	5	"	—	"
" "	" "	въ Литвиновъ .	4	"	80	"
" "	" "	въ Поручинъ .	4	"	33	"
" "	" "	въ Воли вел. .	4	"	—	"
" "	" "	въ Кабарѳвцяхъ .	3	"	80	"
" "	" "	въ Красибмъ .	3	"	60	"
" "	" "	въ Островъ .	3	"	60	"
" "	" "	въ Плуговъ .	3	"	60	"
" "	" "	въ Плавию .	3	"	50	"
" "	" "	въ Братѳвцяхъ .	3	"	15	"
" "	" "	въ Зеленъ .	3	"	10	"
" "	" "	въ Рудъ .	3	"	—	"
" "	" "	въ Илемю .	3	"	—	"
" "	" "	въ Демнъ .	2	"	25	"
" "	" "	въ Щуровичахъ .	2	"	18	"
" "	" "	въ Добрянахъ .	2	"	—	"
" "	" "	въ Клѳцѳвнъ .	2	"	—	"
" "	" "	въ Короснъ .	1	"	60	"
" "	" "	при заведеню умыслово хорыхъ въ				
" "	" "	Кульпарковъ .	20	"	30	"
" "	" "	въ Явчу .	2	"	40	"
" "	" "	въ Синевѳдеку нижнбмъ .	—	"	45	"
" "	ВЩр. Митропол.	Капитула и ВЩр. Архикатедральный				
" "	Урядъ парох. Льѳвскій .		140	"	—	"
" "	ВЧ. Урядъ парох.	въ Сосновъ .	21	"	—	"
" "	" "	въ Ярычевъ .	20	"	—	"
" "	" "	въ Щирци .	13	"	—	"
" "	" "	въ Красовъ .	11	"	62	"
" "	" "	въ Раковъ .	10	"	—	"

дня	ВЧ. Урядъ парох.	въ	10 зр. — кр.
22/2.	ВЧ. Урядъ парох.	въ Божиковъ	9
"	"	въ Чесникахъ	8
"	"	въ Яхторовъ	6
"	"	въ Желевовъ вел.	6
"	"	въ Жупаню	6
"	"	въ Домажиръ	6
"	"	въ Высшбвцяхъ	5
"	"	въ Стрѣлковъ	5
"	"	въ Лисовичахъ	5
"	"	въ Сорокахъ	5
"	"	въ Городыщу	5
"	"	въ Островъ	5
"	"	въ Залановъ	5
23/2.	"	въ Тустани	5
"	"	въ Сучавъ	4
"	"	въ Крывѣмъ	5
"	"	въ Збаражи стар.	4
"	"	въ Стрѣлкахъ	4
"	"	въ Ожидовъ	3
"	"	въ Завидчу	2
"	"	въ Бурштынъ	2
"	"	въ Ольхѣвци	2
"	"	въ Манаевъ	1
"	"	въ Бортковъ	1
"	"	въ Гнидичахъ вел.	1 имперіаль
24/2.	"	въ Чанижи	12 зр. — кр.
"	"	въ Черневъ	8
"	"	въ Волъ задер.	2
25/2.	"	въ Милошовичахъ	6
"	"	въ Накваши	5
"	"	въ Бѣлци	2
"	"	въ Дмытрю	5
"	"	въ Лѣщинъ	15
"	"	въ Лагодовъ	10
"	"	въ Шибалинъ	10
"	"	въ Пѣдѣстринахъ	10
"	"	въ Пониквѣ вел.	10
"	"	въ Лавочнѣмъ	10
"	"	въ Завидовичахъ	10
"	"	въ Николаевъ	10
"	"	въ Юнашковъ	9
"	"	въ Золотникахъ	8
"	"	въ Стремилчу	8
"	"	въ Хреневъ	6
"	"	въ Гумнискахъ	5
"	"	въ Переволочнѣ	5
"	"	въ Скалатъ	5
"	"	въ Дубравцѣ	4
"	"	въ Колодробцѣ	3
"	"	въ Бокѣвъ	3
25/2.	"	въ Хомчинъ	3
"	"	въ Мушкатѣвцѣ	2
"	"	въ Островъ	2
"	"	въ Витвицѣ	1

дня	ВЧ. Урядъ парох.	въ	— зр. 64 кр.
25/2.	ВЧ. Урядъ парох.	въ Прислупъ	5
"	"	въ Городыщу	10
"	"	въ Сколю	18
"	"	въ Грибовичахъ	4
"	"	въ Курникахъ	3
"	"	въ Шумлянахъ	7
"	"	въ Рокитнѣ	15
"	"	въ Струсовѣ	13
"	"	въ Негбвцахъ	12
"	"	въ Буцыхахъ	10
"	"	въ Зборовѣ	9
"	"	въ Воробіевцѣ	8
"	"	въ Мужиловѣ	7
"	"	въ Новосѣлцѣ ленчѣ	5
"	"	въ Побвцяхъ	5
"	"	въ Зарудю	5
"	"	въ Бродкахъ	5
"	"	въ Дубровици	5
"	"	въ Стрыганцяхъ	5
"	"	въ Кунашовѣ	5
"	"	въ Каплинцяхъ	4
"	"	въ Загоречку	4
"	"	въ Суховолѣ	3
"	"	въ Новоцинахъ	3
"	"	въ Скомор хахъ ст.	3
"	"	въ Бзовицѣ	1
"	"	въ Панаевцѣ	3
27/2.	"	церкви Успенской во Львовѣ	43
"	"	въ Ясеникахъ	3
"	"	въ Каменнѣмъ	8
"	"	въ Язловци	15
"	"	въ Ремизбвцяхъ	12
"	"	въ Топоровѣ	10
"	"	въ Серикахъ гор.	10
"	"	въ Ячнинѣ	10
"	"	въ Сороцку	9
"	"	въ Зборѣ	9
"	"	въ Лдзѣнѣмъ	8
"	"	въ Залезцяхъ	8
"	"	въ Телячѣмъ	7
"	"	въ Борынчахъ	6
"	"	въ Лицици гор.	5
"	"	въ Фирлеевѣ	5
"	"	въ Волосянцѣ	5
"	"	въ Сновичу	5
"	"	въ Тавровѣ	3
"	"	въ Ивачевѣ	3
"	"	въ Жуковѣ	3
"	"	въ Протесахъ	3
"	"	въ Мечшовѣ	3
"	"	въ Барыловѣ	3
"	"	въ Яновѣ	3
"	"	въ Пдѣсянахъ	1
"	"	въ Половѣмъ	1

дня 27/2. — ВЧ. Урядъ парох. въ Стѣнцѣ	1	кр. —	кр.
" 28/2. — " " " " въ Опорци	14	" —	"
" " — " " " " въ Микулинцахъ	20	" 13	"
" " — " " " " въ Синевѣдеку выжи.	12	" —	"
" " — " " " " въ Глиннавахъ заставн.	10	" 07	"
" " — " " " " въ Словитѣ	12	" —	"
" " — " " " " въ Корелѣвцѣ	9	" 95	"
" " — " " " " въ Ясени	8	" —	"
" " — " " " " въ Ермаковцѣ	7	" 22	"
" " — " " " " въ Николаевѣ	6	" —	"
" " — " " " " въ Толщевѣ	5	" —	"
" " — " " " " въ Бруховичахъ	5	" —	"
" " — " " " " въ Подбережу	5	" —	"
" " — " " " " въ Гуменци	5	" —	"
" " — " " " " въ Пенякахъ	4	" —	"
" " — " " " " въ Убѣню	4	" —	"
" " — " " " " въ Вишенцѣ вел.	3	" 20	"
" " — " " " " въ Скварявѣ	3	" —	"
" " — " " " " въ Скоморохахъ нов.	3	" —	"
" " — " " " " въ Страдчи	2	" —	"
разомъ	1910	зр. 10	кр.
а съ попередними	125	" 14	"
загальна квота:	2035	зр. 24	кр.

в) на св. грѣбъ въ Палестинѣ:

дня 9/2. — ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова 1 зр. — кр.

г) на церковь св. Іоахима въ Римѣ:

дня 9/2. — ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова	1	зр. —	кр.
" 28/2. — " Урядъ парох. въ Чолганахъ	2	" —	"
разомъ	3	зр. —	кр.
а съ попередними	2	" 70	"
загальна квота:	5	зр. 70	кр.

д) на церковь при Народилѣ Домѣ:

дня 3/2. — ВЧ. О. Михаилъ Чайковскій парохъ Колтова 1 зр. — кр.

е) на товариство Червоного Креста:

дня 25/2. — ВЧ. Урядъ парох. въ Мужиловѣ 7 зр. — кр.

ж) на воспиталище двѣоче:

дня 3/2. — ВЧ. О. Михаилъ Чайковскій парохъ Колтова	1	зр. —	кр.
" 9/2. — " " Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова	1	" —	"
" 28/2. — " Урядъ парох. въ Опорци	5	" —	"

з) на знесенє неволь въ Африцѣ:

дня 9/2. — ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова	1	зр. —	кр.
" 24/2. — " Урядъ парох. въ Подгородю	3	" —	"
разомъ	4	зр. —	кр.
а съ попередними	8	" 35	"
загальна квота:	12	зр. 35	кр.

и) на фондъ неопитѣвъ:

дня 9/2. ВЧ. О. Дмитрій Рубчакъ парохъ Сѣхова 1 зр. — кр.

Ч. 651. — Дальшій ътъ О. К. Селецкого пароха Жужеля надѣсланный выказъ складокъ на домъ и захоронку Службницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужелю.

Одень высокій достойникъ, который желавъ, чтобы имя Его приосталось въ тайнѣ 100 зр., — О. Редкевичъ 5 зр., — О. Садовскій зъ акафисту въ Збаражи (мѣстѣ) 2 зр. — О. Токаръ 1 зр. — О. Стоцкій 1 зр. — О. Онишкевичъ 50 кр. — О. Билинкевичъ зъ Звенигорода 1 зр. — О. Давидякъ зъ Тухлѣ 1 зр. — О. Колтонюкъ зъ Тарнавки 1 зр. — О. Крипякевичъ зъ Гнилицъ великихъ 1 зр. — О. Еліашевскій зъ Гуменця 1 зр. — О. Цегельскій Теодоръ зъ Струсова 1 зр. — О. Ломницкій складку въ часѣ мисіи 20 зр. 12 кр. — О. Кирилянъ Ясеницкій зъ Балгорода 1 зр. — О. Ломницкій складку въ часѣ мисіи 21 зр. 30 кр. — О. Барусевичъ зъ Мельницѣ 12 зр. гроши тѣ собраніи такожь въ часѣ мисіи духовнои. — О. Михаилъ Соневицкій 2 зр. — О. Петро Илевичъ 1 зр. — О. Володиміръ Стуницкій зъ Кудрынецъ 18 зр. зъ акафисту въ часѣ мисіи духовныхъ. — О. Іоаннъ Смольный зъ Пановець 5 зр. — Н. Н. 2 зр. 33 кр. На руки О. Глѣбовицкого зъ Доброкутъ зложено 6 зр.; въ сей складкѣ взяли участь слѣдующіи лица: ОО. Глѣбовицкій зъ Доброкутъ, Левицкій зъ Бурдяковецъ, Тышинскій зъ Бѣльча, Кобылянскій зъ Мышкова и ц. к. адюнктъ судовый, г. Медвеецкій зъ Борщева. — Бл. П. Ковнацка зъ Жужеля 15 зр. (третій разъ). — О. Матюкъ деканъ Ярославскій 5 зр. — О. Барышъ зъ Мушкатовець 5 зр. яко ленгу оффрувану добрыми людьми. — О. Федюкъ зъ Курянь 9 зр. — О. Гриневичъ зъ Чолгинь 3 зр. — О. Шмериковскій зъ Печиньжина 1 зр. — О. Петро Мицковскій деканъ Скальскій 5 зр., а то ътъ себе 2 зр., ътъ О. Емилиана Глѣбовицкого 1 зр., ътъ О. Автонома Левицкого 1 зр., ътъ О. Гордѣвского 1 зр.

Некрологія.

Ч. 2922. ВПр. и Всесв. О. ЛЕВЪ ГОТЕРОВСКІЙ, Архидіаконъ - Митратъ Митроп. Капитулы, Совѣтникъ и Референтъ Митроп. Консисторіи и пр. померъ д. 9. Марта 1893.

Душа его поручаея молитвамъ Вч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріата.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1893.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣвъ 1893.

Выдано дня 20. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 37.

О постановѣхъ закона дотычно мытъ ераріальныхъ мостѣвъ, дорогъ и переѣздѣвъ.

Съ 1. Сѣчня 1893 обовязуе законъ зъ дня 26. Серпня 1891 обвѣщенный вѣстникомъ державныхъ законѣвъ Ч. 140 зъ року 1891 дотычно мытъ ераріальныхъ мостѣвъ, дорогъ и переѣздѣвъ.

Той законъ содержитъ въ своимъ першѣмъ ѡтдѣлѣ постанову. „Die besondere Maut für die Benützung der vom Staate erhaltenen (ärarischen) Brücken wird aufgehoben“.

Другій ѡтдѣлъ, котрый говоритъ о мытъ дороговѣмъ, содержитъ дотычно увѣльненя ѡтъ мыта дорогового ераріального въ §. 17. пѣдъ цифрою 16 слѣдуючу постанову: Die Befreiung von der Entrichtung der ärarischen Straßenmaut hat einzutreten „bei den Fahrten der Bischöfe und sonstigen kirchlichen Obern und der Stellvertreter derselben, sowie der Dechante und der ihnen gleichkommenden Organe anderer anerkannten Religionsgenossenschaften in Rücksicht der ihnen obliegenden Visitationen, dann bei den Fahrten der Seelsorger in ihren pflichtmäßigen Amtsverrichtungen, als zur Abhaltung des Gottesdienstes, zum Besuche der Kranken, Beerdigung der Leichen

etc. in ihren ämlichen Bezirken auch bei jenen bei dem Schranken leer passirenden Fuhren, womit Seelsorger zu geistlichen Functionen in ihren seelsorgeämlichen Bezirken abgeholt werden, wenn durch ein Certificat des Gemeindevorstandes nachgewiesen wird, oder aus den Umständen zweifellos hervorgeht, daß es sich um eine Seelsorgerfahrt handelt, desgleichen auch bei den vom Wohnsitz des Seelsorgers zurückkehrenden Fahrgelegenheiten. — Alle diese Bestimmungen gelten auch bei Verwendung von Reitthieren.

Тое подаєся до вѣдомости ВСЧ. Духовенства.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 25. Марта 1893.

Ч. 38.

Ч. 310/орд. О интенціи освященя и также жертвованя при соборной Литургіи.

Понеже у насъ досыть часто правятся соборной Литургіи, ддятого звертаєся увага ВЧ. Клира на тоє, що всѣ солитургизуючі мають мати що до освященя тую интенцію, що хотять разомъ съ первенствующимъ при той отпавѣ Священникомъ або Епископомъ освящати. И ддятого мають всякой пильности докладати, щобы слова освященя разомъ съ нимъ, не скорше и не пѣзнійше, вымавлили. Но хотѣбься придарило, що ктось изъ солитургизуючихъ послѣдне слово освященя трохи скорше або пѣзнійше вымовить, то однакожь въ силу вспмненой интенціи форма тая освященя позбѣтає морально злучена съ формою отъ первенствующого произнесеню и освящене разомъ совершаєся. Зъ той самой причины морального злученя не ест то перешкою до вспѣльного освященя, естлибы котрый изъ солитургизуючихъ при произнесенію слѣвъ освящаючихъ дискосъ и чашу цѣлкомъ не видѣвъ.

А понеже каждый зъ солитургизуючихъ силою власти Священства правдиво (разомъ съ первенствующимъ) освящає и Г. Богу (одну и ту самую) жертву приносить, ддятого и задержує каждый право до спеціальной аппликаціи той св. жертвы; и може каждый тую св. Литургію жертвовати або на ту самую спеціальну интенцію, котру первенствующій мае, або на иншу яку. И тому не перешкадѣає ритуаль правленом Службы (и пр. ектеніи, тропарѣ, апостолъ и пр. за усопшихъ або на яке друге намѣренне); бо що иншого ест спеціальна интенція Священника а що иншого ритуаль правленом Службы (хоть звыкло одно другому отповѣдає), и маємъ выразне рѣшеніє св. Конгрегации обрядѣвъ изъ 29. Листопада 1856, що Служба съ ритуаломъ усопшихъ и въ ризахъ чорныхъ може жертвоватися за живого.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 31. Марта 1893.

Ч. 39.

Ч. 3255. — Дотычно вписованя уплатъ въ Выказахъ дателей къ фонду вдовичо-сиротиньскому.

Комисія управляюча фондомъ Архієпархіальнымъ свящ. вдовѣ и сирѣтъ заудѣлила Митроп. Консисторіи неприяте спостережене, що ведля предкладаныхъ Урядами деканальными Выказѣвъ або Именосписѣвъ дателей къ фонду вдовичо-сиротиньскому неточно що до часу вписуюєся аложеній датки, а що тому частѣйше выдараєся, що въ Выказахъ вписованій бувають датки перескочно, т. е. за певный рѣкъ съ опущенемъ одного або бѣльше лѣтъ попередныхъ, за котры дотычнымъ лицемъ ничо або не повно по належитости, уплачено було. Таке выповнене и вписоване въ Выказахъ, свѣдчить тѣлько о нерадѣнію, а що найменше о неувазѣ и о невгляданю въ деканальній вписы рѣчныхъ датѣвъ черезъ взгляднаго Настоятеля деканата, и оно може случайно, що до непрерывного уплачуваня къ фонду, поневольно ввести въ блудъ и саму Консисторію и въ кождѣмъ разѣ выпасти съ кривдою ддя фонда.

Вже въ розпорядженю своимъ зъ дня 24. Листопада 1863 Ч. 5069 Митроп. Консисторію всѣмъ ВСЧ. Урядамъ деканальнымъ приказано було, щобы николи не пріймали а властиво не вписовали датки къ фонду складемій, за певный часъ перескочно, т. е. съ опущенемъ неуплатъ або недоплатъ за попередный одинъ, два або и бѣльше лѣтъ, а коли, якъ жалуется въ томъ Комисія фондомъ управляюча, помимо того оказуєся неувага або забывує на тоє тутъ наведе не розпоряджене, то Митроп. Консисторіа отнавляє тоєже предлежаимъ, приказуючи, при приниманю грошей складемыхъ на фондъ вдовичо-сиротиньскій неувлекатися желаніємъ складяючого, щобы уплачено вписати за часъ по желаню, але съ увагою на часъ послѣдно здѣланой уплаты, приняту нову уплату точно вписовати за часъ хронологично и беспосередно за попередною уплатою наступаючій.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. Цвѣтня 1893.

Ч. 40.

Ч. 3762. — Созываєся надпорядочне Собраніє отпоручникѣвъ Пят. Клира Архієпархіального по дѣламъ фонда вдовичо-сирот. на день 9. дат. Мая с. р.

Понеже ведля заявленя дотычнои в. власти правительственной, Статутъ нашего фонда Архієпархіального вдовичо-сиротиньского неохороняє отъ обовязка уплаты значительного рѣчного податка; то оказуєся конечна потреба чимъ скоршой отвѣтной змѣны декотрыхъ §§ѣвъ реченого Статута.

Тому въ порозумѣнн съ Комисією фондомъ симъ управляющею, со-
зываетъ предлежащимъ Митропол. Ординаріатъ надпорядочне Собраніе
Отпоручникѣвъ Пчт. Клира Архіепархіального подѣламъ фонда
вдовичо-сиротиньского всѣхъ деканатѣвъ съ покликѣмъ на §. 43ый Статута,
до Львова въ салю Консistorскихъ Засѣданъ на день 9-го лат.
Мая с. р. о 8 год. рано, где по звичайнѣмъ богослуженію въ церквѣ
Архикафедральной послѣдовати будутъ нарады и протоколярно списаніи ухвалы
выше вспѣмненой предложенной змѣны дотычныхъ §§-ѣвъ Статута.

Еслибы при тѣи случайности желательнымъ оказалось змѣнити еще
и которіи другіи §§-ы сего Статута, то тому тутъ не зайде ніяка перешкода.

ВСЧ. Уряды декан. мають длятого безприволочно предприняти выбѣръ
новыхъ, або затверженъе передже выбранныхъ въ Отпоручники, доручити
тымже потѣмъ увѣрительніи грамоты, котрыми выльегитимуются тутъ на Со-
бранію, и еще о здѣланѣмъ донести Митропол. Консistorіи въ окремой реляціи.

Митропол. Ординаріатъ надѣся, що въ виду такъ важной
справы якою есть змѣна Статута для охорони бѣтъ уподаткованія нашего
фонда благодѣтельного, не бракне на созываемѣмъ ad hoc Собранію ни
одного изъ Отпоручникѣвъ деканальныхъ.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 13. Цвѣтня 1893.

Ч. 41.

Ч. 3674.—Неофитъ кромѣ призволена в. ц. к. Намѣстничества на змѣну назвиска може бути записа-
нымъ въ метрики тѣлько подѣ власнымъ назвискомъ своимъ.

По поводу спеціального випадку, въ которѣмъ при окрещенію певной родины
израильской записано ю до метрики крещенія не подѣ ей властивымъ назвискомъ
фамилійнымъ, яке передъ крещеніемъ мала, але подѣ инымъ зѣ powodu пе-
рехода на вѣру католицку довѣльно обранымъ, в. ц. к. Намѣстничество подѣ
д. 18. Марта 1893 ч. 20554 вслѣдствіе рескрипту выс. ц. к. Министерства
зѣ д. 2. Марта т. р. ч. 23285 пригадуе, що такожъ при змѣнѣ вызнанія
взглядно при принятію крещенія черезъ израильянина мають перестерѣгатися
приписы що до змѣны назвиска фамилійного, що прото и въ такѣмъ випадку
змѣна назвиска може наступити тѣлько въ силу осѣбногo призволена ц. к.
Намѣстничества, въ противнѣмъ же разѣ неофитъ може бути записанымъ въ
метрики тѣлько подѣ назвискомъ яке впередъ носивъ.

Доводячи тое постановленъе до вѣдомости ВЧ. Душпаstryей, зываетъ
Митрополитальна Консistorія всѣхъ абы въ даныхъ случаяхъ до тогоже за-
сосовалися точно.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

Львѣвъ, дня 15. Цвѣтня 1893.

Ч. 42.

Ч. 3785. Справозданъе касове фонда Архіепархіального вдовичо-сиротиньского съ днемъ 31. Марта 1893.

Митрополитальный Ординаріатъ оголошуе предлежащимъ предложене
Комисією фондомъ Архіепархіальнымъ свящ. вдовѣ и сирѣтъ управляющею
слѣдующе

Справозданъе касове фонда вдовичо-сиротиньского по
греко-кат. священникахъ Архіепархіи Львѣвской съ днемъ
31. Марта 1893.

Фондъ корѣнный.				
Эфекта винкульованій.				
	зр.	кр.	зр.	кр.
4 1/2 % листы застав. Гал. зем. кред. Товар. Серія I. ЧЧ. 502, 503, 504, 505, 506, 507 а 10.000 ном. вартости	60000			
Серія III. ЧЧ. 2059, 2087, 2088, 2089, 4052, 8667, 11081, 11210, 13222, 22028, 22029, 22030 а 1000 ном. вартости	12000			
Серія V. ЧЧ. 669, 9411, 9529, 2030, 2031, 21023, 21024, 21025 а 100 ном. вартости	800			
4 % листы застав. Гал. зем. кред. Товариства Се- рія II. ЧЧ. 28, 60, 61, 107 а 5000 ном. вар.	20000			
Серія III. ЧЧ. 545, 574, 711, 1078, 1079, 1129 а 1000 ном. варт.	6000			
Серія IV. Ч. 247 а 500 ном. вартости	500			
Серія V. ЧЧ. 127, 991 а 100 ном. вартости	200			
			99500	
Эфекта невинкульованій.				
5 % листы застав. Банку гіпотечного Серія Ц. Ч. 1440 съ купон. 1. 5. 1892) ном. вартости	1000			
4 1/2 % листы банку краевого Серія III. Ч. 01252 съ купономъ 3/6 1893 н. в.	500			
Серія II. Ч. 03597 " " "	100			
			1600	
			100100	
I. Эфектами				
На гіпотекахъ.				
1. Дѣвоче воспиталище заинтабульованныхъ	6000			
2. Дра Рознера реальность 98 и 99 %, въ Львѣвъ заинт.	4600			

3. О. Билиньского реальность 45 Стрѣлиса	3200		
4. Якова Асмана реальность 176 ² / ₁₀₀ вѣ Львовѣ	1050		
5. Реальность Гавришѣвъ	64 41		
II. на гіпотецѣ		14914	41
Вѣ Галицкѣй касѣ ошадности			
на книжцѣ Ч. 14809	816 37		
" " 34933	7 37		
" " 39358	2 20		
III. книжками щадницѣ гал.		825	94
К а м е н и ц я			
Вѣрительность перенята зѣ банку О. р. к. Завед.		45000	
Сплачені раты 1.	345 27		
" " 2.	353 22		
" " 3.	361 34		
" " 4.	369 66		
IV. каменія		1429 49	
		46429 49	
V. Податокъ скарбовый звернутися маючій		7744 83 ¹ / ₂	
Цѣлый корѣнный фондъ			
Горбчый		171014 67 ¹ / ₂	
Горбчый		170155 54 ¹ / ₂	
Вѣ роцѣ 1893 побѣльшився о		859 13	

Поясненье що до корѣнного фонду :

I. Зѣ причины проектованои конверзїи зѣстали перемѣненї цѣннїи ефекта 4·2% серебрянои ренты ЧЧ. 191766, 191767, 191768, 191769, 191770, 381874, 381875 и 391876 по 1000 зр. ЧЧ.: 84805, 90933, 195526 и 268934 по 100 зр. разомъ 8400 зр. ном. варт. рахуючи по 98 зр. 15 ц. на 4% листа зас. Гал. зем. кред. Тов. вѣ 56 лѣтахъ выльсосоватися маючихъ рахуючи пѣсля курсу зѣ ¹/₂ 1893 по 96 зр. 20 кр. за 100 Сер. II. Ч. 107 на 5000 зр. Сер. III. ЧЧ. 1078, 1079, 1129 по 1000 зр. Сер. IV. Ч. 247 на 500 зр. Сер. V. Ч. 127 на 100 зр. разомъ 8600 зр. ном. вар. и готѣвки 28 зр. 61 ц. до той квоты прилучено готѣвку за узысканї купоны серебрянои ренты платнї ¹/₁ 1893 (уже побранї) вѣ сумѣ 63 зр. додавши на рахунокъ бѣжучихъ процентѣвъ 5 зр. 44 ц. закуплено 4% листъ заставнїй Г. кред. Тов. Сер. V. Ч. 991 на 100 зр. ном. вар. и такъ отримано разомъ 8700 зр. сѣ купонами платными 1. Сѣчня 1893, такъ сказуеся що фондъ корѣнный узыскавъ 300 зр.

II. по причинѣ перенятїа каменїцѣ бѣвшои власности общ. рол. кред. Заведенїа употреблено яко кавцїю зѣ фонда корѣнного до заплаченїа рѣжнородныхъ уплатъ правныхъ, котру то 51134

кавцїю банкъ краевїй звернувь и квоту тую умѣщено на книж. щадничу Ч. 14809.
III. за припадаючїи процента бѣтъ корѣнного фонду вѣ книжечкахъ щадничихъ вѣ квотѣ 1779
непобранї, зѣстали прилученї до фонду корѣнного, такъ що фондъ корѣнный выноситъ загалъну квоту грошеву ном. вар. 17101467 ¹/₂

Фондъ до розпорядимости			
сѣ концемъ Марта 1893.			
Умѣщено на книжку щадничу 78610	2000		
" " " " 81135	2000		
" " " " 81137	2000		
" " " " 88442	2000		
вѣ касѣ готѣвкою	56 60		
Выноситъ фондъ до розпорядимости		8056	60
Именно приходу було вѣ р. 1892 до I. Цвѣтнїа.			
Зѣ деканатѣвъ	1601 27		
При институтїи	330		
За увѣльчене конкурс.	15		
За принятье до Архїдїецевїи	25		
Подинчїи особы	212 50		
Пресвитери при ординацїи	40		
" оженївшїяся у цивильн.	200		
Продажѣ друкѣвъ	05		
Процента	484 32		
Решта касова зѣ р. 1892	19098 90 ¹ / ₂		
Розходу було:		22007	04 ¹ / ₂
Звычайна запомога до деканатѣвъ	11520 58		
" " впростъ зѣ касы	3340 62		
Предатками	46		
Администрацїа	278 84		
II.			
Оттягнувши розхѣдъ бѣтъ приходу зѣстае до переносу ¹ / ₁ 1893		15186	04
		6821	00 ¹ / ₂
Доходу вѣ каменїцѣ:			
Вѣ Сѣчнїи	1119 69		
Вѣ Лютѣмѣ	486 56		
Вѣ Мартѣ	472 18		
I.	2078 43		

Розходу:					
Асекурація	41	23			
Чищення клоакбвъ	40				
Будовничому	150				
Податокъ за 1. четверть року	611	60			
	842	83			
II.				1235	60
Чистый доходъ зъ каменецъ				8056	69 1/2
Цѣлый фондъ до розпорядимости съ дн. 31. Марта 1893 выносить					
Подробно		Приходъ		Розходъ	
ВЧ. Деканальный урядъ		зр.	ц.	зр.	ц.
Бережанскій				1050	
Бобрецкій	107	60		150	
Болеховскій				450	
Бродскій				600	
Бускій				150	
Галицкій	54	65		100	
Городецкій				250	
Журавеньскій	145	80		200	
Залозецкій	15			408	51
"				30	
Збаражскій	44	87		550	
"				39	95
"				29	90
Зборѣвскій	82	70		100	
"	48	55			
"	66	50			
Золочѣвскій				285	
Калушскій				805	55
Львѣвско-городскій	8	40			
Львѣвско-загородскій	40			200	
Нараевскій	15			293	75
Олескій				200	
Перегиньскій				250	
Пѣдгаецкій	29			250	
Рогатынскій	212	88		350	
Роздѣльскій	67	07		150	
"	40				
"	15				
Скалатскій				150	
Скольскій	173	65		100	

Стрыйскій	45	300
"	30	
Теребовельскій		543 61
Тернопольскій		681 25
Уневскій	5	110
"	105	78
Ходорѣвскій		150
Холоевскій	15	183 75
"	45	
"	5	
"	20	
Щирецкій	32	76 200
"	31	21
Епархія Перемыска		500
" Станиславѣвска		1809 16
	1601	27 11520 58
При институціи зложили		
ВЧ. О. Купчинскій Григорій	30	
" " Лопатинскій Михаилъ	30	
" " Студзинскій "	60	
" " Богачевскій Симеонъ	60	
" " Яворовскій Теофилъ часть	15	
" " Березовскій Симеонъ	30	
" " Малицкій Модестъ	30	
" " Орышкевичъ Андрей часть	20	
" " Сосенко Антоній	20	
" " Юхновичъ Игнатій	20	
" " Бандыра Іосифъ	15	
	330	
За увѣльненіе конкурсове		
ВЧ. О. Нижанковскій Теофилъ	15	
За принятіе до АДіецезіи.		
ВЧ. О. Мазановскій Іоанъ рату	25	
Поединчі особы		
ВЧ. О. Малый Николай	10	
" " Тянячевичъ Давидъ	8	
" " Билинчевичъ Айталь	15	
" " Варывода Антоній	20	
" " Бѣлецкій Емилій	45	

ВЧ. О. Крыл. Фортуна за брата	5	
" " Глинський Изидоръ	950	
" " Гарнавскій Емиліянъ	100	
	212	50
Пресвитеры при ординаціи		
Ч. О. Рудый Іоаннъ	20	
" " Копытчакъ Теодатъ	20	
	40	
Оженившійся у цивильныхъ		
Ч. О. Билинкевичъ Емиліянъ рату	50	
" " Лужницкій Леонидъ	150	

Львѣвъ, дня 31. Марта 1893.

Андрей Бѣлцикій

Предсѣдатель комисіи управляющей фондомъ вдов. сир. АЕпархіи Львѣвской.

Володиміръ Петрушевскій, Михаилъ Караческій.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Цвѣтня 1893.

Ч. 43.

Обвѣщеніе конкурсове.

Ч. 489 орд. — Розписуеся на конкурсъ посада Архидіакона а евентуально Крылошанина греміального при гр. кат. Митр. Капитулѣ Львѣвской.

Розписуеся симъ конкурсъ на посаду Архидіакона, а евентуально крылошанина греміального при гр. к. Митроп. Капитулѣ Львѣвской, съ речинцемъ до дня 15. Червня 1893.

Кандидаты о ти посады мають свои псебя припису составлені поданя, заосмотрені свѣдоцтвами доказующими ихъ успособленіе до тыхъ посады въ повыше означенѣмъ речинци особисто Митроп. Ординаріятові предложити.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Марта 1893,

ХРОНИКА.

Умѣщеня.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 2690. Антоній Крохмалюкъ, завѣд. Маркополя, въ Чернихвцяхъ,
 Ч. 2768. Епифаній Роздольскій, завѣд. Молотова, въ Новоселяцахъ,
 Ч. 2826. Леонидъ Молчковскій, завѣд. Волкова, въ Пльсенянахъ,
 Ч. 2857. Никифоръ Клубокъ, сотр. Сасова, въ Суходолѣ,
 Ч. 3094. Іоаннъ Кулицкій, завѣд. Зарудя, въ Маркополи,
 Ч. 3569. Николай Демчинскій, новопост. пресвитерь, въ Липовцахъ,
 Ч. 3722. Емиліянъ Брояковскій, завѣд. Смѣльна, въ Воложиновѣ,
 Ч. 3830. Петръ Петрицкій, завѣд. Голыня, въ Дубровицѣ,
 Ч. 3733. Корвиль Слюзаръ, сотр. Товстого, въ Глѣбовѣ,
 Ч. 3775. Николай Малый, сотр. Ясенова, — тамже.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 9557/92. — Іоаннъ Баковичъ, завѣд. парохіи св. А.А. Петра и Павла во Львѣвѣ, въ Дѣдыловѣ,
 Ч. 80. Левъ Кордасевичъ, новопост. пресвитерь, въ Стрюю,
 Ч. 945. Корвиль Яцыкевичъ, новопост. пресвитерь, въ Ярычевѣ,
 Ч. 2771. Іоаннъ Стрѣко, сотр. Кобыловолокъ, въ Ладичинѣ,
 Ч. 3075. Іоаннъ Зазулякъ, сотр. Соснова, въ Голгоцахъ,
 Ч. 3151. Алексей Яворскій, въ Епархіи Станиславской, въ Илавчу,
 Ч. 3166. Іоаннъ Гарматѣй, сотр. Прошовой, въ Кобыловолокахъ,
 Ч. 3177. Евгений Гарасимовичъ, новопост. пресв., въ Прошовой,
 Ч. 3333. Павелъ Кульчицкій, новопост. пресв., въ Дубревѣ,
 Ч. 3598. Евстахій Нижанковскій, новопост. пресв., въ Бережанахъ,
 Ч. " Володиміръ Кальба, сотр. Бережанъ, въ Сасовѣ,
 Ч. 3676. Григорій Стецевъ, новопост. пресв., въ Сосновѣ.

Въ пропозиціи умѣщені'ОО.:

- Ч. 3312. на Волю задервацку: въ тернѣ 1. Мелетій Деревичъ, 2. Василій Панчакъ и 3. Гавриалъ Боднаръ, — а въ снѣвѣ Емиліянъ Брояковскій;
 Ч. 3556. на Осталовичи: 1. Володиміръ Лотоцкій, 2. Теофиль Любинецкій и 3. Петръ Гаранюкъ.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 3150. Теодоръ Мурдзакъ на Надѣтычи,
 Ч. 3960. Романъ Шепаровичъ на Добряны.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 2159. Виктора Соколовского на Молотѣвъ,
 Ч. 2703. Луки Нестора на Ремизѣвцѣ,
 Ч. 2713. Виктора Езерского на Полоничи,
 Ч. 2830. Николая Кукуруды на Балчи подорожій,
 Ч. 3150. Теодора Мурдака на Надѣтычи.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на канон. институцію ОО.:

- Ч. 3089. Матеея Барыляка на Смѣльно,
 Ч. 3090. Тимоея Бордуляка на Городыще,
 Ч. 3515. Виктора Соколовского на Молотѣвъ,
 Ч. 3742. Николая Кукуруды на Балчи подорожій,
 Ч. 3794. Іоанна Кулицкого на Маркополь,

- Ч. 3814. Лука Нестора на Ремизівцѣ,
 Ч. 3961. Виктора Езерского на Полоничи,
 Ч. 3962. Теодоръ Мурдзака на Надѣтчи.

До канон. институціи вѣзвані 00.:

- Ч. 3089. Матей Барылякъ на Смильно,
 Ч. 3090. Тимсеей Бордулякъ на Городыще,
 Ч. 3794. Іоаннъ Кулицкій на Маркополь,
 Ч. 3814. Лука Несторъ на Ремизівцѣ.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 3145. Антоній Сосенко на Зарудѣ,
 Ч. 3330. Михайлъ Свѣтенькій на Волкѣвъ,
 Ч. 3494. Ігнатій Юхновичъ на Корчинѣ,
 Ч. 3495. Іосифъ Бандыра на Слободу,
 Ч. 3537. Викторъ Соколовскій на Молотѣвъ,
 Ч. 3673. Тимсеей Бордулякъ, на Городыще,
 Г. 3732. Матей Барылякъ на Смильно,
 Ч. 3830. Онуфрій Крыницкій на Голынь,
 Ч. 3832. Михайлъ Ганкевичъ на парохію св. А.А. Петра и Павла во Львовѣ.

Митропол. Консисто́рія встала́сь до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о плату зъ фонда религіяного для приват. сотрудничковъ:

- Ч. 1832. въ Кобыловолокахъ,
 Ч. 2467. въ Станиславчяку;

б) о удѣленіе запомаги зъ фонда религ. 00.:

- Ч. 625. Михайлу Левницкому пароху Щуровичъ,
 Ч. 2018. Іоакиму Федюку пароху Курянь;

в) о утвореніе самостоятельной парохіи:

- Ч. 1293. въ Дычковѣ, деканата Тарнопольского;

г) о даръ милости для свящ. вдовъ:

- Ч. 1584. Юліи Івановичъ;

д) о підвищеніе платы:

- Ч. 1061092. О Іоанну Гургалю, сотрудничнику въ Золочевѣ изъ 250 на 350 зр. рочно.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисто́рію, що В. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда религ. для приват. сотрудничковъ:

- Ч. 3196. въ Иванѣвцѣ на 1 рѣкъ,
 Ч. 3532. въ Вербовчяку на 2 роки,
 Ч. 3616. въ Доброводахъ на 1 рѣкъ.

Некрологія.

- Ч. 3724. Іосифъ Авдыковичъ, парохъ Ясенова, померъ дня 28. Марта 1893,
 Ч. 3881. Мечиславъ Миговичъ, парохъ Покровецъ, померъ дня 10. Цвѣтня 1893.
 Души ихъ поручаюся молитвамъ Вс. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. Цвѣтня 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 4. Мая.

Ч. VI.

Ч. 44.

Ч. 4294. Въ справѣ испытъ квалификаційного на учителей религіи шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Испытъ квалификаційный для катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ ѣтбудеся въ мѣсяцю Вересню с. р. До сего испытъ могутъ бути припущеніи кромѣ священникѣвъ также кандидаты стану священническаго, окбичившй университетскій науки богословскій. День испытъ буде оголошеный пѣзднѣйше.

Тое подаеся Всеч. Кліру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Львѣвъ, дня 24. Цвѣтня 1893.

Отъ Митрополитальной Консисто́рії.

Ч. 45.

Ч. 4765. Исправленіе ошибки дотычно уплатъ къ фонду свящ. вдовъ и сирѣтъ.

Въ приказѣ Консисто́рії зъ дня 27. Студня 1892 Ч. 9104 сказано було при вычисленію повзятыхъ на общѣмъ Собранію Отпоручникѣвъ Кліра ухвалъ, П. точ. П., що будѣто поставовлено знизити процентъ уплачаемыхъ

датковъ изъ 3 на 2 для цѣлого почт. Кліра въ Душстаровницѣ, и въ тѣмъ смыслѣ послѣдовало — хотя неохотно, бо съ додаткомъ обавы конечного значительного зменшенія пріемовъ фонда — Ординаріатске затверженъе той ухвалы съ заявленіемъ введенія ея въ жизнь съ 1893 р. Оказалось однако, що въ тѣмъ зайшла поневольнo помылка: бо впрядѣ внесенъе того рода було, но оно не удержалося, зато друге того рода внесенъе т. е. о зниженъе стопы процент. изъ 3 на 2, съ обмеженъемъ тѣлько на самый Кліръ Церкви Архіпрестольной Св. ВМ. Георгія удержалося, и пѣднесено було до ухвалы. Отже до той ухвалы: „зниженъя стопы процент. ино для самого Кліра парохіального Архікатедрального“ дожно ѣтноситися повыше Ординаріатске затверженъе изъ чого слѣдовати мусить, що дальше опроцентованъе датковъ рѣчныхъ ѣтъ душпаствуючого Кліра Львѣвской Архіепархіи якъ дотеперь на 3%, удержуеся въ своей силѣ.

Львѣвъ, дня 29. Цвѣтня 1893.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Ч. 46.

Ч. 4785. — Одозва Комитета юбилейного въ справѣ выѣзда депутаціи рускои до Риму.

Комитетъ юбилейный подае до вѣдомости всѣхъ ВСЧ. и ВПчт. такъ тыхъ, котрі до поѣздки на юбилей святѣйшого Отца Папы Льва XIII уже свои зголошенія надѣслали якъ и тыхъ, котрі бы въ тѣй богомѣльной подорожи участь взяти хотѣли що:

1) до той поѣздки выбрана дорога на Буда-Пешть-Загребъ-Фіюме-Анкона-Римъ; цѣны же выносятъ:

поѣздомъ послѣшнымъ Буда Пешть-Фіюме-Римъ 1 ою кл. 63 зр. 80 кр.

2-гою кл. 48 зр. 20 кр. — а зѣ Львова до Буда-Пешту:

1-ою кл. 28 зр. 20 кр. а

2-ою кл. 20 зр., тамъ и назадъ.

Поѣздомъ особовымъ Буда-Пешть-Фіюме-Римъ:

1-ою кл. 57 зр. 40 кр.

2-ою кл. 43 зр. 60 кр.

3-ою кл. 28 зр. 20 кр., — а зѣ Львова до Буда-Пешту тамъ и назадъ:

1-ою кл. 25 зр.

2-ою кл. 17 зр. 60 кр., а

3-ою кл. 11 зр. — Протое буде выносити зѣ Львова до Риму поѣздомъ послѣшнымъ:

1-ою кл. 92 зр.

2-ою кл. 68 зр. 20 кр., — поѣздомъ особовымъ:

1-ою кл. 82 зр.

2 ою кл. 61 зр. 20 кр., а

3-ою кл. 39 зр. 20 кр.

Позаякъ однако выдатки на пропытанъе и на нѣчлѣгъ при ѣздѣ потягомъ особовымъ, выносятъ мало шо менше, якъ рѣжница межѣ цѣнами потягомъ послѣшнымъ и особовымъ, не вчисляючи той трудъ, якій по кѣльканадесяти годиной ѣздѣ потягами особовыми, особливо въ такъ далекой дорожѣ, путники переносити мали бы ѣдбуваючи подорожъ потягомъ особовымъ; зваживши дальше, шо якъ досвѣдомъ стверджене, ѣзда така поѣздами особовыми въ Италіи есть дуже утяжлива — то радить Комитетъ для заощаженія того труда путникамъ ѣдбути поѣзду до Риму потягами послѣшными, которій якъ выше сказано коштують 1-ою класою 92 зр., а 2-ою кл. 68 зр. 20 кр.

Кошта помѣщена и утримана будутъ выносити пѣсля найтанъшой и найкорыстѣйшой оферты яку Комитетъ пѣсля многихъ переписокъ мѣгъ узывкати въ готелю Albergo-Aliberti положенѣмъ дуже близко коло колегіи греческои, не такъ далеко ѣтъ Ватыкану въ серединѣ мѣста 4 зр. денно, понеже перебуванъе въ Римѣ на 10 день бѣльше менше обчислено — то выносили бы тѣ кошта загално 40 зр. Такъ отже выносили бы кошта на одну особу при ѣздѣ:

1-ою кл. 132 зр., а

2-ою кл. 108 зр. 20 кр. — до того потреба на поменьшій надзвычайній выдатки въ дорожѣ числити по 3 зр. ѣдъ особы. — Если бы кто хотѣвъ въ часѣ той подорожи звидѣти бѣльше мѣстцевостей и хотѣвъ ѣхати на Вѣднь-Понтебо-Венецію-Падуу-Боловню-Флоренцію-Римъ съ поворотомъ же або тою самою дорогою або на Генуу-Ливорно-Медіональ-озеро-Гарда-Рива-Инсбрукъ-Монахіюмъ а зѣ ѣтси на Зальцбургъ до Вѣднѣ то кошта той дороги выносили бы значно бѣльше и такую подорожъ найпорадѣйше ѣдбувати за билетами окружными (Rundreisebilet).

Выѣздъ нашой депутаціи до Риму назначае ся на день 22. Мая въ понедѣлокъ, въ второкъ наступивъ бы приѣздъ до Буда-Пешту, въ середу до Фіюме, где выпадае нѣчлѣгъ, въ четверть выѣздъ до Анконы, приѣздъ тамже о 7. годинѣ вечеромъ, зѣ ѣттамъ за 8 годинъ послѣшнымъ поѣздомъ въ пятницу д. 26-го приѣздъ до Риму.

Зѣбранъе ся путникѣвъ во Львовѣ опредѣлае ся на 21. Мая въ будынку Митроп. Капитулы у св. Юра. Для тыхъ, которымъ бы зѣ мѣстцевостей ниже Львова положеныхъ приѣздъ до Львова причинявъ лише коштівъ, означаеся зѣбранъе того самого дня т. е. 21 Мая въ Стрию, где билеты подорожи и карты участи розданіи зѣстануть.

Понеже Комитетъ завчасу такъ о билеты на желѣзницу постаратися якъ и помѣщенъе и пропытанъе въ Римѣ напередъ запервити доженъ а то тымъ бѣльше абы не наразити интересованыхъ на дуже значній кошта и на вызыскыванъе, которого жертвами часто незамовившій стается и свою неогляднѣсть неразъ дуже дорого оплачовати мусятъ, то удаеся до всѣхъ хотячихъ взяти участь въ тѣй богомѣльной поѣздѣ до Риму, щобы належитѣсть за 1-у кл. 135 зр., а за 2-у кл. 111 зр. 20 кр. до комитету найдальше до

дня 12 Мая с. р. надѣслати зволили. Если бы однако поданій цѣны, самій въ собѣ умѣркованій, для котораго зѣ Пчт. до участи въ поѣздѣ сгословившихся за высокій выдавалися такъ именно, що ктось уже при повзятію вѣдомости о намѣреній подорожи до Риму лише въ такімъ випадку рѣшивъ удатися на юбилей если третою клясою и то потягомъ звычайнымъ подорожь буде мѣгъ ѡтбути, то изволить переслати до комитету 39 зр. 20 кр., яко належитѣсть за ѣзду и половину установленой цѣны за пропитанье и помѣщенье въ Римѣ, т. е. 20 зр. — разомъ 59 зр. 20 кр. тоже до 12 Мая с. р. Комитетови а тойже должать всѣхъ старань, щобы и такій путники хотая и при утяжливѣй ѣздѣ якъ выше сказано въ згаданѣмъ торжествѣ юбилейнѣмъ въ Римѣ участь взяти и свое похвальне намѣренье выповнити змогли.

Карты участи въ тѣй поѣздѣ якъ и выложенье коротке всего того що въ дорозѣ перестерегати належить зѣстане всѣмъ участникамъ выпечатане доручене. Тутъ лише теперь примѣчаеся, щобы Пчт. участники подорожи якъ найменше накункѣвъ съ собою мати старали ся, а то тымъ бѣльше що при заведеню полосовой тарыфи, (Zonen Tarif) на желѣзницяхъ лише 25 влгр. ѡтъ оплаты есть вѣльныхъ а надвижка ваги дуже высокій оплатѣ подлягае, и що валізка лише невеликій розмѣры мати може.

Тутъ еще разъ пригадуе ся що аудіенція у св. Отца ѡтбуде ся дня 29 Мая с. р.

Львѡвъ, дня 2. Мая 1893.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Ч. 47.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Росписуются на конкурсъ съ речинцемъ до д. 21. Червня 1893 слѣдующій парохіи:
Ч. 3978. Холоевъ съ прилученю Старики, деканата Холоевского, наданя приватного;

Ч. 4498. Глѣбѡвъ, деканата Скалатского, наданя приватного;

Ч. 4490. Боложинѡвъ съ прилуч. Столпняъ и Каштелянъ, деканата Олеского, наданя приватного.

Львѡвъ, дня 27. Цвѣтня 1893.

Ѳтъ Митрополитальной Консистеріи.

Ѳтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 4. Мая 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѡвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1893.

Выдано дня 20. Мая.

Ч. VII.

Ч. 639орд.

Ч. 48.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божію милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѡвскій, Епископъ Каменецкій, Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рыцарь ордена желѣзнои короны І. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи зѣ Великимъ Княжествомъ Краковскѡмъ, Докторъ св. Богословія и прч. и прч.

Всему Архидіецеазальному Веч. Духовенству и вѣрнымъ мирь о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Ты еси Петръ, и на семъ камени созижду церковь мою, и врата адова не одолѣють ей“.

Правдивѡсть тыхъ слѡвъ Господа и Спасителя нашего Іисуса Хріста явно оказуеся ѡтъ первыхъ вѣкѡвъ заложена церкви Хрістовой. Рѣдко бо коли церковь Хрістова вѣльна була ѡтъ гоненій и напасти силъ адовыхъ, которій доберали всѣхъ возможныхъ средствъ, дабы уничтожити тую церковь Хрістомъ основану, но даремный бувъ ихъ трудъ. Основатель бо еи, вѣрный даной ѡбѣтницѣ своимъ Апостоламъ „се азъ съ вами до скончанія вѣка“ не отнявъ николи своей помочи своей церквѣ, и чимъ тяжше було коли переслѣдованье и утисненье церкви тымъ побѣдоноснѣйшою она выхо-

дила, чимъ ближнимъ уважали вороги упадокъ церкви, тымъ больше она взростала „кровь мучениковъ буда сѣменемъ Христіанъ“. Коли грозило церкви небезпеченство найбільше, то оказувавъ Христосъ Спасительъ найближшу помѣчь; и въ такихъ часахъ поставлявъ намѣстникѣвъ своихъ, наслѣдникѣвъ Петровыхъ тымъ сильнѣйшихъ умомъ и сердцемъ, мудростію и разумомъ; тое мусить ствердити кождый, даже ворогъ церкви, котрый есть хоть троха ознакомленъ съ исторією церковною.

Но и недоконче намъ шукати доказѣвъ въ далекой минувшости. Доказъ на то достарчаютъ намъ нашѣ часы. Недавними лѣтами еще подносилися голоса, що престолъ Апостольскій мусить рунути, що церковь Христова яко престарѣле устройство мусить уступити мѣстце новой цивилизаціи, новому поступови. Но завелися въ своихъ надѣяхъ. Основатель той церкви посадивъ на престолъ Петровѣмъ мужа непоколебимой вѣры, неврѣвнаной мудрости, правдиве свѣтло, котре розгоняе тьму ложи и представляе чисту яснугу правду. И коритися передъ нимъ цѣла вселенна, даже иновѣрцѣ, а вороги церкви заведеніи въ своей надѣи удивляются, и не вѣруючи въ вышну силу, въ Божу силу, не можуть собѣ тое вытолковать, якъ може старикъ зрабованый, увязаный, своимъ лише словомъ свѣтъ весь и всякого врага и супостата покорити. А старикомъ симъ есть Намѣстникъ Христовъ занимаючій теперъ Престолъ Петровый Левъ Папа XIII. Весь свѣтъ почитае Его; кождый кто може приступити до него, дабы Ему поклонъ свѣи ѳддати чуеся щастливимъ, уважае найбільшою ласкою, если услышитъ въ устѣ Его слово, и увидитъ руку Его подносячуся до благословенія.

Возлюбленнй! И мы Русины дѣждемся того щастья побачити Намѣстника Христоваго, сѣдающа на Престолъ Петровѣмъ, Вселенского Архіерея Папу Римского Льва XIII. Дня 29 мая с. р. удостоимося тои ласки, що станемъ предъ лицемъ Его, сложимъ у стѣбѣ Его выразы непоколебимой нашей вѣры, нашей преданности до Святѣйшого престола Римского, а такожъ и нашѣ желанія, щобы Господь Богъ, котрый позволивъ му 50 лѣтъ засѣдати на престолѣ Епископскѣмъ сохранивъ Его цѣла, честна, здрава, долгоденствующа и правоправяща слово своея истины.

При тѣи способності! поклонимося такожъ мощамъ Святыхъ верховныхъ Апостолѣвъ Петра и Павла и отслужимъ тамъ св. Литургію за всѣхъ нашихъ вѣрныхъ діецазанъ такъ духовныхъ якъ и мірскихъ и въ загалѣ за весь нарѣдъ рускій и поручимо Его Святости Вселенскому Архіереєви ласкавимъ взглядамъ и отцевской опѣцѣ насъ Русинѣвъ.

Выбераючися въ такъ далеку дорогу съ досыть численною депутацією Русинѣвъ, бо около 100 особѣ поручаемся побожnymъ молитвамъ Нашего духовенства и вѣрныхъ, а особенно въ день св. Троицы т. е. въ понедѣлокъ по Сшествіи св. Духа, въ котрый то день удостоимося послуханя у Его Святости Льва Папы XIII поручаемъ Всеч. Духовенству долучити Службу за всякое прошеніе, щобы Господь Богъ крѣпивъ силы Святѣйшого Отца, дабы еще довгй лѣта мѣгъ управляти нашою св. католицкою церквю. Помолѣмся о благостояніи святыхъ Божихъ церквей и соединеніе всѣхъ, якъ такожъ и о заблудшихъ сынахъ церкви на щастье у насъ не многихъ, котрой пересаякненіи новочасною матеріалистичною наукою, ставляють человека майже на рѣвнѣ съ звѣриною, заперечують духове житье, и розсѣвають тую згубну науку межі нашъ бѣднй народъ, стараются въ немъ знищити найблагороднѣйшій его чувства т. е. вѣру и любовь Бога, и наклонити его до

борьбы противъ церкви и духовенства. Помолѣмся о нихъ, дабы Господь опамятавъ ихъ и напровадивъ ихъ на дорогу правды.—Помолѣмся наконецъ, щобы Всевышній позволивъ нашей русской депутаціи въ здорово тую подорожъ ѳбтуди и щастливо до родинъ своихъ повернути. „Богъ мира и любви да будетъ со всѣми Вами“.

Дано во Львовѣ при Нашѣмъ Архикатедральнѣмъ Храмѣ святого ВМ. Георгія дня 16. Мая 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 49.

Ч. 644/орд. — Въ справѣ выставки краевой маючися ѳбтуди 1894 р. во Львовѣ подъ протекторатомъ Найяснѣйшого Папа Цѣсаря нашего Францѣшка Іосифа.

Въ р. 1894 маесе ѳбтуди во Львовѣ выставка краева подъ протекторатомъ Его Апостольского Величества, Найяснѣйшого Папа и Цѣсаря нашего Францѣшка Іосифа. Комитетъ выставовый, котрый покликавъ до своего состава такожъ многихъ Русинѣвъ, докладае всѣхъ силъ, дабы тая выставка выпала якъ найвеличавѣйше, дабы дала докладный поглядъ на розвѣи нашъ культурный, промысловый, рукодѣльничій, артистичный, господарскій и т. п. Що такй выставки краевй много причиняются до поднесеня рѣжныхъ галузей господарства краевого есть рѣчею загално знаною, и надъ тымъ не будемъ розводитися.

Выставка тая обѣймае такожъ особый ѳддѣлъ ретроспективный, посвяченый старожитнымъ забыткомъ. ѳддѣлъ той черезъ згромажденье якъ найчисленнѣйшихъ оказѣвъ, мае дати образъ цивилизаціи, обычаю и артистичного смаку нашей суспѣльности въ минувшихъ вѣкахъ, а заразомъ улегчити поглядъ на розвѣи штуку и рукодѣль въ минувшости. Якъ зъ того видно, мае той ѳддѣлъ дуже важне значенье такъ подъ взглядомъ артистично-обычаевымъ, якъ такожъ не менше подъ взглядомъ практичнымъ, не тѣлько бо мае доповнити нашѣ вѣдомости о культурѣ и обычаяхъ минувшости, но кромѣ того черезъ зѣставленье знаменитыхъ взорѣвъ стилю и техники впланути оживляючо на нашъ промыслъ артистичный и теперѣшний.

Церкви нашй, вывѣнованй когда-то богобоязливою а щедрою рукою предкѣвъ нашихъ въ найцѣннѣйшій дѣла штуки, хотяй середѣ катастрофъ публичныхъ стратили переважну часть дорогихъ забытѣвъ, позѣстали однакожь до нынѣшного дня головными скарбницами артистичныхъ старожитныхъ предметѣвъ.

Зъ того то поводу удалася до Митроп. Ординаріату Дирекція выставки краевой, щобы въ узнаню важныхъ цѣлей выставки, котра обѣймаюча такожъ штуку церковну, ѳддати може важнй услуги інформаціи цѣлому духовенству, съ прошеніемъ взяти ю въ свою протекцію и чинною помощю поперти ихъ усилованя. И такъ просить насампередъ о порученье до присланя на выставу ретроспективну найцѣннѣйшихъ предметѣвъ штуки церковной находячихся въ церквѣ Архикатедральнѣй во Львовѣ, а потѣмъ выдати порученье Всч. Духовенству тут. Архіепархіи, щобы тоещъ старожитныя забытки артистичной вартости захованй въ церквахъ, рѣвножь повѣрити выставѣ зволило. Пожаданй суть всякй артистичнй оказы старожитной штуки церковной, якъ кресты, монстранціи, чаши, и иншй творы штуки золотничой; оказы штуки гаятарской, якъ фелоны, антипедія, хоругвы, обитя, снаряды рѣзбленй въ деревѣ, кости, металлу; оправнй оздобно книги, богатй тканины, gobелины, — келимы и т. п. а въ кѣнци портреты историчнй.

Дирекція Выставы заявляє дальше, що зарядити всякй можливий средства, щобы повѣреній ей дорогоцѣнній забытки окруженій були найчуйнѣйшою опѣкою и правдивымъ піетизмомъ, на якій заслугоють, и ручить за ихъ цѣлбсть и безпеченство. Огдѣль ретроспективный выставки умѣщенный буде въ особно на туу цѣль збудованомъ огнетрваломъ павилонѣ, стереженомъ днемъ и ночью черезъ зауфанный персоналъ, а отбиранье, уставленье и отсыланье забыткѣвъ, такожь надзоръ надъ ними черезъ цѣлый часъ выставки обймае цѣлый кружокъ особистостей компетентныхъ и поважныхъ.

Митроп. Ординаріятъ въ пересвѣдченю, що той огдѣль выставки краевой може дуже много причинитися до розвою штуки церковной, поручае Всеч. Духовенству по можности усилія Дирекціи выставки краевой вспирати, а особенно сей огдѣль старожитными цѣнними забытками, если где таки находятя заосмотрити. Предметы належитъ посылати на руки Дирекціи тоиже выставки ул. Ягелоньска ч. 15. I. поверхъ, котора на всякй запятаня дасть такожь потребній поясненя. Въ кѣнци заявляєя, що на желаніе Дирекціи выставовой въ секціи XX, котора займаея спеціально выставою ретроспективною изъ рамени Митроп. Ординаріату буде засѣдати Впр. О. Кустошь Митроп. Капитулы Антоній Петрушевичъ.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 16. Мая 1893.

Ч. 50.

Ч. 5442. — Оголошуея речинець къ испыту конкурсовому парохіальному.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ огбудеся дня 26. и 27. Червня 1893.

Получившій позволенье приступити до того испыту мають о $\frac{1}{2}$ год. рано дня 26. Червня 1893 въ церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслуханя Службы Божой: „О призваніи помощи св. Духа“ явитися, потѣмъ въ сали засѣданій Консистерскихъ собратися, где на приготованомъ до того листѣ впишутъ свои имена и выкажутся позволеньемъ до приступленя къ тому испыту. Дальшій порядокъ обвѣстится устно передъ испытомъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 17. Мая 1893.

Ч. 51.

Обвѣщеня конкурсовій.

Росписуются на конкурсъ съ речинцемъ до д. 13. Липня 1893 слѣдуючій парохіи:

- Ч. 5435. Труханѣвъ, деканата Болехѣвского, наданя Ординаріатского;
Ч. 5437. Любѣнць, деканата Стрыйского, наданя Ординаріатского;
Ч. 5438. Суходолы, деканата Бродского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

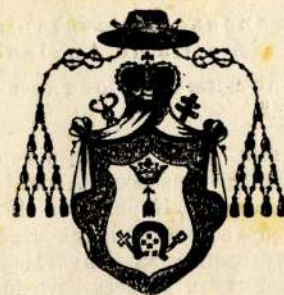
Львѣвъ, дня 17. Мая 1893.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 20. Мая 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 24. Червня.

Ч. VIII.

Ч. 52.

Ч. 695орд.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ. Рыцарь ордена желѣзной короны I-ои клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вицемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛІАНЪ ПЕЛЕНЪ

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Епископъ Перемышльскій, Самборскій и Сяноцкій, Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛІАНЪ рыцарь КУПЛОВСКІЙ

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Епископъ Станиславѣвскій, Шамбелянъ Его Святости Льва XIII. Папы Римского, Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ и пр. и пр.

Всечестному Духовенству и вѣрнымъ всеи провинціи Галицкои Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе.

„Благословенъ Богъ иже не остави молитвы моея и милости своєю отъ мене.“

Благословенно буди имя Господне, що повернулисьмо зъ далекои дороги, поклонилися св. мощамъ верховныхъ Апостолъ Петра и Павла якъ нашимъ Славянскимъ Апостоламъ Кириллу и Методію и другихъ угодникѣвъ Божиихъ, що моглисьмо въ вѣчнѣмъ мѣстѣ переходуючѣмъ у себе много святостей, принести безкровну жертву за всѣхъ Нашѣй духовной печальности порученыхъ вѣрныхъ Христовыхъ и за весь рускій нарѣдъ, а въ кѣнци, що ѳтдалисьмо Намѣстнику Христовому, Наслѣднику св. верховного Апостола Петра Святѣйшому вселенскому Архіереєви Льву Папѣ Римскому палезитый поклѣнь и зложилисьмо Нашъ щиро-сердечный благожеланія по поводу Ювилея Его 50-лѣтнего Епископства.

Вѣдомо Вамъ Возлюблеий, що Мы дня 19. Мая с. р. пустилися въ ту далеку дорогу, а за Нами и прочіи члены рускои депутаціи. Не есть ту мѣстце, чтобы описовати подрѣбно пригоды рускои депутаціи въ дорозѣ. Досытъ сказати, що всѣ здорово заѣхали, всѣ здоровіи и вдоволеніи повернули.

Дня 28. Мая т. е. въ недѣлю Сошествія св. Духа ѳтслужили Мы соборну Архіерейску Литургію въ церквѣ св. Климентія, при котрѣй Святѣйшій Отець своимъ коштомъ добудовавъ каплицю въ честь св. славянскихъ Апостолѣвъ Кирилла и Методія принесшихъ до Риму мощи св. Климентія Папы.

Дня 29. Мая с. р. всѣ богомольцѣ собралися въ церквѣ св. Петра где Мы ѳтслужили такожь соборну Архіерейску службу Богу, на котрѣй всѣ богомольцѣ высповѣдавшися напередъ запричачалися. О 1/2 11 год. собралася цѣла руска депутація числяча около 100 осѣбъ рѣжного сословія въ Ватиканѣ, где въ передъ Святѣйшій Отець удѣливъ Намъ Архіереямъ осѣбне послуханье, пѣдчасъ котрого Мы подяковали Его Святости за Его ласкавѣсть, що зволивъ назначити день осѣбный, въ котрѣмъ депутація руска яко така може передъ лицемъ Его Святости явитися, Ему поклѣнь ѳтдати якъ и желанія зъ поводу 50-лѣтнего Ювилея Епископства у стѣпъ зложити.

О 11. год. при звыклѣй въ такихъ случаяхъ церемоніи явился св. Отець окруженный своею свитою въ сали послуханья. Цѣла депутація приняла Его Святѣсть громкимъ ѳспѣваньемъ „Многая лѣта.“

По занятію мѣстца ѳтчитана зѣстала Нами промова въ латиньскѣмъ языцѣ слѣдуюча:

Beatissime Pater!

Magno isto anno, quo divinae Providentiae munere, grandis familia catholica, degens ubique terrarum, a deo rarum, quinquaginta annorum

Святѣйшій Отче!

Въ тѣмъ великѣмъ роцѣ, коли за ласкою Божого Провидѣнія, велика католицка родина, живучи по всѣй земли, съ невысказаною ра-

Iubilaeum Episcopale, sui summi Patris atque Pastoris, Vicarii Christi in terris, infallibilis Supremi Magistri, Christianorum Pontificis, gaudio inenarrabili concelebrat, omnes nationes mundi, spirituali Tuo subiectae baculo, oculos suos et corda ad coelum attollunt, clementissimo Deo, a quo „omne datum optimum et omne donum perfectum descendit“ gratias agentes, quod, quo tempore Ecclesiae Christi navicula per irrequietum huius saeculi mare, aeternitatis portum contendit, eo tempore se supremum huius Ecclesiae gubernatorem roborare dignatus sit gratia sua, atque adeo praeclaris mentis et cordis ornare donis, ut navicula illa Ecclesiae Christi, sub tuo illustri ductu, non solum omnes astutarum, hostilium insidiarum, latentis evitet scopulos, atque ex omnibus contentionibus cum potestatibus Inferorum, cum malitia atque hominum erroribus, victrix evadat, verum etiam, divino fulgeat splendore et coelesti gaudeat gloria.

Universi fideles catholici felix Tuum gloriosumque regimen Ecclesiae Christi, infensis hisce temporibus intuentes, nunc maxime hac magna imbuuntur veritate, quod scilicet, Iesus Christus, fidelis in promissis suis, etsi Ecclesiam suam, quam acquisivit sanguine suo, gravibus afficiat aerumnis, et tanquam aurum in passionum igne examinet, eam tamen in firmissima Petri rupe fundatam non modo non deserit, verum etiam, quod multo maius est, lucida eidem atque laeta gloriae momenta, de portis inferorum triumphum lar-

достію обходитъ такъ рѣдкій Ювилей 50-лѣтнего Епископства своего верховного Отца и Пастыря, Намѣстника Христового на земли, непогрѣшимого своего найвысшого Учителя и Архіерея цѣлого христіанства,—всѣ народы свѣта, пѣдданіи Твоему духовному жезлу, звертають свои очи и сердца до неба, чтобы подяковати милостивому Богу, ѳтъ котрого походитъ „всякое даяніе благо и всякъ даръ совершентъ“ (Як. 1, 17.), що въ тѣмъ часѣ, коли мистична лодка Церкви Христовой плыве черезъ неспокойне море сего вѣка до пристани вѣчности, благоволивъ Тебе, найвысшого керманача сеи Церкви, скрѣпити своею благодатію и украсити такъ великими дарами духа и сердца, що тая лодка Церкви Христовой пѣдъ Твоимъ свѣтлымъ проводомъ не тѣлько выминае щасливо всѣ пѣдводній скалы хитрыхъ, ворожихъ пѣдступѣвъ и выходитъ побѣдоносно изъ всѣхъ своихъ борѣ съ силами пекла, съ людскою злобою и заблужденіями, але ще крѣмъ того сіяе блескомъ надприродного свѣтла, красуєся дивною надземскою славою.

Всѣ вѣрній католики, дивлячися на Твое щасливе и славне правленье Церквою Христовою въ тыхъ ворожихъ для неї часахъ, переймають ся найпаче теперъ тою великою правдою, що Іисусъ Христосъ, вѣрный въ своихъ ѳбѣтницяхъ, хотяи свою Церковь, „юже стязя кровію своею“ (Дѣя. Ап. 20, 29.), тяжко навѣщае и якъ золото въ огни досвѣдѣвъ и терпѣній испытуете, не тѣлько не опускае Ея, основаной на непоколебимѣй скалѣ Петровѣй, але — що бѣльше — не перестаете давати Ъй ясныхъ и радѣсныхъ хвиль

giri non cessat. Cuius quidem rei argumentum, verum ac firmissimum, vel id est, quod vox Tua, supreme noster Magister ac Pastor, non obstante tristi conditione, ad quam sacrum Tuum solum reductum est, hodie maiore vi permeat omnes angulos mundi, plurimumque valeat apud omnes ordines humanae societatis, idque non modo in rebus divinis, verum etiam in quaestionibus, quae sociales dicuntur, in rebus civilibus atque scientiis humanis.

Factum hoc nec ipsi quidem hostes ac persecutores Ecclesiae Christi Tuique sacri Principatus inficiari possunt, qui gloriam, magnitudinem ac potentiam huius Ecclesiae, eiusque supremi Magistri ac Pastoris videntes, cum pavore ac stupore fateri coguntur, Deum revera adesse Ecclesiae, cum adeo Deus praefecerit ei talem ducem ac rectorem, qui illustratus lumine Spiritus Sancti, facile detegat omnes machinationes et occultissima molimina hostis, omnibusque vulneribus atque doloribus miserae, variis falsis atque noxiis doctrinis deceptae humanitatis, aptam ac salutiferam medicinam abhibere noverit. Quamvis mundus totus tempore Tui, Sanctissime Pater, Pontificatus, iam multa laeta expertus sit momenta, quibus divinus Ecclesiae Fundator eam solatus est, attamen Tuum huiusce anni Iubilaeum, tum raritate sua, cum maiestate univ ersalis concelebrationis, solemnissimum est triumphus gloriaeque Ecclesiae Christi momentum, firmissimumque argumentum, quod omnes mundi nationes, hoc anno, ad gradus Tui sacri Apostolici Throni, sinceris cum gratulationibus, ac pre-

славы и побѣды надъ вратами адowymi. Доказомъ сего есть той правдивый и безперечный фактъ, що Твѣй голосъ, найвысшій нашъ Учителю и Пастырю, мимо прикрого положеня, до якого приведено Твѣй святой Престолъ, разходится нынѣ съ щоразъ бѣльшою силою по всѣхъ закутинахъ свѣта и мае впливъ рѣшучий во всѣхъ верствахъ людской суспѣльности, а то не тѣлько на поли религии, но такожь въ вопросахъ суспѣльныхъ, на поли политики и наукъ свѣтскихъ.

Того факту не могутъ заперечити навѣтъ самі вороги и гонитель Церкви Христовой и Твоего святого Престола. Они то, видячи славу, величїе и силу сей Церкви и ея верховного Учителя та пастыря, мимовѣльно съ страхомъ и удивленьемъ вызнати суть приневоленїи, що Богъ есть дѣйстно съ своею церквою, коли въ такъ трудныхъ часахъ давъ ѣй на проводника и управителя мужа, котрый освѣченный мудростію св. Духа, легко открывае всѣлякй подступы и найскртыи выбѣги ворога и на всѣлякй раны и болѣзани бѣднои, розличными ложными а шкѣдливими доктринами уводженои людскости, умѣе подати ѣтповѣднїи и цѣлюющїи лѣки.

Хотяй бо весь свѣтъ бачивъ уже много радѣстныхъ хвиль, котрыми божественный Основатель своен Церкви потѣшивъ ю въ часѣ Твоего, Святейшїи Отче, всеславного Понтификата, то прецѣнь сегорѣчний Твѣй Ювиль и своею рѣдкостію и величавостію всемірного обхода, есть найкрасшою хвилею побѣды и славы Церкви Христовой, — есть найсилнѣйшимъ доказомъ, що всѣ народы свѣта, спѣшачи въ сѣмъ роцѣ до

cationibus et donis festinantes, Te unanimiter, re et verbis fatentur caput omnium christianorum esse; focum fidei, spei et charitatis omnium fidelium, et summam auctoritatem et potestatem in Ecclesia, iuxta effatum S. Ambrosii: „Ubi Petrus, ibi Ecclesia.“

Has inter nationes sistit se ante sacrum Tuum solum, sincero atque exuberante perfusa gaudio, sensibusque cordis imbuta nobilissimis, Ruthena quoque natio Galiciensis; sistant se fideles illius trium saeculorum martyrio laureatae Ecclesiae Rutheno Catholicae, quae post diuturnas atque obstinatas cum Orientali schismate luctas, post copiosam sanguinis effusionem, sub humano Imperatorum Austriae sceptro nacta est tutelam, ac deinceps radiis divinae lucis illustrata, patrioque amore S. Sedis Apostolicae complexa, non modo tristem sortem effugit, quae omnes numero quidem multas eius dioeceses sub ditione Russica positas contigerat, verum etiam strenuam dedit operam salutis aeternae simul et temporali apud populum suum, spiritui inhaerens Christiano Catholico, rituique Rutheno-Catholico, cuius iura saeculis sacrata, cum omni tempore singularem tutelam atque patrocinium S. Sedis Apostolicae experta sunt, tum recentioribus confirmationem decreti Concordiae inter Hierarchas Ruthenos ac Polonos sub oculis S. Sedis Romae concinnati, quod in historia Ecclesiae nostrae maximi est momenti.

In hoc opere divino, Ecclesia nostra Rutheno-Catholica in Galicia experta est paternam tutelam, ingentemque favorem a Te, quoque,

стѣпъ Твоего святого Апостольского Престола съ щирими желанїями и дарами, узнають Тебе единоюдушно и словомъ и дѣломъ за Голову цѣлого христіанства, за огнище вѣры, надѣи и любви всѣхъ вѣрныхъ, за верховную повагу и власть церкви, послѣ словъ св. Амбросїа; „Где Петръ—тамъ Церковь“ (In ps. 40. n. 3.)

Межи тыми народами стае передъ Твоимъ святымъ Престоломъ съ сердцемъ полнымъ найщиршою радости и найблагороднѣйшихъ чувствъ такожь рускїи народъ Галицкїи, стають и вѣрнїи руско-католицкой Церкви, тои тивѣковой мученицѣ, котра по довгихъ и завязтыхъ борбахъ съ восточною схизмою, по великомъ проливѣ крови, найшла охорону подъ гуманнымъ свиптромъ Австрїйскихъ Монарховъ и ѣдтахъ подъ благотворнымъ лучемъ Божого свѣтла и ѣтцѣвской горячои любви святого Апостольского Престола, змогла не тѣлько уйти сумнѣи судьбѣ, яка постигла всѣ еи численнїи Епархїи въ Россїйскѣй державѣ, аде и збумѣла взятися ревно до працѣ надъ вѣчнымъ и дочаснымъ добромъ своего народа, въ дусѣ христіанско-католицкомъ, а по своему питомому греко-русскому обряду, котрого вѣками освященїи права дѣзнавали всегда особлившою ѣпки и охоронѣ ѣтъ святого Апостольского Престола, въ новѣйшихъ же часахъ черезъ такъ цѣнный для исторїи нашон святой Церкви декретъ „Конкордїи.“

Въ той святой працѣ найшла наша руско-католицка Церковь въ Галичинѣ ѣтцѣвску ѣпку и велику помѣчь такожь у Тебе, Святейшїи

Sanctissime Pater, hac in re praecipue, quod Tu in nostra regione tertiam sedem Episcopalem Stanislavopoli erigere dignatus es, quodque nuper, Synodo Ruthena Provinciali Leopoli convocata, post duo ferme saecula a postrema, Zamociensi dicta, Ecclesiae nostrae facultatem dedisti deliberandi quae necessaria visa sunt, ad reviviscendam et corroborandam religionem inter populum Ruthenum, ad muniendum eum contra perniciosam huius saeculi studia, ad conditionem tam spiritualem, quam materialem meliorem faciendam, idque iuxta praeclara illa praeccepta, quae Tu, Sanctissime Pater, universo mundo in tuis celeberrimis, summo ingenii acumine excogitatis Encyclicis dederas.

Ecclesia Rutheno-Catholica in Synodo provinciali Leopoli congregata, legato Tuo praesidente, post tot annos, vocem illam de Petri rupe audivit, quae olim proavos nostros per os discipulorum primorum gentis Slavicae apostolorum Cyrilli et Methodii, allocuta erat; qua quidem voce proavi nostri, ad limina S. Sedis Apostolicae acciti, magno cum gaudio, anno 1439 Metropolitam Isidorum; deinde anno 1595 duos suos episcopos legatos misere, qui feodus inviolabile cum S. Ecclesia Romana inirent. Quae quidem vox, dum proavos nostros inter procellas et tonitrua, inter lacrimas et labores, ad portum felicitatis dirigeret, cum amore paterno et solatio, S. Patris Urbani Papae VIII ore haecce prophetica verba iis nuntiavit: „O, mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero.“ Quam sublimem destinationem manifestandam his verbis Vi-

Отче, особливо въ томъ, що Ты зваливъ ласкаво засновати въ нашомъ краю третій Престолъ Владычій въ Станиславовъ, и що скликаемъ руского провинціального Синода во Львовъ, по майже двовѣковой перервѣ отъ послѣднего, такъ званого Замоиского, давъ-еси нашой святой Церквѣ змогу, повзяти ухвалы потрібнѣи для оживленія и скрѣпленія духа религійного межи рускимъ народомъ въ Галичинѣ, для забезпеченія его противъ нынѣшнымъ пагубнымъ змаганямъ, для піднесенія его духового и матеріального быта, а то після тыхъ свѣтлыхъ вказовокъ, якѣ Ты, Святейшій Отче подавъ всему міру въ Твоихъ славныхъ, глубокообдуманихъ и быстроумныхъ Енцикликахъ.

Руско-католицка Церковь, збрана на Львовскѣмъ провинціалнѣмъ Синодѣ подъ проводомъ Твоего Достойного Делегата, по такъ многихъ лѣтахъ учула зновъ той окликъ радости зъ скалы Петровои, котрый колісь промавлявъ до нашихъ предковъ устами учениковъ першихъ Славянскихъ Апостоловъ, св. Кирилла и Методія, — котрымъ-то голосомъ предкѣи нашѣи възванѣи до стѣпъ святого Апостольского Престола, съ великою радостію выслали туды въ р. 1439. Митрополита Исидора, а въ р. 1595. двоухъ своихъ владыкъ яко своихъ заступниковъ для заключенія нерозрывного союза съ святою Римскою Церквою, — котрый то голодъ, ведучи нашихъ предковъ посередѣ бурей и громовъ, посередѣ слезъ и трудовъ до пристани вѣчного щастя, звѣщавъ имъ съ отцѣвскою любовію и потѣхою устами Святейшого Отца Урбана II. VIII. отъ-сей пророцѣи слова: „O mei Rutheni! per

carii Christi in terris, probe intellexit nostra S. Rutheno-Catholica Ecclesia, quae eam aestimat tamquam praetiosissimam sibi a Deo collatam haereditatem, et cum omni sinceritate atque virium contentione operam dare studet destinationi huic exequendae, atque digna apparere hac excelsa missione a Divina Providentia sibi demandata gestit.

Nos quoque Rutheni Galicienses firmiter ac inconcusse credimus fore ut nostra S. Rutheno-Catholica Ecclesia divina gratia et potentissima tutela paterna ac patrocínio S. Sedis Apostolicae roborata, Summi Pontificis voce in Synodo Leopoliensi erecta, tamquam vivus ramus arboris semper viventis, nempe unius Sanctae et Apostolicae Ecclesiae a divino Servatore mundi in rupe Petri fundatae, posterioribus saeculis non modo, sicut hucusque, vireseat atque floreat, sed novas quoque explicet frondes, circumplectatur divino suo spiritu Orientem, alliciatque mundum acatholicum ad Unionem cum sancta et unice salvifica Ecclesia Romana, prout nostra Sancta Ecclesia in divina Missa sacrisque suis officiis, una cum suis fidelibus crebro atque quotidie orat, deprecans Deum pro Unione omnium. Quemadmodum stella splendida in Septentrionali coelo, noctu lucens, solatur ac dirigit navigantes in mari procelloso, ita nostrae quoque sanctae Rutheno-Catholicae Ecclesiae in multis persecutionibus atque aerumnis solatium praebet dirigitque eam prophetica illa vox compellatione Vicarii Christi in terris, quae fundamentum habet

vos ego Orientem convertendum spero.“

Се высоке призначенъе, указане тыми пророцыми словами Намѣстника Христоваго на земли, зрозумѣла добре наша свята руско-католицка Церковь; — и дорожить нимъ яко своєю найцѣннѣйшою, отъ Бога їй переданою спадчиною, и хоче съ всею щиростію и съ всякимъ пожертвованьемъ своихъ силъ працювати надъ выконаньемъ того своего призначенія, хоче явитися вповнѣ достойною той високои задачѣ, яку вложило на ню Боже Провидѣніе. И мы, Галицкѣи Русины, вѣримъ крѣпко и непоколебимо, що наша свята руско-католицка Церковь, скрѣплена Божою благодатію и могучою, отцѣвскою опѣкою та охороною Святого Апостольского Престола, ободрена тымъ голосомъ своего Найвысшого Архіерея на Синодѣ Львовскѣмъ, — яко жива газуль вѣчно зеленѣющего дерева, котрымъ есть едина, свята, католицка и апостольска Церковь, основана божественнымъ Спасителемъ міра на скалѣ Петровѣи, въ дальшихъ вѣкахъ не только такъ, якъ доси, зеленѣти и цвѣсти буде, але що выдасть ще новѣи розвѣтвленія, обѣиме своимъ Божиимъ духомъ Востокъ и прикличе некатолицкѣи міръ до единства съ святою, единоспасительною Римскою Церквою, якъ о тое наша свята Церковь щоденно при Службѣ Божѣи и при иныхъ своихъ священнодѣйствіяхъ вразѣ съ своими вѣрными горячо молится, то завываючи народъ до молитвы „о соединеніи всѣхъ“ (Літур. Веч. Утр.) то просаца Бога, щобы заблудшья возвратилъ и совокупилъ святѣи своей каеоліч. и апост. церкви (Літ. Васил. В.) и

in prophetia Iesu Christi filii Dei:
„Et erit unum ovile et unus pastor.“

Нас beata ac firma imbuti fide nos Rutheni Galicienses, membra Sanctae Ecclesiae Rutheno-Catholicae, ac Tui, Sanctissime Pater, fideles amantesque filii, hodierno festo Iubilaei, primum omnium, gratias Deo agimus, qui adeo benigne Ecclesiae suae sanctae in terris curam agit, quod diebus tam gravium aerumnarum praefecit ei adeo sapientem, adeo magnum Ducem, adeo bonum ac sollicitum Pastorem, et quod provecam eius senectutem, hoc anno, tam magno honore dignatus est. Tibi quoque Sanctissime Pater, pro omnibus Tuis beneficiis de excelso Tuo solio adhuc nobis benignissime collatis, ex intimo corde nostras gratias agimus; orantesque Te, ut paternam Tuam tutelam ac patrocinium nobis porro praebeas, nostra pandimus vota, ut Deus misericors, prouti hoc quotidie ferventer oramus, conservet Te adhuc per multos annos in sua sancta gratia, in bona valetudine et exoptata felicitate, detque tibi videre prosperos successus Tuorum paternorum et pastoralium laborum; laetificet Tuum paternum cor pace universi mundi; commoveat corda ovium errantium, ut omnes occurrant ad S. Sedem

да достигнемъ въ единство вѣры.“ Якъ ясна звѣзда на нѣбѣхъ небосклонѣ потѣшае и провадитъ путникѣвъ, плывучихъ кораблемъ по бурливѣмъ морю, такъ такожь той пророчій покликъ Намѣстника Христоваго на земли, маючій свѣй засновокъ въ пророцтвѣ Иисуса Христа Сына Божого: И будетъ едино стадо и единъ пастырь“ (Иоа. 10, 16.) провадитъ нашу святу руско-католицку Церковь и потѣшае ю въ еи многихъ гоненіяхъ и терпѣніяхъ.

Въ той блаженній и крѣпкой вѣрѣ мы, Галицкій Русины, члены святой руско-католицкой Церкви а Твои, Святѣйшій Отче, вѣрній и любячій дѣти, нынѣ въ день Твоего Юбилея, дякуемо передовѣмъ Богу, що такъ милостиво опѣкуея своею святою Церквою на земли, що въ дни такъ тяжкихъ досвѣдѣвъ давѣй такъ мудрого, такъ святого, такъ великого Вождя, такъ доброго и печаливого Пастыря и що глубоко Его старѣсть въ сѣмъ роцѣ благоволивъ украсити такою великою честію. Изъ глубины нашої души дякуемо нынѣ и Тебѣ, Святѣйшій Отче, за все Твои численній, зъ высоты Твоего святого Престола доси намъ вселаскавѣйше удѣлений добродѣйства, а просячи Тебе о дальшу ѓтцѣвску опѣку и охорону, выражаемъ нашій найщиршій бажанія, щобы Богъ милосердній, якъ о тое щоденно горячо молимося удержувавъ Тебе ще многій лѣта въ своѣй святой благодати, въ крѣпкомъ здоровію и пожаданѣмъ частю и давѣ Тебѣ видѣти красній успѣхи Твоихъ ѓтцѣвскихъ и пастырескихъ трудѣвъ, щобы урадовавъ Твое ѓтцѣвске сердце „миромъ всего міра“ и порушивъ сердца заблудившихъ овецъ, щобы

Apostolicam, hoc centrum unius ovilis Christi.

Excipe, Sanctissime Pater, haec sincera vota a nobis ad Tuos sacros pedes provolutis, et benedicas nobis, ut, Te duce, per hoc inquietum vitae huius mare ad portum pacis aeternae beatitudinis feliciter appellamus.

По укѣнченію тояже Святѣйшій Отецъ промовивъ до Насъ слѣдующими словами:

Dilecti Filii!

Undique ad Nos affluente gratulatione ob quinquennium episcopatus decimum divino munere exactum, et istam perlibenter amplectimur quam defert hodierna die natio Ruthena Galiciensis carissima. Vestrae officia pietatis, dilecti filii, animum Nostrum suavius in eo tangunt quod, Metropolita praeloquente, effusa cum gratia edixistis, gerere Nos de rebus vestris *paternam tutelam et singularem*.

Non pauca enimvero a Nobis, ipsa delectat recordatio, in vestrum commune bonum sunt iampridem, Deo iuvante, suscepta. Illud fuit praecipuum, ut apud vos inclitum Ordinem Basilianum, de maioribus vestris praeclare in omni genere meritum, paene iacentem erigeremus: id quod studiose fecimus, exploratissima spe. Nam, si quidem superiore memoria, eo florente Ordine, tam feliciter ecclesia floruit vestra, huius profecto virtutem eodem maxime praesidio refici atque ali oportebat.

все горнулися до святого Апостольского Престола, того осередка единого стада Христоваго.

Прійми, Святѣйшій Отче, тѣи щирій желанія ѓтъ насъ, принавшихъ до Твоихъ святыхъ стѣпѣ, и благослови насъ, щобы мы все пѣдѣ Твоимъ проводомъ, черезъ тое неспокойне море дочасного жита щасливо дѣйшли до пристани вѣчного мира, вѣчной щасливости.

Любезній Сыны!

Коли намъ во всехъ сторѣбѣхъ наплывають желанія зъ причины звершившихся за ласкою Божою 50 лѣтнихъ роковинъ епископства, пріймаемъ дуже радо такожь и сѣ, котрій нынѣшного дня любезній галицко-рускій нарѣдъ приноситъ. Вашій заявленія преданности, любезній сыны! порушують Наше сердце особливо пріятно задля того, що Вы устами Вашего Митрополита съ выляною вдячностью заявили, що Мы Вашіи sprawy окружаемъ ѓтцѣвскою и визначною опѣкою.

Бо вже ѓтъ давна Мы — самъ споминѣ на се насъ радуе — при помочи Божій много для Вашего успѣльного добра пѣдняли. Передовѣмъ було то, що Мы славній, у Вашихъ предкѣвъ въ кождѣмъ взглядѣ славно заслуженній чинъ Василянскій, котрый правѣ цѣлкомъ увавъ бувъ, пѣднесли; Мы зробили се зъ печальности и въ основній надѣи. Бо коли въ давнѣйшихъ часахъ, якъ ще сей чинъ процвѣтавъ, такожь церковь Ваша въ такъ щасливѣмъ розцвѣтѣ находилася, то, треба

Nunc autem laetari licet de fructuum ubertate, quam inde pulcherrimam, episcoporum ope, novimus maturescere; ita ut ipsis episcopis et clero optimi ad varia munera iam praesto sint adiutores, plures sint deinceps futuri.

Nos item post haec, quo aptius animorum saluti pro amplitudine regionis esset consultum, novam Stanislao poli episcopalem sedem constituimus. — Novissime vero, ut religionis catholicae beneficia suis opportunitiora temporibus gens vestra omnis perciperet, Synodum provincialem, duobus ferme saeculis intermissam, Leopoli habendam curavimus, spectataeque prudentiae virum ad eam Ipsi legavimus moderandam; oblatas denique ex utilitate vestra occasiones, nullas omnino dimisimus.

Consiliis vero curisque Nostris nequaquam Ruthenos defuisse, fatendum cum laude est; eosque maiore in dies velle et animo et industria respondere, haec ipsa luculenter testatur peregrinatio, ad sepulcrum beatissimi Petri, tamquam ad sacrarium fidei et christiani roboris firmamentum, via tanta suscepta. Vosmet, dilecti filii, ita modo professi estis: quin immo quaedam ex ore vestro obtemperandi alacritas emicat, nihil ut ardentius expectare a Nobis quam monita et praescripta videamini. — Est primum ad episcopos cohortatio Nostra, in re gravissima, quae pastorem sollertiam suoapte iure deposcit; hoc est ut

было ей силу наипаче тымъ самымъ средствомъ отсвѣжити и отживити. Теперь же можъ тѣшитися богатыми плодами, котрѣ зъ того, якъ намъ вѣдомо, при спѣвдѣланю епископѣвъ, въ найкраще дозрѣвають, такъ, що и самымъ епископамъ и священству вже до рѣжныхъ справъ стоятъ наилучшій помѣчники до распорядимости, и въ будучности ще бѣльше ихъ стояти буде.

Такъ само засновали Мы потѣмъ нсву столицю епископску въ Станиславовѣ, щобы можъ лучше старатися о спасеніи душъ отвѣтно до простору краю. Вкѣнци, щобы цѣлый Вашъ нарѣдъ добродѣйства католицкой религии отвѣтно до обставинъ часу лучше отримувавъ, постарались Мы, щобы синодъ провинціальный, котрый вже отъ двоухъ правѣ вѣкѣвъ не бувъ держанный, во Львовѣ отпрывився, и пѣслали задля проводу тому, мужа досвѣдченои мудрости: вкѣнци не пропустили Мы жадной лучившоися способности, щобы Вамъ лучше пожиточными.

Треба однакѣжь съ похвалою признати, що Русины для нашихъ намѣровъ и старанъ не були нечулы, а, що они тымже съ кождымъ днемъ ревнѣйше и пильнѣйше отвѣсти хотятъ, очевидно доказуе саме ся богомѣльна подорожь пѣднята зъ далекихъ сторѣнь до гробу св. Петра, яко до святынѣ вѣры и пѣдпоры християнской крѣпости. Вы самѣ, любезнѣ сыны, се тѣлько що вызнали: що бѣльше, зъ Вашихъ слѣвъ виднѣе якась готовѣсть до послуху, такъ, що здаеся, нѣчого такъ горячо отъ насъ не бажае, якъ упѣмненъ и приписѣвъ. Передовѣсьмъ звертаеся Наше упѣмненье до епископѣвъ въ дуже важной справѣ, котра ихъ пастырской ста-

alumni Ecclesiae in sacris seminariis perquam optime educantur. De sancta animorum cultura, de ratione studiorum, singulariter de morum disciplina cogitare et providere ne cessent; neque alios ad eam curam praeficiant nisi qui cum sanae doctrinae laude constantiam propositi vividumque sacerdotii spiritum in primis coniungant. — Clero autem maiorem in modum hoc volumus commendatum, ut obedientiam ad sacros Antistites, concordiam inter fratres summopere observent. Obedientia et concordia si vigeant, facile et auctoritas cleri vigebit salutaris in populo, et ea quae in ipsa Synodo providenter decreta sunt valebunt; atque etiam, quod optabile est, dissimilitudines in caeremoniis non legitimae, ac plus quam credi possit noxae, excident et debebunt. Diligentia pari utilem ad omnia pietatem sacerdotalis ordo in populo accuret, neve dubitet aliquos etiam exercendae pietatis modos adhibere, usitatos latinis: ita enim nec quidquam integritati graeci ipsorum ritus demitur, at coniunctioni vero cum ecclesia latina et romana plurimum sane firmitatis accedet. Quam quidem benevolam mentem et consensionem esse maximam cupimus inter utrumque clerum, graecum et latinum; ut nempe, vocati in sortem eiusdem Domini, eique uno eodemque instituto administrantes, mutuis inter se colant et adiuvent exemplis sanctimoniae et caritatis. — Universus autem populus catholicam fidem sic retineat, sic actione vitae honestet, ut bonum decet longe omnium praestantissimum; quae Nos in eam rem subinde tradimus documenta, ab episcopis religiose accipiant, sedulo exequantur:

ранности правно вымагае: а то, щобы питомцѣ церкви въ духовныхъ семинаріяхъ, якъ наилучше були выобразованѣ. Най не устають цильно бачити на освященне душъ, на плянь наукъ а особливо на каривѣсть, и о то старатися и най не поставляютъ нѣкого инного за настоятелѣвъ, якъ лишь такихъ, котрѣ съ похвалою доброй науки, лучатъ крѣпость характеру а передовѣсьмъ живого священничого духа. Священству же въ бѣльшой мѣрѣ се поручаемо, щобы оно послушенство супротивъ духовныхъ Настоятелѣвъ и згѣду межѣ братьями якъ наибѣльше заховало. Коли буде володѣти послухъ и згѣда, заволодѣе такожь спасенна повага священства въ народѣ, и мудрѣ постановы синода вѣйдуть въ житѣе, и що такожь естъ пожадане, незаконнѣ и бѣльше нѣжь бы кто гадавъ, шкѣдливы рѣжницѣ въ обрядахъ такожь огладуть и щезнутъ. Рѣвною стараниостою священство най плаеае въ народѣ до всего потребну побожнѣсть, и най не вагаеся примѣнити такожь деякѣ въправы побожности уживанѣ у латинянъ, бо тымъ цѣлѣгѣ Вашего обряда зовѣсьмъ не нарушитися, але зато се до союза съ латинскою и римскою церковью певно сильно причинитися. Бажаемо, щобы се жичливе усовершенне и згѣда межѣ однимъ и другимъ клиромъ грецкимъ и латинскимъ були дуже великѣ, щобы именно, покликанѣ до участи того самого Господа, и ему въ однѣмъ и тѣмъ самѣмъ станѣ служачѣ, себе взаимными примѣрами святости и любви будували и пѣдперали. А цѣлыи нарѣдъ такъ най держится католицкой вѣры и най вѣй способомъ жита такъ честь дѣлае, якъ се добру во всѣхъ далеко найзначнѣйшому

pericula erroris omnesque corruptelas cante devitent: in quo ut prudentia pastorum impigra evigilet commo-nemus, ne ullis hominum non catholicorum insidiis, librorum praesertim fraude, simplicium credulitas decipiatur. — Iam paulo longius, dilecti filii, sermo Noster excurrit: in hoc ipso tamen agnoscite apostolicam qua urgemur sollicitudinem, non vestra solum causa, sed aliorum complurium quorum summa salus cum vestra ipsa singulari modo videtur connexa. Nos enim pariter atque Urbanus decessor Noster, cuius insigne dictum commemorastis, omnino fore confidimus ut ex ardore fidei integrisque moribus nationis ruthenae vis mira emanet, eas gentes aliquando excitatura, quas ex proximo oriente iamdiu ad complexum suum Ecclesia romana vocat, invitat. Hanc spem gratissimam Deo fovendam credentes, magnam Dei Genitricem cum Michaelae Arcangelo et Iosaphato martyre comprecamur, quorum patrocinio caelestis gratia quotidie in vobis frugifera accrescat: sitque felix votorum auspiciis ex Apostolica benedictione, quam singulis vobis, episcopis, clero, cunctae nationi vestrae maxima caritate largimur.

По той промовѣ всѣмъ приклякнущимъ удѣливъ св. Отець Апостольске благословеніе.

По врученю адресы, книги Евангелія черезъ Насъ и петрового гроша въ коробцѣ выготовленой нашимъ артистомъ гуцуломъ Маркомъ

належится; грамоты, котры мы въ той мѣрѣ отъ часу до часу выдаемъ, най пріймають отъ епископѣвъ совѣстно и най ихъ пыльно выконують, небеспеченьства блуду и всякого зѣсуга най старанно уникають; Мы упоминаемъ, чтобы розсудибеть настоятелѣвъ надъ тымъ нестружено чувала, чтобы легковѣрибеть простодушныхъ якими будь подступами некатоликѣвъ, особливо обманомъ книжокъ не була зведена. Наша бесѣда любезной сыны выпала дещо за довга, однакожь въ томъ саме пѣзнайте апостольску печалибеть, котра Насъ пре не лише задля Васъ, але такожъ и задля многихъ иншихъ, котрыхъ вѣчне спасеніе съ Вашимъ въ особлившій способъ здае ся бути звязанымъ. Бо Мы надѣемъ ся рѣвножь, якъ и нашъ попередникъ Урбанъ, про котрого замѣчальный высказъ вы згадували, що дѣйсно зъ жару вѣры и чистоты обычаѣвъ народа руского, выплыне дивна сила, що зворушить тѣ народы, котры зъ поблизкаго оріенту, церковь римска отъ давна въ свои рамена кличе и запрошуе. Поручаючи сю дуже пріятну надѣю Богу, молимо велику Матерь Божу зо св. Архистратигомъ Михаломъ и мученикомъ Иосафатомъ щобы за ихъ заступництвомъ небесна благодать въ Васъ щодня плодносно росла, а щасливою врожбою сповнення сихъ бажанъ най буде апостольске благословеніе, котре Мы всѣмъ Вамъ поодинокю, епископамъ, священству и цѣлому Вашому народови съ найбільшою любовію удѣляемъ.

ности и любви до нашего обряда; и хотяя исторія церковна наводитъ много Мегеденюкомъ—черезъ него самого, Святѣйшій Отець поручивъ Намъ, щобы Ему представить всѣхъ членѣвъ депутаціи поодинокю, и тымъ чиномъ мѣгъ каждый членъ приблизитися и уцѣлувати руки и ноги Его Святости. По представленю поблагословивъ еще разъ Святѣйшій Отець присутныхъ и на томъ скѣничлося послуханье. При выходѣ каждый членъ депутаціи отримавъ памятковый медаль. Выйшовши изъ салѣ пѣніе русской депутаціи „Многая лѣта“ сопровождало Святѣйшого Отца доки не стратила Его зъ очей. Кромѣ того послуханя мали Мы, Архіереи, еще особній послуханя, при котрыхъ малисьмо способибеть представить положенье и потребности Нашой церкви и народа.

Возлюбленій! Изъ промовы Святѣйшого Отца дыше майже въ кождѣмъ словѣ Его почитанье нашего обряда и отцѣвска любовь и печалибеть о нашу церковь, нашъ обрядъ и нашу народибеть. Всѣ справы нашей церкви и нашего народа лежать въ Его отцѣвскѣмъ сердцю, и якъ въ промовѣ такъ и на особныхъ послуханяхъ Насъ Архіереевъ обвязувавъ Насъ щобы Мы стерегли чистбеть и ненарушимбеть нашего обряду, понеже бѣтъ есть старинный, хорошой и величавый и черезъ насъ надѣся привернути Востокъ до лона св. католицкой церкви. Но зъ другой стороны настае на то, щобы нашъ обрядъ не остававъ мертвымъ, щобы ненарушующи естества и цѣлости тогожь оживляти его практиками религійними, молитвами и пѣснями, до котрыхъ нашъ народъ привикъ, котры на побожибеть народа сильно вліяють и въ котрыхъ нашъ народъ любуеся якъ на пр. пѣсень Святый Боже передъ выставлеными св. Тайнами, Монстранція, праздникъ Божого Тѣла, процесіи, хотяя уживають ся такожъ въ обрядѣ латинскѣмъ.

Тымъ бо чиномъ тымъ бѣльше привяжеся народъ до своего обряда, буде тымъ численнѣйше учащати на свои богослуженія. И то власне була мысль Святѣйшого Отца въ Его промовѣ, коли поручено Духовенству нашому, щобы плекало въ народъ тую такъ изъ всѣхъ мѣръ полезну побожибеть и не уставало въ застосованю нѣкоторыхъ звичайныхъ у латинникѣвъ практикъ въ побожности, бо якъ дальше каже въ той способѣ отрубибеть нашего обряду не зѣстане нарушеною. Якъ то и теперъ наша практика оказуе.

Не менше лежить такожъ на сердцю Его Святости выхованье нашего молодого клиру и въ бесѣдѣ своей зазначивъ явно, ща тамъ повинна бути карибеть, послушенство и почитанье для власти. Не хотѣвъ Святѣйшій Отець тымъ заявити, що желавбы мати змѣны въ управительствѣ нашой Семинаріи духовной, но хотѣвъ Насъ Архіереевъ на то увагу свою отцѣвску звернути, щобы Мы особенно печалилися выхованьемъ молодого клира, бо якихъ выховаемъ собѣ священникѣвъ такихъ и будемъ мали.

Любови и почитанямъ нашему обрядови давъ Святѣйшій Отець Левъ XIII. много доказѣвъ установивши для вселенской Церкви святкованье памяти св. славянскихъ Апостолѣвъ Кирилла и Методія, выставивши своимъ коштомъ каплицю въ честь тыхже Апостолѣвъ при церквѣ св. Климентія въ Римѣ.

Пригадаемъ ту еще утворенье новой Діецезіи Станиславѣвской черезъ тогоже Святѣйшого Отца, що есть такожъ доказомъ Его отцѣвской печали-

Папбвѣ, котрі обдарили особенными добродѣйствами нашъ св. обрядъ и нашу руску церковь, то смѣло можемъ сказать, що Святѣйшій Отець Левъ XIII. есть наибольшимъ добродѣемъ нашимъ, котрый нашихъ справъ церковныхъ и народныхъ николи зъ ока не спускае, о нашу церковь, обрядъ и народиость усердно печалится, и якъ доси такъ и надалѣ обѣщая о насъ всегда памя-тати и своею отцѣвскою опѣкою насъ хоронити. Знате есть Ему наше по-ложение, потребуе сильной помочи, и тую помбчъ удѣляти и насъ всюды и всегда покровительствовати не перестане. И то есть Возлюбленій, Нашою отрадою, то есть нашею потѣхою, що Мы маючи такъ великого, такъ могу-чего покровителя можемъ въ всякихъ нашихъ обставнахъ полагати на по-мбчъ и тымъ усердѣйше, тымъ ревнѣйше трудитися для добра нашої церкви, нашего обряду и нашего народу. Супротивъ тыхъ фактбвѣ, не мало насъ здивувало, коли мы повернувши до краю зачули, що межі народомъ ширятся ложній вѣсти про якусь неприхильность для нашего обряду и про якусь пововеденя, противній нашому обряду и немилій народови. Можемъ васъ увѣрити, що все тѣ поголоски суть злобно выдуманій. Молѣмъ лише Господа Бога, чтобы Того могучого нашего покровителя удержувавъ въ силѣ, крѣпости и здоровю еще многи лѣта!

Въ кѣнци поручаемъ Всеч. Духовенству, чтобы въ ближайшу недѣлю по одержаню сего паптырскаго посланія долучило до звыклои службы Божей еще службу благодарственну, пѣдчасъ неи бѣчитало се Наше посланіе собра-ному народови, ему тоеже пояснило и остерегло его передъ рѣжными безоснов-ными кружачими въ часописяхъ католицкѣй Церквѣ нежачливыхъ поговорками и инсинуаціями; въ кѣнциже удѣлило всѣмъ бѣгъ Его Святости благословеніе.

Благодать Господа нашего Исуса Христа и любви Бога Отца и причастіе св. Духа буди со всѣми вами.

Дано въ Львовѣ дня 16. Червня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

ЮЛІАНЪ
Епископъ Черемышскій.

ЮЛІАНЪ
Епископъ Станиславскій.

Ч 53.

Ч. 4953. — Въ цѣли розвѣданыя где умеръ Іоаннъ Кулѣцкій.

Іоаннъ Кулѣцкій, сынъ Даміана Базилевича и Маріи зъ Кулѣцкихъ, жителей Глиннѣи Замостя, законно вѣнчанный съ Марією зъ Обрембанскихъ зъ Полюхова бувъ про слаббсть въ роцѣ 1891 бѣставленній до больницъ во Львовѣ, где пробувавъ бѣгъ 12 до 27 червня и бѣгъ 2 до 15 лѣпня. Потѣмъ опустивъ больницу яко неулѣчальный, що посвѣдае Дирекція больницъ, и зникъ безъ слѣду и вѣсти. Понеже жена его Марія Кулѣцка жаеа выйти за мужъ, то если бы кто зъ ВЧ, Душпастьрей узнавъ що о житю або смерти Іоанна Кулѣцкаго, вызывае сею курендою, абы безогвлочно донѣсь о томъ до Митропол. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ дня 22. Мая 1893.

Ч. 54.

Ч. 5536. — Одозва въ корнелѣ церкви въ Немировѣ.

На прошеніе ВЧ. Іоанна Кипріяна, пароха въ Немировѣ, помѣщаеся тутъ слѣдуюча

ОДОЗВА.

Церковь въ мѣсточку Немировѣ, повѣта Рава-руска, мурована въ бурливыхъ рокахъ 1846—1852, находится въ дуже бѣднѣмъ станѣ. Особливо внутренне устройство есть достойне сожалѣнія. Тутейшій парохіане, сильно привязаній до своего рѣдного рускаго св. обряда, хочъ зъ цѣлои души радѣ бы видѣти свѣи Дѣмъ Божій поставленнымъ на достойной высотѣ, такъ не въ можности о своихъ власныхъ силахъ чого небудь доказати задля крайного збубожѣнія. До збубожѣнія парохіанѣ причинилися кѣльккратній пожежѣ и посухи, а въ додатку такожь неплатиость и майже цѣлковитый упадокъ ремѣсла, якимъ парохіане переважно занимаються. Въ р. 1890 розписано конкуренцію на конечній работы коло церкви и будынкбвѣ парохіальныхъ въ сумѣ 2200 зр., однакъ переважна часть парохіанѣ до сего дня не въ станѣ своихъ даткбвѣ зложити. Щобы хочъ въ части придрати якого гроша на по-трѣбній работы коло церкви Немировеской, загадавъ въ смиренію пѣдписавшій ся написати и выпечатати церковне дѣло пѣдъ заголовкомъ: „Божественная літургія св. Василія Великаго и Божественная літургія Пржедсвѣщенныхъ Таинъ св. Григорія Двоеслова съ прибавленьемъ пѣвнкихъ пѣсполнѣній страст-ныхъ седмицы, Праздника Пасхи, пѣсни благодарственныя св. Амвросія и австрійскаго имна народнаго. На ирмологійныя ноты. Львовѣ 1893.“ Се дѣло мало бути выпечатане ще въ першихъ тыждняхъ великаго посту, бо оно най-бѣблшу увагу звертае на часъ великаго посту, однакъ сталося иначе, бо печатанье страшно припѣзвилося, такъ що доперва теперъ можча згадане дѣло пустити въ розпродажу. Але можу запевнити, що спѣвы зъ літургіи св. Василія В. можуть бути ужиті такожь на літургіи св. Іоанча Злато-уста. — Всечестнѣйшихъ и Высокоповажанныхъ Оцѣвъ Духовныхъ усердно умоляю о ласкаве закупно згаданого дѣла хочъ по одному примѣрникови до своихъ церквей, чимъ здѣлають не мале добродѣйство церкви въ Немировѣ. Дѣло переплетене въ форматѣ малого IV° на хорошѣмъ велиновѣмъ паперѣ обнимаюче сторѣнъ I—II 1—104, стоить въ гр. кат. Урядѣ парохіальномъ въ Немировѣ лише 220 кр. до 1. Вересня 1893, бѣгъ 1. Вересня до кѣнца товою. Въ книгарни Института Ставропигійскаго въ Львовѣ цѣна дѣла до кѣнца 1893 р. 2.50 кр., а вѣдъ 1, сѣчня 1894 р. 3 зр. безъ пересылки почтовою.

Урашаю умилно о ласкаві скорій замовленя.

Сочиненіе тое апробоване бѣгъ Преосв. Еп. Ординаріяга Черемыскаго, препоручаеся ВЧ. Кляру АЕпархіальному, яко на благотворительну цѣль выдаче.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 25. Мая 1893.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ординаріятскимъ шкѣльнымъ Комисаремъ для школъ народныхъ деканата Скольскаго именованый:

Ч. 2926. О. Володиміръ Мартинковъ завѣдатель деканата и парохъ въ Скольомъ.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ употребляя экспозиторій крылошанскихъ получивъ:

Ч. 241/орд. — О. Сильвестеръ Гардинскій парохъ Середополецъ.

Грамоту Архіерейскаго благословенія по поводу 60-лѣтняго юбилея душпастврства получивъ:

Ч. 614орд. — О. Іосифъ Заячковскій парохъ Лопянки.

Умѣщеня.

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 4104. Корнилій Леонтовичъ, сотр. Холосова, тамже,
Д. 4391. Володиміръ Чепѣль, завѣд. Добрянъ, въ Любѣнцахъ.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 2581. Леонидъ Лужницкій, новопост. пресвитеръ въ Товстѣмъ,
Ч. 3748. Богданъ Копытчакъ " " въ Сорокахъ,
Ч. 5204. Теофилъ Копытянскій " " П. прив. сотр. въ Збаражѣ.

Введеніи ОО.:

Ч. 3339. Николай Левицкій въ экон. сотр. въ Бубняцѣ ад Тисѣвъ,
Ч. 3494. Теодоръ Богачевскій яко парохъ Лецѣвки,
Ч. 3619. Левъ Кордасевичъ въ сотр. въ Стрию,
Ч. 3720. Іоаннъ Насальскій въ завѣд. Оглядова,
Ч. 3723. Свмеонъ Березовскій яко парохъ Добростанъ,
Ч. 3736. Леонидъ Молчковскій въ завѣд. Пльвенянь,
Ч. 3770. Іоаннъ Гарматій въ сотр. Кобыловолокъ,
Ч. 3771. Евгенийъ Гарасимовичъ въ сотр. Прошовой,
Ч. 3773. Іоаннъ Сърко въ сотр. въ Ладычинѣ,
Ч. 3820. Николай Клубокъ въ завѣд. Суходола,
Ч. 3892. Евстахій Нижанковскій въ сотр. Бережанъ,
Ч. 3996. Емиліанъ Брояковскій въ завѣд. Боложинова,
Ч. 4030. Михаилъ Свѣтенскій яко парохъ Волкова,
Ч. 4044. Николай Демчинскій въ завѣд. Липовець,
Ч. 4045. Матѣей Барылякъ яко парохъ Смібльна,
Ч. 4046. Алексій Яворскій въ сотр. въ Илавчу,
Ч. 4301. Евгенийъ Чубатый въ завѣд. Деревлянъ,

Ч. 4455. Корнилій Слюзаръ въ завѣд. Глѣбова,
Ч. 4457. Леонидъ Лужницкій въ сотр. въ Товстѣмъ,
Ч. 4572. Игнатій Юхновичъ яко парохъ Корчина,
Ч. 4611. Тимошей Бордулякъ яко парохъ въ Городыщи,
Ч. 4779. Андрей Орышкевичъ яко парохъ Солукова,
Ч. 4780. Адамъ Ватвицкій въ завѣд. Сихова,
Ч. 4853. Корнилій Яцкевичъ въ сотр. въ Ярычевѣ,
Ч. 4951. Николай Малый въ завѣд. Яснова,
Ч. 4954. Іосифъ Бандяра яко парохъ Слободы,
Ч. 5080. Грвгорій Стецевъ въ сотр. въ Сосновѣ,
Ч. 5168. Іосифъ Зацерковный въ завѣд. Скнидова,
Ч. 5178. Петръ Петрицкій въ завѣд. Дубровницъ,
Ч. 5225. Іоаннъ Баквичъ въ сотр. Двдилова,
Ч. 5226. Теофилъ Яворовскій яко парохъ Болшовця,
Ч. 5270. Іоаннъ Зазулякъ въ сотр. Голгочъ,
Ч. 5287. Викторъ Соколовскій яко парохъ Молотова,
Ч. 5288. Евгенийъ Павлусевичъ въ завѣд. Загоречка,
Ч. 5289. Володиміръ Сабать яко парохъ Помоняты,
Ч. 5375. Епифаній Роздольскій въ завѣд. Новоселець,
Ч. 5426. Романъ Шепаровичъ яко парохъ Добрянъ,
Ч. 5432. Володиміръ Чепѣль яко парохъ Любѣнцъ,
Ч. 5492. Лука Несторъ яко парохъ Ремизовець,
Ч. 5550. Іосифъ Рыбакъ въ завѣд. Настащина.

Уволеніи ОО.:

Ч. 3318. Николай Левицкій бѣгъ завѣд. Лецѣвки,
Ч. 3498. Теофилъ Коблянскій бѣгъ сотр. въ Стрию,
Ч. 3534. Евгенийъ Павлусевичъ бѣгъ завѣд. Добростанъ,
Ч. 3563. Леонидъ Молчковскій бѣгъ завѣд. Волкова,
Ч. 3653. Іосифъ Зацерковный бѣгъ завѣд. Липовець,
Ч. 3660. Никифоръ Клубокъ бѣгъ сотр. въ Сасовѣ,
Ч. 3661. Антоній Сосенко бѣгъ завѣд. Пльвенянь,
Ч. 3722. Іоаннъ Кулицкій бѣгъ завѣд. Заруда,
Ч. 3745. Евгенийъ Чубатый бѣгъ завѣд. Солукова,
Ч. 3770. Іоаннъ Гарматій бѣгъ сотр. Прошовой,
Ч. 7772. Михаилъ Свѣтенскій бѣгъ сотр. въ Ладычинѣ,
Ч. 3820. Іоаннъ Монцѣбовичъ яко парохъ Суходола,
Ч. 3892. Володиміръ Кальба бѣгъ сотр. Бережанъ,
Ч. 3995. Матѣей Барылякъ яко парохъ Боложинова,
Ч. 4043. Тимошей Бордулякъ бѣгъ сотр. Голгочъ,
Ч. 4045. Емиліанъ Брояковскій бѣгъ завѣд. Смібльна,
Ч. 4113. Іосифъ Бандяра яко парохъ Сихова,
Ч. 4301. Андрей Орышкевичъ яко парохъ Деревлянъ,
Ч. 4458. Корнилій Слюзаръ бѣгъ сотр. въ Товстѣмъ,
Ч. 4459. Михаилъ Ганкевичъ бѣгъ завѣд. Глѣбова,
Ч. 4611. Іоаннъ Насальскій бѣгъ завѣд. Городыща,
Ч. 4861. Онуфрій Крыницкій яко парохъ Дубровницъ,
Ч. 4778. Адамъ Витвицкій бѣгъ завѣд. Слободы,
Ч. 4928. Николай Свѣчинскій бѣгъ завѣд. Черниковоць,
Ч. 4941. Николай Малый бѣгъ сотр. Яснова,
Ч. 4953. Петръ Петрицкій бѣгъ завѣд. Голыня,
Ч. 5226. Іосифъ Рыбакъ бѣгъ завѣд. Болшовця,

- Ч. 5287. Викторъ Соколовскій яко парохъ Новоселець,
 Ч. 5288. Игнатій Юхновичъ яко парохъ Помолять,
 Ч. 5375. Епифаній Роздольскій бѣ завѣд. Молотова,
 Ч. 5426. Романъ Шепаровичъ яко парохъ Любѣнецъ,
 Ч. 5432. Володяміръ Чециль бѣ завѣд. Добрянъ,
 Ч. 5492. Лука Несторъ бѣ завѣд. Ремизовець,
 Ч. 5550. Теофиль Яворовскій яко парохъ Настащина.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 4916. на Кифяничи: въ тернѣ 1. Терентій Доманякъ, 2. Теофиль Любѣнецкій, 3. Андрей Пеленскій, — а въ списѣ Іоаннъ Зальскій, Николай Курбасъ, Василій Курдыдыкъ, Кириллъ Левицкій и Онуфрій Зарицкій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 3201. Іоаннъ Стрѣльбицкій на Наварію,
 Ч. 4197. Исидоръ Зельскій на Млятинъ,
 Ч. 4427. Антоній Зарихта на Чижикбѣвъ,
 Ч. 4428. Михайлъ Винницкій на Новосѣлки-ленчъ,
 Ч. 4492. Петръ Гаранюкъ на Осталовичи,
 Ч. 4711. Іоаннъ Сендецкій на Золотники.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 3201. Іоанна Стрѣльбицкого на Наварію,
 Ч. 4960. Романа Шепаровича на Добрянъ,
 Ч. 4197. Исидора Зельского на Млятинъ,
 Ч. 4427. Антонія Зарихты на Чижикбѣвъ,
 Ч. 4428. Михайла Винницкого на Новосѣлки-ленчъ,
 Ч. 4492. Петра Гаранюка на Осталовичи,
 Ч. 4711. Іоанна Сендецкого на Золотники.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на канон. институціи 00.:

- Ч. 4889. Романа Шепаровича на Добрянъ,
 Ч. 5178. Петра Гаранюка на Осталовичи,
 Ч. 5179. Изидора Зельского на Млятинъ,
 Ч. 5518. Іоанна Сендецкого на Золотники,
 Ч. 5639. Антонія Зарихты на Чижикбѣвъ,
 Ч. 5661. Михайла Винницкого на Новосѣлки ленчъ,
 Ч. 5775. Іоанна Стрѣльбицкого на Наварію.

До канон. институціи вѣзваніи 00.:

- Ч. 3962. Викторъ Езерскій на Половничи,
 Ч. 3963. Теодоръ Мурдзакъ на Надѣтячи на м. Вересень с. р.,
 Ч. 4889. Романъ Шепаровичъ на Добрянъ,
 Ч. 5518. Іоаннъ Сендецкій на Золотники на м. Вересень с. р.,
 Ч. 5639. Антоній Зарихта на Чижикбѣвъ.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 4463. Лука Несторъ на Ремизавѣць,
 Ч. 4464. Іоаннъ Кулицкій на Маркополь,
 Ч. 4890. Романъ Шепаровичъ на Добрянъ,
 Ч. 5305. Викторъ Езерскій на Половничи.

Декретъ увольненія бѣ испита конкурсового парохіального на протягъ шести лѣтъ до получена одной парохіи получили 00.:

- Ч. 3797. Алексей Заячковскій пар. Зарубинець,
 Б. 4686. Андрей Грыбъ пар. Николаева,
 Ч. 4892. Павелъ Чмола пар. Завидча.

Соизволеніе приступити къ испиту конкурсному парохіальному въ наиблизшомъ речинци получили 00.:

- Ч. 4750. Евгенийъ Купчинскій завѣд. Бѣлкевецъ,
 Ч. 4969. Іоаннъ Насальскій завѣд. Оглядова,
 Ч. 5092. Михайлъ Сосенко сотр. въ Плаучи,
 Ч. 5612. Николай Малый завѣд. Ясенова,
 Ч. 5916. Константинъ Целевичъ завѣд. Берголь.

Отпустки бѣ приходбѣвъ для покрѣпленія слабого здоровья получили 00.:

- Ч. 4746. Антоній Кульчицкій царохъ Бортникъ 6-недѣлю — ваступи. поручено О. Льву Авдыковичу зъ Голешова,
 Ч. 5211. Юліанъ Мандычевскій парохъ Бѣлявецъ 6-недѣлю — ваступи. поручено О. Григорію Сухаровскому зъ Коношкова,
 Ч. 5276. Николай Ковшевичъ парохъ Ляховичъ 2-мѣсячю — васт. поручено О. Юліану Бачиньскому зъ Володимирецъ.

Въ связь канон. Архіепархіи Львѣвской приняты:

- Ч. 2816. О. Алексей Яворскій, пресвятеръ Епархіи Станиславѣвской.

Отпустку изъ связи канон. Архіепархіи Львѣвской получили:

- Ч. 2200. Г. Левъ Пасецкій, убѣченный богословъ, въ Епархію Перемышльскую.

Власть двѣ Службы Божіи въ недѣль и свята отпращивати по конецъ Марта 1894 р. получили 00.:

- Ч. 1719. Александеръ Танчаковскій парохъ Дунаева,
 Ч. 2885. Іоаннъ Гургалъ сотр. въ Золочевъ.

Высоке ц. к. Министерство войны заименовало капелянами войсковыми II класы въ резервѣ 00.:

- Ч. 2098. Іоанна Кордубу, Володимира Садовского и Іосифа Терлецкого,
 Ч. 5809. Онуфрія Кончевича.

Митроп. Ординаріатъ соглашаеся на принятіе въ новиціатъ Чина св. Василя В. въ Добромии:

- Ч. 2360. Кароля Бржуховского, Стефана Дыдыка, Антонія Камѣньского, Іосифа Сжольного и Михайла Котовича.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

а) о плату зъ фонда религіозного для приват. сотрудничбѣвъ:

- Ч. 4934 въ Сосновѣ,
 Ч. 5079 въ Боринчухъ,

б) о удѣленіи заповоги зъ фонда реліг. ОО.:

- Ч. 2710. Григорію Кармалитѣ сотруднику Боратына,
Ч. 2787. Льву Залужному завѣдателю Побука.

в) о дарѣ милости для свящ. вдовы:

- Ч. 3660. Климентины Зацерковной.

В ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що В. ц. к. Министерство асигновало плату зъ фонда реліг. для приват. сотрудникѣвъ:

- Ч. 4739. въ Збаражѣ (2-ому сотр.) на 1 рѣкъ,
Ч. 5172. въ Сорокахъ на 1 рѣкъ,
Ч. 5173. въ Корсовѣ на часть душпастырства теперѣшного пароха.

До заведеня дяківского при Архикатедральномъ храмѣ св. В.М. Георгія принятый:

- Ч. 1641. Василій Михайловичъ.

Свѣдоцтва квалифанаційны на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 3738. Лука Старецкій,
Ч. 4892. Михайлѣ Матвѣйцевъ.

Некрологія.

- Ч. 3978. О. Теодоръ Дольницкій, парохъ Хожоева, померъ дня 10. Цвѣтня 1893.
Ч. 5915. О. Николай Кобринскій, парохъ Цѣвевой, померъ дня 26. Мая 1893.

Души ихъ поручаются молитвамъ ВЧ. Клара.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 24. Червня 1893.

Сильвестеръ
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальны

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 13. Липня.

Ч. IX.

Ч. 5335.

Ч. 55.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божію Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архі-епископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйстви-тельный тайный Совѣтникъ, Рыцарь ордена желѣзной короны I-ой класы съ звѣздою, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вице-маршалокъ и Членъ Сейма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краківскимъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

Всечестному Клиру и Вѣрнымъ Нашей Архіепархіи миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе.

Возлюбленный!

Отъ довшого вже часу звертае велика часть уцивилизованого свѣта оо-блывшу увагу на Африку съ ея чорными мешканцями. Причины тому суть рѣжного рода. Одныхъ побуждае благородна жажда знаня до трудныхъ и небезпеч-ныхъ подорожій, щобы внутрье той части свѣта изслѣдити; другі изъ мудро

обрахованої політики торговельної закладають тамъ съ немалыми жертвами колоніи; но и не бракує такихъ, котрі поводують въ тѣмъ людскостевъ и сочувствіємъ съ терпѣніями ближнихъ, хоть ѓтъ насъ далекихъ и на низькѣмъ степені цивилізаціи находячихся; а ще бѣльше есть тыхъ, котрыхъ христіянська любовь ближнего побуждує, щобы Бога и Христа ради въ помѣчь прійти тымъ, котрі того самого Сотворителя и Отця въ небѣ мають и для котрыхъ также Г. Г. Христосъ прійшовъ, абы ихъ шукати и спасти.

ѓтъ коли бѣльше стало знанымъ, що бѣднй мурины пѣдъ страшнымъ невѣльництвомъ терпѣти мусять, и ѓтъ коли словомъ и письмомъ публична увага звернулася на тое правдиво страшно и ужасне состояніє, въ якѣмъ сотки тысячѣвъ людей стогнуть, горюють, мучатся и умирають: ѓтъ тогды повставъ що до Африки яко важный межн иншими вопросъ, вопросъ знесеня неволѣ.

Нашъ святыи Отець Левъ XIII, на высотѣ своего становища въ правдиво католическѣй любавѣ о добро всѣхъ людей печаливыи, вже здавна на той вопросъ особливо увагу звертавъ, а пѣдъ 20. Листопадомъ 1889 р. выдавъ ѓнъ въ тѣи справѣ особне окружне посланіє до Епископѣвъ всего католического свѣта, оголошене у насъ въ Вѣдомостяхъ 1890 ч. 78 (ст. 205). Въ тѣмъ посланію указує св. Отець на тое, що Церковь св., вѣрна науцѣ своего божественного Основателя, всегда займалася долею пониженыхъ невѣльницѣвъ и була ревново оборонительскою ихъ свободы. Покликуєся на свѣдоцтво исторіи и наводитъ цѣлыи рядъ своихъ предшественникѣвъ на Апостольскѣмъ престолѣ, котрі прославились тымъ, що всѣ дѣлали, абы невѣльництво тамъ, де оно було, выкоренити, а тамъ, де оно знеслося, зновъ не вводити. „Дятого и Мы“ мовить св. Отець, „не опустили ніякои случайности, щобы явно опровергати и осудити тую сумну джуму невѣльництва; и при данѣи случайности бесѣдовалисьмо обширно о тѣи справѣ въ листѣ, котрый выдалисьмо 10-о Мая 1888 до Епископѣвъ Бразиліи, и въ которѣмъ выразилисьмо свою радѣсть о тѣмъ, що для свободы невѣльникѣвъ въ тѣи окрестности здѣлано похвальнымъ примѣромъ приватно и публично, а заравомъ показалисьмо, якъ дуже противится невѣльництво вѣрѣ и людскому достоинству. Выравдѣ, коли то писалисьмо, булисьмо сильно взрушеніи положеньемъ тыхъ, котрі були пѣдданіи пѣдъ чужою самоволью; однако далеко ще прикрѣйше повліяло на насъ оповѣданье тыхъ несчастъ, якими мученіи бувають всѣ мешканцѣ нѣкоторыхъ окрестностей середной Африки. Дѣйстно сумнымъ и помыслити страшнымъ есть, що изъ певныхъ жерель довѣдалисьмося, що около 400.000 Африканѣвъ безъ розличія вѣку и пола, рокрочно ѓтрываніи бувають насильно ѓтъ своихъ поселеніи, зѣ ѓтки окованіи кайданами и битіи нагайками въ далекии стороны бувають тягченіи на торговлю, где якъ скотина выставляются на торгъ и продаются. Коли то ѓтъ наочныхъ свѣдѣкѣвъ було Намъ высказано, и новѣйшими изслѣдователями середной Африки потверджено, воспламенила у насъ жажда тымъ нужденнымъ по силамъ помочи, и ихъ несчастью зарадити“.

И ото стараня св. Отця, якъ ѓнъ самъ съ благодареніємъ ко Богу узнає, не позбстали даремными; усильнйи напѣмненія его оказались яко насѣньє, котре въ плодывиту землю вкинене, счастливе жниво ѓбѣцює.

Заступники европейскихъ князѣвъ радили на особибѣмъ конгресѣ въ Брукселѣ надъ справою бѣднхъ муринѣвъ; въ розличныхъ державахъ знаменитіи мужѣ усердно тымъ дѣломъ займались; по примѣру своего Архипастыря прочіи Пастырѣ Церкви, а межн ними и Епископы австрійскіи, застановлялися надъ тымъ вопросомъ и надъ способомъ причиняися до того великого дѣла любви святой. Въ многихъ мѣстцяхъ ѓтбувались численніи собранія, щобы одушевленными бесѣдами возбудити заинтересованьєя Африкою и ея несчастными мешканцями, и щобы дѣтчыи товариства заложити. Суть и особнй часописы съ тою цѣлюю, щобы участіє въ тѣмъ дѣлѣ межн людьми удержовати и о успѣхахъ доносити. Поставлено пытанье, чи належить силою оружія въ вѣйнѣ святоѣ помѣчь дати, чи може договорами съ правительствомъ магометанскимъ, або чи не найлѣпша падѣя есть въ дѣятельности христіянскихъ мисіонарѣвъ.

Но хоть и якъ рѣжнйи суть мнѣнія що до наилучшого способу помочи, прецѣдъ одинъ лишь голосъ даєся чути во всѣхъ майже краяхъ Европы, той славныйи голосъ, котрый 800 лѣтъ назадъ гомонѣвъ тутъ тогды, коли розширили вѣсти о страшныхъ терпѣніяхъ христіянъ въ святоѣи землі. Якъ тогды на проповѣдь Петра Амієнского зѣ препорученія Папы повстали хоробріи вѣстоносцѣ, князѣ и рыцарѣ, съ голосомъ: „Г. Богъ тое хоче!“ лишили дѣмъ и родину свою возлюблену, и пѣшли въ землю святу, готовіи и кровь свою проляти въ борбѣ за святу Божу справу: такъ и нынѣ пѣдносятся голосъ: „Г. Богъ тое хоче!“ Г. Богъ хоче тое, щобы мы помагали тымъ, котрі суть людьми такъ якъ мы, ѓтъ Него сотвореніи и кровію Христовою ѓткупленіи. Г. Богъ хоче тое, Спаситель нашъ хоче тое, бо Намѣстникъ Его, нашъ св. Отець Левъ XIII хоче тое!

Правда, не зыває св. Отець до вѣйны святой, але зыває до морального поборованя оныхъ мерзостей, зыває до молитвы и милостынѣи. И ктожь не схоче того! Кто не схоче молитися, щобы Г. Богъ помиловавъ бѣднйи племена муриньскіи, щобы Своимъ всемогучимъ благословеніємъ сопроводжавъ всѣ предпріянія, дѣланіи въ користь тыхъ сожалѣннйи достойныхъ людей! Кто не схоче охотно дары свои оффровати, щобы для тыхъ, котрі дѣло помочи совершають, не бракло доконечныхъ средствъ! — А не забуваймо, що ходитъ ту о выбавленье тыхъ братьєи нашихъ не лишь ѓтъ страшного ярма неволѣ тѣлесной, але заравомъ также ѓтъ ще далеко страшнѣйшого ярма темноты поганьской, въ котрѣи они доси ще находятся!

Пѣтѣшною есть рѣченю, що въ многихъ краяхъ и епархіяхъ, въ Франціи, Бельгійи, Голандіи, Англіи, Испаніи, Италіи, Нѣмеччинѣи и у насъ въ Австрійи позавязовались стоваришеня, котрі ревново дѣломъ симъ займаются и вже великіи сумы на тую благородну цѣль жертвовали.

Особливо же працюють надъ добромъ и спасеніємъ муринѣвъ Священники-мисіонарѣ, дуже часто посередѣ невысказаныхъ трудѣвъ и небезпеченьствъ; и въ дѣлѣ тѣмъ именно що до обучованя и выхованя дѣвчатъ муриньскихъ, помагають имъ законницѣ. Тымъ отже мисіямъ годится якъ найбільше помагати молитвою, и милостынями. Они бо не лише стараются муринѣвъ охоронити або освободити ѓтъ такъ негодного невѣльництва и уцивилізовати ихъ

и до порядного життя напровадити; але они передовсім стараються, увільнити тихъ бѣдныхъ братьевъ нашихъ отъ духовной неволѣ грѣха и діавола и адѣлати ихъ свободными дѣтьми Божиими черезъ спасительну проповѣдь св. Евангелія, и ввести ихъ до купели отродженя въ св. крещенію и до тихъ прочихъ чудныхъ жерель ласки Божой и спасенія, котрѣ изъ божественного Серця Спасителя нашего спливають на душѣ нашѣ во всѣхъ св. Тайнахъ.

А въ тѣмъ великомъ дѣлѣ Священникѣвъ-мисіонарѣвъ участвуютъ всѣ тѣ, котрѣ имъ потрібну помѣчь милостынями подають. Дятого зываемъ всѣхъ Вѣрныхъ Нашой Архіепархіи, каждого пола и стану, щобы по возможности причиналися дарами своими до освобожденя несчастныхъ жителѣвъ Африки отъ тѣлесной и духовной неволѣ; именно черезъ участіе въ складцѣ, котра на тую цѣль пѣсля припису св. Отца во всѣхъ церквахъ щороку въ празникъ Богоявленія збиратися мае.

О имени милосердія Г. І. Христа, котрый въ безконечнѣй любви Своей ко намъ людемъ такъ Себе смиривъ и истощивъ, що видѣ раба пріймивъ и поносью смерть крестну претерпѣвъ, умилосердѣлся надъ бѣдными несчастными муринами въ Африцѣ, памятаючи на слова божественного Спасителя: Понеже сотвори есте единому сихъ братій Моихъ меншихъ, Мнѣ сотворите. (Мат. 25, 40).

При сей спосѣбности препоручаемъ Вѣрнымъ Нашой АЕпархіи якъ найсердѣйше также и прочѣ рочнѣ складки по церквахъ, а именно:

въ великій пятокъ на мисіи и грѣбѣ Христовѣ въ земли святѣй, житємъ и страстьми и смертію Сына Божого освященѣй; дальше въ празникъ Успенія П. Б. на мисіи католическѣй всюды въ свѣтѣ межи блудновѣрцями и невѣрными; дальше

въ свято Покрова П. Б. на неопитѣвъ межи нами; и наконецъ.

въ свято Непорочногo Зачатія П. Б. для св. Отца, яко головы Церкви Христовой, намѣстника Г. І. Христа на земли и отца всѣхъ христіанъ.

Всѣ тѣ складки причинаются впростѣ до славы Г. Б. и Спасителя нашего І. Христа, щобы було одно царство Боже и одна правдива Церковь Христова на цѣлѣй земли; и зарѣвно причинаются они до наибольшого добра и спасенія всѣхъ людей, такъ членѣвъ Церкви св. якъ и блудновѣрцѣвъ и невѣрныхъ. Суть то отже цѣли найлѣпшѣй, на якѣ мы щось изъ тихъ дарѣвъ, котрѣ Г. Богъ намъ дае, офѣровати можемъ.

Поважнѣй и дуже небезпечнѣй суть часы нашѣ, и дуже потребуемъ мы милосердія Божого; тое але доступимъ тымъ певнѣйше, если самѣ милосердными будемъ для тихъ, що такъ дуже помочи нашої потребують; бо такъ мовить Господь: Блаженни милостивѣи, яко тѣи помиловани будуть (Мат. 5, 7).

ВЧ. Душпастьрей одолаеємъ, щобы сіе Наше посланіе вѣрному народови въ недѣлю або урочисте свято огодосили; и обвязуемъ ихъ, щобы высше поименованѣй складки (для Африки, св. землѣ, на мисіи взагалѣ, для неопитѣвъ и для св. Отца) щороку въ означенѣй дни збирали во всѣхъ тихъ церквахъ, матричныхъ або дочерныхъ, въ котрыхъ въ наведенѣй дни парохіальне

набоженство правитися буде — во всѣмъ такъ, якъ тое вже въ Вѣдомостяхъ с. р. ч. 18 (ст. 22 се.) розпоряджене було.

Благодать Господа нашего І. Христа со всѣми вами Братія, аминь.

Дано во Львовѣ при Нашѣй Архикатедральнѣй церквѣ св. ВМ. Георгія дня 1. Липня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополить.

Ч 56.

Ч. 6739. Поручаєся ВЧ. Клиру заведеня рѣзьбы артистично церковной Казимира М. Ходзиньского въ Краковѣ.

Митроп. Консисто́рія поручає Всч. АЕпархіальному Клиру заведеня рѣзьбы артистично церковной, Казимира М. Ходзиньского въ Краковѣ (Улиця колѣіева Ч. 18) котре обвязуєся всякимъ вимогамъ артистичнымъ по цѣнахъ сорозмѣрно низкихъ задосѣть учинити. — Многѣ посвѣдченя стверджають, що вспѣмненѣй К. М. Ходзиньскѣй выконувавъ въ костелахъ работы рѣзьбарскѣй къ задоволеню настоятелей и комитетѣвъ церковныхъ — а уже и наша гр. к. церковь въ Грядѣ (Дек. Львовского) посѣдає иконостасъ выдѣланный въ вспѣмненѣмъ заведеню. — П-и вознамѣренныхъ обсталонкахъ треба относитися впростѣ до тогожъ К. М. Ходзиньского, котрый подробнѣй цѣнникъ своихъ виробѣвъ заразъ перешле, а въ случаю выдатѣйшой працѣ самъ на мѣстци туюжъ перевести обвязуєся.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львовѣ, дня 5. Липня 1893.

Ч. 57.

Ч. 754/орд. Поручаються Житія Святыхъ въ звязи историчнѣй выданѣй Д-ромъ Іос. Мѣльницкимъ

Препоручаються ВЧ. Духовенству Архидіецезальному Житія Святыхъ въ звязи историчнѣй выданѣй Д-ромъ Іос. Мѣльницкимъ, совѣтникомъ и референтомъ Митроп. Консисто́рія и вицеректоромъ духовной семинаріи во Львовѣ. Дѣло то вычерпуюче рѣкъ церковный подѣлене есть на сѣмъ книжокъ въ двоухъ томахъ.

Первый томъ, котрый предлежитъ вже въ цѣлости, обимає 882 сторѣвъ въ велику осмину. Цѣна его 4 зл. р. Съ почтовою пересылкою 4 зл. 15 цт. Можно же дѣстати еще и поодинокѣй выпуски сего тому: Первый выпускъ: I. и II. кн. „Времена отъ сотвореня міра до 117. р. еры поспѣльной“. Сторѣвъ 336. Цѣна 1 зл. 50 цт. Съ пересылкою почтовою 1 зл.

60 цт. Второй выпускъ: III. кн. „Геройскій вѣкъ церкви Христовой.“ Сторѣнь 330. Цѣна 1 зл. 50 цт. Съ почтовою пересылкою 1 зл. 60 цт. Третій выпускъ: IV. кн. „Вѣкъ св. вел. царей Константина и его матери Елены. Побѣда христіанства въ госуд. ретвѣ римскѣмъ.“ Сторѣнь 216. Цѣна 1 зл. р. Съ пересылкою почтовою 1 зл. р. 5 цт.

Второй томъ обнимаетъ три книжки: I. кн. „Преподобніи отцы и матери въ IV. вѣдѣ и въ первой половинѣ V. вѣку.“ II. кн. „Святіи въ дѣтахъ 450—692.“ III. кн. „Святіи вѣнчаніи въ оборонѣ священныхъ образовъ и подвижники единства церковного.“ Въ додатку поданіи будутъ кромѣ списковъ историчныхъ списы указательніи именъ въ порядку календаріюмъ и азбучноу. Сей томъ занимаетъ выше трицати аркушѣвъ, появится же въ р. 1894. Пренумерата на него съ пересылкою почтовою вынесеть 3 зл. р.

Понеже до теперь мало замовленъ того дѣла послѣдовало, то належить звернути тутъ увагу ВЧ. Духовенства на красоту, пользу и необходимость того дѣла.

Человѣкъ освященный есть наиблагороднѣйше сотворѣнне бже, красше отъ цвѣтовъ полевныхъ, отъ дорогихъ камней, отъ звѣздъ небесныхъ, и его житие звертае на себе очи Бога и Ангелѣвъ; „яко позоръ быхомъ міру и ангеломъ и человекомъ“¹⁾ Житія же Святыхъ частію богодухновенными мужами, частію отъ наисвѣтлѣйшихъ отцевъ и найдбнѣйшихъ писателей церковныхъ въ повной своей красотѣ збстали удачно начертаніи и представляются вѣрно въ препорученѣмъ тутъ дѣлѣ. Дѣло то отже отъзначаея красотю. — Побожіе до всего есть пожиточна. „Благочестіе на все полезно есть, обѣтованіе имѣюще живота нынѣшняго и грядущаго“²⁾. Якъ же веде насъ церковь до побожности? Ото отъ крещенія надае она каждому зъ насъ имя одного изъ Святыхъ, поручаючи насъ его отцевъ и обовязуючи насъ наслѣдовати его святіи примѣры. Кромѣ того св. церковь заставляе насъ обходити що дня въ родѣ память иншихъ Святыхъ, въ котрой цѣли св. отцы предали намъ службы Святыхъ въ 12 книгахъ. Слѣдовательно якъ пожиточна есть побожіе до узсываня щасливости временной и вѣчной: такъ пожиточне есть чтеніе Житій Святыхъ календаря церковного, которе успособляе насъ духомъ и истиню почитати празднуемыхъ Святыхъ. Додаймо и то, що есьмо членами церкви Христовой, и що исторія церковна есть намъ проводникомъ житія, звѣздою проводною совѣтовъ, учителькою до добродѣтели, пересторогою отъ грѣхѣвъ. Греки и Римляне и прочіи народы пѣснями и прозою украшали житія отечественныхъ своихъ героѣвъ и предлагали дѣтямъ своимъ до наслѣдованя. Ровно и мы повинни старатися о розширеніи познаня славы героѣвъ вѣры нашей, въ котрыхъ небесніи крови спровадитися желаемъ, и повинни есьмо розвѣжати исторію церкви нашей. До того же придаются Житія Святыхъ Д-ра Г. Мѣльницкаго тымъ ббльше, що выробленіи суть по вымогамъ нынѣшней науки и поясненіи поученіями изъ богословія взятыми.

¹⁾ Кор. 4, 9.

²⁾ Тим. 4, 8.

Наконецъ, если не хотимъ покрытиса вѣчною ганьбою, мусимъ хоронити все заповѣди божіи. „Тогда не постыждуся, внигда прирѣти ми на все заповѣди твоя“). Но въ нынѣшнѣмъ состояніи нашѣмъ, окруженіи приадами и згоршеніями свѣта, потребуемъ могучаго средства чтенія Житій Святыхъ чтобы удержатися въ страхѣ божьмъ и въ любви Бога. Ангелы въ небѣ согрѣшили и потеряли свое начальство. Прародителѣ въ раи согрѣшили и привели весь родъ въ грѣхъ и нужду. И въ нашихъ дняхъ може не еденъ знаменитый камѣль назначеный къ созданію храма божого покотився въ тмнѣніи глубины, се есть въ дуже глубоке и гидке и липке белото грѣховне. Дятого не можемъ запедбати такъ могучаго средства до праведности, якъ суть Житія Святыхъ въ звязи историчной. Зъ поведѣвъ отже красоты, пользы и потребности заслугуютъ Житія Святыхъ въ звязи историчной на то въ повнѣ, абы були записаніи и спроваженіи до всехъ читальнѣ и библиотекъ церковныхъ, приходскихъ тай школьныхъ. Требования и пренумерату належить послати „До Выдавництва Житій Святыхъ Д-ра Іосифа Мѣльницкаго во Львовѣ, Ул. Коперника Ч. 36.“

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовѣ, дня 10. Липня 1893.

Ч. 58.

Ч. 7032. Въ справѣ конверзіи 4 $\frac{1}{2}$ % листѣвъ застави. гал. земск. кред. Товариства на 4%.

О б в ѣ щ е н ь е

Посля обвѣщеного въ урядовой газетѣ Львовской зъ дня 29-го Червня 1893 Ч. 146 оголошеня, приступило гал. Товариство кредитове земске до конверзіи своихъ 4 $\frac{1}{2}$ % листѣвъ заставныхъ на 4% листы заставніи съ 56 лѣтнимъ окресомъ сплачена, а зголошена до конверзіи 4 $\frac{1}{2}$ % листѣвъ заставныхъ на новы 4% будутъ приниманіи въ часѣ отъ 5^о до 20^о Липня 1893. Листы винкульованіи 4 $\frac{1}{2}$ % после того оголошеня не потребуютъ бути въ натурѣ до конверзіи въ томъ речинци предложеніи, но выстарчае, если предложитися Товариству кредитовому земскому списъ сконвертоватися маючихъ листѣвъ и достачный аркуши платничіи. Завзываюся протое настоятелѣ капитулы, монастырей, семинаріи, парохій и иншихъ духовныхъ институцій, чтобы находчійся у нихъ 4 $\frac{1}{2}$ % листы заставніи надбелали разомъ съ аркушами платничими безпроводочно въ цѣли девинкуляції ихъ и конверзіи Митр. Консесторіи.

Отъ Митрополитальной Консесторіи.

Львовѣ, дня 10, Липня 1893.

³⁾ Пе. 118, 6.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) *пѣдъ д. 29. Червня 1893 съ речницѣмъ до дня 24. Серпня 1893:*

- Ч. 6700 — Оглядѣвъ съ прилуч. Монастыроувъ, деканата Холоевского, наданя приватного;
 Ч. 6753 — Чернихѣвцѣ съ прилуч. Верняки, деканата Збаражского, наданя приватного;
 Ч. 6754 — Помонята, деканата Ходорѣвского, наданя приватного,
 Ч. 6755 — Збоиска, деканата Львовско-городского, наданя приватного;

б) *пѣдъ д. 8. Липня 1893 съ речницѣмъ до д. 2 Вересня 1893:*

- Ч. 7005 — Плугоувъ, деканата Золочевского, наданя Ординаріятского.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Липня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 10. Серпня.

Ч. X.

Ч. 60.

Ч. 760/орд. — Щорочна складка въ праздникъ Успенія, на мѣсѣи взагалѣ назначена, маеса сего року вынятково жертвовати спеціально на сѣменища духовнй въ Индіяхъ восточныхъ.

Св. Отецъ Левъ XIII, яко голова Церкви св. обймающей весь свѣтъ, въ своей печаливости памятаючи и за многочисленнй народы Индій восточныхъ, досѣ вже много здѣлавъ для духовного добра тыхъ широкихъ краѣвъ, въ котрыхъ пѣсля преданія вже св. Апостолъ Тома вѣру Христову проповѣдавъ, а много пѣзнѣйше особливо св. Францискъ Ксаверій ревностію апостольскою вславився. Въ тыхъ отже Индіяхъ, котрыхъ переважна часть ще въ темнотѣ поганьства находится, св. Отецъ Левъ XIII черезъ умову, здѣлану съ правительствомъ португальскимъ, усунувъ дотеперѣшну причину до неугоды; потому, где досѣ тамъ вѣрнй пѣдъ надпорядочнымъ управленьемъ Викаріівъ и Префектѣвъ апостольскихъ буди, установивъ св. Отецъ порядочну Іерархію церковну, роздѣливши весь край на 8 епархій, зъ котрыхъ одна почетнй

титуль патриархату одержала; теперь же, чтобы довершити дѣло свое для добра вѣры и Церкви тамже, вознамѣривъ св. Отець заложити тамъ сѣменища духовнѣи, зъ котрыхъ мае выйти свѣи власнѣи Клиръ индѣискѣи — и выдавъ въ тѣи справѣи особне посланіе до Патриархѣи, Приматѣи, Архіепископѣи и Епископѣи католическихъ епархѣи.

Въ тѣи посланіи указуе св. Отець на важнѣи власного народного Клира. Насампередъ зъ природы рѣчи европейскимъ Священникамъ робятъ велику труднѣи мовы тамтѣишѣи и обычаѣи цѣлкомъ инакшѣи, и не могутъ они яко чужѣи у народа такъ легко довѣриѣи найти. Потому дуже за мало есть европейскихъ Священникѣи, и треба тамъ доконче доповнѣи изъ своего индѣиского Клира. Нарештѣи можливе есть (якъ то деинде вже дѣялося) выгнанѣи чужихъ Священникѣи зъ краю; но тогды, якъ тое въ иншихъ краяхъ вже показалося, если есть свѣи Клиръ, вѣра св. помимо того захуеся, але если своего Клира нема, вѣра св., хоть вже розширена, зновъ цѣлкомъ затрачуеся. И вже Апостолы св., где збирали громады христѣианскѣи, звыкли були зъ межѣи нихъ установляти Священникѣи и Епископѣи; що и Папы римскѣи всегда при наверненіи невѣрнихъ народѣи на оцѣи мали.

Такъ отже и Епископы индѣискѣи ухвалили на кѣлькохъ синодахъ своихъ, чтобы въ ихъ епархѣи ихъ основанѣи были сѣменища духовнѣи. Но безъ удѣленой помочи, якъ мовитъ дальше св. Отець, они не суть въ состоянѣи дѣло тое совершити. Апонеже св. Отець самъ помочи такои якъ есть потрѣбна, не може имъ дати, длятого до всѣхъ насъ звертаеся и не сомнѣваеся, що порозумѣвши рѣчь тую, причинимося до неѣи. Вкѣнци удѣлюе св. Отець всѣмъ намъ свое Апостольске благословеніе.

Щобы затѣмъ ѣтиовѣсти завозванію св. Отца въ дѣлѣ такъ важнѣи для славы Г. Бога и Спасителя нашего и для спасенѣи тыхъ дуже численнихъ народѣи, обовязуемъ всѣхъ ВЧ. Душпастврей, абы рѣчь тую въ недѣлю передъ Успеніемъ П. Б. вѣрному народови оголосили, и складку въ праздникъ Успенѣи — котра пѣсля розпорядженѣи въ Вѣдомостяхъ Ч. 18 (ст. 21) що рочно на мисѣи взагалѣи збиратися мае — сего року вынятково спеціально на заложенѣе сѣменищъ духовныхъ въ Индѣи хъ восточныхъ зарядили, и збранѣи грошѣи необавомъ тутъ надѣслали.

Отъ Митрополитального Ординарѣи.

Львѣи, дня 25. Липня 1893.

Ч. 61.

Ч. 7684. Справозданѣе касове фонда Архіепархѣиального вдовичо-сиротиньского съ днемъ 30 Червня 1893.

Митрополитальный Ординарѣи оголошуе предлежащимъ предложене Комисіею фондомъ Архіепархѣиальнымъ свящ. вѣи и сирѣи управляющею слѣдуюче

Справозданѣе касове фонда вдовичо-сиротиньского по греко-кат. священникахъ Архіепархѣи Львѣиской съ днемъ 30 Червня 1893.

Фондъ коренный.		зр.	кр.	зр.	кр.
I. Е ф е к т а м и.					
4 1/2 %	листы застав. гал. зем. кред. Товар. Серія I. ЧЧ. 502, 503, 504, 505, 506 и 507	60000			
	á 10.000 ном. вартости				
	Серія III. ЧЧ. 2059, 2087, 2088, 2089, 4052, 8667, 11081, 11210, 11322, 22028, 22029, 22030	12000			
	á 1.000 ном. вартости				
	Серія V. ЧЧ. 669, 9411, 9529, 2030, 2031, 21023, 21024, 21025,	800			
4 %	á 100 номин. вартости				
	листы застав. гал. зем. кред. Товариства Серія II. ЧЧ. 28, 60, 61, 107 á 5.000 ном. варт.	20000			
	Серія III. ЧЧ. 545, 574, 711, 1078, 1079, 1129	6000			
	á 1.000 ном. вартости				
	Серія IV. Ч. 247 á 500 номин. вартости	500			
	Серія V. ЧЧ. 127, 991 á 100 ном. вартости	200			
4 %	лист. заст. гал. кред. зем. Товариства Серія III. Ч. 1355*)	1000			
4 1/2 %	листы Банку краевого Серія III. Ч. 01252	á 500			
	Серія II. Ч. 03597	á 100			
	I. Ефектами винкульоваными		101100		
II. И п о т е к и.					
	Дѣвоче воспиталище	6000			
	Д-ра Рознера реальность Ч. 97 и 99 2/3, во Львѣи	4600			
	О. Билиньского реальность Ч. 45 въ Стрѣлисахъ	3200			
	Якова Зисмана реальность Ч. 176 2/3, во Львѣи	1050			
	Гавришѣи реальность	64	41		
	II. на ипотекахъ			14914	41

Книжочки щадничй.			
I. Книжочка Гал. касы ошадности 14809**)		836	13
III. въ касѣ ошадности			836 13
К а м е н и ц я			
Вѣрительность перенята зъ Общ. роль. кред. Заведенія			45000
Сплатенй раты 1.		345	27
" " 2.		353	22
" " 3.		361	34
" " 4.		369	66
" " 5.		378	17
" " 6.		386	88
		2194	54
IV. каменница		47194	54
V. Податокъ скарбовый звернутися маючій .		7744	83 1/2
Цѣлый фондъ коренный		171789	91 1/2
торбчній " "		170155	54 1/2
по 30. червня побблшився о .		1634	37

Поясненье що до фонду коренного: *) **)

По причинѣ проектованой конверзиі 5% листбвъ заст. Банку гипотечного, продано выказанный въ попереднѣмъ рахунку листъ застав. Ч. 1440 С. на 1000 зр. пѣсля дневного курсу 1010 зр. получено за купонъ по 1/5 1893 г. 6 зр. 39 кр. по бттягнуеню податку 10 кр. получено разомъ 1016 зр. 29 кр. Натомѣсть закуплено 4% листъ заст. гал. зем. кред. Товариства 56 лѣтний на 1000 зр. по курсѣ 987 зр. 50 кр. съ купономъ по 1/4 1894 на 18 зр. 44 кр. заплачено податокъ 10 кр. разомъ 1006 зр. 4 кр.; узыскапу надвышку въ квотѣ 10 зр. 25 кр. умѣщено на книжочку щадничу Ч 14809, на котру стягнуено такожъ квоты 7 зр. 37 кр. зъ книжочки 34933 и 2 зр. 20 кр. зъ книжочки 39358 такъ, що книжочка 14809 гласяча давнѣйше на 816 зр. 37 кр. гласить теперь на 836 зр. 13 кр.

Фондъ до розпорядимости съ концемъ червня 1893.			
Умѣщено на книжочку щади.	78610	2000	
" " " "	81135	2000	
" " " "	81137	2000	
" " " "	88442	2000	
" " " "	89308	2000	
" " " "	93128	1234	99
Фондъ до розпорядимости выносить			11234 99

Именно бтъ 1/3 — 3/6 було приходу:			
Зъ деканатбвъ		1237	76
Благодѣтелѣ		135	13
При институціи		305	
За увблныенье бтъ испыту конкурсового		50	
За припущенье до испыту		30	
За принятіе до Архідецезіи		135	
Поодиновй особы		2	
Пресвитеры при ординаціи		40	
" оженившйся у цивильныхъ		20	
Процента		2330	50
Зверней запомоги		1	51
Решта касова съ днемъ 31. марта 1893		8056	60 1/2
			12343 50 1/2
Розходу:			
Надъвычайный запомоги		50	
Звычайный		657	80
Предатки		309	
Администрація		263	52 1/2
			1280 32 1/2
Оттягнувши розходы бтъ приходбвъ збстае 1/2			
решта касова			11063 18
Доходу въ каменницѣ:			
въ Цвѣтнн		1155	57
въ Маю		479	53
въ Червни		493	20
I.		2128	30
Розходу:			
репераціи		48	50
податокъ за II. кварталъ		499	48
раты Банку краевого		1408	51
		1956	49
Чистый доходъ зъ каменницѣ			171 81
Цѣлый фондъ до розпорядимости съ концемъ Червня 1893 выносить			11234 99

Ч. 6916 Справозданье Товариства Австр. Червоного Креста за часъ отъ 1. Марта 1892 до 28. Лютого 1893.

Дирекція Австрійского Товариства Червоного Креста подала сего року до публичной вѣдомости зъ ряду 14. справозданье спасительной и патриотичной дѣятельности того Товариства, обнимающей часть отъ 1. Марта 1892 до 28 Лютого с. р. Якъ изъ сего справозданья видно, занимаея дѣлами Товариства Ч. К. найвысшій его Протекторъ, нашъ Найяснѣйшій Монарха, якъ найревнѣйше и приходигъ тому Товариству въ помѣчь, то ставляючи на его чолѣ мужей великодушныхъ и одушевленныхъ для справы Товариства, то заочуючи словомъ и дѣломъ дирекцію до вытревалости и неутомимой працѣ для добра Товариства, то зновъ подаючи ему неразъ помѣчну руку въ цѣли улешена матеріальныхъ его тягарѣвъ. Въ томъ живѣмъ и успѣшнѣмъ несею помочи Австр. Товариству Черв. Креста особливимъ жертволюбиемъ отзначаея такожъ Найяснѣйша Цвсарева и Найдостойнѣйшій Члены Августѣйшого Цвсарского Дѣлу. Справозданье дирекціи Тов. Австр. Ч. Креста подноситъ съ особливимъ натискомъ великій заслуги, положеній для добра и розвою сего Товариства такожъ въ томъ роцѣ черезъ Его ц. и к. Высокѣсть Найдост. Архикнязя Кароля Людвика яко заступника протектора и выражае Ему свою искренну подяку за то, що своимъ щиримъ запрошеньемъ ВЧ. Клира цѣлою Монархію до вспѣльбудѣлу въ добровѣльнѣмъ плеканю хорыхъ на случай вѣйны забезпечивъ сему Товариству дуже успѣшну а такъ потребу дѣятельнѣсть.

Посля того справозданья есть теперь въ провинціяхъ Австр. Монархіи всѣхъ товариствъ Черв. Креста—28, моющихъ 439 филій. Всѣхъ звичайныхъ членѣвъ есть 45 324, а вселюмающихъ членѣвъ есть 2 321, почетныхъ — 175; загальне отже число членѣвъ выносите 47 820, а такъ есть оно въ порѣвнаню съ минувшимъ рокомъ о. 2 708 членѣвъ бѣльше. Товариство краеве и женьске въ Галичинѣ побѣльшилося въ томъ роцѣ о 113 членѣвъ.

Справозданье вспоминаючи на стор. 6. о томъ загальнѣмъ возрастѣ Товариства Черв. Креста такъ выражаея:

„Die Bundesleitung kann nur mitlebhafter Befriedigung und dankbarer Anerkennung constatiren, dass die diesbezügliche Thätigkeit der Vereine auch von sichtbarem Erfolge begleitet war, welcher sich nicht nur in der bedeutenden Vermehrung der Mitgliederzahl, sondern auch in der allseitigen lebendigeren Antheilnahme und Mitwirkung aller Schichten der Bevölkerung an den Aufgaben des Rothen Kreuzes, insbesondere durch Anerbietungen über Privatpflegestätten bekundet.“

Маєтокъ Товариства выносиавъ съ концемъ р. 1892—злр. 4,186,585.27 а такъ въ порѣвнаню съ минувшимъ рокомъ о злр. 21,064.08 бѣльше. До возрасту того капитала причинилися рѣжній краєвій товариства Черв. Кр. особливо черезъ устроюванье концертѣвъ, фестинѣвъ и другихъ забавъ на рѣчь Товариства. Статутами означеній вкладки всѣхъ краєвыхъ и женьскихъ товариствъ спомагательныхъ Ч. К. привнесли вразѣ съ вкладками залеглыми за р. 1891 — злр. 13873. 42.

На щорѣчній и надзвичайній запомогі для ц. к. офицерѣвъ, воякѣвъ, для вѣдѣвъ и сирѣтъ тыхже выдано всего злр. 19060.70, а такъ о 77 злр. бѣльше якъ минувшого року. На приготовлена на случай вѣйны, якъ: на санитарній возы, шпитальній потреби и всякій другій инвентаръ выдано—злр.99.400.

Тивъ выдатки збѣтали черезъ жертволюбіе ВЧ. Клира значно уменьшеній. Тое признае справозданье, коли на стор. 33 — 34 такъ выражаея:

„Bezüglich der Anerbieten der hochwürdigen Geistlichkeit wurde schon im Vorjahre erwähnt, dass es in Anbetracht des Umstandes, dass viele derlei Anerbietungen im Laufe der Jahre direkte an die Bundesvereine gelangten, und von diesen vereinbart und in Evidenz gehalten werden, im Interesse der Uebersichtlichkeit und Einheitlichkeit gelegen wäre, auch die bisher bei der Bundesleitung nach Diözesen in Evidenz gehaltenen Anerbietungen des hochwürdigen Clerus kronländerweise bei den betreffenden Landes-Hilfsvereinen vom Rothen Kreuze in Evidenz zu nehmen und wurde ferner auf die Nothwendigkeit einer Revision der vom hochwürdigen Clerus schon im Jahre 1880 und 1881 gestellten Anerbietungen hingewiesen.“

Seine k. u. k. Hoheit der durchlauchtigste Herr Protoktor-Stellvertreter des Rothen Kreuzes Erzherzog Carl Ludwig hat nun in dieser Angelegenheit die Initiative ergriffen und in einer an sämtliche Erzbischöfe, Bischöfe und Superintendenten der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder gerichteten Einladung nicht nur diese Revision empfohlen, sondern den hochwürdigen Clerus auch zum Anschlusse an die Vereine vom Rothen Kreuze und zur Mitwirkung an der freiwilligen Sanitätspflege im Rahmen des Rothen Kreuzes insbesondere rücksichtlich der Pflege von Kranken und Verwundeten im Kriege ersucht.

Die bisher an Seine k. u. k. Hoheit eingelangten und von Höchstdemselben der Bundesleitung im Videndum-Wege mitgetheilten Berichte und Erklärungen lassen erkennen, dass seitens der hochwürdigsten geistlichen Würdenträger eine umfassende Action zur Unterstützung der freiwilligen Sanitätspflege im Kriege, beziehungsweise zur Förderung der Zwecke des Rothen Kreuzes eingeleitet worden ist, dass ferner nicht nur die meisten von hochwürdigen Clerus in den Jahren 1880 und 1881 gemachten Anerbietungen aufrecht erhalten, sondern dieselben auch noch erweitert und bereits zahlreiche neue Anerbietungen über Spitäler und zur Aufnahme von Verwundeten oder Reconvalescenten in die Privatpflege angemeldet worden sind.

Die Bundesleitung hat in Ausführung des höchsten Befehles Seiner k. u. k. Hoheit die in dieser Angelegenheit zu treffenden weiteren Massnahmen direkte mit den geistlichen Würdenträgern vereinbart, beziehungsweise denselben Vorschläge erstattet, in welcher Weise die Unterstützung der freiwilligen Sanitätspflege durch die hochwürdige Geistlichkeit voraussichtlich die ausgiebigsten Resultate erzielen könnte und dieselben gleichzeitig verständigt, dass sie ihre Vereinsleitungen angewiesen hat, die geschäftsordnungsmässige Durchführung und Evidenthaltung der einzelnen Anerbietungen zu übernehmen und alljährlich in ihren Eingaben auszuweisen, damit auch sei-

tens der Bundesleitung alljährlich eine genaue Uebersicht dieser Anerbietungen im Generalberichte der Gesellschaft publizirt werden könne.“

Справозданье, вычисливши такъ поодинокій корпораціи якъ и поодинокіхъ благородныхъ добродѣвъ, которіи оубровали на случай войны безплатній помѣщена для раненыхъ воюювъ, кладучи особлившій натискъ на тѣ добродѣйства, такъ отъываеся:

„Indem sonach die Bundesleitung die bisher erzielten Resultate nur mit dem wärmsten Danke begrüßen kann, erhofft sie, dass auch die Bundesversammlung den weiteren Ausbau dieser Friedensvorsorge auf Grund der bestehenden Punktationen nur auf das Lebhafteste wünschen wird. Es gehört ja zu den Aufgaben der Bundesvereine mit Vereinen, welche in dem betreffenden Lande zu anderen Zwecken bestehen, jedoch geneigt sind, Leistungen für die freiwillige Sanitätspflege zu übernehmen, die zu einem geächtlichen Zusammenwirken erforderliche Vereinbarung zu treffen und es gehört ferner zu den grundsätzlichen Bestimmungen, möglichst viele freiwillig sich anbietende Personen heranzuziehen, welche zu persönlichen Leistungen im freiwilligen Sanitätsdienste bereit und geeignet sind und insbesondere, wenn — wie im vorliegenden Falle — diese Dienstleistung durchwegs unentgeltlich erfolgt.“

А на стор. 71 читаемъ тѣ слова: „Um jedoch den grossen Anforderungen gerecht zu werden, welche im Kriegsfall an die Vereine schon rücksichtlich der Erhaltung und des Betriebes ihrer Vereins-Sanitäts-Anstalten herantreten werden, erscheint es als höchst wichtig und nothwendig, dass die Vereine der ihnen statutarisch zufallenden Aufgabe betreff Erhöhung ihrer materiellen Leistungsfähigkeit **schon im Frieden** ihre besondere Fürsorge zuwenden. Das Aufgebot einer grossen militärischen Macht — wie dies in den nächsten Kriegen zu erwarten ist — wird fast keine Familie unberührt lassen und den Angehörigen der unter den Waffen stehenden Mannschaften so erhebliche persönliche und finanzielle Opfer auferlegen, dass Sammlungen für Sanitätszwecke während der Kriegszeit selbst manche Hilfsquelle versiegt finden werden“.

Дирекція Австр. Товариства Черв. Креста кѣнчить свое справозданье тѣми словами:

„Und somit schliessen wir den XIV. Generalbericht mit dem warm empfundenen Wunsche, es möge der im abgelaufenen Jahre in sichtlicher und höchst erfreulicher Weise zu Tage getretene neuerliche Aufschwung im Vereinsleben des Rothen Kreuzes eine Aufmunterung für die Bundesvereine zu weiterer segensreicher Arbeit und für alle Freunde des Rothen Kreuzes zum innigen Anschlusse an dasselbe bilden, und es mögen die Bundesvereine auch ferner durch Belehrung immer weitere Kreise heranziehen und dahin streben, dass das Rothe Kreuz Gemeingut aller Menschenfreunde werde.“

„Weil wir schon so glücklich sind, für unsere Bestrebungen das allgemeine Vertrauen errungen zu haben, so müssen wir darauf bedacht sein, uns dieses Vertrauen auch dauernd zu erhalten, was wir nur dadurch ermöglichen können, dass wir alle unser bestes Können und Wollen dafür einse-

tzen, unsere Institution immer vollkommener und derart auszugestalten, dass wir im Ernstfalle unsere Aufgaben in würdiger und segensreicher Weise zum Besten unseres theureren Vaterlandes und der Angehörigen seiner gesammten Wehrkraft, unter dem gnädigsten Schutze unserer Allerhöchsten Protectoren und des Protector-Stellvertreters erfüllen können. Deshalb sei unsere Devise: „Immer vorwärts mit vereinten Kräften.“

До тѣхъ слѣвъ справозданя долучае такожъ Митроп. Ординаріатъ и свое горяче запрошенье ВЧ. Архіепарх. Духовенства до якъ найбільшого вспѣудѣлу въ несеню всякой помочи, потребной сему патріотичному и гуманитарному Товариству. И дѣйстно, скоро возьмемъ на увагу прекрасну цѣль того Товариства, занимаючогоса оборонцами нашої дорогою отчины, до которыхъ належатъ такожъ воюки нашего краю, той цѣвѣт нашої краевой людности, то навѣтъ найбѣднѣйшимъ горожанамъ Галичины не повинна выдаться тяжкою жадна жертва, на которую они здобутися могутъ для добра и розвою того Товариства. Длтого Митроп. Ординаріатъ мае повну надѣю, що ВЧ. Духовенство якъ доси такъ и надалше буде ревно приходити въ помѣчь тому Товариству, своимъ власнымъ жертволюбіемъ и заохотою, а такъ словомъ и дѣломъ, позысуючи своихъ вѣрныхъ яко помѣчникѣвъ для тѣмъ ширшой и успѣшнѣйшой дѣятельности оногo Товариства.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ дня 30. Липня 1893.

Ч. 63.

Ч. 7876. Взымаются Всеч. Уряды деканальні до исправленя задученыхъ оттинковъ шематизма и до предложена тѣхже до 15. Вересня с. р. въ цѣли уложена Шематизма на 1894 рокъ.

Въ задученю пересылаются каждому Всеч. Урядови деканальному листы шематизма относячіся до тамошного деканата съ препорученіемъ, чтобы исправить тѣхже и подати имена Совѣтничѣвъ консисторскихъ, отзназначеныхъ экспозиторіями крылошаньскими, Деканѣвъ и Вицедеканѣвъ, Комисарѣвъ Ординаріатскихъ сервитутовыхъ и школьных, властителейъ и патронѣвъ поодинокихъ мѣстцевостей, душпастырѣвъ рѣкъ рожденія и рукополаганія, дотацію парохіи, податѣвъ, и конгруу або кѣлько доплачуеся до религійного фонда.

Особлившу увагу належить звернути на число душъ парохій и дочерныхъ церквей якъ такожъ выказати катехитѣвъ, ц. к. Староство и почту и такъ исправленій оттинки до 15. Вересня Митрополитальной Консисторіи предложить.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ дня 7. Серпня 1893.

ХРОНИКА.**ИМЕНОВАНИЯ.**

Завѣдателемъ Калушского деканата именованъ:

Ч. 6802 ВЧ. О. Іоаннъ Каратницкій парохъ Долгого.

Вицедеканами именованъ:

Ч. 705/орд. ВЧ. О. Кирилъ Фаціевичъ I-мъ Вицедеканомъ для Ходорбвского декан.

Ч. " " " " Геронъ Кмицакевичъ II-мъ " " " "

Ч. 7349. " " " " Онуфрій Крылицкій Вицедеканомъ " " " " Калушского " " " "

Архіерейску грамоту похвальну получивъ:

Ч. 5783. ВЧ. О. Іосифъ Охримовичъ парохъ Долина

УМѢЩЕНА.

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 5790. Александръ Кобринскій, сотр. Крылоса, въ Цѣневой,

Ч. 6680. Михайлъ Яцевичъ, сотр. Вишенки вел., въ Великополи,

Ч. 6824. Маріанъ Литвинъ, сотр. Выбрановки, тамже,

Ч. 7354. Володиміръ Громницкій, сотр. Тернополя, тамже.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 2768. Іоаннъ Рудый, новопост. пресвитеръ, въ Рогатынѣ,

Ч. 9650. Евстахій Хоминъ, завѣд. Великополи, въ Вишенцѣ вел.,

Ч. 7054. Тома Бородайкевичъ, новопост. пресвитеръ, въ Лашиняѣ

Ч. 7400. Емилианъ Мальчинскій, сотр. Лубянокъ, II-е сотр. въ Тернополи.

в) Въ пропозиціи умѣщены ОО.:

Ч. 4903. на Домажирь: въ тернѣ: 1. Николай Стрѣльбицкій, 2. Володиміръ Лотоцкій, 3. Григорій Рыбчакъ, а въ списѣ: Іоаннъ Бижейко и Ілія Лагола.

Презенты получили ОО.:

Ч. 6600. Дометій Бородайкевичъ на Дзѣвие,

Ч. 6601. Мелетій Дзеровичъ на Волю задеревяцку,

Ч. 6855. Михайлъ Мосора на Поручинѣ,

Ч. 6962. Іоаннъ Гаванскій на Бѣлькѣвцѣ,

Ч. 7328. Григорій Рыбчакъ на Домажирь.

Канон. институцію получивъ:

Ч. 6479. О. Антоній Зарыхта на Чижакѣвцѣ.

Въ пресвитеры рукоположенъ:

Ч. 5333. Ч. Тома Бородайкевичъ.

Некрологія.

Ч. 6824. ВЧ. О. Григорій Туркевичъ, парохъ Выбрановки, померъ д. 24. Червня 1893.

Ч. 6825. " " " " Ігнатій Губчакъ, деканъ и парохъ въ Калушѣ, померъ д. 26. Червня 1893.

Ч. 7005. " " " " Емилианъ Богачевскій, парохъ Плугова, померъ д. 2. Липня 1893.

Ч. 7077. " " " " Михайлъ Лотоцкій, поч. Крылошаннѣ, деканъ и парохъ въ Бродахъ, померъ дня 6. Липня 1893.

Ч. 7354. " " " " Василій Фортуна, поч. Крылошаннѣ, деканъ и парохъ въ Тернополи, померъ дня 16. Липня 1893.

Души ихъ поручаются молитвамъ ВЧ. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 10. Серпня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 25. Серпня.

Ч. XI.

Ч. 64.

Ч. 8309. Дотычно выповѣдження облигацій пожички краевой зъ р. 1885.

Митроп. Консисторія отримала ътъ В. Выдѣлу краевой слѣдуюче:

Ч. 31286.

Обвѣщенье

въ справѣ выповѣдження облигацій пожички краевой зъ року 1885.

Въ мыслѣ ухвалы Высокого Союму зъ дня 29-го Вересня 1892 выповѣдае Выдѣлъ краевой Королевства Галиціи и Володимиріи вразъ съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ облигаціи галицкой пожички краевой зъ року 1885 съ днемъ 1-го Листопада 1893 и съ днемъ тымъ, въ котрѣмъ также ихъ опроцентованье дальше устае, узнае тинжъ платными.

Галицка каса краева во Львѣвъ выплачувати буде ътъ дня 1-го Листопада 1893 всякй предложенй еи облигаціи тои пожички заосмотренй въ текучй купоны въ ихъ номинальнѣй вартости.

Выдѣлъ краевой звертае увагу всѣхъ властителейвъ винкульованыхъ облигацій пожички зъ року 1885, що въ власнѣмъ своимъ интересѣ позиний якъ найвчаснѣйше постаратися у компетентныхъ властей о збвденье на девин-

куляцію такъ, щоби облигаціи тїи могли бути съ днемъ 1-го Листопада 1893 зреализованїи.

Зъ Выдѣлу краєвого Королевства Галиціи и Володимирїи вразъ съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Львѣвъ, 27-го Липня 1893.

Що подаєся до вѣдомости Всч. Духовенства, щоби згаданїи облигаціи, если якї мають винкульованїи, чимъ скорше надѣслали Матр. Консисто́рїи въ цѣли ихъ девинкуляціи, зреализованїи и закупна новыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ.

Ôть Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѣвъ, дня 19. Серпня 1893.

Ч. 65.

Ч. 8302. — Обвѣщенєе конкурсове о принятїе до Львѣвской духовной Семинарїи кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного желающїи до тутейшой гр. кат. духовной Семинарїи зъ Львѣвской Митроп. Архієпархіи бути принятыми, мають до 20-го Вересня 1893 свои прошенїя Митроп. Консисто́рїи предложити, и до нихъ слѣдующїи свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохїяльнаго, що проситель есть сыномъ законно вѣнчанныхъ родителейъ гр. к. обряду и въ тѣмже обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества ôть взгляднаго уряду парохїяльнаго выдана, а ц. к. Староствомъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвочїи наукъ гимназіяльныхъ съ залученьемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слаббсть або яку иншу причину въ теченїю наукъ пѣвочье або довше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтвомъ ôть дотычного уряду деканального и ôть ц. к. Староства выданнымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ и чимъ занимався.

4) Свѣдоцтво нравственности ôть взгляднаго уряду деканального стверджено, въ котрѣмъ кромѣ поведенїя просителя и то выраженымъ бути має, чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровьѣ просителя и о ôтбутѣи природїи или щеплевїи оспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченєе дотычно связи войсковой.

Прошенїя и свѣдоцтва мають бути приписанными марками штемплевыми заосмотренїи. Такожъ увѣдомляються кандидаты стану духовного, що дня 29-го Вересня 1893 мають передъ 8-ою годиною рано къ Архикатедральной церквѣ св. Георгїя явитися, тамже выслушати съ набожностїю св. Литургїю, котра о 8-ой годинѣ для нихъ ôтправится, а по св. Литургїи въ сали до того назначитися мающѣи пѣддаться испытовїи изъ пѣнїи церковного и началъ вѣры христїаньской. При тѣмъ примѣчаєся, що знаочїи пѣнїе гармонїи при

рѣвныхъ прочїихъ условїяхъ будутъ скорше увзглядненїи при принятїю до заведенїя, но за тое будутъ обовязанїи дальше въ гармонїи пѣнїю упражнитися, и на кожде завѣзанье ВСЧ. Ректорату Семинарїи въ тѣмже пѣнїю безусловно участь брати. Дальше въ дни ôть ВСЧ. Ректората Семинарїи выначенїемъ мають назначенїи къ принятїю пѣддаться осмотру лѣкаря заведенїя що до стану здоровья.

Наконецъ має кождый кандидатъ стану духовного при принятїю до Семинарїи выказатися власнымъ молитвословомъ іерейскимъ и изборникомъ службъ церковныхъ. Сїя послѣднѣя точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котрїи уже суть питомцами Семинарїи.

Питомцѣ б. гр. кат. Вѣденской Семинарїи уважатися будутъ поки-що яко належачїи до Семинарїи Львѣвской.

Ôть Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѣвъ, дня 19. Серпня 1893.

Ч. 66.

Ч. 849/орд.—Въ справѣ мающїихся ôтбути реколекцій духовныхъ на дняхъ 27, 28, 29 и 30 Вересня с. р.

На прошенїе Выдѣлу Товариства св. Апостола Павла подаєся до вѣдомости Всеч. Клира Архієдїєцезальнаго, що реколекціи духовнїи для ВСЧ. Духовенства ôтбудутся на дняхъ 27, 28, 29 и 30 лѣт. Вересня с. р. въ гр. кат. духов. Семинарїи во Львѣвъ пѣдъ проводомъ Пр. О. Іеромонаха Плятонида Філяса. Желающїи взяти участь звольте ласкаво ôтнестися до Впр. О. Л. Туркевича, крылошанина и ректора Семинарїи (ул. Коперника Ч. 36) найдальше до 24-го н. ст. Вересня с. р.—Перша наука реколекційна зачнєся о 10. годинѣ передъ полуднемъ въ среду 27-го Вересня. Кошта удержанїя за цѣлїи часъ вынесутъ 3 (три) зр. а. в.

Въ субботу 30-го л. Вересня с. р. заразъ по реколекціяхъ — (если соберєся достаточне число Членѣвъ) ôтбудутся загалнїи зборы Товариства св. Ап. Павла.

Ôть Митрополитального Ординарїята.

Львѣвъ, дня 22. Серпня 1893.

Ч. 69.

Ч. 8709. — Поручаєся БЧ. Священству зарядити якъ найскорше а пранье доброохотныхъ жертвъ на потерпѣвшихъ отъ повены и надсылати тѣ же до канцеляріи Митрополитальной Консистеріи.

Президіумъ Обивательского Комитета ратункового надѣслало тутъ слѣдуючу Одозву:

„Великій дощъ падаючі съ малыми перервами майже черезъ цѣле лѣто спровадили на нашъ край рѣльничій двоюке нещастье. — Въ сторо-нахъ положеныхъ надъ рѣками двурозова повѣнь знишила цѣлко-вито не тѣлько плоды рѣль, но такожъ цѣле майно селянъ, хаты ихъ и загороды, въ инныхъ же завели цѣлу надѣю рѣльника такъ, що живна сего-рѣчній не выстарчатъ, анѣ на засѣвѣ, анѣ на выживленье людности до бу-дучихъ жнивъ.

Послѣдствомъ того буде въ значній части краю голодъ и неѣтлучній отъ него хоробы, а бракъ збѣжа на засѣвѣ перенесе слѣдства нещастья на слѣдуючій рѣкъ господарчій.

Заповѣджена помѣчь зъ фондѣвъ публичныхъ державы и краю муситъ въ першѣмъ разѣ звернутися до повбавленыхъ и хлѣба и стрѣхи, въ жад-нѣмъ однакъ случаю передъ зббраньемъ дотычныхъ тѣль законодательныхъ выстарчити не може, чтобы въ часъ доставити збѣжа на засѣвѣ.

Въ такихъ случаяхъ суспѣльнѣсть сама мае обовязокъ, а заразомъ найбблшій власный интересъ въ тѣмъ, чтобы доброохотными жертвами до-повнити недостаточну помѣчь публичну

Длятого то зъ иниціативы Рады мѣста Львова, котра вже заготовала зъ фондѣвъ мѣскихъ 5.000 зр. на скоре вспоможенье нещастныхъ, завязавъ ся „Обивательскій комитетъ ратунковый“ подѣ предводитель-ствомъ Президіи Магистрату мѣста Львова. — Комитетъ той выбравъ зъ по-межи себе комитетъ стислѣйшій, котрый роздѣливъ чинности ме ки два под-комитеты — именно: акційный и інформаційно-репартиційный.

Комитетъ поднявшися дѣла въ Имя Боже, удаєся до Высокопрепо-добной Консистеріи съ умыльнымъ прошеніемъ, чтобы изъ взгляду на вели-кѣсть нещастья, схотѣла розписаніи складки ласкаво успѣшно поперти и повлѣяла на Духовенство, чтобы воспѣдѣлало при збираню реченыхъ складокъ черезъ Президіумъ Магистрату.“

На прошеніе тоє Президіи Обивательского Комитета ратункового ви-дится Митрополитальна Консистеріа споводованою изъ взгляду на великѣсть нещастья поручити ВЧ. Духовенству, чтобы заохотивши подчасъ проповѣди теплымъ словомъ вѣрныхъ своихъ до дѣла милосердія, зарядило якъ най-скорше збиранье доброохотныхъ жертвъ въ цѣли успѣшого вспоможеня нещастныхъ потерпѣвшихъ отъ повены, а узираній жертвы надсыдало по мож-ности скоро до канцеляріи Митроп. Консистеріи, котора доставить тѣ же на мѣсце назначеня.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. Вересня 1893.

Ч. 70.

Ч. 8793. — Въ справѣ маючогося отбути на дняхъ 10. и 11. Жовтня с. р. испытя конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ отбудеся на дняхъ 10. и 11. н. ст. Жовтня с. р.

Получившій позволенье приступити до того испытю мають о $\frac{1}{2}$ 8 год. рано дня 10-го Жовтня 1893 въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслу-хана Службы Божой „о призванье помочи св. Духа“ явитися, потѣмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ збратися, где на приготованѣмъ до того листѣ впишутъ свои имена и выкажутъ позволеньемъ до приступленя къ тому испытю Дальшій порядокъ обвѣстится устно передъ испытюмъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 2. Вересня 1893.

Ч. 71.

Ч. 9335. Въ справѣ выповѣдженя облигацій галицкои пожички краевой зъ р. 1885. —

Въ мысль ухвалы Высокого Сойму зъ дня 29-го Вересня 1892 выпо-вѣвъ Выдѣлъ краевой королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ облигаціи галицкои пожички краевой зъ р. 1885 и оголосивъ дня 27. Липця 1883 Ч. 31236, що съ днемъ 1-го Листопада 1893 утає дальше опроцентованье повысшихъ облигацій.

Зываєся протое всѣхъ парохѣвъ або ихъ заступникѣвъ, настоятелѣвъ капитулы, семинаріи духовной, монастырей и иншихъ духовныхъ институцій чтобы находячійся въ ихъ посѣданю облигаціи пожички краевой зъ р. 1885 вразъ съ аркушами платничими переслали до Митроп. Консистеріи найдаль-ше до 15-го Жовтня 1893.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. Вересня 1893.

Обвѣщенія конкурсові.

Митропол. Консисторія розписує на конкурсъ съ речинцемъ до д. 28. Жовтня 1893 слѣдуючі парохіи:

- Ч. 8732. — Повѣтно съ прилучеными Цунѣвъ, Сторона и Зушиць, деканата Городецького, надана Преосв. Архієпископа Львѣвского обр. лат.;
- Ч. 8733. — Новосельць съ прилученою Пбдлѣски, деканата Ходорѣвского надана приватного;
- Ч. 8734. — Мостище съ прилученою Копанка, деканата Калущского, надана Его Величества Цѣсаря;
- Ч. 8737. — Ольховець, деканата Бережаньского, надана приватного;
- Ч. 8738. — Тухолька, деканата Скольского, надана приватного;
- Ч. 8739. — Дубровиця, деканата Городецького, надана приватного.

Львѣвъ, дня 2. Вересня 1893.

ХРОНИКА.**Именованя.**

Почетнымъ Совѣтникомъ Митропол. Консисторіи именованый:

Ч. 802/орд. — ВСЧ. О. Василій Червецкій парохъ Сѣльця белзкого (Епархія Перемышль-сков).

Завѣдателемъ Бродского деканата именованый:

Ч. 7273. ВСЧ. О. Іоаннъ Сѣрко парохъ въ Гаяхъ старобродскихъ.

Умѣщеня.

а) *Excurrendo завѣдательства получили* ОО.:

Ч. 7005. Антоній Яновичъ, парохъ Струтына, въ Плуговѣ;

Ч. 7097. Іоаннъ Мрыглодовичъ, парохъ Дытковецъ, въ Бродяхъ.

б) *Сотрудничество получили:*

Ч. 7772. О. Іоаннъ Рейтаровскій, сотр. Гуцанокъ, въ Любянкахъ выжи.

Введеніи ОО.:

- Ч. 5958. Богданъ Копытчакъ въ сотр. въ Сорокахъ,
- Ч. 6153. Михайлъ Ганкевичъ яко парохъ церкви св. АА. Петра и Павла во Львовѣ.
- Ч. 6251. Теофілъ Копытянскій въ II сотр. въ Збаражѣ,
- Ч. 6862. Викторъ Езерскій яко парохъ Полонячъ,
- Ч. 7154. Антоній Зарыхта яко парохъ Чижикова,
- Ч. 7155 Михайлъ Яцкевичъ въ завѣд. Великополя,
- Ч. 7155 Евстахій Хомячъ въ сотр. въ Вашенцѣ вел.,
- Ч. 7371. Тома Бородайкевичъ въ сотр. Лапшиячъ,
- Ч. 7517. Маріянъ Литвинъ въ завѣд. Выбрановки,
- Ч. 7829. Володиміръ Громницкій въ завѣд. въ Тернополи,
- Ч. 7931. Александръ Кобрынскій въ завѣд. Цѣневой,
- Ч. 7943. Емиліянъ Мальчинскій въ сотр. въ Тернополи,
- Ч. 8132. Іоаннъ Рейтаровскій въ сотр. въ Лубянкахъ.

Увѣльненіи ОО.

- Ч. 7155. Михайлъ Яцкевичъ отъ сотр. въ Вашенцѣ вел.,
- Ч. 7156. Евстахій Хомячъ отъ завѣд. въ Великополи,
- Ч. 7981. Емиліянъ Мальчинскій отъ сотр. въ Лубянкахъ,
- Ч. 8132. Іоаннъ Рейтаровскій отъ сотр. въ Гуцанкахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

- Ч. 6798. — на Рыбники: въ терні 1. Корнелій Дудкевичъ, 2. Іоаннъ Дурбакъ, 3. Іоаннъ Габрусьевичъ; — а въ снѣвъ: Теофілъ Петровскій, Володиміръ Лотоцкій, Володиміръ Филиповскій, Александръ Меруновичъ, Стефанъ Лежогубскій, Теофілъ Любинецкій, Ярославъ Стеткевичъ, Николай Кмицкевичъ, Михайлъ Мосора, Михайлъ Гарбачевскій, Василій Курдыдычъ и Лаврентій Дьяковскій;
- Ч. 6800. — на Хутарь: 1. Николай Курбасъ и 2. Климентій Роснецкій.
- Ч. 6801. — на Скнилѣвъ: 1. Теодоръ Леонтовичъ, 2. Іосифъ Фодисъ и 3. Григорій Пряхитко

Презенты получили 00.:

- Ч. 7626. Андрей Пеленьскій на Квѣгвинчи,
 Ч. 8480. Іоаннъ Левницькій на Нове село {
 Ч. „ Іларій Курбасъ на Глузге { въ дорожѣ замѣны.

Зъ полученной грамоты презентаціонной зрезигновали 00.:

- Ч. 7145. Іоаннъ Гаваньскій на Бѣлѣвцѣ,
 Ч. 8107. Климентій Роснецкій на Тухолку.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 6855. Михаила Мосоры на Поручинѣ,
 Ч. 7328. Григорія Рыбчака на Домажирѣ,
 Ч. 7626. Андрея Пеленьского на Квѣгвинчи.

В. Президія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на канон. институціи 00.:

- Ч. 7664. Михаила Мосоры на Поручинѣ,
 Ч. 8096. Андрея Пеленьского на Квѣгвинчи,
 Ч. 8123. Григорія Рыбчака на Домажирѣ.

До канон. институціи възванъ 00.:

- Ч. 3742. Николай Кукурудза на Баличи нагѣрній,
 Ч. 5178. Петръ Гаранюкъ на Осталовичи,
 Ч. 5179. Ізидоръ Зьельскій на Милятынѣ,
 Ч. 6482. Іоаннъ Стрѣльбицкій на Наварію,
 Ч. 6600. Дометій Бородайкевичъ на Лдзѣне,
 Ч. 6601. Мелетій Дзеровичъ на Волю задеревациу,
 Ч. 8096. Андрей Пеленьскій на Квѣгвинчи.

Декретъ увѣльнення ѳтъ испита конкурсового парохіяльного на протягъ шести лѣтъ получили 00.:

- Ч. 5482. Іоаннъ Мащакъ парохъ Потуроръ,
 Ч. 5697. Іоаннъ Завадовскій парохъ Увиня,
 Ч. 6424. Іларій Курбасъ парохъ Нового села,
 Ч. 6736. Дрѣ Титъ Мышковскій префектъ Семинаріи,
 Ч. 6941. Созонтъ Медвецкій парохъ Ольхѣвки,
 Ч. 7012. Теодоръ Величковскій парохъ Букачовець,
 Ч. 7151. Александръ Юрикъ парохъ Стѣльска,
 Ч. 7820. Іеронимъ Алексевичъ парохъ Зарудя,
 Ч. 8164. Симеонъ Пѣтушевскій парохъ Сасова.

Испитъ конкурсовый парохіяльный выдержали 00.:

- Ч. 6783. — Михаилъ Бачинскій, Петръ Богачевскій, Сильвестеръ Богачевскій, Адамъ Витвицкій, Стефанъ Донаровичъ, Григорій Дычковскій, Корнилій Дудыкевичъ, Яковъ Зробекъ, Григорій Комаряньскій, Евгенийъ Кудчинскій, Николай Малый, Іоаннъ Насальскій, Стефанъ Пытлякъ, Володиміръ Сабать, Михаилъ Сосенко, Іоаннъ Сѣрко, Филемонъ Тарнавскій, Іосифъ Терлецкій, Михаилъ Тындюкъ, Константинъ Целевичъ и Володиміръ Чейбѣл.

Митроп. Консистерія вставилась до В. ц. к. Намѣстничества:

а) о платѣ зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 4517. въ Побужанахъ,
 Ч. 6294. въ Заболотцахъ,
 Ч. 7372. въ Буцѣкахъ,
 Ч. 7374. въ Илавчу,
 Ч. 7420. въ Струтинѣ нижнѣмъ;

б) о удѣленіи запомаги зъ фонда религ. 00.:

- Ч. 3596. Леонарду Куницкому пароху Боратина,
 Ч. 3818. Іоанну Леонтовичу пароху Шнирова,
 Ч. 3821. Николаю Поджаркови пароху Гавѣвъ,
 Ч. 7244. Николаю Рыбаку пароху Шумлянѣ.

в) о дарѣ милости для свящ. едѣвъ:

- Ч. 6527. Маріи Крупки,
 Ч. 6597. Цециліи Гуглевичъ,
 Ч. 6710. Кляментины Луцков.

В. ц. к. Намѣстничество заздѣдомило Митроп. Консистерію, що В. ц. к. Министерство асигновало платѣ зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 6443. въ Рогатынѣ на часть душпаствырства теперѣшного пароха,
 Ч. 6474. въ Бѣлѣмъ камени на 1 рѣкъ,
 Ч. 6634. въ Иванчанахъ „ „ „ „
 Ч. 7713. въ Романовѣ „ „ „ „
 Ч. 8144. въ Верешинѣ на часть душпаствырства теперѣшного пароха,
 Ч. 8174. въ Стрыевцѣ на 1 рѣкъ.

Власть двѣ Службы Божіи въ недѣли и свята ѳтправляти получили 00.:

- Ч. 517/орд. Емилианъ Чайковскій, парохъ Глубочка вел., одну въ церквѣ парох., а другую въ каплицѣ приватной тамошного патрона;
 Ч. 6349. Николай Сенишинъ парохъ Берездовецъ до кѣнца Червня 1894 р. що третей недѣлѣ, а го одну въ Берездовцахъ а другую въ дочерней Малеховѣ;
 Ч. 7010. Володиміръ Коновадецъ парохъ Малехова до кѣнца Липня 1894.

Выс. ц. к. Министерство войны заименовало капеляномъ войсковымъ II. класы въ резервѣ:

- Ч. 6829. О. Зеновія Гутковского.

Митроп. Ординаріятъ соглашаеся на принятіе въ новиціатъ чина св. Василія В. въ Добромили

- Ч. 4687. Тимотея Монцѣблвича.

Престоль упривилеованный получила церковь:

- Ч. 8088. въ Пойлѣ.

Архіерейскій грамоты похвальній получили.:

- Ч. 659/орд. Іоаннъ Лясковскій, начальникъ громады Нестѣрѣвцѣ, за ревне занимаеся около реставраціи тамошной церкви;

- Ч. 777/орд. Василій Жеребецкій, парохіяннъ въ Лозинѣ, за ревне 20-лѣтне повненіе
обязковъ провизора церковного и жертводіюбіе для тамошней церкви.
Ч. 5942. Агафія Рештанкѣ, парохіянка церкви въ Дмитровичахъ, за значительнѣйшій
жертвы для тамошней церкви.

Свѣдоцтва квалификаційнн на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 5337. Петръ Суха,
Ч. 7847. Петръ Фостякъ.

Ч. 8136. — Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ отъ 1. Марта до конца
Липня 1893 до канцеляріи Митроп. Консистеріи:

а) на потребы святѣйшого Отца:

Дня $\frac{1}{3}$	— ВЧ. Урядъ парох. Архикатедр. церкви св. ВМ. Георгія	4 зр.	68 кр.
" $\frac{22}{4}$	— ВЧ. О. Андрей Яворскій парохъ Борусова	— "	50 "
" $\frac{24}{4}$	— Церковь ОО. Василія въ Львовѣ	8 "	— "
" "	— ВЧ. Урядъ парох. въ Краснѣмъ	2 "	50 "
" $\frac{25}{4}$	— " " " въ Иванѣвцяхъ	2 "	60 "
" $\frac{10}{5}$	— " " " Архикатедр. церкви св. ВМ. Георгія	2 "	70 "
	Разомъ	20 зр.	98 кр.

б) на даръ св. Отцу по поводу Его 50-лѣтнего Епископскаго Юбилея:

Дня $\frac{1}{3}$	— ВЧ. Урядъ парох. въ Кривѣмъ	5 зр.	— кр.
" "	— " " " въ Теревовлі	15 "	— "
" "	— " " " въ Дмитровѣ	12 "	— "
" "	— " " " въ Красносельцяхъ	7 "	60 "
" "	— " " " въ Сѣвцѣ	7 "	15 "
" "	— " " " въ Прошевой	7 "	— "
" "	— " " " въ Кальнѣмъ	6 "	— "
" "	— " " " въ Подкамени	6 "	— "
" "	— " " " въ Корсовѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Подгоркахъ	5 "	— "
" "	— " " " въ Чернолозцяхъ	5 "	60 "
" "	— " " " въ Голдовичахъ	5 "	— "
" "	— " " " въ Вороцовѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Розвадовѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Вербовѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Зарубинцяхъ	5 "	— "
" "	— " " " въ Яновѣ	4 "	40 "
" "	— " " " въ Дараховѣ	4 "	30 "
" "	— " " " въ Качанѣвцѣ	4 "	25 "
" "	— " " " въ Манявѣ	3 "	— "
" "	— " " " въ Рыбниккахъ	3 "	— "
" "	— " " " въ Урлевѣ	3 "	— "
" "	— " " " въ Полянѣ	2 "	— "
" "	— " " " въ Медынѣ	2 "	— "
" "	— " " " въ Соколовѣ	1 "	70 "

дня $\frac{1}{3}$	— ВЧ. Урядъ парох. въ Славной	1 зр.	50 кр.
" "	— " " " въ Хмелнескахъ	1 "	— "
" "	— " " " въ Новосельцяхъ	3 "	— "
" "	— " " " въ Бѣлѣмъ камени	15 "	— "
" $\frac{2}{3}$	— " " " въ Шилахъ	11 "	— "
" "	— " " " въ Выровѣ	10 "	— "
" "	— " " " въ Супранѣвцѣ	9 "	— "
" "	— " " " въ Оплуцку	9 "	— "
" "	— " " " въ Иванчанахъ	7 "	— "
" "	— " " " въ Гаяхъ старобродскихъ	5 "	50 "
" "	— " " " въ Налужу	5 "	— "
" "	— " " " въ Бужку	5 "	— "
" "	— " " " въ Кутыци	5 "	— "
" "	— " " " въ Цѣшкахъ	5 "	— "
" "	— " " " въ Терпилѣвцѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Покровцяхъ	4 "	— "
" "	— " " " въ Марковой	4 "	— "
" "	— " " " въ Волотнѣ	3 "	20 "
" "	— " " " въ Иловѣ	2 "	50 "
" "	— " " " въ Пуковѣ	1 "	22 "
" "	— " " " въ Голубицѣ	2 "	— "
" $\frac{3}{3}$	— " " " въ Долнѣ	10 "	— "
" "	— " " " въ Козловѣ	15 "	— "
" "	— " " " въ Розгадовѣ	5 "	50 "
" "	— " " " въ Хильчичахъ	5 "	— "
" "	— Ч. Братство подѣ покровомъ Пр. Дѣвы Маріи въ Рогатинѣ	5 "	— "
" $\frac{4}{3}$	— ВЧ. Урядъ парох. въ Сугровѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Дубю	4 "	— "
" "	— " " " въ Млынскихъ	3 "	22 "
" "	— " " " въ Подгородцяхъ	3 "	20 "
" "	— " " " въ Побужанахъ	3 "	17 "
" "	— " " " въ Букачѣвцяхъ	3 "	10 "
" "	— " " " въ Луцѣ	3 "	08 "
" "	— " " " въ Коронатникахъ	3 "	— "
" "	— " " " въ Москалѣвцѣ	2 "	97 "
" "	— " " " въ Дунаевѣ	2 "	92 "
" "	— " " " въ Петранцѣ	2 "	05 "
" "	— " " " въ Потоцѣ	1 "	50 "
" "	— " " " въ Ходачковѣ вел.	10 "	— "
" "	— " " " въ Чернихѣвцяхъ	10 "	— "
" "	— " " " въ Иванѣвцѣ	7 "	— "
" "	— " " " въ Вертелцѣ	5 "	— "
" "	— " " " въ Володимирцяхъ	5 "	— "
" "	— " " " въ Печенѣ	4 "	30 "
" "	— " " " въ Черницѣ	4 "	07 "
" $\frac{5}{3}$	— " " " въ Угѣховичахъ	3 "	20 "
" "	— " " " въ Ходоровѣ	3 "	— "
" "	— " " " въ Подгорцяхъ	4 "	— "
" "	— Церковь св. А. А. Петра и Павла во Львовѣ	2 "	50 "
" "	— ВЧ. О. Іоаннъ Бакочичъ завѣд. парохіи св. АА. Петра и Павла во Львовѣ	1 "	— "
" $\frac{6}{3}$	— ВЧ. Урядъ парох. въ Несторѣвцяхъ	12 "	57 "
" "	— " " " въ Нараевѣ	12 "	— "
" "	— " " " въ Радеховѣ	12 "	— "

дня	ВЧ. Урядъ парох.	въ	Черниховъ	8	зр.	—	кр.
"	"	"	въ Козбѣцѣ	7	"	—	"
"	"	"	въ Рожискахъ	8	"	—	"
"	"	"	въ Свистельникахъ	6	"	23	"
"	"	"	въ Гльбовичахъ вел.	6	"	—	"
"	"	"	въ Августовцѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Окаѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Кривѣмъ	5	"	—	"
"	"	"	въ Невицяхъ	4	"	—	"
"	"	"	въ Гологорахъ	3	"	50	"
"	"	"	въ Вербицѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Кйданцахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Бѣлоголовахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Доброводахъ	2	"	72	"
"	"	"	въ Ляцкѣмъ вел.	2	"	50	"
"	"	"	въ Рахинѣ	2	"	50	"
"	"	"	въ Вишенцѣ малой	2	"	—	"
"	"	"	въ Соколѣвцѣ	2	"	—	"
"	"	"	въ Лопушаняхъ	1	"	80	"
"	"	"	въ Ходовичахъ	1	"	50	"
"	"	"	въ Жиравцѣ	11	"	60	"
"	"	"	въ Болеховѣ	5	"	50	"
"	"	"	въ Угъшкѣмъ	5	"	—	"
"	"	"	въ Каровѣ	3	"	—	"
"	7/3	"	въ Шельскакахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Ибдгородцахъ	2	"	—	"
"	"	"	въ Путятиницахъ	1	"	—	"
"	"	"	въ Урычѣ	1	"	—	"
"	8/3	"	въ Заштовѣ	6	"	—	"
"	"	"	св. Пятницѣ въ Львовѣ	25	"	—	"
"	"	"	въ Луцѣ	30	"	—	"
"	"	"	въ Настасовѣ	10	"	—	"
"	"	"	въ Бродахъ	10	"	10	"
"	"	"	въ Сущинѣ	7	"	70	"
"	"	"	въ Станимирѣ	5	"	60	"
"	"	"	въ Булинѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Махновцахъ	4	"	60	"
"	"	"	въ Боратинѣ	3	"	90	"
"	"	"	въ Ясеновѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Медынѣ	1	"	50	"
"	"	"	Писинскій Урядъ декан.	44	"	60	"
"	"	"	Урядъ парох. въ Новосѣлкахъ лѣскихъ	13	"	—	"
"	"	"	въ Глиннахъ мѣстѣ	10	"	—	"
"	"	"	въ Кальнѣмъ	6	"	—	"
"	9/3	"	въ Колодѣвцѣ	5	зр.	—	кр.
"	"	"	въ Слободѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Высоцкѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Деревлянахъ	—	"	50	"
"	10/3	"	въ Дычкѣмъ	7	"	14	"
"	"	"	въ Шляхтинцахъ	7	"	—	"
"	"	"	въ Стрыю	6	"	56	"
"	"	"	въ Волѣ догголуцкой	3	"	—	"
"	13/3	"	въ Яновцѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Велдѣжѣ	3	"	—	"

дня	ВЧ. Урядъ парох.	въ	Лецѣвцѣ	2	зр.	—	кр.
"	"	"	въ Дубѣ	4	"	—	"
"	"	"	въ Рожнятовѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Стояновѣ	6	"	—	"
"	"	"	въ Середопольцахъ	7	"	—	"
"	"	"	въ Синковѣ	2	"	—	"
"	"	"	въ Куликовѣ	1	"	05	"
"	"	"	въ Турѣ	6	"	—	"
"	"	"	въ Заболотцахъ	5	"	—	"
"	"	"	въ Прысовцахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Озеряницѣ	4	"	—	"
"	"	"	въ Нуци	2	"	—	"
"	"	"	въ Выпискахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Датковцахъ	6	"	—	"
"	"	"	въ Вистовой	2	"	—	"
"	"	"	въ Зарудю	5	"	06	"
"	"	"	въ Зарванцѣ	15	"	06	"
"	"	"	въ Ниневѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Германовѣ	3	"	90	"
"	14/3	"	Толмацкій Урядъ декан.	144	"	01	"
"	"	"	Урядъ парох. въ Токахъ	12	"	—	"
"	"	"	въ Керницѣ	10	"	—	"
"	"	"	въ Козарахъ	—	"	61	"
"	15/3	"	въ Сорокахъ	8	"	—	"
"	15/3	"	Урядъ парох. въ Горнинѣ	6	"	—	"
"	"	"	въ Пенякахъ	3	"	—	"
"	"	"	въ Вербилбцахъ	4	"	—	"
"	"	"	въ Голгочѣ	4	"	17	"
"	"	"	въ Креховичахъ	4	"	10	"
"	16/3	"	въ Рудникахъ	10	"	—	"
"	"	"	въ Долинѣ	5	"	—	"
"	"	"	въ Подусовѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Полтвѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Пѣсочной	2	"	—	"
"	"	"	въ Козбѣцѣ	6	"	—	"
"	"	"	въ Добротворѣ	5	"	20	"
"	"	"	въ Неслуховѣ	1	"	80	"
"	"	"	въ Соколѣ	4	"	—	"
"	"	"	въ Якимовѣ	3	"	—	"
"	"	"	въ Лопянцѣ	5	"	—	"
"	18/3	"	въ Крушельницѣ	2	"	—	"
"	"	"	въ Лашкахъ корол.	5	"	—	"
"	"	"	въ Дулибахъ	14	"	06	"
"	"	"	въ Межирѣчѣ	2	"	—	"
"	"	"	въ Зовадцѣ	4	"	—	"
"	20/3	"	въ Дубянкахъ	13	"	—	"
"	"	"	въ Тухлѣ	2	"	—	"
"	21/3	"	въ Бережницѣ шлях.	4	"	—	"
"	"	"	въ Каменѣ	1	"	02	"
"	"	"	въ Калагорѣвцѣ	7	"	—	"
"	"	"	въ Могальницѣ	19	"	20	"
"	"	"	въ Мальчицахъ	6	"	—	"
"	"	"	въ Повѣтѣ	4	"	17	"
"	"	"	въ Дусановѣ	6	"	50	"

дня 22	ВЧ. Урядъ парох. въ Десятникахъ	4	зр.	—	гр.
" "	въ Яленковагомі	3	"	50	"
" "	въ Стольску	5	"	—	"
" 23	въ Вишневику	8	"	21	"
" 23	въ Старискахъ	6	"	—	"
" "	въ Устю	6	"	—	"
" "	въ Подлищяхъ	3	"	20	"
" "	въ Балучинѣ	2	"	20	"
" "	въ Лопатинѣ	3	"	—	"
" 27	въ Дрыщевѣ	10	"	—	"
" "	въ Пацыковѣ	6	"	—	"
" "	въ Коростовичахъ	5	"	—	"
" "	въ Лтовиску	4	"	—	"
" 28	въ Годосковичахъ	10	"	—	"
" 28	въ Богдановцѣ	3	"	—	"
" 29	въ Грымаловѣ	10	"	—	"
" "	Церковь ОО. Василія въ Львовѣ	9	"	—	"
" "	ВЧ. Урядъ парох. въ Русатичахъ	12	"	—	"
" "	въ Старомѣшинѣ	10	"	—	"
" "	въ Саранчукахъ	6	"	—	"
" "	въ Тростяницѣ мал.	3	"	—	"
" 31	въ Глубочку вел.	11	"	79	"
" "	въ Стремилчу	4	"	95	"
" "	въ Кустынѣ	1	"	—	"
" "	въ Хмѣльнѣ	4	"	70	"
" "	въ Лашковѣ	2	"	50	"
" "	въ Лопатынѣ	1	"	—	"
" 1	въ Ярославичахъ	5	"	—	"
" 1	въ Вербовичу	3	"	—	"
" 4	Преосвящ. Перемышльскій Ординаріатъ	275	"	29	"
" "	ВЧ. Урядъ парох. въ Демяновѣ	3	"	—	"
" "	въ Золочевѣ	14	"	—	"
" 5	въ Увину	6	"	06	"
" "	въ Нуци	2	"	—	"
" "	въ Долинянахъ	4	"	—	"
" 7	Урядъ парох. въ Олшевѣ	5	"	—	"
" 11	въ Струтинѣ нижн.	4	"	—	"
" "	въ Новосѣлцѣ кутѣ.	3	"	—	"
" "	въ Стегнѣвцяхъ	3	"	—	"
" "	въ Кривомѣ	2	"	60	"
" "	въ Заставцахъ подъ Голгочемъ	1	"	50	"
" "	въ Гарбузовѣ	1	"	50	"
" "	въ Церковнѣ	1	"	10	"
" 12	въ Черепинѣ	2	"	—	"
" "	въ Турбичѣ	7	"	—	"
" "	въ Баличахъ подоржн.	2	"	50	"
" 14	въ Рыковѣ	2	"	50	"
" "	въ Верешцѣ	3	"	—	"
" 16	въ Подгайцахъ	7	"	55	"
" "	въ Студичѣ	6	"	—	"
" "	въ Тухольцѣ	3	"	—	"
" "	въ Выбудовѣ	1	"	15	"
" 18	въ Ляховичахъ зарѣчныхъ	5	"	—	"
" "	въ Седлисахъ	1	"	—	"

дня 18	ВЧ. Урядъ парох. въ Звенигородѣ	5	зр.	26	кр.
" "	въ Дубчу	5	"	—	"
" "	въ Городку	9	"	—	"
" "	въ Акрышорахъ	2	"	—	"
" "	въ Кадлубискахъ	3	"	—	"
" "	въ Глешавѣ	5	"	22	"
" "	въ Вишневи	3	"	—	"
" "	въ Бабинцахъ	5	"	—	"
" 19	въ Закомарѣ	3	"	—	"
" "	въ Бѣлбѣ	4	"	—	"
" "	въ Княжбѣ	3	"	—	"
" "	въ Молодиньчу	1	"	50	"
" "	въ Жолчевѣ	10	"	—	"
" 21	въ Ольшаницѣ	3	"	—	"
" "	въ Ольхѣвцѣ	8	"	—	"
" "	въ Лучиньцахъ	1	"	60	"
" "	въ Буску	5	"	75	"
" "	въ Соколовцѣ	1	"	65	"
" 22	въ Подусѣльнѣ	7	"	—	"
" "	въ Никлаевѣ	1	"	10	"
" "	въ Шоломынѣ	3	"	—	"
" "	О. Яворскій парохъ Борусова	1	"	—	"
" "	Урядъ парох. въ Устью епископскѣмъ	4	"	—	"
" 24	въ Сервирахъ	1	"	—	"
" "	въ Каменцѣ струм.	13	"	—	"
" "	въ Черчи	9	"	—	"
" "	въ Кутахъ	4	"	—	"
" "	въ Подмихайлю	12	"	—	"
" 25	въ Подъярковѣ	1	"	—	"
" 27	въ Острѣвцѣ	3	"	—	"
" "	въ Станиславичу	5	"	—	"
" "	въ Серетци	4	"	—	"
" "	въ Глѣбовичахъ свѣрек.	6	"	—	"
" 28	въ Псарахъ	13	"	—	"
" 29	Всесв. О. Д-ръ Кл. Сарнацкій Протоигуменъ Ч. св. В. В.	100	"	—	"
" "	ВЧ. Болехѣвскій Урядъ декан.	4	"	—	"
" "	Урядъ парох. въ Солонцѣ	4	"	—	"
" 1/5	въ Скалатѣ стар.	2	"	—	"
" "	въ Дубовцяхъ	—	"	90	"
" "	въ Боратинѣ	—	"	76	"
" 2/5	въ Тернополи	16	"	—	"
" "	въ Мышковичахъ	5	"	—	"
" "	въ Буцневѣ	2	"	35	"
" "	въ Байковцяхъ	7	"	40	"
" "	въ Баворовѣ	2	"	—	"
" "	въ Бѣлбѣ	4	"	—	"
" "	въ Денесовѣ	2	"	—	"
" 3/5	О. Изидоръ Долинянскій Духовникъ Семинаріи	5	"	—	"
" 4/5	Урядъ парох. въ Градѣ	5	"	60	"
" 6/5	въ Тасовѣ	2	"	—	"
" "	въ Васючинѣ	5	"	—	"
" "	въ Дѣдушницяхъ мал.	3	"	—	"
" "	въ Камянкахъ	6	"	—	"
" "	въ Мшанѣ	15	"	—	"

дня 8/5	ВЧ. Урядъ парох. въ Сливкахъ	3 зр.	50 кр.
" "	въ Куичинцахъ	2 " "	" "
" "	въ Смержи	1 " "	" "
" "	въ Волцневъ	3 " "	50 "
9/5	въ Галачи	3 " "	80 "
10/5	въ Ставчаныхъ	5 " "	30 "
12/5	въ Плотичи	2 " "	" "
" "	въ Григоровъ	5 " "	" "
" "	въ Рожанцъ	6 " "	" "
" "	въ Ясенбвцахъ	2 " "	50 "
" "	въ Дашавъ	10 " "	" "
" "	въ Чагровъ	4 " "	12 "
" "	въ Батьковъ	5 " "	" "
" "	въ Вербовъ	3 " "	" "
" "	въ Ляховичахъ подорожи.	3 " "	" "
13/5	въ Ходачковъ мал.	4 " "	" "
16/5	въ Бережанахъ	15 " "	" "
" "	въ Бышкахъ	3 " "	" "
" "	въ Ольхвци	3 " "	" "
" "	въ Потуторахъ	1 " "	26 "
17/5	въ Бобшанахъ	3 " "	" "
" "	О. Иларіонъ Рейтаровскій сотр. парохія Успенія П. Д. Б. во Львовѣ	50 " "	" "
" "	бтеотки	24 " "	49 "

Разомъ вразъ съ попередно выказанными жертвами 4297 зр. 36 кр.

е) на оплату Евангелія и Адресъ для Святышого Отца Льва Папы XIII.

18/4	ВЧ. Урядъ парох. въ Данахъ	2 зр.	" кр.
" "	въ Зашковъ	1 " "	" "
" "	въ Городку	1 " "	20 "
" "	въ Хмилъномъ	" " "	62 "
" "	въ Ходоровъ	" " "	50 "
" "	въ Фразъ	1 " "	" "
" "	въ Вишневъ	1 " "	" "
" "	въ Грабквцахъ	2 " "	" "
" "	въ Новосёлкахъ загальч.	4 " "	" "
" "	въ Подусовъ	1 " "	20 "
" "	въ Зарваници	1 " "	50 "
" "	въ Островъ	1 " "	50 "
" "	въ Голосковичахъ	2 " "	" "
" "	въ Мизуни	3 " "	" "
" "	въ Струтинъ выжнѣомъ	1 " "	" "
" "	въ Калуши	3 " "	13 "
" "	въ Мильнъ	3 " "	" "
" "	въ Кунашовъ	1 " "	" "
19/4	въ Настасовъ	2 " "	" "
" "	въ Куликовъ	1 " "	50 "
" "	въ Шумлянахъ	2 " "	" "
" "	въ Липци гор.	1 " "	80 "
" "	въ Козловъ	1 " "	" "
" "	въ Телячбмъ	1 " "	80 "
" "	въ Хмълевцъ	3 " "	" "
" "	въ Баквцахъ	1 " "	" "

дня 16/9	ВЧ. Урядъ парох. въ Островъ	1 зр.	" кр.
" "	въ Новосельцахъ	2 " "	" "
" "	въ Ледѣвцъ	1 " "	" "
" "	въ Полянъ	1 " "	10 "
" "	въ Побуцъ	2 " "	" "
" "	въ Подгородю	3 " "	57 "
" "	въ Хмелискахъ	3 " "	95 "
" "	въ Глинянахъ заст.	1 " "	" "
" "	въ Манасвъ	1 " "	" "
" "	въ Выровъ	4 " "	" "
" "	въ Сушиъ	4 " "	" "
" "	въ Дубравцъ	1 " "	" "
" "	въ Глѣбовичахъ вел.	1 " "	60 "
" "	въ Долбмъ	1 " "	50 "
" "	въ Закомаръ	" " "	50 "
" "	въ Жолчевъ	2 " "	50 "
" "	въ Бродахъ	2 " "	" "
21/4	Успенія П. Б. во Львовѣ	8 " "	50 "
" "	въ Борынчлахъ	2 " "	" "
" "	въ Теремовли	1 " "	40 "
" "	въ Кустынъ	1 " "	" "
" "	въ Ожидовъ	1 " "	" "
" "	въ Рыбникахъ	" " "	50 "
" "	въ Ольхвци	2 " "	50 "
" "	въ Збаражи	3 " "	43 "
" "	въ Бужку	1 " "	" "
" "	въ Богданѣвцъ	2 " "	30 "
" "	въ Познанцъ гнил.	2 " "	38 "
" "	въ Суховоли	1 " "	40 "
" "	въ Вербилѣвцахъ	1 " "	39 "
" "	въ Горпанъ	1 " "	" "
" "	въ Ольшаници	1 " "	" "
" "	въ Вишенцъ вел.	1 " "	" "
" "	въ Остапѣвцахъ	2 " "	" "
" "	въ Кропывнику	1 " "	50 "
" "	въ Болшовъ	3 " "	" "
" "	въ Гумнискахъ	1 " "	" "
" "	въ Нивциъ	1 " "	" "
" "	въ Вертелцъ	1 " "	" "
" "	въ Кійданцахъ	" " "	75 "
" "	въ Дунаевъ	1 " "	59 "
22/4	въ Брюховичахъ	" " "	50 "
" "	въ Неслуховъ	" " "	66 "
" "	въ Шляхтинцахъ	1 " "	20 "
" "	въ Дараховъ	2 " "	" "
" "	въ Мостицу	1 " "	50 "
" "	въ Окнъ	1 " "	" "
" "	въ Божиковъ	3 " "	" "
" "	въ Завидовичахъ	1 " "	25 "
" "	въ Синевѣдску выжн.	3 " "	50 "
" "	въ Молютовъ	1 " "	17 "
" "	въ Чанжи	2 " "	" "
24/4	въ Краснмъ	1 " "	" "
" "	въ Шарци	2 " "	" "

дни 2 ¹ / ₄	ВЧ. Урядъ парох.	въ Островъ	1	зр.	15	кр.
" "	" "	въ Подмихайлю	3	"	60	"
" "	" "	въ Голубци	—	"	45	"
" "	" "	въ Стблску	1	"	62	"
" "	" "	въ Чижиковъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Каменцѣ струм.	1	"	—	"
" "	" "	въ Пуковъ	—	"	25	"
" "	" "	въ Тавровъ	—	"	91	"
" "	" "	въ Черчи	1	"	44	"
" 2 ³ / ₄	" "	въ Подберезцяхъ	4	"	40	"
" "	" "	въ Высоцку	1	"	—	"
" "	" "	въ Орѣховци	2	"	—	"
" "	" "	въ Гаахъ старобродскихъ	2	"	—	"
" "	" "	въ Тростянци	—	"	80	"
" "	" "	въ Пбйлѣ	1	"	33	"
" "	" "	въ Суходолахъ	3	"	—	"
" "	" "	въ Кабаровцяхъ	—	"	60	"
" "	" "	въ Сугровъ	1	"	—	"
" 2 ⁷ / ₄	" "	въ Подгбръцяхъ	2	"	—	"
" "	" "	въ Поповцяхъ	—	"	75	"
" "	" "	въ Литовиску	1	"	—	"
" "	" "	въ Воробіевцѣ	2	"	76	"
" "	" "	въ Серетци	—	"	55	"
" "	" "	въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ	1	"	20	"
" 2 ⁸ / ₄	" "	въ Подборцяхъ	3	"	—	"
" "	" "	въ Пониквѣ вел.	1	"	—	"
" 2 ⁹ / ₄	" "	въ Солонцѣ	1	"	—	"
" 4 ¹ / ₅	" "	въ Скалатѣ шветѣ	2	"	—	"
" "	" "	въ Лозинѣ	—	"	75	"
" "	" "	въ Плуговъ	—	"	60	"
" "	" "	въ Лисовичахъ	—	"	80	"
" 6 ¹ / ₅	" "	въ Сливкахъ	—	"	50	"
" "	" "	въ Перепельникахъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Млынскихъ	—	"	80	"
" "	" "	въ Чесникахъ	2	"	90	"
" "	" "	въ Дѣдушвцяхъ мал.	1	"	—	"
" 12 ¹ / ₅	" "	въ Фирлеевцѣ	—	"	50	"
" "	" "	въ Ляховичахъ подорожн.	2	"	—	"
" "	" "	въ Плотичи	—	"	50	"
" "	" "	въ Новошнихъ	1	"	—	"
" "	" "	Олескій Урядъ декан.	8	"	71	"
" "	" "	Урядъ парох. въ Ходачковѣ вел.	1	"	82	"
" "	" "	въ Огладовѣ	1	"	50	"
" 1 ⁹ / ₅	ВПр. Митроп. Кантула		50	"	—	"
" 5 ¹ / ₆	ВЧ. Урядъ парох.	въ Илавчу	1	"	90	"
" "	" "	въ Ниневѣ	2	"	—	"
" "	" "	отсѣтки	—	"	20	"

Разомъ 260 зр. 95 кр.

г) на св. гробѣ въ Палестинѣ:

" 5 ¹ / ₅	ВЧ. Урядъ парох.	въ Золочевѣ	1	"	—	"
" 12 ¹ / ₄	" "	въ Ходачковѣ вел.	3	"	25	"
" "	" "	въ Зашковѣ	2	"	12	"
" "	" "	въ Островѣ	1	"	—	"

дня 1 ⁶ / ₅	ВЧ. Урядъ парох.	въ Фразѣ	1	зр.	18	кр.
" "	" "	въ Рокитнѣ	1	"	66	"
" "	" "	въ Голубици	—	"	65	"
" "	" "	въ Сѣвцѣ	—	"	74	"
" 1 ⁶ / ₅	" "	въ Чолганахъ	3	"	—	"
" 1 ⁸ / ₄	" "	въ Ствельникахъ	1	"	05	"
" "	" "	въ Стрѣлкахъ	1	"	08	"
" "	" "	въ Кривомѣ	1	"	—	"
" "	" "	въ Ланахъ	3	"	—	"
" "	" "	въ Седлисахъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Рыбникахъ	2	"	—	"
" "	" "	въ Наварин	2	"	80	"
" "	" "	въ Иловѣ	2	"	—	"
" "	" "	въ Гаахъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Городку	1	"	—	"
" "	" "	въ Калущи	6	"	70	"
" "	" "	въ Струтинѣ выжнѣмѣ	2	"	50	"
" "	" "	въ Скварявѣ	—	"	60	"
" "	" "	въ Зарваници	1	"	—	"
" "	" "	въ Новосѣлкахъ загалч.	8	"	84	"
" "	" "	въ Вишенцѣ вел.	2	"	80	"
" "	" "	въ Ходоровѣ	—	"	80	"
" "	" "	въ Чанжи	1	"	14	"
" 1 ⁹ / ₄	" "	въ Долбмѣ	2	"	—	"
" "	" "	въ Глѣбовичахъ вел.	1	"	—	"
" "	" "	въ Дубравцѣ	2	"	50	"
" "	" "	въ Сушиѣ	2	"	—	"
" "	" "	въ Выровѣ	1	"	20	"
" "	" "	въ Манаевѣ	—	"	75	"
" "	" "	въ Глинныхъ заст.	1	"	—	"
" "	" "	въ Хмеляскахъ	2	"	—	"
" "	" "	въ Подгородю	5	"	43	"
" "	" "	въ Закомарию	1	"	—	"
" "	" "	въ Воли вел.	1	"	—	"
" "	" "	въ Жупаню	2	"	64	"
" "	" "	въ Бродахъ	2	"	54	"
" "	" "	въ Пбйлѣ	8	"	32	"
" "	" "	въ Сградчи	2	"	—	"
" "	" "	въ Горшинѣ	3	"	—	"
" "	" "	въ Суховоли	1	"	10	"
" "	" "	въ Вербилѣвцяхъ	2	"	06	"
" "	" "	въ Дунаевѣ	2	"	50	"
" "	" "	въ Кропивнику	2	"	—	"
" "	" "	въ Бовшовѣ	3	"	—	"
" "	" "	въ Гумнскихъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Невцяхъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Вертелцѣ	1	"	—	"
" 2 ¹ / ₄	" "	въ Кйданцахъ	—	"	75	"
" 2 ² / ₄	" "	въ Годовичахъ	3	"	—	"
" "	" "	въ Брюховичахъ	1	"	—	"
" "	" "	въ Окиѣ	1	"	—	"
" "	" "	въ Божиковѣ	1	"	—	"
" "	" "	въ Завидовичахъ	1	"	25	"
" "	" "	въ Синевѣдску выжн.	—	"	60	"

Дня $22/4$	ВЧ. Урядъ парох. въ Молотовѣ	1 зр. 50 кр.
" "	О. Яворскій парохъ Бурсова	— " 50 "
" $24/4$	Урядъ парох. въ Лопушанахъ	— " 50 "
" "	въ Олѣвѣ	— " 50 "
" "	въ Тавровѣ	1 " — "
" "	въ Островѣ	3 " 06 "
" "	въ Пуковѣ	— " 25 "
" $25/4$	въ Пдбберезцяхъ	1 " 20 "
" "	въ Коростовѣ	— " 50 "
" "	въ Суходолахъ	2 " — "
" "	въ Кабаровцяхъ	— " 58 "
" "	въ Сугровѣ	1 " — "
" "	въ Иванѣвцяхъ	— " 60 "
" $28/4$	въ Пониквѣ вел.	2 " — "
" "	въ Ладичинѣ	— " 75 "
" $1/5$	въ Боратинѣ	2 " — "
" "	въ Лозинѣ	— " 60 "
" "	въ Плуговѣ	— " 3 " — "
" $6/5$	въ Перещельникяхъ	1 " — "
" "	въ Славкахъ	1 " — "
" "	въ Смержи	1 " 72 "
" "	въ Микулинцяхъ	1 " 60 "
" $12/5$	въ Витвици	1 " 80 "
" "	въ Фардеевѣ	6 " 23 "
" "	въ Тростяниці	1 " 10 "
" $15/5$	въ Скорыкахъ	1 " 50 "
" $5/6$	въ Курявкахъ	2 " — "
" "	въ Каплинцяхъ	2 " 72 "
" "	въ Доброводахъ	1 " 10 "
" $14/6$	въ Гнидичахъ мал.	3 " 39 "
" $5/7$	Церковь въ Повѣтнѣ	— " 50 "
" "	ВЧ. Урядъ парох. въ Коростовѣ	— " 50 "
	Разомъ	167 зр. 63 кр.
	а съ попередными	7 " 35 "
	загальна квота	174 зр. 98 кр.

д) на церковь св. Іоанна въ Римѣ :

дня $1/4$	ВЧ. О. Исидоръ Дольницкій Духовникъ Семинаріи	20 зр. — кр.
" $7/4$	ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
	Разомъ :	21 зр. — кр.
а съ попередно выказанными		5 " 78 кр.
	Загальна квота	26 зр. 78 кр.

е) на церковь въ Раранчи :

дня $22/4$	ВЧ. О. Яворскій парохъ Бурсова	— зр. 50 кр.
------------	--	--------------

ж) на церковь въ Ратвици :

дня $20/3$	ВЧ. Урядъ парох. въ Добротворѣ	1 зр. 50 кр.
------------	--	--------------

з) на мисію катол. въ Азіи и Африцѣ :

дня $5/4$	ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 зр. — кр.
" $5/6$	" " " въ Половѣмъ	1 " 50 "
	Разомъ	2 зр. 50 кр.

в) на катол. всеучилище въ Австріи :

дня $5/4$	ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 зр. — кр.
" $8/4$	Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	1 " — "
	разомъ	2 зр. — кр.
а съ попередно выказанными		2 " — "
	загальна квота :	4 зр. — кр.

и) на знесеніе неволѣ въ Африцѣ :

дня $23/3$	ВЧ. Урядъ парох. въ Тухлѣ	1 зр. 85 кр.
" $5/4$	" " " въ Золочевѣ	1 " — "
" "	" " " въ Нуцу	1 " 50 "
" $2/5$	" " " въ Волѣ вел.	1 " — "
" $6/5$	" " " въ Млыннскихъ	1 " 30 "
" "	" " " въ Микулинцяхъ	3 " 68 "
	разомъ	10 зр. 33 кр.
а съ попередно выказанными :		12 " 35 "
	загальна квота :	22 зр. 68 кр.

к) на товариство св. Апостола Павла :

дня $6/3$	ВЧ. О. Петръ Корчяньскій зъ Пдгоречѣ	1 зр. — "
" $22/4$	" " Яворскій парохъ Бурсова	— " 50 "
" $25/4$	" " Ярославъ Лучаковскій парохъ Коростова	1 " — "
" $6/5$	" " Михайлъ Павликъ парохъ Микулинцевъ	1 " — "

л) на домъ служебницъ Пресв. Дѣвы Маріи въ Жужелю :

дня $13/3$	ВЧ. Бродскій Урядъ декан.	3 зр. — кр.
" "	О. Андрей Обрѣзковъ	2 " — "
" "	" Николай Стрѣльбицкій	1 " — "
" "	" Петръ Радзиевичъ	— " 50 "
" "	" Емиліанъ Пясецкій	— " 50 "
" "	" Модестъ Держко	— " 50 "
" "	" Леонардъ Харламповичъ	1 " — "
" "	" Василій Бѣлецкій	— " 50 "
" "	" Петръ Жолевичъ	— " 50 "
" "	" Антовій Целевичъ	— " 50 "
" "	" Онуфрій Крыницкій	— " 50 "
" "	" Михайлъ Яцшинъ	1 " — "
" "	" Андрей Кибузанскій	1 " — "
" $15/3$	" Урядъ парох. въ Пенякахъ	1 " 61 "
" $19/3$	" Ходорбскій Урядъ декан.	5 " 10 "
" $27/7$	" Львовско-загор. " "	8 " — "
	разомъ :	27 зр. 21 кр.
а съ попередно выказанными :		2 " — "
	загальна квота :	29 зр. 21 кр.

м) на фондъ неопитовъ :

дня $5/4$	ВЧ. Урядъ парох. въ Золочевѣ	1 " — "
" "	" Роздольскій Урядъ декан.	— " 80 "
" $25/4$	" Урядъ парох. въ Ладичинѣ	— " 81 "
" $13/5$	" " " въ Знесеніе	1 " 77 "
	Разомъ	4 зр. 38 "
а съ попередно выказанными		108 зр. 76 кр.
	загальна квота :	113 зр. 14 кр.

Ч. 6617. — Дальшій отъ О. К. Селецкого пароха Жужеля надосланный выназь складокъ на домъ и захоронку Служебницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужелю:

Ч. Брацтво церковне въ Рудникахъ 5 зр. — О. Волосаньскій зъ Терла 3 зр. — О. Курмановичъ зъ Новосѣлокъ 2 зр. — О. Левицкій зъ Тартакова собраній гроши въ квотѣ 5 зр. — ВЧ. Урядъ деканальный Пѣдгаецкій 7 зр.; въ складѣ той взяли участь слѣдующіи душпаствы: ОО. Стеткевичъ 1 зр., Навроцкій 1 зр., Гузаръ 1 зр., Крайковскій 1 зр., Застырець 1 зр., Лотоцкій 1 зр., Недвецкій 40 кр., — Благор. П. Ковнацка на одежду для СС. Служебницъ 56 зр. — О. Вѣлорускій зъ Касперовець 1 зр. — О. Теляковскій зъ Бучача 8 зр. яко жертву собрану зъ акафисту въ часѣ мисіи. — О. Шарковскій зъ датковъ збранихъ въ дому О. Чомкевича въ Стрѣльбвцяхъ 17 зр. — Н. Н. зъ Замочка подѣ Жовквою корову въ вартости 50 зр., — Ч. Іоаннъ Льваадовскій господарь и майстеръ шевекій въ Мельници 2 зр. — Зъ складокъ предпринятыхъ въ день Благовѣщенія въ селѣ Замочку и Вязовій подѣ Жовквою 22 зр. О. Лонцкій зъ Волицъ комаровой отъ себе 3 зр., а отъ парохіаля 1 зр. — Высокопресвящ. Іосифъ Сембраторичъ зъ Риму 30 зр., — О. Радзкевичъ зъ Шоломы 1 зр. — О. Ходоровскій зъ Іванчанъ 20 зр. зъ собранныхъ складокъ въ часѣ мисіи. — Вир. О. Іосифъ Кобляньскій Пралатъ 1 зр. — На руки О. Стефана Доуаровача въ Боринячахъ: Н. Н. зъ Боринячъ 1 зр. Н. Н. зъ Дроговичъ 35 кр. — Н. Н. зъ Боринячъ 1 зр. — О. Яковъ Шидловскій 39 зр., 43 кр. — О. Н. Н. 50 зр. — О. Калковскій зъ Белза 2 зр. — О. Мальчинскій Ч. Св. В. В. 1 зр. — Священники деканата Белзкого на соборчяку въ Куличковѣ: О. Орестъ Чеховичъ 1 зр. — О. Чарнецкій 1 зр. — О. Іоаннъ Мосевичъ 1 зр. — О. Антоній Тутановскій 1 зр. — О. Титъ Чеховичъ 1 зр. — О. Билиньскій 1 зр., разомъ 6 зр. — Ч. Миханль Василянъ пѣвецъ церковный 1 зр. — Пчт. Амброзана Левицка, учителька въ Сапоговѣ 1 зр. 88 кр., а то отъ себе 25 кр. отъ школярѣвъ 38 кр., отъ О. Ляторовского 1 зр. 25 кр. — О. Н. Н. 50 кр. — Н. Н. зъ Рыманова 4 зр. — О. Іоаннъ Хотыньскій 5 зр. — О. Іоаннъ Полянскій сотрудникъ въ Юрославу 50 кр. — О. Дорикъ зъ Ветлива 2 зр. — О. Романовскій зъ Ярослава 1 зр. — О. Ваняцкій зъ Копечинець, собравъ на мисіи въ Гусятинѣ 38 зр. 54 кр. — О. Теодоровичъ зъ Трибуховець 2 зр. — О. Мушаньскій лат. парохъ въ Личквцяхъ 2 зр. — О. Я. Бѣлинскій сотрудникъ въ Перемеловѣ 1 зр. — О. Майкутъ лат. сотрудникъ въ Гусятинѣ 1 зр. — О. Шамоцкій лат. парохъ въ Гусятинѣ 1 зр. — О. В. Билиньскій 20 кр. Зъ деканату Гусятиньского на руки Вев. Еп. Консистеріи въ Станиславовѣ 18 зр. 30 кр. — О. Мадяркевичъ зъ Дорошова 1 зр. — Урядъ парох. Руда льена 3 зр. — О. Слюзаръ деканъ зъ Скалата 10 зр. — О. Бавхъ лат. парохъ зъ Жовкви золоту 20 маркѣву (12 зр.) — Бл. Матчиньска зъ Лашина 5 зр. — На мисіи въ Лабшинѣ собравъ О. Джулинскій 26 зр. 35 кр.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Вересня 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ

Накладомъ Митр. Ординаріята.

Изъ типографіи Станропигійской подѣ управ. И. Пухира.

Львѣвско-Архіепархіалный

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 20. Жовтня

Ч. XIII.

Ч. 73.

Ч. 9572. — Институтъ ко выобразованю Мисіонарѣвъ, особенно для Африки, въ нашѣй державѣ.

Подаея до вѣдомости, що въ нашѣй державѣ, и вправдѣ въ Vorarlberg-у збставъ отвореный добровѣльными жертвами благодѣтелей и за одобрительнымъ узнаньемъ многихъ Епископѣвъ нѣмецкихъ, австро-угорскихъ и швайцарскихъ — институтъ ко выобразованю мисіонарѣвъ, для краѣвъ своихъ и чужихъ, особенно же для Африки, коло мѣста Bregenz въ Vorarlberg-у. На разѣ куплено надѣ 8 моргѣвъ поля съ домоу, въ котрѣмъ провизорично институтъ збставъ отвореный; будова же властивои колегіи має вже теперъ зачатю, и въ слѣдующѣмъ роцѣ укнченою бути. Въ той колегіи мають молодѣ обучатися въ студіяхъ гимназіальныхъ, а потому фильозофичныхъ и богословскихъ; и въ той цѣли прислані тамъ на теперъ отъ генерального Суперіора товариства католицкой науки въ Римѣ, 3 священники и 2 братя ляки.

Дотычный комитетъ вручае сіе апостольске дѣло благосклонности, съ просьбою о пѣдпомогу. Жертвы можна посылати подѣ адресоу: Marien Colle-

gium bei Bregenz in Vorarlberg, або: Georg Bell Stadtpfarrer in Feldkirch.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 25. Вересня 1893.

Ч. 74.

„Заявленіе Веч. Кліра деканата Залозецкого заудѣляея Веч. Урядамъ декан. въ цѣли предложена добромѣнія дотычнаго Веч. кождеканального Кліра.“

Всч. Кліръ деканата Залозецкого рѣшивъ на соборчыку деканальномъ одноголосно вплачувати зъ матричныхъ церквей певну квоту на утвореніе заповогого фонда для будовы и реставраціи убогихъ церквей. — Митроп. Консистерія принявши тоє рѣшеніе до пріятной вѣдомости поручає Веч. Урядамъ декан. той предметъ тоже на соборчыкахъ зрѣло передискутовати — и евентуальнѣ внесена или рѣшена предложити въ цѣли дальшого урядового споводованія до Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 30. Вересня 1893.

Ч. 75.

Пригадуєся приписане особне набоженство Жовтнею и въ Рождественнѣ святѣ.

Пригадуєся Вч. Священству АЕпархіальному поновлене пѣдѣ ч. 7224 изъ 1890 (Вѣдомости ч. 64) розпорядженіе щорочного особного набоженства на мѣсяць Жовтень (пѣсля нашего церковного численія) и въ два дни Рождественныхъ святѣ, и завываєся ВЧ. Кліръ, щобы точно застосовався такъ въ текучѣмъ роцѣ якъ и въ будуще рѣкъ-рѣчно до тогожь цитованого розпорядженія.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Жовтня 1893.

Ч. 76.

Ч. 10.195. Донесеніе ц. к. Коменды обороны краевой въ справѣ контрольныхъ збраниъ.
Ц. к. Коменда обороны краевой во Львѣвъ заудѣлила ту слѣдуюче:

An sämtliche unterstehenden k. k. Landwehr-Truppen und Evidenthaltungen.

Lemberg am 11. Mai 1893. — Auf eine Vorstellung des griechisch katholischen Metropolitan Ordinariates in Lemberg, wonach gelegentlich der Kontrollversammlung im Jahre 1892 in einem Orte des Evidenthaltungs-Bereiches Nr. 70. eine Störung des öffentlichen Gottesdienstes stattfand, hat das k. k. Ministerium für Landesverteidigung mit dem Erlasse vom 4. Mai l. J. Nr. 7249/4600 IV angeordnet, daß die Bestimmungen des §. 35 — 4, alinea 3 der Wehrvorschriften III. Theilstricke einzuhalten sind und demnach die Controlversammlung in Städten, wo nicht mehrere Kirchen (derselben Confession) sind, immer erst nach Beendigung des Hauptgottesdienstes stattzufinden hat, wobei bemerkt wird, daß auch eine Behinderung der Control-Mannschaft am Besuche des öffentlichen Gottesdienstes einer Störung desselben gleich erachtet werden muß.

Dies wird sämtlichen unterstehenden Landwehr-Evidenthaltungen zur genauesten Darnachachtung bekannt gegeben und denselben aufgetragen, diesen Erlaß bei den vorbezogenen Paragraphen vorzumerken.

Hiermit erledigt sich der Bericht der Evidenthaltung Nr. 70 in Stanislaw vom 29. Jänner l. J.

Що подаєся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. Жовтня 1893.

Ч. 77.

Ч. 10.332. — Въ справѣ вплачуванія отсотокъ отъ винкульованныхъ 4% облигацій пожички краевой зъ р. 1893.

Выдѣлъ краевой зъ дня 10-го Жовтня 1893 Ч. 43254 заудѣливъ ту слѣдуюче:

„Отсотви отъ винкульованныхъ облигацій 4% пожички краевой зъ р. 1893 будутъ вплачуванѣ черезъ ц. к. уряды податковѣ на пѣдставѣ выставленныхъ черезъ касу пожичокъ краевыхъ аркушѣвъ платничихъ и за квити управленыхъ до побору тыхъ отсоткѣвъ.“

По аркушѣ тѣ управненѣ мають зголоситися до ц. к. урядѣвъ податковыхъ, до котрыхъ округа належать.“

Завываєся протое всѣ институціи духовнѣй посѣдаючѣ облигаціи пожички краевой зъ р. 1893, щобы, если доси аркушѣвъ платничихъ не отримали, по аркуши до урядѣвъ податковыхъ зголосилися. При зголошенію такѣмъ належитъ оказати оригинальну облигацію.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. Жовтня 1893.

Ч. 78.

Ч. 10415. — Справозданье касове фонда вдовичо-сиротиньского Архиепархїи Львовской съ днемъ 30 Вересня 1893.

Митрополитальный Ординарїатъ оголошуе подлежащимъ предложене Комисїею управляющею фондомъ вдовичо-сиротиньскимъ Архиепархїяльнымъ слѣдующе

Справозданье касове

фонда вдовичо-сиротиньского по гр.-бат. священникахъ Архиепархїи Львовской съ днемъ 30. Вересня 1893.

Фондъ коренный.

I. Ефектами.

4 1/2 % листы заст. Гал. зем. кред. Товар.		
Серія I. ЧЧ. 502, 503, 504, 505, 506 и 507	à 10.000 номин. вартости	60000
Серія III. ЧЧ. 2059, 2087, 2088, 2089, 4052, 8667, 11081, 11210, 11322, 22028, 22029 и 22030	à 1000 ном. вартости	12000
Серія V. ЧЧ. 669, 9411, 9529, 2030, 2031. 21023, 21024 и 21025	à 100 ном. вартости	800
		*) 72800
4 % листы заст. Гал. земск. кред. Товар.		
Серія II. ЧЧ. 28, 60, 61 и 107	à 5000 ном. варт.	20000
Серія III. ЧЧ. 545, 574, 711, 1078, 1079, и 1129	à 1000 номин. варт.	6000
Серія IV. Ч. 247	à 500 номин. варт.	500
Серія V. ЧЧ. 127 и 991	à 100 номин. варт.	200
4 % листъ заст. Гал. зем. кред. Товар. Серія III. Ч. 1355**)	à 1000 ном. варт.	1000
4 1/2 % листы Банку кравого		
Серія III. Ч. 01252	на	500
Серія II. Ч. 03597	на	100
		28300
	Ефектами	101100
	III. Ипотеки.	
Дѣвоче воспиталище		6000
Дра Рознера реальность Ч. 97 и 99 3/4 во Львовѣ***)		4200
О. Билиньского реальность Ч. 45 въ Стрѣлисахъ		3200
Якова Зисмана реальность Ч. 176 3/4 во Львовѣ		1050
Гаврышѣвъ реальность		6441
	на ипотекахъ	1451441

III. Книжочки щадничї:

1. книжочка гал. щадницѣ Ч. 14809	83613
2. книжочка щаднича Банку кравого Ч. 7081 vide *) и ***)	178320
на книжочкахъ щадничихъ	261933

IV. Каменїа.

Вѣрительность перенята зъ Общ. рольн. кред. Заведенїа	45000
Сплаченїа раты 1.	34527
” ” 2.	35322
” ” 3.	36134
” ” 4.	36966
” ” 5.	37817
” ” 6.	38688
	219454

Каменїа	4719454
V. податокъ скарбовый звернутїа маючїи	774483 1/2
(I+II+III+IV+V.) Цѣлый фондъ коренный	17317311 1/2
торбчннн	17015554 1/2
По 30. вересня 1893 збѣльшився о	301757

Поясненїа що до фонда коренного.

*) По причинѣ конверзїи 4 1/2 % листѣвъ заставныхъ Гал. зем. кред. Товариства на 4 % — передано до перемѣны находящїеся въ посѣданїю фонда 4 1/2 % листы тогожь Товариства на суму 72.800 зр. на 4 % — узыскавши при той перемѣнѣ по 1 зр. 90 кр. на каждыхъ 100 зр. — разомъ суму 1388 зр. 20 кр. котрїи умѣщено на книжечку щадничу Банку кравого Ч. 7081. На ту саму книжочку умѣщено такожъ сплачену рату 400 зр. зъ вѣрительности запотекованой на **) реальности д-ра Рознера, котра теперь выносить вмѣсто выказанныхъ въ послѣдїомъ справозданїю 4600 зр. лише 4200 зр.

**) 4 % листъ заст. Гал. кред. Земск. Товар. Серія III, Ч. 1355 еще не завинкудываннїи зъ той причины, що для переведенїа конверзїи отдано аркушь платничїи, на котрѣмъ списанїи всѣ листы заставнїи тогожь Товариства.

B. Фондъ до роспорядимости

съ кнїцемъ Вересня 1893.

умѣщено на книжочкахъ щадничихъ	
ч. 78610	2000
ч. 81135	2000
ч. 81137	2000
ч. 88442	2000
ч. 89308	2000
ч. 93128	2000
ч. 94901	130131
Фондъ до роспорядимости выносить	1330131

Именно було $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{10}$

Приходу:

решта касова по 30. Червня	11234.99
зъ деканатѣвъ	751.92
при институціи	360
за увѣльненье $\frac{1}{2}$ испыту конкурс.	90
за призволенье до " "	60
поодинокій особы	13
оженившія у цивільныхъ процента	50
	277
разомъ приходу	12836.91

Розходу:

надзвычайні запомоги	13
предатками	498
администрація	309.28
	820.28
розходу	
оттягнувши розходы $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{10}$ приходѣвъ зѣстае съ $\frac{3}{10}$	12016.63

II. Каменница**Приходы.**

въ Липни	978.58
въ Серпни	445.02
въ Вересни	509.54
	1933.14

Розходы

реставрація	139.73
податокъ скарбовый за III. кварталъ	455.69
" магистратскій "	53.04
	648.46

чистый доходъ зъ каменницъ	1284.68
цѣлый фондъ до распорядимости съ кѣнцемъ Вересня 1893	13301.31

Подробно

ВСЧ. Урядъ декан. Березанскій	239.30
" " " Журавенскій	29.02
" " " Залозецкій	103.05
" " " Збаражскій	34.23
" " " Львовско-городскій	18.90
" " " " -загородскій	66.75
" " " Нараевскій	45.—
" " " Скольскій	77.92
" " " Тернопольскій	48.—
" " " Холосевскій	89.75
	751.92

При институціи

Всч. о. Иоаннъ Сендецкій	30
" " Иоаннъ Стрѣльбицкій	60
" " Исидоръ Зельскій	30
" " Николай Кукурудза	30
" " Андрей Пеленскій	60
" " Григорій Рыбчакъ	30
" " Петръ Гаранюкъ	10
" " Михаилъ Моссора	40
" " Дометій Бородайкевичъ	20
" " Александръ Мироновичъ	30
" " Теодоръ Мурдзакъ	20
	360

За увѣльненье $\frac{1}{2}$ испыту конкурсового

Всч. о. Иоаннъ Стоцкій	60
" " Василий Давидякъ	20
" " Симеонъ Пѣтушевскій	10
	90

За призволенье приступить до испыту конкурсового

Всч. о. Володиміръ Сабатъ	30
" " Михаилъ Бачинскій	30
	60

Поодинокій особы

Всч. о. Даниль Танякевичъ	2
" " Михаилъ Форьсь	10
" " Иосифъ Каминскій	1
	13

Оженившія у цивільныхъ

Ч. о. Димитрій Иосифовичъ	50
Львѣвъ, дня 30. Вересня 1893.	

Андрей Вѣлецкій,

Предсѣдатель комисіи управляющей фондомъ вдовъ и сирѣтъ Архієпархіи Львовскою

Корнилій Дудыкевичъ.

Володиміръ Петрушевичъ.

Отъ Митрополитального Ординарія

Львѣвъ, 18. Жовтня 1893.

Ч. 79.

Ч. 9376. — Объявление речинца испытѣвъ на катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ.

Квалификаційні испытѣвъ на катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ въ тугейшой АЕпархіи отбудутся на дняхъ 2. и 3. Листопада нов. ст. сего року.

Священники або кандидаты священническаго стану, окдичивші студіа Богословскій, желаючі піддатися такому испыту, мають внести свои ътносительній подана до тут. Митроп. Консистеріа найдалше до дня 30. Жовтня с. р., а дня 2. Листопада о 8. годинѣ рано явитися въ сали засѣданій Митрополитальной Консистеріа.

Тое подаеся до вѣдомости Всеч. Клира АЕпархіального.

Отъ Митрополитальной Консистеріа.

Львѣвъ, дня 19. Жовтня 1893.

Ч. 80.

Обвѣщенія конкурсові.

Митрополитальна Консистеріа розписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) *пѣдъ днемъ 21. Версия 1893 съ речинцемъ до д. 16. Листопада 1893:*

- Ч. 9052. — Выбодѣвъ, деканата Бережаньского, наданя Преосвященнаго Митрополитального Ординаріята;
 Ч. 9257. — Турѣвка, деканата Скалатского, наданя приватнаго;
 Ч. 9593. — Липовцѣ съ прилученою Майданѣ, деканата Уневского, наданя приватнаго;

б) *пѣдъ д. 12. Жовтня 1893 съ речинцемъ до д. 7. Студія 1893:*

- Ч. 10.099. — Верешниця, деканата Городецького, наданя приватнаго;
 Ч. 10.102. — Воля велика съ прилучеными Воля мала и Тростянецъ, деканата Роздольского, наданя фундаціи Станислава гр. Скарба;
 Ч. 10.103. — Петрикѣвъ съ прилученою Янѣвка, деканата Тернопольского, наданя приватнаго;
 Ч. 10.104. — Куропатники, деканата Бережаньского, наданя приватнаго.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20. Жовтня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 27. Листопада

Ч. XIV.

Ч. 81.

Ч. 5523. — Пересылаеся до каждой парохіи ътповѣдна до числа Церквей въ парохіи скѣлькѣсть примѣрникѣвъ статута Общества взаимной помощи дякъѣвъ Архіепархіи Львѣвской съ обовязкомъ стягненія належитѣости.

На внесене ту прошенье выдѣлу Товариства взаимной помощи дякъѣвъ церковныхъ Архіепархіи Львѣвской пересылае Митроп. Консистеріа въ залученю до каждой парохіи тѣлько примѣрникѣвъ статута згаданого Товариства кѣлько Церквей въ парохіи съ завозваньемъ, щобы ВЧ. Душпастырѣ примѣрники ти своимъ пѣвцамъ церковнымъ доручили, належитѣсть ътъ каждого примѣрника въ квотѣ 5 кр. а. в. ътъ тыхже стягнули и стягнуену належитѣсть безпроволочно до Митроп. Консистеріа надѣслали.

Отъ Митрополитальной Консистеріа.

Львѣвъ, дня 19. Липня 1893.

Ч. 82.

Поволяясь заказъ книгопродавцамъ и купцамъ збирания стипендій литургійныхъ въ той цѣли, чтобы вмѣсто нихъ давати книжки або иныи товары; за преступленіе сего заказа накладываются кары церковной; и приказуется, чтобы стипендіи при концѣ року позбѣгавшихъ нептравленныхъ Службъ передавались Ординаріямъ ко дальшому зарядженію.

Щобы ѓтъ такъ святой рѣчи, якъ есть Литургія, всякій видъ негѣдно-го гандлю и зыску усунути, выдала св. Конгрегація Собора Триденгійского слѣдующій декретъ:

Vigilanti studio convellendis eradicandisque abusibus missarum celebrationem spectantibus iugiter incubuit haec S. C., pluraque edidit decreta, quibus omne hac in re damnabile lucrum removeri voluit; piisque testantium voluntates et obstrictam benefactoribus fidem ad amussim servari religioseque custodiri mandavit.

Quapropter ad cohibendam pravam quorundam licentiam qui ad ephemerides, libros aliasque merces facilius cum clero commutanda missarum ope utebantur, nonnulla constituit, eaque, Pio PP. IX fel. rec. approbante, edi et Ordinariis nota fieri curavit ut ab omnibus servarentur. Propositis namque inter alia sequentibus dubiis:

„I. an turpe mercimonium sapiat, ideoque improbanda et poenis „etiam ecclesiasticis, si opus fuerit, coercenda sit ab Episcopis eorum biblio- „polarum vel mercatorum agendi ratio, qui adhibitis publicis invitamentis „et praemiis, vel alio quocumque modo missarum eleemosynas colligunt, et „sacerdotibus, quibus eas celebrandas committunt, non pecuniam, sed libros „aliasve merces rependunt:

„II. an haec agendi ratio ideo coonestari valeat, vel quia, nulla facta „imminutione, tot Missae a memoratis collectoribus celebrandae committun- „tur, quot collectis eleemosynis respondeant, vel quia per eam pauperibus „sacerdotibus eleemosynis missarum carentibus subvenitur:

„III. an huiusmodi eleemosynarum collectiones et erogationes tunc „etiam improbandae et coercendae, ut supra, sint ab Episcopis, quando lu- „crum, quod ex mercium cum eleemosynis permutatione hauritur, non in „proprium colligentium commodum, sed in piarum institutionum et bonorum „operum usum vel incrementum impenditur:

„IV. an turpi mercimonio concurrant, ideoque improbandi atque etiam „coercendi, ut supra, sint ii, qui acceptas a fidelibus vel locis piis eleemo- „synas missarum tradunt bibliopolis, mercatoribus, aliisque earum collecto- „ribus, sive recipiant, sive non recipiant quidquam ab iisdem praemii „nomine:

„V. an turpi mercimonio concurrant, ideoque improbandi et coercen- „di, ut supra, sint ii qui a dictis bibliopolis, et mercatoribus recipiunt pro „missis celebrandis libris aliasve merces, harum pretio sive imminuto sive integro:

„VII. an liceat Episcopis sine speciali S. Sedis venia ex eleemosynis „missarum, quas fideles celebrioribus Sanctuariis tradere solent, aliquid de- „trahere, ut eorum decori et ornamento consulatur, quando praesertim ea pro- „priis redditibus careant:“

in peculiari conventu anni 1874 S. C. resolvit:

„Ad I. Affirmative.

„Ad II. Negative.

„Ad III. IV et V. Affirmative.

„Ad VII. Negative, nisi de consensu oblatorum.“

Sed cum postremis hisce annis constiterit, salutare huiusmodi dispo- sitiones ignorantia aut malitia saepius neglectas fuisse, et abusus hac in re valde lateque invaluisse, Emi Patres S. C. Tridentini interpretes ac vindices, rebus omnibus in duplici generali conventu mature perpensis, officii sui esse duxerunt, quod pridem decretum erat in memoriam plenamque observantiam denuo apud omnes revocare, et opportuna insuper sanctione munire.

Praesenti itaque decreto statuunt, ut in posterum si quis ex sacerdo tali ordine contra enunciata decreta deliquerit, suspensioni a divinis S. Sedi reservatae et ipso facto incurrendae obnoxius sit: clericus autem sacerdotio nondum initiatus eidem suspensioni quoad susceptos ordines similiter subiacet, et inhabilis praeterea fiat ad superiores ordines recipiendos: laici demum excommunicatione latae sententiae Episcopis reservata obstringantur.

Praeterea cum experientia docuerit, mala quae deplorantur ex eo potissimum originem viresque ducere, quod in quorundam privatorum manus maior missarum numerus congeritur quam iusta necessitas exigit, ideo iidem Emi Patres, inhaerentes dispositionibus a Romanis Pontificibus, ac praesertim ab Urbano VIII et Innocentio XIII in const. *Cum saepe contingat*, alias datis, sub gravi obedientiae praecepto decernunt ac mandant, ut in posterum omnes et singuli ubique locorum beneficiati et administratores piarum causarum aut utcumque ad missarum onera implenda obligati, sive ecclesiastici sive laici, in fine cuiuslibet anni missarum onera, quae reliqua sunt, et quibus nondum satisfecerint, propriis Ordinariis tradant iuxta modum ab iis definiendum. Ordinarii autem acceptas missarum intentiones cum adnexo stipendio primum distribuent inter sacerdotes sibi subiectos qui eis indigere noverint: alias deinde aut S. Sedi, aut aliis Ordinariis committent, aut etiam, si velint, sacerdotibus aliarum dioeceseon, dummodo sibi noti sint, omnique exceptione maiores, et legitima documenta edant inter praefixum congruum tempus quibus de exacta earumdem satisfactione constet.

Denique, revocatis quibuscumque indultis et privilegiis usque nunc concessis quae praesentis decreti dispositionibus utcumque adversentur, S. Congregatio curae et officio singulorum Ordinariorum committit, ut praesens decretum omnibus ecclesiasticis suae iurisdictioni subiectis, aliisque quorum ex praescriptis interest, notum sollicite faciant, ne quis in posterum ignorantiam allegare, aut ab huius decreti observantia se excusare quomodolibet possit: et insuper ut sive in sacra Visitatione sive extra sedulo vigilant, ne abusus hac in re iterum inolescant.

Facta autem de his omnibus relatione SSmo D. N. Leoni PP. XIII per infrascriptum S. Congregationis Praefectum, Sanctitas Sua hoc Emorum Patrum decretum ratum habuit confirmavit atque edi mandavit, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Datum Romae, die 25 Maii 1893. Aloysius Card. Episcopus Sabinensis, Praefectus. L. Salvati, Secretarius.

Предлежащимъ отже рѣшеніемъ поновно заказуея книгопродавцямъ и купцамъ всяке збиранье и старанье о стипендіи литургійной въ тѣхъ цѣляхъ, чтобы замѣсть ихъ давати за отправу дотычныхъ Литургій книжки або иншія товары; хотьбы черезъ то помагалося Священникамъ бѣднымъ, и хотьбы выскъ одержанный изъ замѣны стипендій на книжки або товары давался на добрый цѣль. Заказуея также содѣйствіе до той рѣчи, такъ черезъ даванье стипендій такимъ книгопродавцямъ и купцамъ, якъ и черезъ прійманье отъ нихъ книжокъ або товарѣвъ за отправу. А на переступающихъ сии заказы накладываются тяжкія кары церковныя.

Оврѣмъ того приказуея подѣ тяжкимъ обовязкомъ послушанія, чтобы завѣдуячій стипендіями литургійными, Священники або и міряне, при кѣнцѣ каждого року стипендіи позбавшихъ несправленыхъ Литургій передавали Ординаріямъ ко приписаному дальшому зарядженю.

А понеже послѣ повѣдомленя св. Конгрегаціи ко розширеню вѣры изъ 18. Серпня с. р. Святыи Отець повелѣвъ, чтобы повысшій декретъ и на Клеръ и Вѣрныхъ восточныхъ обрядѣвъ розтягався, ддятого Митроп. Ординаріятъ оголошующи тойже декретъ, обовязуе весь Клеръ и всѣхъ Вѣрныхъ Архіепархіи до точного захованя его.

Вкѣнцѣ додаются тутъ ще два давнѣйшія рѣшенія тойже св. Конгрегаціи въ тѣмъже предметѣ одно разомъ съ повысшими рѣшеніями выдане, а друге подѣ д. 24. Цвѣтня 1875:

1) An illicite agant ii, qui pro Missis celebratis recipiunt stipendii loco libris vel alias merces, seclusa quavis negotiationis vel turpis lucri specie? — Negative.

2) An et quomodo improbandi sint moderatores vel administratores diariorum religiosorum, qui sacerdotibus Missas celebrandas committunt, retento ea earum elemosynis pretio diariis ipsis respondente? — Negative dummodo nihil detrahatur fundatorum vel oblatores voluntati circa stipendii quantitatem, locum ac tempus celebrationis Missarum, excluda quacunq; studiosa collectione Missarum, et docto cui de jure, de sequuta Missarum celebratione, facto verbo cum SSmo.

ВЧ. школьный Комисарѣ Ординаріятскій мають предлежаще оголошенье также всѣмъ Католикамъ сообщити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 2. Листопада 1893.

Ч. 83.

Ч. 11.042.—Въ справѣ якъ найкоршого надослана залегныхъ и текучихъ датѣвъ до фонда вдовичо-сиротиньского.

Уже заледво вѣлька тыждней до кѣнца того року, коли то заключаются рахунки касовѣ фонда Архіепархіального свящ. вдовѣ и сирѣтъ. Станѣ

касовый реченого фонда далеко отъ того, чтобы бувъ блистательнымъ, заледво — якъ дотеперь — послужити може, чтобы за р. 1893 опредѣлити звычайну для свящ. вдовѣ и сирѣтъ запомогу а то въ квотѣ найближе попередившого р. 1892, о чѣмъ легко пересвѣдчитися изъ оголошенныхъ въ протягу сего року представлень касовыхъ помянутого фонда. Однако нужда и недостатокъ докучуютъ, въ нынѣшнихъ часахъ, если многимъ такожь въ лучшихъ отношеняхъ поставленнымъ, то непременно уже въ найвысшѣй степени, нашимъ несчастливымъ свящ. вдовамъ и сиротамъ, изъ которыхъ декотры майже на жебранину пускаться голодомъ и холодомъ бувають принуждены. И ктожь тутъ въ первомъ рядѣ довженъ нести помѣчь для тыхъ, въ нерѣвнѣй борбѣ съ лихою судьбою неустанно збѣгающихъ особѣ, по покойныхъ нашихъ Священникахъ, если не саміи жиючіи Священники, которіи обовязаны къ тому и по самому званію и еще по другому поводу, им. яко свои для своихъ? Що рѣчна дотеперьшна запомога дуже невыстарчаюча, чтобы совершенно устранить крайну нужду и недостатокъ въ тѣмъ нема ни наименшого сомнѣнія, але протое задачею було бы нашою, хотя по возможности и постепенно, правильнымъ и точнымъ вилачуваньемъ къ фонду ведля установы, причинятися старанно къ рѣкрѣчному поблльшеню реченыхъ запомогъ, абы они хоть съ часомъ, стали блльше выстарчаючіи.

Митроп. Консисторія взывае протое, якъ само почт. Духовенство къ вырѣвнаню требованъ фонда вдов.-сирот. отъ кого бы то належало, такъ и ВСЧ. Уряды декан. тугейшой Архіепархіи къ усердному занятію ся переважно сею справою собранія заходячихъ датѣвъ къ часто званому фонду такъ звычайныхъ якъ и надзвычайныхъ и поскореню съ тыхъ же тутъ отставленьемъ, чтобы они еще могли вилынути въ головну касу фонда, конечно передѣ кѣнцемъ року, такъ якъ лише цѣлорочный касовый приемы, становлять по Статуту тую загальну квоту, котора служить къ призначеню звычайной рочнои запомоги.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 6. Листопада 1893.

Ч. 84.

Ч. 11.169. — Въ справѣ справозданъ о станѣ науки религій въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

Всч. Ординар. школьный Комисари для шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ, которіи до теперь еще не предложили сюда своихъ справозданъ о станѣ науки религій и религійныхъ практикъ въ школахъ ихъ надзору повѣренныхъ, зываються симъ, чтобы таковой справоздания сюда предложили найдальше до д. 10. Студня с. р.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 9. Листопада 1894.

Ч. 85.

Ч. 11.023. — Въ справѣ отослана выказовъ свящ. вдѣвъ и сирѣтъ Епархіи станиславѣвской замещалыхъ въ тут. Митроп. А. Епархіи.

Въ слѣдствіе относительной Дописи Всесв. Епископской Консисторіи Станиславѣвской приказуеся, найдальше до половины Студня т. р. тамъ же широстъ предложить Выказы замещалыхъ въ Митроп. Архіепархіи до запо-моги изъ дотычного фонда управленыхъ свящ. вдѣвъ и сирѣтъ Епархіи Станиславѣвской, якъ такожь тыхъ вдѣвъ и сирѣтъ, котрѣ черезъ смерть, або черезъ вѣчанье утратили право до запомоги.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. Листопада 1893.

Ч. 86.

Ч. 1.114/орд. — Въ дѣлѣ выданого збѣрника законѣвъ администраційныхъ въ руской мовѣ.

Д-ръ Савчакъ членъ Выдѣлу краевого оголошуе якъ слѣдуе:

Вже ѡтъ давна завзывано зъ всѣхъ сторѣвъ нашего краю до выдана въ руской мовѣ Збѣрника законѣвъ администраційныхъ, то есть подручника, котрымъ можна бы послуговатися въ справахъ: громадскихъ, шкѣльныхъ, конкуренційныхъ, выборчихъ, дороговыхъ и иншихъ, котрѣ наинимъ громадянамъ найбільше потрібнѣи.

Такій збѣрникъ уложивъ и выдавъ Д-ръ Савчакъ, членъ Выдѣлу краевого. Збѣрникъ сей мѣститъ въ собѣ: 1) Озову до родимцѣвъ, 2) постановы законнѣи що-до руской мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ, 3) розпорядженя выданѣи, на користь руского обряду, 4) законъ громадскій, 5) ординацію выборчу для громадъ, 6) законъ о обшарахъ двѣрскихъ, 7) законы шкѣльнѣи, 8) законъ конкуренційный церковный, 9) законъ дороговой, 10) законъ польовый, 11) законъ о заступництвѣ повѣтовѣмъ, 12) повѣтову ординацію выборчу, 13) жовтневу конституцію, лютовый патентъ съ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову вразѣ съ числомъ выборцѣвъ въ кождѣи поодинокѣи громадѣ, 14) про статутъ краевый, 15) соймову ординацію выборчу, 16) якъ поступати при выборахъ? 17) списъ соймовыхъ округѣвъ выборчихъ въ руской части Галичины, 18) рѣжнѣи формы правлѣня, 19) законъ основный о репрезентаціи державнѣи, 20) ординацію выборчу Рады державной, 21) державный законъ основный про загалнѣи права горожанъ, 22) законъ о охоронѣ особистои свободы, 23) законъ о охоронѣ права домашногго, 24) законъ о товариствахъ и 25) законъ про право збору.

Книжка тая, складаючися зъ 35½ аркушѣвъ друку, коштуе опрарвлена съ рекомандованою посылкою почтовою 2 злр. и повинна находится не лишь въ кождѣи канцелярїи громадскѣи, але такожь въ кождѣмъ зарядѣ шкѣльнѣмъ и урядѣ парохїальнѣмъ. Книжку тую найдогдѣнѣше замовляти, — бо безъ жадной оплаты почтовой — за посредствомъ чекѣвъ щадницѣ почтовой, котрѣ можна дѣстати въ кождѣмъ урядѣ громадскѣмъ руской части Галичины — або переказомъ почтовымъ.

Згаданный Збѣрникъ законѣвъ администраційныхъ можна дѣстати такожь за оплатою 2 злр. въ кождѣи агенціи Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Дифтеръ“, въ канцелярїи Товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійской въ Львѣвѣ.

Митрополитальный Ординарїатъ подаючи се до вѣдомости Веч. Архидіецеальному Священству поручае выше реченый збѣрникъ законѣвъ администраційныхъ яко пожиточный.

Отъ Митрополитального Ординарїата.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1893.

Ч. 87.

Ч. 11.442. — Оголошаеся рѣчинець къ рукополаганью Пресвитерѣвъ.

Для рукополаганя въ пресвитеры опредѣляеся рѣчинець на день 12. Студня н. ст. с. р., въ котрѣмъ то дни рано желаючи тую св. Тайну принять въ Митропол. Ординарїатѣ лично явитися мають.

Въ тѣи цѣли обовязанѣи кандидаты стану духовного внести для узысканя принятїя до дому пресвитерїального въ неприступнѣмъ терминѣ до 8. Студня с. р. включно свои поданя посредствомъ дотычного Веч. Уряда деканального, и тѣиже слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведеня выставленнымъ черезъ взглядый Урядъ деканальный въ запечатанѣи ковертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества подтверженнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.
- 3) Оженившїся свѣдоцтвомъ вѣчаня.
- 4) Приписомѣрнымъ посвѣдченьемъ ѡтъ ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугуе увзглядненье §. 25. закона о общѣи краевѣи оборонѣ.

Отъ Митрополитального Ординарїата.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1893.

Ч. 88.

Обвѣщеня конкурсовѣи.

I.

Митрополитальна Консисторїя розписуе на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

а) пѣль днємъ 26. Жовтня 1893 съ рѣчищемъ до д. 20. Студня 1893:

Ч. 10.530. Павлѣвъ съ прилученою Станинѣ, деканата Холоевского, наданя приватного;

б) підъ д. 9. Листопада 1893 съ речинцемъ до д. 4. Свчя 1894:

Ч. 11.076. Шоломыя съ прилученою Старе село, деканата Бобрецкого, наданя приватного;

в) підъ д. 21. Листопада съ речинцемъ до д. 16. Свчя 1894:

Ч. 11.348. Звыженъ, деканата Залозецкого, наданя приватного;

Ч. 11.445. Лукавиця нижна, деканата Стрыйского, наданя приватного.

II.

Ч. 11.318. Розписуеся на конкурсъ посада учителя религии гр. к. обряда при ц. к. гимназии въ Дрогобичи.

Ц. к. краева Рада шкѣльна обвѣщае підъ д. 6. Листопада с. р. ч. 23.162 конкурсъ на посаду учителя религии для ученикѣвъ гр. кат. въ ц. к. гимназии въ Дрогобичи, евентуально на такуюже посаду, могучу опорожнитися въ инѣй школѣ середнѣй. — До той посады привязана естъ рѣчна плата и додатокъ по мысли уставъ въ дня 17. Цвѣтня 1870 и въ дня 18. Цвѣтня 1873 (В. з. д. Н. 48.) — Кандидаты убѣгающіеся о ту посаду, мають внести свои поданя, заосмотрені въ потрѣбнѣй документы, посредствомъ своеи настоятельной власти до Выс. Президіи ц. к. краевой Рады шкѣльной наибѣднѣйше до дня 15. Студня 1893.

Тое подаеся до вѣдомости Веч. К лира Архіепархіального.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 21. Листопада 1893.

III.

Ч. 11.404. Розписуеся на конкурсъ посада учителя религии гр. к. обряда при школахъ народныхъ въ Городку.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Городку розписала конкурсъ на посаду учителя религии для молодежи гр. к. обряда въ школахъ народныхъ въ Городку, съ рѣчною платою 600 зр. и 10% додатку до платы. — Убѣгающіеся о тую посаду Священники мають свои ѳтноснѣй поданя, заосмотрені въ потрѣбнѣй документы, внести посредствомъ своеи настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шкѣльной въ Городку найдальше до дня 30. Листопада с. р.

Тое подаеся до вѣдомости ВСЧ. К лира Архіепархіального.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Листопада 1893.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 27. Листопада 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата. Изъ типографіи Ставропигійской підъ управ. П. Пухира.

Львѣвско-Архіепархіальнѣй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1893.

Выдано дня 20. Студня.

Ч. XV.

Ч. 390/орд.

Ч. 89.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ

Божою милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Его цѣс. и кор. Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Рыцарь ордена жезлѣзной короны I. клясы, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Вице-маршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскѣмъ, Докторъ св. Богословія и прч. и прч.

Всеуму Веч. К лиру Архіепархіи нашей миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

До рѣчей, котріи якъ наибѣльше до славы Божой и спасенія Вѣрныхъ причинитися могутъ, належать несомнѣнно товариства и брацтва церковнѣй. Въ тѣмъ отже предметъ выдаемъ для ВЧ. К лира Архіепархіи Нашой слѣдующе поученіе и розпорядженіе.

Товариства церковні розличаються від властивих брацтва звичайно в тому, що перші не суть привязані до особної якої церкви, і найчастіше розтягаються на цілу єпархію або більше єпархій або на цілу Церкву Христову, і вони не потребують формального канонного установлення від Єпископа, але достаточне єсть удобрення їх або, если для цілої Церкви вже суть запроваджені, дозволенє введеня їх в єпархії і в поодиноких мѣстцевостяхъ.

Властиві же брацтва церковні, хотябы вже і для цілої Церкви одобрені були, однакожь в кожній мѣстцевості отрубні суть і до своєї церкви привязуються і вони після права церковного всегда при кожній церкві особного канонного установлення (ерекції) від Єпископа потребують.

Що до товариствъ церковныхъ, до такихъ для цілої Церкви одобренихъ належить н. пр. Апостольство молитвы, дѣло розширення вѣри (або Товариство св. Франциска Ксаверія), дѣло св. Дитинства (мисія дѣтей), стоваришенє св. Родины, і инші. Особенно же і передовсімъ поновно одобрямъ і препоручамъ всему ВЧ. Клирови завязавшеся в послѣднімъ времени і на всѣ 3 нашій єпархії розтягаючеся **Товариство св. Ап. Павла**. Нема бо важнѣйшихъ рѣчей для спасенія такъ Священникѣвъ якъ і мірянъ надъ тѣ, котрі товариство тое яко головні собѣ предложило, т. е. рекольекції для Священникѣвъ, мисії для народа, і выдаванє і розширанє добрыхъ часописей і книжокъ.

Най отже всѣ ВЧ. Священники по можности взирають тое велике дѣло для славы Божої і спасенія Вѣрныхъ, именно черезъ приступленє в члены Товариства, або иншою можливою матеріяльною і моральною помічєю.

Въ поодинокихъ же церохіяхъ ходять о властиві брацтва церковні і вони безпосредственный і постійний, дуже великій пожитокъ для Вѣрныхъ передовсімъ тої парохії приносять. Вони можуть при кожній церкві существовати і до тоїжъ церкви привязані суть. Могуть они дуже розличні бути що до назвы і ціли і упражненій своїхъ, після розличныхъ обстоятельствъ мѣстцъ і часѣвъ. Єсть вправдѣ много брацтва, котрі вже для цілої Церкви одобрені суть, якъ н. пр. брацтво найсв. Таинъ, брацтво найсв. Серця Іисусового, конгрегації преч. Дѣвы, брацтво непорочного Серця пресв. Дѣвы, брацтво „Царицѣ нашой від найсв. Серця Іисусового“, брацтва корони і шкатулки пресв. Дѣвы і многої инші; однакожь і тѣ при кожній поодинокій церкві, если де запровадяться, отрубне брацтво становять, від другихъ такихъ самихъ брацтва независимі суть, і власні від другихъ отрубні статута (лишь, розумѣєся, при тій самій головній ціли) мати можуть, где противно товариство, якъ видѣлисмо, для цілої Церкви або для поодинокихъ цѣлыхъ єпархій одну цѣлѣсть становить і одній статута має.

Вправдѣ существуютъ вже у насъ при дуже много церквахъ „брацтва“, однакожь в способъ дуже недосконалый, найчастше безъ одобренихъ статутѣвъ і безъ особного канонного установленя від Єпископа, такъ що они навіть після закона церковного брацтвами зватися не можуть і такожь нія-

нихъ отпустѣвъ наданихъ не мають. А при гденекотрыхъ церквахъ хотъ і суть брацтва, канонно від Єпископа в минушімъ столѣтію установлені, но бракує имъ статутѣвъ, нашимъ часамъ отповѣднихъ і не мають они отпустѣвъ.

Суть такожь при многихъ церквахъ „брацтва втремезливости“; но понеже не зѣстали выслані для кожної церкви зъ особна письма канонного установленя від Єпископа, длатого заходить сомнѣніє що до правного существованя тыхъже брацтва, і тымъ самимъ такожь взглядомъ дотеперѣшного помыскуваня наданихъ имъ отпустѣвъ.

Бо що до отпустѣвъ для брацтва доконечнымъ предварительнымъ условіємъ єсть, щоби дотычне брацтво, кожде зъ особна, від Єпископа канонно установлене було. При тѣмъ мусить такъже Єпископъ (або в статутахъ черезъ себе потвердженихъ або окремо) означити, кто має власть, членѣвъ до брацтва приймати; а безъ такої від Єпископа наданої власти прийманє єсть неважне і отпусты від неважного прийменихъ не помыскують.

Если же брацтво вже єсть канонно установлене, то взглядомъ одержаня отпустѣвъ треба розличити, чи брацтво тое єсть такого имени і цілей, які вже для цілої Церкви одобрені і розширені суть; чи має оно инше имя і отрубні ціли. В первімъ разѣ сообщаются отпусты звичко черезъ такъ звану агрегацію (присоединеніє) до дотычного головного лат. Архипрацтва, в Римѣ або гденде существующого (при чѣмъ врештѣ, якъ вже выше згадано, кожде поодинокое брацтво зовсімъ независиме позѣстає і свои власні отрубні статута мати може); но изыятнымъ способомъ може Єпископъ отримати власть, брацтвамъ симъ отпусты Архипрацтва безъ агрегації сообщати. Если же брацтво єсть таке, котре не єсть для цілої Церкви одобрене, то отпусты для него в кожнімъ поодинокімъ разѣ до св. Ап. престола удаватися треба, і брацтва такі не надѣляються такъ богатыми отпустами, якъ тѣ що для цілої Церкви одобрені суть.

Розпоряджамъ отже, щоби в будуще инакше брацтва не запроваджалися, якъ лишь за попереднимъ одобреніємъ статутѣвъ і упрощеніємъ особно при кожній церкві установленіємъ черезъ Єпископа, по чѣмъ належить постаратися о духовній ласки, им. отпусты для кожного брацтва. Окрімъ отпустѣвъ може брацтво отримати престоль для помершихъ брацтва упривилєваний, або особній свѣй брацкій, если такої має, або ласку ту саму при якѣмъ небудъ престолѣ своєї церкви. Може такъже управитель брацтва одержати власть, предмети побожній для членѣвъ брацтва (крестики, медалики і т. п., им. если брацтво після статутѣвъ особній які употребляє) сѣ отпустами посвящувати.

Що же дотычить существующихъ вже брацтва, котрі не суть канонно від Єпископа установлені, препоручамъ, щоби ВЧ. Душпастьрѣ і для нихъ о потверженій статута, канонне установленє і отпусты постаралися. Додаєся тутъ, що і при канонно установленыхъ і отпустами вже наданихъ брацтвахъ може ще всегда Єпископъ статута ихъ, если тое єсть желательнымъ, змѣнити.

Спеціально взглядом наших брацтвъ втримезливости Митр. Ординарія удався въ гдєкотрыхъ важныхъ точкахъ до Риму, и скоро рѣшеніе надоспѣе, тоє ВЧ. Клиру сообщается, и ажъ тогда буде можна до канонного установлюваня тыхже брацтвъ при поодинокихъ церквахъ приступати; тымчасомъ же мають ВЧ. Душпастырѣ за всякимъ голошеньемъ взглядомъ отпустѣвъ сихъ брацтвъ цѣлкомъ втриматися, и анѣ о важности анѣ о неважности тыхже отпустѣвъ не говорити.

Дальше примѣчаея, що дадутся различити два головніи роды брацтвъ: одніи, котрыхъ члены, абы такъ сказати, лишъ духовно злученіи суть, тымъ способомъ, що до тыхъ самыхъ упражненій побожности або любви ближнего обовязуются, а поверховно межи собою злученія не мають; другіи же, котріи окрѣмъ згаданого духовного злученія ще и поверховно звязуются, и пр. старшину межи собою выбираютъ, сесіи отбувають, вспѣльный мастокъ, вспѣльне свѣтло и хоругви свои мають и т. п. Брацтва вгорого рода хотъ и при одній церквѣ лишъ одно брацтво становятъ, треба однакожь що до поверховныхъ дѣйствій роздѣлити на брацтво мужей, женъ, молодцѣвъ и дѣвиць; и брацтва такіи суть очевидно много важнѣйшіи въ душпастырствѣ отъ брацтвъ первого рода т. е. безъ поверховного злученія членѣвъ; но и такіи мають великій для Вѣрныхъ пожитокъ черезъ свои побожніи упражненія и наданіи отпусты. Впрочемъ хотъ и яке брацтво есть звычайно безъ поверховного злученія, однакожь въ данѣмъ разѣ оно всегда такожь съ тымже злученьемъ членѣвъ устроитися дасть.

При той самѣй церквѣ може и бѣльше различныхъ брацтвъ существовати, и членъ одного брацтва може бути заравомъ членомъ другихъ брацтвъ, чи то при той самѣй чи при иншихъ церквахъ установленныхъ.

Надѣмся, що ВЧ. Парохи не залишатъ въ ревности о добро Вѣрныхъ старатися, щобы по возможности при кождей парохіальной церквѣ и также при тыхъ филиальныхъ церквахъ, въ котрыхъ въ недѣлѣ и свята парохіальне набоженьство по черзѣ буває и Тайны святіи переходуются, хотъ одно брацтво церковне отпустами надане, запроваджене було. Именно якъ св. Апостольскій престолъ выразивъ тоє желаніе, такъ и Мы жєлаемъ щобы при всѣхъ выше wspomнєныхъ церквахъ ввелося **Брацтво найсв. Таинъ** (на мѣсци дотеперѣшнихъ такъ званыхъ „церковныхъ“ брацтвъ у насъ).

Двѣ особливо причины промовляють за тымъ. Перша и головна причина есть та, щобы належито звернути увагу Вѣрныхъ на тую правдиво безконечну доброту и любовь Г. Бога ко намъ, въ котрой Отець небесный давъ Сына Своєго Единородного за насъ и Сынъ Божій не лишъ цѣлкомъ жертвовавъ Себе въ цѣлѣмъ жѣтїи Своємъ земнѣмъ для насъ, але ще и такимъ чуднымъ и всякїи гадки людскїи превьшшающимъ способомъ въ кождей св. Литургїи поновно Себе за насъ жертвуетъ, въ найсв. Тайнахъ неустанно съ нами перебуває, и въ св. Причастїю въ поживлѣнїе Себе намъ дає. И въ якѣй цѣли Г. Богъ такъ насъ возлюбивъ? Не въ иншѣй цѣли, якъ лишъ для того, щобы вже и насъ до любви и жертвованя Г. Богу побудити, послѣ слѣвъ св. Ап. Іоанна: „Мы любимъ Его, яко Той первѣе возлюбилъ есть насъ“ (1. Іо. 4, 19). И то хочє Г. Богъ очевидно не для Себе, такъ якъ отъ

насъ жадного добра мати не може, але лишє для насъ, понеже наше все добро въ нѣчѣмъ иншѣмъ не есть и не може бути, ино въ любви и жертвованюєя Г. Богу. Затѣмъ не лишъ за всѣхъ мѣрѣв гонится, щобы Г. Богу, правдиво въ найсв. Тайнахъ межи нами перебуваючому, зъ сердца всяку возможну честь и вдячѣсть оказувати; но и найкорыстнѣйшимъ для всего правдивого добра Вѣрныхъ буде, если звернеся особна и постоянна увага ихъ на чудну и безконечну любовь Г. Бога ко намъ въ І. Христѣ, именно въ найсв. Тайнахъ Его. А обѣ тѣ рѣчи, честь для Г. Бога въ найсв. Тайнахъ и зверненїе постоянной уваги на тую любовь Божу ко намъ, лєдвї чимъ иншимъ такъ добре осягнути дадутся, якъ впровадженемъ брацтвъ найсв. Таинъ.

То есть отже перша и головна причина, промовляюча за впровадженемъ брацтвъ найсв. Таинъ у насъ. Друга же важна причина есть тая, що брацтва тѣ отразу черезъ само канонне установленїе отъ Епископа всѣ свои отпусты на всегда одержуютъ; що при жадныхъ иншихъ брацтвахъ мѣсця не має, але (якъ выше сказано) треба або агрегаціи або особно отъ Епископа для себе упрошенои власти або особной просьбы о отпусты, при чѣмъ также тоє може бути, що и власть згадана для Епископа и отпусты упрошенои лишє на якїисъ означенїи часѣ удѣляются. И если запроваджуєся брацтво таке, котре не есть вже для цѣлой Церкви одобрєне, то (якъ вже выше wspomнєно) много менше отпустѣвъ звькло оно отримуетъ, а именно звькло лишъ 1 отпустъ полный въ роцѣ, а не що мѣсця або на значне число святѣ рочныхъ. Окрѣмъ того брацтва найсв. Таинъ не лишє отразу отпусты свои (и межи ними щомѣсчїи полный отпусты) мають, але еще мають они также изъ опредѣленя св. Апостольского престола всѣ межи собою и съ римскимъ дотычнымъ Архїбрацтвомъ вспѣльнѣсть молитвъ и добрыхъ дѣлъ, и еслибы въ будуще римске Архїбрацтво якїи дальшїи отпусты и ласки отримало, то тымъ самымъ всѣ брацтва найсв. Таинъ въ нихъ участвуютъ; така же вспѣльнѣсть и участїе взглядомъ иншихъ брацтвъ лишє при агрегаціи мѣсєе має, а при сообщенїю отпустѣвъ властїю отъ Епископа упрошеною того нема.

При тѣмъ тамъ, где брацтво або канонно зовсѣмъ не установленє або хотъ канонно установленє але безъ отпустѣвъ существуетъ, препоручаєся щобы ВЧ. Душпастырѣ вводили новє формальнє брацтво съ отпустами способомъ реорганизаціи т. е. такъ, що позбѣстѣвѣтъ всѣхъ членѣвъ существующого брацтва, если лишъ по оголошеню нового статута схотятъ, яко членѣвъ нового брацтва, и старшихъ братѣвъ давнѣйшихъ яко такихъ (лишь съ евентуальнымъ доповнєнемъ послѣ статута) ажъ до означеного въ новѣмъ статутѣ періода. Но конечнымъ есть, щобы кождей членъ давного брацтва самъ лично заявивъ передъ Настоятелемъ брацтва волю належаня до нового брацтва, и щобы на ново въ новоспоряджену книгу брацтву вписанїи бувъ. И розумѣея, що будуть также новїи члены зголошаючієя отповѣдно статуту приймаєся.

Въ додатку до сєго посланїя залучаєся Статутъ брацтва найсв. Таинъ, и „Примѣчанїя для Парохѣвъ“ до того статута, также Чинъ

пріятія до брацтва сего и по одній картѣ вписовѣй, съ тою увагою, що статутъ той при поодинокихъ церквахъ послѣ мѣстцевыхъ обстоятельствъ змѣнамъ пѣдпасти може. Статутъ той высылаея до каждой парохіи въ тѣлько примѣрникахъ, кѣлько въ парохіи церквей есть; а еслибы де тѣлько примѣрникѣвъ не одержано, то належить ихъ урядово зажадати. Статутъ сей есть вправдѣ обширный, яко мѣстачій въ собѣи все, що до брацтва сего во всякихъ взглядахъ належить; но точки для всѣхъ членѣвъ брацтва безъ рѣжницѣ найважнѣйшіи находятся коротко въ картѣ вписовѣй, такъ що карта тая може для членѣвъ брацтва въ загалѣ мѣсце статута заступити.

И если где Парохъ брацтво вознамѣритъ цѣлкомъ послѣ высланого статута завести, то мае ѣнъ до поданія о канонне установленѣе брацтва при своей церквѣ (посредствомъ Уряда деканального) также одержанный примѣрникъ статута долучити, котрый то статутъ ѣтъ Митроп. Ординаріята спеціально для дотычної церкви одобреный назадъ ѣтошлеса и заразомъ брацтво найсв. Таинъ при тѣйже церквѣ канонно установитя. При тѣмъ належить всегда навести титулъ церкви и чи она есть матрична чи филияльна. А при филияльныхъ церквахъ треба еще выразно додати, чи въ нихъ Тайны св. переходуютя и якъ часто въ недѣлѣ и свята Литургія парохіальна тамъ ѣтправляея, также чи доси тамъ особне брацтво було, и (по докладнѣмъ розваженю рѣчи) чи не було бы може порадымъ, абы для цѣлѣи парохіи лише одно брацтво (при церквѣ парохіальнѣй) завести.

Если же Парохъ для своей церкви змѣны якѣи або додатки до сего статута желати буде, то не маея статутъ той ѣтразу змѣнати, але желемѣи змѣны и додатки маютея особно (всегда посредствомъ Уряда деканального) внести и примѣрникъ статута незмѣненный долучити. И ажъ по остаточнѣмъ залагодженю внесенія одобренѣи змѣны въ Митр. Консисто́ріи въ дотычный примѣрникъ статута впишутя и рѣшта якъ выше поступитя.

Одобреный статутъ належить тревало оправити, якъ также „Примѣчанія для Парохѣвъ“ и „Чинъ пріятія“; и препоручаемъ, чтобы статутъ звыкло въ церквѣ бувъ, такъ абы и парохіане, а им. члены брацтва, о скѣлько тое безъ ушкодженія его дѣятися може, въ нѣмъ читати могли.

При тѣмъ примѣчаея, що кромѣ розбсланныхъ примѣрникѣвъ статута лишилося таке саме число ихъ въ Митр. Консисто́ріи, такъ що для каждой церкви выготовитя потвердженъе статута въ двоухъ примѣрникахъ, зъ котрыхъ оденъ въ актахъ Консисто́ріальныхъ позбстане.

По запровадженю и усталеню брацтва найсв. Таинъ зъ колегіяльнымъ урядженъемъ добре буде, если запровадитя еще одно брацтво, але вже лишь съ упражненіями побожности, безъ организаціи корпоративной и поверховного злученія членѣвъ. Таке брацтво може бути и зъ той причины пожаданымъ, понеже всегда найдутя и по селахъ и особливо по мѣстахъ такѣи особы, що до брацтва колегіяльно урядженого не схотятъ приступати, про обовязки и стосунки колегіяльній, або также про рѣчию вкладку, если есть приписана. И розумѣея тутъ брацтво друге таке, котре бы загално для всѣхъ Вѣр-

ныхъ ѣтповѣдало; отже и окрѣмъ брацтва встремезливости, котре про спеціально свою чесноту не для всѣхъ ѣтповѣднѣмъ есть.

Впрочѣмъ послѣ того, що сказано есть въ Примѣчаніяхъ для Парохѣвъ до §. 5. Статута, маютея ВЧ. Душпастырь пильно перестерѣгати, чтобы цѣле брацтво найсв. Таинъ було тверезымъ, чи члены его належатъ также до брацтва встремезливости або и нѣ. Розумѣея, що тѣ, котрѣ до обоухъ сихъ брацтвъ належатъ, зъ ѣтпустѣвъ и ласкъ ихъ обоухъ користати могутъ; но брацтво встремезливости не маея вже колегіяльно уряджувати.

Если при якѣи церквѣ бѣльше брацтвъ розличного имени съ виѣшними знаменами существуе, то давнѣйше канонно установленѣе брацтво мае первенство передъ пѣзнѣйше установленымъ. Но въ процесіяхъ съ найсв. Таинями мае послѣ припису св. Ап. престола брацтво найсв. Таинъ безъ взгляду на часъ своего установленія первенство передъ всѣми другими; съ изыатіемъ лише такъ званыхъ Терціярѣвъ (братей третого закона) т. е. брацтвъ монашеско-подобного житя въ свѣтѣ (еслибы такѣи брацтва у насъ при законѣ Васи́ліяиъ заведенѣи були), котрымъ всегда передъ всѣми прочими, просто-свѣцкими брацтвами первенство принадлежить.

Если Священникъ мае власть, пріимати и вписувати Вѣрныхъ до якого брацтва, то може и себе вписати, и черезъ тое станесе участникомъ ѣтпустѣвъ и прочихъ користей дотычного брацтва. Кромѣ того часть тымъ способомъ добрый прикладъ и заохоту Вѣрнымъ; и еще тымъ бѣльше, если въ побожныхъ практикахъ брацтва (н. пр. въ даваню щорочныхъ жертвъ для церкви и т. п.) участвовати буде.

Наконецъ примѣчаея, що брацтва и товариства въ разѣ, еслибы мали яку виѣшну дѣятельность виѣ церкви (н. пр. еслибы брацтво формальну читальню утримовало, або товариство ремѣсникѣвъ не лишь религіиный но и свѣцкѣи цѣли мало), то потребуютъ они кромѣ церковного также и державного дозволенія; и тогда о таковѣ посредствомъ Консисто́ріи просити треба.

Протоколы визитаціи деканальныхъ маютея особный ѣтдѣлъ о ѣтпустѣхъ (Вѣдомости 1891 ч. 13. ст. 37) и брацтвахъ мати, и ВЧ. Настоятелѣ деканата маютея тое насампередъ въ р. 1894, а потому що три роки взглядомъ всѣхъ церквей своего деканата, парохіальныхъ и филияльныхъ, Митр. Консисто́ріи особно предкладати.

Що до ѣтпустѣвъ церквѣи наданныхъ мае тамъ выраженѣе бути:

- 1) Чи мае (парохіальна або филияльна) церковь ѣтпустѣи наданный, и въ котрѣи дни?
- 2) Чи ѣтпустѣи той на всегда, чи (якъ звыкло) лишь на часъ и на якъ довго дозволеный?
- 3) Коли кѣичитя часть послѣднего дозволенія?
- 4) Яке есть число Консисто́рское и дата тогожь послѣднего дозволенія?
- 5) Де ѣтносьна грамота переходуея (повинна бути въ рамкахъ и пѣдѣ шкломъ на стѣнѣи пресвитеріи)? И наконецъ
- 6) чи ѣтпустѣи той и условия его всегда выразно въ послѣдию предидучу недѣлю або свято народови оголошуютя?

Такі самі питання 1—5 мають особно що до престолів въ упривилеєваныхъ въ тыхже протоколахъ ставитися (грамота такого престола має знаходитися підъ шкломъ и въ рамахъ на стѣнѣ въ близости тогожъ престола).

А що до брацтвъ мають слѣдуючі рѣчи навестися:

1) Чи существуютъ при (парохіяльній або філіяльній) церквѣ брацтва церковній, и якій?

2) Яке есть число Ордиаріатеке и дата ихъ канонного установленія черезъ Епископа и де. грамота тая переходуеся? (дуже порадинымъ есть, щобы грамота установленія підъ шкломъ на стѣнѣ въ пресвитеріи або закрістіи висѣла).

3) Кто есть Настоятелемъ брацтва и чи ѡнъ має членѡвъ брацтва до помочи въ правленю?

4) Чи Настоятель членѡвъ лично въ брацтво пріймае, чи есть книга брацка и чи имена членѡвъ точно въ ню черезъ самого Настоятеля вписуются?

5) Яке есть теперѣшне число членѡвъ, и о скѣлько оно ѡтъ часу послѣднаго протокола деканального взросло або зменшилося?

6) Чи члены ознакомляються добре съ обовязками и въ загалѣ съ статутами брацтва?

7) Чи має брацтво ѡтпусты надані и підъ котрымъ числомъ и датою Консисторскою сообщені? (що врештѣ при брацтвахъ найсв. Тайнъ ѡтпадае).

8) Чи вождній рѣчний ѡтпустъ въ послѣдню предвидучу недѣлю або свято оголошуеся?

9) Чи має брацтво особній свѣй престолъ, чи есть той престолъ для брацтва упривилеєваній, на якій часъ, и котре есть число Консисторске и дата послѣднаго наданія?

10) Чи має може брацтво еще якій инші ласки духовній удѣлені, и підъ якимъ числомъ и датою Консисторскою?

11) Чи брацкія набоженства и сесіи статутами означені правильно ѡтбуваються, и котрі то суть?

12) Чи має брацтво якій свѣй брацкія мастокъ, кѡлько тойже теперъ выносить и о кѡлько бѡльше або меньше ѡтъ часу послѣднаго протокола деканального? и залучити рахунокъ за той часъ. До того маеся додати:

13) Чи звертае Настоятель въ брацтвѣ колегіально урядженѡмъ особну увагу на тое, щобы цѣле брацтво тверезимъ було, тымъ способомъ, щобы α) не пріймавъ въ члены такихъ, котрі постоянно и значно противъ тверезости выкочають; β) щобы не потверджувавъ выбѡръ старшихъ братѣвъ такихъ, котрі на якусь насаду въ тѡмъ взглядѣ заслужаютъ; и наконецъ γ) щобы такъ самъ Настоятель якъ и старшія братя перестерѣгали пильно захованье тверезости ѡтъ всѣхъ членѡвъ брацтва.

Що же до товариствъ церковныхъ належитъ навести:

1) Чи суть въ обрубѣ парохіи якій товариства церковній и котрі?

2) Чи списуются члены ихъ, яке есть ихъ число теперъ и о скѣлько ѡтъ часу послѣднаго протокола деканального побѡльшилося або зменшилося?

3) Чи члены ознакомляються добре съ обовязками и ѡтпустами товариства и чи ѡтпусты рѡчній всегда въ предвидучу недѣлю або свято голосятся?

4) Чи члены мають якій складки на добрій цѣли и чи на ту саму цѣль и нечлены причиняются? и долучити выказъ ѡтъ часу послѣднаго протокола деканального и що съ тыми дарами здѣлано. До чого належитъ додати:

5) Чи збираються въ церквѣ підчасъ парохіяльного набоженства складки на добрій цѣли въ означеныхъ въ Вѣдомостяхъ 1893 ч. 18 ст. 21. пяти дняхъ?

Результатъ тыхъ протоколѡвъ визитаційныхъ будутъ ВЧ. Настоятель деканатѡвъ предкладати Митр. Консисторіи въ формѣ табелѣ „о ѡтпустахъ и брацтвахъ“, где въ первѡй вертикальній рубрицѣ наведутся парохіи въ порядку азбучнѡмъ пѡсля шематизма, въ другѡй рубрицѣ церкви матричній и дочерній тѣ, въ котрыхъ Тайны св. переходуются и парохіяльне набоженство по чераѣ ѡтправляеся, а въ слѣдуючихъ рубрикахъ помѣстятся по порядку наведені туть вопросы, и такъ при ѡтпустахъ якъ и при брацтвахъ додасться еще одна рубрика на евентуальній примѣчанія. При тѡмъ звертаеся увагу, що приписаній въ §. 9. статута брацтва Найсв. Тайнъ рахунокъ скарбони не належитъ до табелѣ о ѡтпустахъ и брацтвахъ, бо мае токъ той не есть брацкія але церковній.

Окрѡмъ того всѣ брацтва канонно установлені будутъ такъ же въ шематизмѣ выказоватися; дотычній извѣстія мають затѣмъ ВЧ. Парохіи и Деканы въ приписаній до составленія шематизма часъ подавати.

Предложивши такъ всѣ найважнѣйшія рѣчи о брацтвахъ, взываемъ всѣхъ Васъ возлюбленій въ Христѣ Братя и Сослужителѣ, до якъ наибѡльшой ревности въ тѡмъ дѣлѣ. Въ кождѡмъ часѣ суть брацтва церковній найуспѣшнѣйшимъ средствомъ для славы Божіи и спасенія Вѣрныхъ; але въ нашихъ часахъ, где „свѣтъ“ такъ явно и завзято повстае противъ Христа и св. Церкви Его, где всюды, а вже и у насъ, такі великія згѡршенія суть противъ вѣры св.—въ нашихъ ѡтже часахъ, можна слушно сказати, брацтва для успѣшной службы душпаптерской оказываются навѣтъ доконечными. Явною бо рѣчею есть, якъ велика сила есть въ соединенію, яка взаимна заохота для членѡвъ, якій великій прикладъ и впливъ на цѣлу парохію.

А въ особености завзываемъ Васъ возлюбленій Братя, ко запроваджуваню брацтвъ Найсв. Тайнъ, щобы тымъ способомъ Господеви, въ тыхже Найсв. Тайнахъ м^с жи нами перебуваючому, ѡтъ Вѣрныхъ якъ наибѡльша честь и вдячнѡсть ѡтдавалася и щобы такъ же Вѣрній якъ наибѡльше ко любви Божій побуждалися—тѡй чеснотѣ, котра всѣ прочі въ собѣ мѣститъ и въ котрѡй всѣ и единые правдиве добро и спасеніе кождого въ насъ лежить.

Благодать Господа нашего І. Христа и любовь Бога Отца и причастіе св. Духа най буде ВЧ. Братя, зо всіма вами.

Дано во Львовѣ при Нашій Архипрестольній церквѣ св. ВМ. Георгія дня 8. Марта 1893.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Ч. 90.

Ч. 11.357 — Дотычно доношена ц. к. властямъ о торжественныхъ богослуженяхъ въ дни уродитъ и иманинъ Найяснѣйшого Пана.

По поводу случившогося випадку, що незавѣдомлене мѣстцевыхъ представителей ц. к. властей о отправитися маючѣмъ торжественнѣмъ богослуженю зъ причины уродитъ и иманинъ Найяснѣйшого Пана черезъ дотычныхъ Душпаstryрей дало повѣдь до жалобъ, видится Митрополитальный Ординаріатъ споводованымъ пригадати часто выданій дотычній распорядженія и приказати ВЧ. Священству, чтобы о торжественнѣмъ богослуженю въ наведеній дни напередъ вѣрнымъ въ способъ приписанный заповѣдали а въ мѣстахъ и мѣсточкахъ где ц. к. уряды находятся такожъ представителей властей на такі богослуженя запрашати не залишали.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львовѣ, дня 25. Листопада 1893.

Ч. 91.

Ч. 11.564. — Въ справѣ отослана выказѣвъ свящ. вдовъ и сирѣтъ Епархіи Перемышльскои замешкальхъ въ тут. Митроп. Архіепархіи.

Взываются преддежачимъ ВСЧ. Уряды деканальніи, чтобы впростъ до гр. к. Епископскои Консистоіи въ Перемышли, до кѣнца того року предложили доносы о вдовахъ и сиротахъ по священникахъ Епархіи Перемышльскои, который постоянно перебувають въ Архіепархіи Львовскои и мають право до побору запомогъ зъ вдовичо-сиротиньского фонда за рѣкъ 1893.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовѣ, дня 1. Студня 1893.

Ч. 92.

Ч. 11.608. — Завзываея ВЧ. Кляръ Архіепархіальный и вѣрній Христовій — въ повѣтахъ Подгаецкѣмъ и Теробовельскѣмъ — до складанія добровольныхъ жертвъ на будову новой церкви въ Залѣсѣ (Епархіи Станиславскои.)

Парохіянне гр. кат. обрядя въ экспозитурѣ Залѣсье деканата Скальского задумали на мѣстце старенькой розваленемъ грозячои церковцѣ побудовати нову церковь муровану; заохоченій до того богоугодного дѣла примѣ-

ромъ своихъ сограмянъ лат. обр., котріи що тѣлько укѣнчили будову костела своего. Высоке ц. к. Намѣстничество узглядяючи убожество парохіянъ въ Залѣсѣ удѣлило на прошеніе тамошнымъ Душпаstryремъ предложене подѣ днемъ 17. Лютого 1893 Ч. 1558 позволеніе на збиранье складокъ такожъ и въ повѣтахъ Подгаецкомъ и Теробовельскѣмъ до Митрополитальной АЕпархіи належачихъ. Понеже парохіянне реченои экспозитуры, по обовязующимъ законамъ лишь на власній средства будучи обмеженій, не могли бы при найлѣшій воли и найбѣльшѣмъ высыленио своимъ нового дому Божого на мѣстце старенькой церкви побудовати, прото завзывае Митр. Консист. ВЧ. Душпаstryрей вѣспмненыхъ двоухъ повѣтѣвъ а заразомъ и ихъ парохіянъ, чтобы зъ взгляду на такъ побожну цѣль веденій любовью братнею по возможности своихъ средствъ причинилися щедрыми добровольными датками до чимъ скоршого усовершеня будовы вѣспмненои церкви. Вплывувшій датки мають пересылатися до гр. к. Уряда декан. Скальского въ Епархіи Станиславѣскои.

Отъ Митрополитальной Консистоіи.

Львовѣ, дня 9. Студня 1893.

Ч. 93.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митрополитальная Консистоіа розписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи :

а) подѣ днемъ 7. Студня 1893 съ речинцемъ до д. 1. Лютого 1894:

- Ч. 11.850. Маркова съ прилучеными Затуринъ и Гута, деканата Подгаецкого, наданя Преосвященнои Архіепископа Львовскои обр. лат.;
- Ч. 11.851. Перепельники съ прилученою Гукалѣвцѣ, деканата Зборѣвскои, наданя приватного;
- Ч. 11.854. Куткѣбрь съ прилучеными Безброды и Русилѣвъ, деканата Уневскои, наданя приватного;
- Ч. 11.879. Сихѣвъ съ прилучеными Зубря и Козельники, деканата Щирецкого, наданя Рады мѣйскои во Львовѣ;

б) подѣ д. 14. Студня 1893 съ речинцемъ до д. 8. Лютого 1894:

- Ч. 11.938. Калагарѣвка съ прилучеными Чехова, Волиця и Кренцилѣвъ, деканата Скалатскои, наданя Преосвящ. Митроп. Ординаріата;
- Ч. 11.941. Бѣлій камѣнь съ прилучеными Гаваречиня и Черемошна, деканата Олеского, наданя приватного.

II.

Ч. 11.633. — Розписуеся на конкурс посада гр. к. катихиты при ц. к. учительской семинарии женской во Львовѣ.

Ц. к. краева Рада школьна обвѣщае подъ д. 21. Лист. 1893 Ч. 24.681 конкурс въ цѣли сталого обсаждения посады гр. кат. катихита въ ц. к. учительской семинарии женской въ Львовѣ.

Съ тою посадою привязана есть рѣчна плата въ квотѣ 1.000 зр. и додаткомъ активальнымъ IX. ранга службовоч и правомъ до побираня пятилѣтнихъ додатковъ по мысли устава державнои зъ дня 15. Цвѣтня 1873 (В. з. д. Н. 25.)

Евентуально обвѣщаеся конкурсъ на посаду гр. к. кат. катихита въ инѣмъ рѣвноряднѣмъ закладѣ, котра бы по поводу замѣщеня повышшои посады при учительской семинарии женской могла опорожнитися.

Убѣгателѣ о тѣ посады мають внести свои поданя належито одокументованѣ во властивѣи дорожѣ службовѣи до В. Президиѣи ц. к. краевои Рады школьной найдалше до дня 25. Студня с. р.

Тое подаеся до вѣдомости Веч. Клира Архїепархїального.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 9. Студня 1893.

III.

Ч. 11.625. Розписуеся на конкурс посада учителя религии гр. к. обряда при школахъ народныхъ въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачевѣ розписуе подъ д. 20. Листопада 1893 Ч. 3.167 конкурсъ въ цѣли сталого обсаждения учителя религии для молодежи гр. кат. обряда въ 4-клясовыхъ школахъ народныхъ, мужескѣи и женскѣи въ Журавнѣ, съ рѣчною платою 450 зр. и 10% додаткомъ на помешканье и обовязкомъ удѣлюваня науки религии въ мѣру потребности ажъ до 24 годинъ тыжднево.

Убѣганючія о тую посаду священники мають свои поданя належито одокументованѣ внести посредствомъ своеи настоятельной власти до ц. к. окружнои Рады школьной въ Жидачевѣ найблизнѣише до конца Грудня н.ст. 1893.

Тое подаеся до вѣдомости Веч. Клира АЕпархїального.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 7. Студня 1893.

Ч. 12.157 — Выказъ всеѣхъ жертвъ вплынувшихъ ѳтъ 1. Серпня до конца Листопада 1893 до канцелярии Митроп. Консистеріи:

а) на потребности Святѣишого Отца:

Дня 19.	—	Всесв. О. Дръ Іосифъ Мѣльницкїи	1 зр. — кр.
" 28/9.	—	ВСЧ. Архикатдр. Урядъ парох. св. ВМ. Георгїа	2 " 40 "
" 14/10.	—	" Урядъ парох. въ Остабвцяхъ	2 " — "
		Разомъ	5 зр. 40 кр.

б) на св. грѣбъ въ Палестынѣ:

Дня 19/8.	—	ВСЧ. Урядъ парох. въ Марковѣи	2 зр. 40 кр.
" 31/8.	—	" " " въ Турю	2 " 50 "
" 18/10.	—	" " " въ Остабвцяхъ	1 " — "
		Разомъ	5 зр. 90 кр.
		а съ попередными	174 " 98 "
		загальна квота	180 зр. 88 кр.

в) на змесье неволь въ Африцѣ:

Дня 14/10.	—	ВЧ. Урядъ парох. въ Остабвцяхъ	1 зр. — кр.
" 14/11.	—	" " " въ Голубицѣ	— " 23 "
		ѳтсѳтки	— " 25 "
		Разомъ	1 зр. 48 кр.

г) на дѣмъ служебницъ Пресв. Девы Марїи въ Жужелью:

Дня 14/10.	—	ВЧ. Урядъ парох. въ Остабвцяхъ	1 зр. — кр.
" 3/11.	—	" " " въ Колтовѣ	4 " — "
		Разомъ	5 зр. — кр.
		а съ попередными	29 " 21 "
		загальна квота	34 зр. 21 кр.

д) на семинарь лузовый въ Индіяхъ вост.:

Дня 29/8	—	ВЧ. Урядъ парох. въ Зашковѣ	— зр. 84 кр.
" "	—	" " " въ Жуличахъ	1 " — "
" 30/8.	—	" " " въ Орѣховцѣ	2 " — "
" "	—	" " " въ Наварїи	2 " 5 "
" "	—	" " " въ Кропвнику	2 " — "
" "	—	" " " въ Сугровѣ	2 " — "
" "	—	" " " въ Забречку	3 " 60 "
" "	—	" " " въ Кудобиньцяхъ	1 " 5 "
" 31/8.	—	" " " въ Тростянци	2 " — "
" "	—	" " " въ Пѣйлѣ	2 " 23 "
" "	—	" " " въ Невицяхъ	1 " — "
" "	—	" " " въ Стрѣлкахъ	1 " 20 "
" "	—	" " " въ Молотовѣ	1 " 53 "
" "	—	" " " въ Хмелискахъ	— " 33 "
" 1/9.	—	" " " въ Долгомѣ	3 " — "

дня 1/9.	— ВЧ. Урядъ парох. въ Турю	2	зр. 50	кр.
" "	" " " " въ Чанижи	1	" 75	"
" "	" " " " " въ Познанцѣ гналой	1	" 50	"
" "	" " " " " въ Берлинѣ	1	" 25	"
" "	" " " " " въ Лютовискахъ	1	" —	"
" "	— Всев. О. Дръ Мѣльницкій	2	" —	"
" 4/9.	— ВЧ. Урядъ парох. въ Черневѣ	2	" —	"
" "	" " " " " въ Лисовичахъ	1	" 55	"
" "	" " " " " въ Вертелцѣ	1	" 20	"
" "	" " " " " въ Рокитѣ	1	" 52 $\frac{1}{2}$	"
" "	" " " " " въ Скварявѣ	1	" 80	"
" "	" " " " " въ Гаяхъ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Соколовѣ	—	" 60	"
" "	" " " " " въ Гумнискахъ	1	" —	"
" 5/9.	" " " " " въ Глинянахъ заст.	2	" 15	"
" "	" " " " " въ Пѣдгбрцахъ	1	" 20	"
" 6/9.	" " " " " въ Калуши	2	" —	"
" "	" " " " " въ Фразѣ	2	" 6	"
" "	" " " " " въ Галичановѣ	2	" 53	"
" 8/9.	" " " " " въ Высѣ	1	" 50	"
" "	" " " " " въ Сорокахъ	1	" 32	"
" "	" " " " " въ Островѣ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Скорикахъ	—	" 39	"
" "	" " " " " въ Кабаровцяхъ	—	" 55	"
" "	" " " " " въ Скалатѣ м.	2	" —	"
" "	" " " " " въ Белаци	1	" 20	"
" "	" " " " " въ Теревовли	4	" 40	"
" "	" " " " " въ Бруховичахъ	1	" 7	"
" "	" " " " " въ Пѣдгородю	3	" 20	"
" 9/9.	" " " " " въ Глѣбовѣ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Николаевѣ	1	" 50	"
" 12/9.	" " " " " въ Дубравцѣ	3	" 50	"
" "	" " " " " въ Иловѣ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Кїйданцяхъ	—	" 50	"
" "	" " " " " въ Ямельницѣ	—	" 98	"
" 13/9.	" " " " " въ Повитнѣ	1	" 26	"
" "	" " " " " въ Боркахъ мал.	5	" 35	"
" "	" " " " " въ Гаяхъ старобродскихъ	3	" 20	"
" "	" " " " " въ Горшинѣ	2	" 50	"
" "	" " " " " въ Сѣвцѣ	1	" —	"
" 14/9.	" " " " " въ Годовичахъ	4	" —	"
" 17/9.	" " " " " въ Никулинцяхъ	2	" 16	"
" 18/9.	" " " " " въ Должанцѣ	1	" 52	"
" 19/9.	" " " " " въ Страдчи	2	" —	"
" "	" " " " " въ Шляхтинцяхъ	1	" 50	"
" "	" " " " " въ Вишенцѣ вел.	1	" 54	"
" 21/9.	— Тарнопольскій Урядъ декан.	10	" —	"
" 26/9.	— Урядъ парох. въ Хреновѣ	2	" 50	"
" 29/9.	" " " " " въ Суходолахъ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Стрыѣ	2	" 15	"
" "	" " " " " въ Дараховѣ	1	" 40	"
" "	" " " " " въ Стрыганцяхъ	1	" —	"
" 2/10.	" " " " " въ Росточкахъ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Доброводахъ	1	" 76	"

дня 5/10.	— " " " " въ Ланахъ	2	" —	"
" 7/10.	— " " " " " въ Желеховѣ вел.	1	" 87	"
" 14/10.	— " " " " " въ Пѣдберезцяхъ	2	" —	"
" 19/10.	— " " " " " въ Лопушанахъ	—	" 70	"
" 24/10.	— " " " " " въ Заболотцахъ	2	" 60	"
Разомъ:				136 зр. 66 $\frac{1}{2}$ кр.

е) на двоччѣ воспиталище :

Дня 6/11.	— ВПр. О Пралатѣ Юсефѣ Кобыляньскій	1	зр.	кр.
-----------	-------------------------------------	---	-----	-----

ж) на потерпѣвшихъ бтѣ повени:

Дня 28/9.	— ВЧ. Урядъ парох. въ Васючинѣ	10	зр.	кр.
" 29/9.	" " " " " въ Суходолахъ	1	" 20	"
" "	" " " " " въ Попвцяхъ	9	" 25	"
" "	" " " " " въ Выбранвцѣ	5	" 8	"
" "	" " " " " въ Стрыганцяхъ	1	" 60	"
" 3/10.	" " " " " въ Телячбмѣ	10	" 35	"
" "	" " " " " въ Теревовли	10	" —	"
" "	" " " " " въ Пойлѣ	1	" 55	"
" "	" " " " " Успенія П. Б. во Львовѣ	11	" 14	"
" 5/10.	" " " " " въ Стрыганцяхъ	—	" 80	"
" 7/10.	" " " " " въ Островѣ	10	" 69	"
" 9/10.	" " " " " въ Стрѣлкахъ	3	" —	"
" 10/10.	" " " " " въ Коростовѣ	4	" 15	"
" 11/10.	" " " " " въ Долбмѣ	2	" —	"
" 12/10.	" " " " " въ Крывѣмѣ	3	" 50	"
" 14/10.	" " " " " въ Пенякахъ	3	" 45	"
" 16/10.	" " " " " въ Высоцку	3	" 10	"
" 18/10.	" " " " " въ Островѣ	8	" 13	"
" 19/10.	" " " " " въ Дубянкахъ	19	" 25	"
" "	" " " " " въ Лютовискахъ	2	" 30	"
" "	" " " " " въ Соколовѣ	4	" —	"
" 24/10.	" " " " " въ Запытовѣ	1	" —	"
" "	" " " " " въ Островѣ	—	" 72	"
" "	" " " " " въ Голдовичахъ	8	" —	"
" "	" " " " " въ Ладычинѣ	23	" 2	"
" "	" " " " " въ Горшинѣ	6	" —	"
" "	" " " " " въ Хильчинцяхъ	5	" —	"
" "	" " " " " въ Суховолі	3	" —	"
" 2/11.	" " " " " въ Запытовѣ	5	" —	"
" "	" " " " " въ Колтовѣ	2	" —	"
" 13/11.	" " " " " въ Мужиловѣ	9	" 44	"
" "	" " " " " въ Хмельницѣ	5	" —	"
" "	" " " " " въ Голубицѣ	—	" 57	"
" 23/11.	" " " " " въ Дараховѣ	30	" —	"
" 29/11.	" " " " " въ Новосѣлкахъ загальч.	4	" —	"
Разомъ:				229 зр. 39 кр.

з) изъ фондѣ неопитовѣ:

дня 16/10.	— ВЧ. Урядъ парох. въ Кропивнику	1	зр.	12 кр.
" 18/10.	— " " " " " въ Фразѣ	1	" 38	"
" "	" " " " " въ Бруховичахъ	1	" 5	"

"	"	— ВЧ. Урядъ парох. въ Островъ	—	72	"
"	19	10. — " " " въ Лоцшанахъ	—	70	"
"	"	— " " " въ Зашковъ	—	72	"
"	"	— " " " въ Подгородю	1	84	"
"	"	— " " " въ Вертецѣ	1	—	"
"	"	— " " " въ Лютовискахъ	1	—	"
"	"	— " " " въ Чанижи	1	—	"
"	"	— " " " въ Соколовъ	—	55	"
"	24	10. — " " " въ Островъ	—	28	"
"	"	— " " " въ Пбайлѣ	1	37	"
"	"	— " " " въ Сугровъ	1	20	"
"	"	— " " " въ Жупаню	1	6	"
"	"	— 1 " " " въ Кабарбвцахъ	—	47	"
"	"	— " " " въ Долгбмъ	1	—	"
"	28	10. — " " " въ Годдовичахъ	2	—	"
"	"	— " " " въ Горпинѣ	2	—	"
"	30	10. — " " " въ Рокитиѣ	1	53	"
"	31	10. — " " " въ Скорыхахъ	1	80	"
"	2	11. — ВЧ. Урядъ парох. въ Стрѣлкахъ	13	90	"
"	4	11. — " " " въ Хмелискахъ	1	—	"
"	"	— " " " въ Росточкахъ	1	90	"
"	9	11. — " " " въ Невидѣ	1	—	"
"	"	— " " " въ Гаяхъ	1	15	"
"	11	11. — " " " въ Шляхтинцахъ	1	—	"
"	"	— " " " въ Вишенцѣ вел.	1	—	"
"	"	— " " " въ Отыевичахъ	1	10	"
"	21	11. — " " " въ Иловѣ	1	—	"
"	23	11. — " " " въ Дараховѣ	—	30	"
			Разомъ:	162	зр. 33 кр.
			а съ попередними:	113	" 14 "
			Загальна квота:	275	зр. 47 кр.

4. II.216. — Дальшій ътъ О. К. Селецкого пароха Жужеля надѣсланный выказъ складокъ на дѣмъ и захорону Служебницъ Преч. Дѣвы Маріи въ Жужелю.

Бл. Матчяньска властителька Лашина фасочку бриндзѣ. — ВСЧ Кляръ деканата Бучацкого зложивъ на соборчику въ Космиринѣ 11 зр. 50 кр. — О. Пюрко зъ Вѣдня 5 зр. — Впр. О. Чеховичъ Крылошанинъ Капитулы Черемышльскои 10 зр. — Бл. Дрѣ Маркевичъ, адвокатъ краевый 10 зр. — Вбл. графъ Козьбродскій 10 зр. — О. Рокосъ зъ Рѣчокъ 4 зр. — О. Желиховскій зъ Глиницъ собранъ въ часѣ мисіи гроши 8 зр. 41½ кр. — О. Стоянъ, парохъ зъ Дражовичъ на Моравіи 30 зр. — На руки О. Донаровича въ Боринцахъ зложили: Ч. Гринъ Бобякъ зъ Дроговичъ 2 зр. — О. Царъ зъ Малковичъ 1 зр. — Бл. Ковнацка властителька Жужеля 20 зр. — О. К. Ч. св. В. В. 20 зр. — Бл. Чайковский, властитель Камѣнки 5 зр. — Бл. Серватовска властителька Корчмина 30 зр. — Ч. Павло Горбачукъ мѣщанинъ зъ Крыстынополя 5 зр. — Н. Н. зъ Крыстынополя 1 зр. — Члены Товариства св. Павла собранъ въ Львовѣ 10 зр. 80 кр. — Ихъ Преосвященство Киръ Юліанъ Епископъ Станиславѣскій 50 зр. — Ч. Стефанъ Галигъ зъ Трибуховець 40 кр. — Н. Н. зъ Бучача 37 кр. — О. Лотоцкій Ч. св. В. В. 2 зр. — О. Червѣнскій зъ Поморець 1 зр. — О. Лучаковский зъ Тухлѣ 50 кр. — О. Григорій Хомининъ собранъ въ день Покрова Пр. Д. М. въ Бучачу 9 зр. — Ч. господня зъ Рѣвинецъ 20 кр. — Н. Н. 9 кр.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовѣ, дня 20. Студня 1893.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

21.593
1893

1893